

ΓΥΝΑΙΚΑ

252

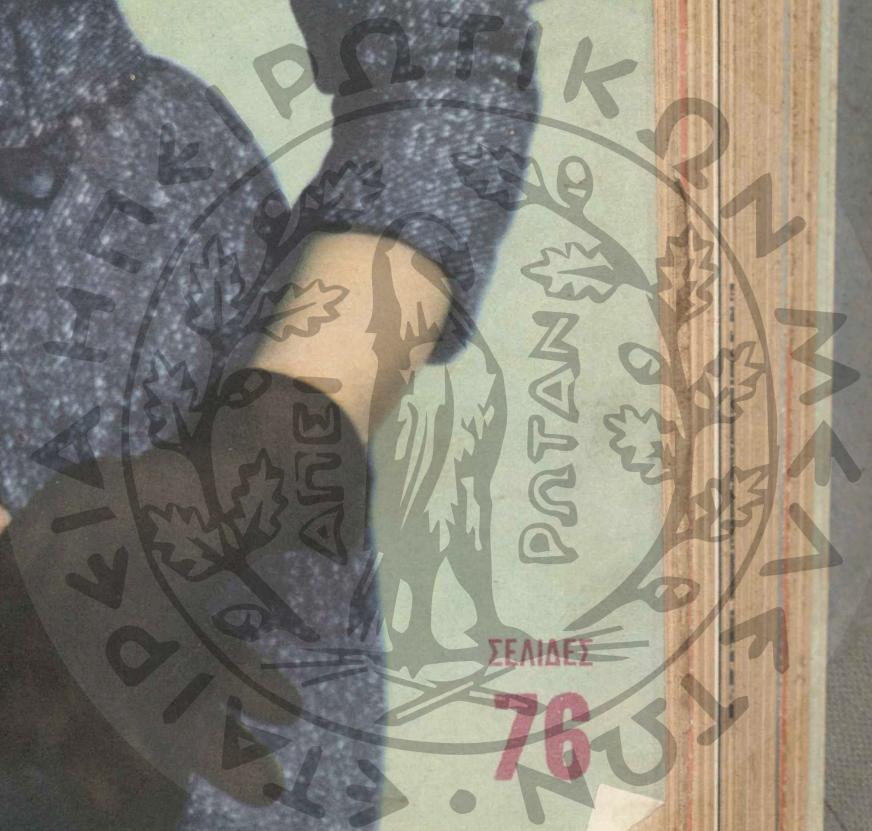
6.9.59

Ἡ Νέα Μόδα

Ἡ ἱστορία
τοῦ φορέματος

Πολύχρωμα
ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

ΣΕΛΙΔΕΣ

76

ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΜΟΝΟ ΜΕ TIDE

Γιατί μόνο το TIDE, που πλένει με νέο και σύγχρονο τρόπο τα ρούχα, έγγουται:

Καθαριότητα:

Ο καταπληκτικός άφρος του έχει την ιδιότητα να διαπερνά τους πόρους των ρούχων, να διαλύει και να αιχμαλωτίζει κάθε θρωμιά, σκόνες, λαδιές κλπ. και να τις παρασύρει με το ξεβγάλμα.

Εύκολία:

Βάζοντας μπουγάδα με TIDE τα ρούχα δεν χρειάζονται τρίψιμο (έκτός ίσως σε μερικές παρά πολύ λερωμένες μεριές). Έτσι γλυτώνετε από τη σκληρή δουλειά, δεν κόβεται η μέση σας, δεν χαλάτε τα χέρια σας.

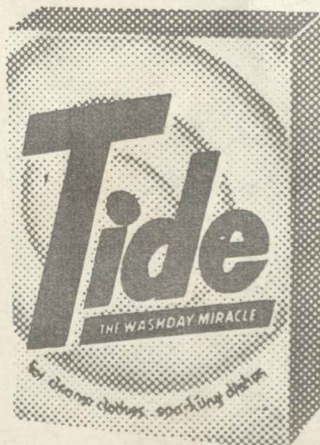
Οικονομία:

Με λίγο TIDE έχετε πολύ και πλούσιο άφρο, ακόμη και με κρύο ή σκληρό νερό. Το TIDE πλένει μαλακά, χωρίς να φθείρη τα ρούχα, γι' αυτό και τα ρούχα σας θα βαστήξουν πολύ περισσότερον καιρό.

Κι' ακόμη: Το TIDE είναι άβλαβές για τα χέρια σας.

Δοκιμάστε και σεις σήμερα τον νέο και σύγχρονο αυτόν τρόπο μπουγάδας με TIDE. Θα πεισδητε μόνες σας ότι:

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ!

ΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΟ

Τò μήλο

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ ΤΗ ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΡΡΟΙΑ

Α Π' ΟΛΑ τα φρούτα, τò μήλο πού έχει την ιδιότητα να προκαλή άφθονη έκκριση σάλιου είναι τò πιο εύπεπτο.

Αν δεν έχετε την ίδια γνώση, αυτό θα όφειλεται σε δύο λόγους: ή πρώτε τα μήλα άγουρα ή τα δεύτερα πολύ γρήγορα. Πάρτε ένα μήλο πολύ ώριμο και μασήστε το αργά, στριφογυρίζοντάς το μέσα στο στόμα σας για να ποτισθή καλά με σάλιο: θα δήτε ότι θα τò χωνεύετε εύκολώτατα.

Καταπραυντικές ιδιότητες

Τò μήλο περιέχει πηκτίνη, ζελατινώδη ουσία με καταπραυντικές ιδιότητες όπως τò γάλα και τò ιοδι. Κατά τò μεσαίωνα κατανάλωναν τò μήλο και τò χρησιμοποιούσαν για κατάπλυσμα. Από κεί, άλλως τε, προήλθε και ή λέξη επομάτο (άπ' τò γαλλικό époma = τò μήλο) γιατί οί πρώτες καταπραυντικές ο-λοιφές είχαν για βάση την πηκτίνη των μήλων.

Προφυλάσσει από τις πέτρες τών νεφρών

Τò μήλο παρεμποδίζει τò σχηματισμό ουρικού όξέος και την αποπόθεσή του στον όργανισμό. Οιστιοτικές αποδεικνύουν ότι στις η-λοπαραγωγικές χώρες παρατηρούνται οί λιγώτερες πέτρες στα νεφρά.

Σε μερικά μέρη χρησιμοποιούν ή κόμα κατά τών λίθων των νεφρών άφεψημα μήλων, που τò φέρουν δράζοντας επί ένα τέταρτο ής ώρας δύο μήλα άεφελούδια κομμένα σε φετίτσες, σε έπτακόσια γραμμάρια νερό. Τò άπλο αυτό φάρμακο δεν διαλύει βέβαια τις πέτρες που υπάρχουν, έμποδίζει όμως να σχηματισθούν.

Σταματά τή διάρροια

Τò ώμο μήλο, τριμμένο στον τρίφτη, είναι τò καλύτερο φάρμακο για τήν παιδική διάρροια. Τò δίνει χωρίς καμιά άλλη τροφή. Τò παιδί ανάλογα με τήν ηλικία και τò βάρος του, μπορεί να φάη από ής ώρας 2)3 κιλού τήν ημέρα. Τò μήλο είναι άρκετά θρεπτικό, ώστε ή μικρός άρρωστος να άνεχεται εύκολιστα τή διαίτα, μέχρις ότου τò έντερά του επανέλθουν στη φυσιολογική τους κατάσταση.

Φυσικά, πρέπει να χρησιμοποιούμε πολύ ώριμα μήλα και να βάζουμε όχι μόνο τή φλούδα, αλλά και τήν καρδιά και τὰ κομμάτια.

Θεραπείη τή δυσκοιλιότητα

Τò μήλο, που θεραπεύει, όπως είπαμε, τή διάρροια, κάνει επίσης και τò αντίστροφο. Τò σιρόπι από τὰ μήλα φρενέδες είναι ένα πολύ ήπιο καθαρτικό, που τò συνιστάται στα βρέφη και τούς άρρωστους.

Μπορείτε ν' αποφύγετε τή δυσκοιλιότητα, τρώγοντας ζελέ από μήλα ή πιο άπλα, τρώγοντας ένα ώμο μήλο ημεστικό, είτε τò άπλο τριπν πέσετε να κοιμηθήτε, είτε τινώνοντας τò πρωί.

Απ' αυτή άκρίβη τήν ιδιότητα τού μήλου, ή λαός έχει δημιουργήσει μια παροιμία:

“Ένα μήλο τήν ημέρα τò γιατρό τόν κάνει πέρα”

Δραχ. 6

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μεγάλη δεκαπενθήμερη εικονογραφημένη επιθεώρησης

Ίδιοκτησία - Διεύθυνσις:

Ευάγγ. Χ. Τερζόπουλος

Γραφεία Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34 • Άριθ. τηλεφ. 614.047

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τεύχ. 252 ■ Έτος 10 ■ 16-29 Σεπτ. 1959

ΜΟΔΑ	Σελ.	σας μετά τὰ καλοκαίρι	54
Ματιές στη νέα μόδα	14	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ:	
Εντυπωσιακές αλλαγές στη μόδα έφέτος	16	Τὰ δέρματα τών ζώων έχουν θεραπευτικές ιδιότητες ■ Δυσσομία τής αναπνοής	36
Τò φθινόπωρο φέτος μάς φέρνει σκούρα κι' άνοιχτά τουήνη Τουνίκ, κομπάνες και στενά τὰ φορέματα	18	ΤΑΞΙΔΙΑ	
Πελώριοι γιακάδες και δεσίματα φλου στα παλλά	20	Τò μεγάλο φράγμα	27
Αλλά και κομψά σύνολα στα έτοιμα	22	Η μαγευτική λίμνη τού Κόμο	30
ΚΟΥζίΝΑ	56	ΠΟΙΚΙΛΙΑ	
Έχουμε καλεσμένους. Τι θα φάμε; Δυό όρεκτικά μενού: Αλλά γεμιστά. Ρύζι επιπλέον τών θεών. Άρνάκι με παρδο λεμονάτο. Φρούς σοκολάτες ■ Κιολέτες μοσχάρου σάφας. Πατατοσαλάτα. Άρτα από ροδάκινα. Έσο-λάτ σάνες	48	Θεατρικά διαλείμματα	4
ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΕΣ		Τò έρωτικό μυστικό μου, όπως τò άφηγείται ή Καρολίνε	28
Το έρωτικό μουσικό μου, όπως τò άφηγείται ή Καρολίνε	32	Η ιστορία τών νομιματών Εγγένιος Ντελακρουά, ή έπαναστάτης ζωγράφος	34
Η ιστορία τών νομιματών Εγγένιος Ντελακρουά, ή έπαναστάτης ζωγράφος	42	Η Α.Μ. ή Μόδα άφηγείται τή ζωή της	50
Η ζωή της	51	Η έλξη τού «Φάρ νιέντε»	51
Η έλξη τού «Φάρ νιέντε»	55	Τρεις έπικίνδυνες ηλικίες	55
Τρεις έπικίνδυνες ηλικίες	73	Σαβουάρ - βιβρ	73
Σαβουάρ - βιβρ	74	Περνάτε τήν ώρα σας	74
Περνάτε τήν ώρα σας		Τὰ άστρα μιλούν	
Τὰ άστρα μιλούν		ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ	
ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ		Υπάρχουν λοιπόν άκόμα μάγισσες;	52
Υπάρχουν λοιπόν άκόμα μάγισσες;	58	Πόσο στοιχίζει	58
Πόσο στοιχίζει		ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ	
ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ		Όσο οί άνδρες θάχουν καρδιά (αίσθημα. μυθιστόρ)	9
Όσο οί άνδρες θάχουν καρδιά (αίσθημα. μυθιστόρ)	24	Φραντζέσκα ντά Ρίμινι	41
Φραντζέσκα ντά Ρίμινι	41	Σ' αγαπά, μικρή μου Πάολα	41
Σ' αγαπά, μικρή μου Πάολα	61	Όταν έκλαιγες για μένα (αίσθημα. μυθιστόρημα)	61
Όταν έκλαιγες για μένα (αίσθημα. μυθιστόρημα)		ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ	
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ		Έσωτερικού:	
Έσωτερικού:		Δρ.	
Δρ.		ΕΤΗΣ. (26 τεύχ.)	160
ΕΤΗΣ. (26 τεύχ.)	80	ΕΞΑΜ. (13 τεύχ.)	80
ΕΞΑΜ. (13 τεύχ.)	40	ΤΡΙΜ. (6 τεύχ.)	40
ΤΡΙΜ. (6 τεύχ.)		Έξωτερικού:	
Έξωτερικού:		ΔΟΛΛΑΡΙΑ	8.50
ΔΟΛΛΑΡΙΑ	3.0.0	ΛΙΡΑΙ ΑΓΓΛ. . . .	3.0.0
ΛΙΡΑΙ ΑΓΓΛ. . . .	178	ΓΑΛΛ. ΦΡΑΓΚ. . . .	178
ΓΑΛΛ. ΦΡΑΓΚ. . . .	410	ΒΕΛΓ. ΦΡΑΓΚΑ	410
ΒΕΛΓ. ΦΡΑΓΚΑ		Τὰ έμβόσματα πρέπει να αποστέλλονται πρòς Ε. Τερζόπουλον, Πανεπιστημίου 34, περιό-κον εφ'ηνάικα, διά ταχυδρομικής ή τραπεζικής έπιταγής.	

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

Ανάμεσα στον πλούτο τής έκλεκτής ύλης δυό θέματα εξαιρετικού ενδιαφέροντος:

1. ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ ΖΕΥΓΑΡΙ

Η έκλογή τού συντρόφου για τò δυσκολώτερο ταξίδι στη ζωή: τò γάμο!

2. ΞΕΡΕΤΕ ΝΑ ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΣΑΣ

Τò άπαραίτητο συμπλήρωμα στη ΓΟΗΤΕΙΑ σας!

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» σε κάθε νέο τεύχος και έμφορτερη.

MUM Rollette

- Προλαμβάνει τήν κακοσμία τού ιδρώτος, όλόκληρο τò 24ωρο.
- Ρυθμίζει τήν εφίδρωση.
- Δέν έρεδίζει τò δέρμα.
- Άκίνδυνο για τὰ ρούχα.
- Εύγενικά, έλαφρά άρωματισμένο.
- Έπαλείφεται εύκολα και γρήγορα.
- Οικονομικό.

MUM Rollette

Χαίρονται τή συντροφιά σας

Τò ιδεώδες και έπιστημονικό μέσο για γυναίκες και άνδρες, έναντιον τής κακοσμίας.

Τò πρώτο σε παγκοσμία κατανάλωσι! Τò πρώτο με περιστροφόμενη σφαίρα έπαλείψεως!

Η ίδιός αποτελεσματικότητας λο-αίων ΜΜΜ πωλείται και σε άπλό φιαλίδιο.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΑ

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK
ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΦΑΜΑΡ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑΤΑ...

Η Σμαρ. Γιούλη, πρωταγωνίστρια της Νέας Σκηνής στο καμαρίνι της.

Μιά παρτίδα σκάκι στα παρασκήνια του θεάτρου του Έθνικου Κήπου.

Η Σοφία Βέμπο, που αγαπά τα λουλούδια γυρίζει σπίτι φορτωμένη.

Μεταμεσονύκτιες συγκεντρώσεις

Το φθινόπωρο έφθασε. Σε λίγο θάρρη και ο χειμώνας και η όδός Φωκίωνος Νέγρη θα χάσει τη μεταμεσονύκτια κίνησή της. Δεν θα υπάρχουν πια τραπέζια στο υπαίθρο και δεν θα συγκεντρώνονται, γύρω από αυτά, κάθε νύχτα στη μία, συγγραφείς, δημοσιογράφοι, ήθοιοι για να φάνε —και συγχρόνως να πούν τα μεράκια τους, να κριτικάρουν τα έργα των άλλων, να συζητήσουν για τις εισπράξεις, να κάνουν προβλέψεις, να αφηγηθούν παλιές ιστορίες, να γελάσουν, ακόμη και για να πασαρέψουν τη συνεργασία τους με τους καινούργιους θιάσους. Η όδός Φωκίωνος Νέγρη έγινε εδώ και λίγων καιρών, το καλοκαιρινό κέντρο της αθηναϊκής καλλιτεχνικής κινήσεως.

Ανάμεσα στους τόσους καλλιτέχνες που συγχάζουν εκεί, είναι και η Άννα Κυριακού, με τον σύζυγό της. Αλλά δεν πηγαίνει τακτικά. Μόνο μία φορά την εβδομάδα κατά προτίμηση το Σάββατο. Γι' αυτό κι' ο συγγραφέας Νίκος Τσιφόρος της είπε ένα βράδυ:

— Έσού δεν είσαι άνθρωπος, είσαι περιοδικό. Κυκλοφορείς κάθε Σάββατο!

Ένα άλλο βράδυ ο Νίκος Ρίζος άρχισε να γκρινιάζει τρώγοντας και να τρώει γκρινιάζοντας:

— Όχι, αδερφέ! Βαρέθηκα πιά! Όλο τα ίδια και τα ίδια! Κάθε βράδυ, ψητό μοσχάρι. Στη μέση το ψητό, άριστερά τα φασολάκια, δεξιά ό πουρές... Άει στο καλό!

Ν' αλλάξεις, του λέει ο συγγραφέας Πολ. Βασιλειάδης. Να πής στο γκαρσόνι να σου σερβίρη από αύριο, δεξιά τα φασολάκια κι' άριστερά τον πουρέ!

Η αλήθεια είναι ότι όλοι βαρέθηκαν τα στερεότυπα φαγητά του ρεστοράν. Κι' ένα βράδυ, κατά γενικήν... άπαιτησιν, το εστιατόριο τους έτοιμασε σαλιγκάρια, τα οποία έσπευδε το γκαρσόνι να σερβίρη, μόλις έβλεπε ήθοιο να παίρνη θέσι σε τραπέζι. Και πολλοί, που δεν

Ο μητροπολίτης (Α. Ξενάκης) κι' ο Χότζας (Σπ. Ολύμπιος) στον Καπετάν Μιχάλη, που παίζεται από το θίασο Χατζίσκου έρχονται σε σύγκρουσι, όπως δείχνει η φωτογραφία.

είχαν πάρει είδησι της παραγγελίας, έβλεπαν με κατάπληξι να τους σερβίρεται το πιάτο με τα σαλιγκάρια.

Κι' έκει, κατά τη μίμηση με δυο τη νύχτα, όποιος περνούσε την όδο Φωκίωνος Νέγρη, έβλεπε χαριτωμένα πρόσωπα πασαλειμμένα και άδρα χεράκια να στάζουν σάλτσες.

Η κοιμισμένη

Κάποτε, σε μιάν έπαρχιακή πόλη, έδινε παραστάσεις ένας περιουσιώδης θιάσος, που είχε ως πρωταγωνίστρια μιιά καλλιτέχινια που γλεντούσε με παρέες δλη τη νύχτα και... νύσταζε δλη την ημέρα. Λόγω της νύστας της, τοποθετήσε στα παρασκήνια ένα ντιβανάκι, όπου, μιιά και δεν έπαιζε στη μιση δεύτερη πράξι, κοιμόταν ώσπου να νάρρη ή σειρά της —όποτε τη σκουντούσε ο «κόδηγος σκηνής» για να ξυπνήση. Σαφινικά, περνάει κάποιος και, κατά λάθος, τη σκουντά. Εκείνη πετάγεται απάνω, νομίζοντας πως ήρθε η ώρα να δγη, άρπάζει την τσάντα της και τρέχει στη σκηνή. Αλλά μένει κατάπληκτη όταν βλέπει άλλους —κι' όχι αυτούς που έπρεπε να δρη, σύμφωνα με την υπόθεσι του έργου. Έξ ίσου κατάπληκτοι έμειναν και οι άλλοι, που την είδαν να φυτρώνει ξαφνικά, εκεί που δεν την περίμεναν.

— Έσού, τί γυρεύεις εδώ; τη ρωτάει τότε ο πρώτος που δρήςε την ψυχραιμία του.

— Α, τίποτε, κάνει εκείνη. Πέρασα από δω να σάς πω μιιά «καλημέρα»!...

Η Σμαρούλα σωφάρε

Η Σμαρούλα Γιούλη, η έκλεκτή πρωταγωνίστρια της ελληνικής σκηνής και θόνης, απέκτησε τελευταία αυτοκίνητο, από τα κέρδη της τελευταίας περιόδου της στην ελληνική έπαρχια, κατά την όποιαν είχε την ευκαιρία να διαπιστώση πόσο την αγαπάει και την εκτιμά θεατρόφιλο κοινό σε δλη την Έλλάδα.

Λοιπόν, η Σμαρούλα, μόλις απέκτησε το αυτοκίνητο, άρχισε, όπως είναι πολύ φυσικό, να μαθαίνει να σωφάρε. Αλλά στην αρχή είχε πολύ... τράκ.

Ο Θάνος Τζενεράλης που έχει μονιμοποιηθή πιά σε ρόλους αστυνομικού θα υποδυθή έναν αστυνομικό στο έργο που θα ανέβαση ο Χόρν.

Χειρότερο κι' από το τράκ της παραίρας!, εξομολογείται η ίδια.

Σιγά - σιγά το τράκ της έφυγε, αλλά με μέρα έπαθε κάτι το καταπληκτικό. Ένώ άγγουσε άνετα κι' ώραία, στη λεωφόρο Συγγής, βλέπει, ξαφνικά, ένα τρακαρισμένο αυτοκίνητο. Τότε, σταματά ξαφνικά κι' άπότομα, καταβόρει, αφήνοντας το τιμόνι στον άνδρα της, την Βαγγέλη Λιβαδά, και του λέει:

— Δεν ξαναοδηγώ πού να με χρονώσει! Αλλά το έπεισόδιο έχαστηκε πολύ γρήγορα και η Σμαρούλα σωφάρε πάλι με σταρότητα και άνεσι —χωρίς να φοβάται τα τρακαρισμένα αυτοκίνητα που συναντά στο δρόμο της.

Εκείνο που φοβάται τώρα, είναι οι... αστυφύλακες. Μην κάνει καμμιιά παράδοσι και την πάνε στο πταίσμα και... ρεζίλεψι! Γι' αυτό, όταν σταματά κάπου το άμάξι, άφνει στη «πάρ - μπριζ» μιιά κάρτα με τη φωτογραφία της και το έξης σημείωμα:

«Θα γυρίσω σ' ένα λεπτό.

Σμαρούλα.

Αλλά μιιά μέρα, δρήςε δίπλα την έξης σημείωσι:

«Αργήσατε κ. Σμαρούλα. Έχουν περάσει πέντε λεπτά κι' ακόμη να έπιστρέψετε. Αλλά φορά μην το ξανακάνετε».

Κάποιαν άλλη φορά, όταν γύρισε, έλεε πως έλειπε η κάρτα με το σημείωμα και την υπογραφή της. Και στη θέσι της δρήςε το ακόλουθο σημείωμα:

«Την κάρτα σας την πήρε ένας θαυμαστής σας που είχε πάντα μεγάλη έπιθυμία να αποκτήση αυτόγραφο σας».

Δεν εξασκιδώθηκε, όμως, αν ο άγνωστος θαυμαστής ήταν αστυφύλακας ή τυχαίος δολοφόνος.

Μιά παρτίδα σκάκι που δεν τελείωσε

Πρό ήμερών, στα παρασκήνια του θεάτρου του Έθνικου Κήπου, είχαν άρχισι μιιά παρτίδα σκάκι ο Τίτος Βανδής και ο Στέφανος Αναναΐος. Αλλά, έπειδή πότε ο ένας, πότε ο άλλος, πότε και οι δυο μαζί, έδωγαν στη παρτίδα τελείωσε ή παράστασις άρσαν την έπαυσι στη μέση, για να τη συνεχίσουν την επόμενη. Και την επόμενη συνέδη το ίδιο, καθώς και την μεθεπομένη. Για την τέταρτη ημέρα ήταν Παρασκευή, και το θέατρο είχε μόνον μιιά παράστασις — συνενώνησαν να πάνε, πάλι, για να τελειώσουν την παρτίδα. Αλλά όταν πήγαν, δρήςαν τη σκακiera διπλωμένη και τιμόνια στο κουτί. Η καθιστορία έθεώρεσε ότι θήκον της να τα συμμαζέψι...

Το σκάκι έχει κατακτήσει τα παρασκήνια όλων των αθηναϊκών θιάσων. Στο Έθνος, ρισαρχεί, στο Λογοθετιδείο επίσης, στο θέατρο της Σούρης τα ίδια. Και τώρα το καλοκαίρι, στη σκηνή του «Σαμαρτζή» έγινε τουρνουά, στο νικητής άνεδείχθη ο Άνδρέας Φιλιππίδης. Ξίζει δέ να σημειωθή ότι, έπειδή τα άμαξια γίνονταν ακριβώς πλάι στη σκηνή, για να άκούν οι θεαταί το θόρυβο από τις ανταλλαγές έφρόντισαν να δάλουν τούχα στη δίοδο πτό τα πιόνια.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΜΕΤΕΞΥ ΜΑΣ

ΤΟ ΠΑΡΘΕΝΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ

ΓΥΝΑ θάυμα συνετέλεσθη. Το άγνωρίζετε; Για τη γυναίκα πρόκειται. Για μας. Το θάυμα έμας άσφα.

Λοιπόν, η γυναίκα ξεκουνήθηκε. Άφισε κάπως στη μπάντα το οικοκυριό της, έκλεισε τη δαλίτσα της, φόρεσε μιιά φούστα φαρδεϊά και μιιά μπλούζα και τράδρηξε για το έξωτερικό, προς διασκέδασιν και άνάπαυσιν.

Μα θα μου πής, αυτό είναι παλαιόν, παλαιότατον. Άκόμα και η προάμμη μας η Εύα θα έπαιρνε ένα δεύτερο φύλλο συκής για ρεζέρβα και θα τραβούσε στην άντικρυνη γωνιά του παραδείσου για να πάρη και να δώση λίγο ο νους της.

Δεν πρόκειται όμως για τις κυρίες της περιώπης της Εύας, ούτε της Ντιάν ντε Πουατιέ ή της μοντάν ντε Σεβινιέ ή της μαρκησίας Μπομπαντούρ ή της κυρίας Ροκφέλερ. Πρόκειται για σάς και για μένα. Για τη γυναίκα που δταν θ' άνοιξη τα μάτια της το πρωί, χίλια νιράβαλα ξυπνούν μαζι της. Τα έχετε καλά, περιττό να τ' άπαριθμήσουμε. Ένα από αυτά τα διαβολάκια κρατά μιιά κατασάρλα και μας περιμένει στην κουζίνα, άλλο το ξεσκονόπανο και μας άναμένει στα δωμάτια και η Άνιούλα κρατάεται άκόμα ένα φουστανάκι και λογαριασμοί έπι λογαριασμών και ο δήςας που έπασσε ξαφνικά τον Τάκη και το τζάμι του παραθύρου που έσπασε, κάθε μέρα και μιιά ζημιιά και πού να τ' άφρησι το σπιτικό σου;

Το νοικοκυριό της; Το σπίτι της; Τα παιδιά της; Όχι. Γι' αυτό ήταν αυτή, κανείς άλλος. Δεν είχε έμπιστοσύνη ούτε στην ίδια

τη μητέρα της.

Αλλάξαν όμως τα πράγματα. Κι' άλλαξαν φαίνεται παντού, σ' όλες τις χώρες. Άκόμα και στην Άραβία! Άκόμα και στην Έλλάδα. Γεμάτα τα ταξιδιωτικά γραφεία και οι σιδηροδρομικοί σταθμοί από γυναίκες αυτής της κατηγορίας, τις άκούνητες άλλοτε.

Νομίζαμε άλλοτε —άλλοτε, δηλαδή μέχρι τα χθές άκόμα — ότι οι γυναίκες αυτές, άξίες και πανάξιες μέσα στο σπίτι τους, θα ήταν χαμένες έξω απ' αυτό, από το βασίλειό τους. Ότι και μέσα στον τόπο τους άκόμα, θα ήταν άνικανες να πάρουνε το σιδηρόδρομο και να πάνε στη γειτονική πόλη, ή τουλάχιστον θα τους ήταν πολύ δύσκολο να μετακινήθουν χωρίς τον άντρα δίπλα τους.

Τα καταφέρνουν όμως μιιά χαρά αυτές οι γυναίκες, σάς δεδαίωνα, τα καταφέρνουν περίφημα, καλύτερα από τον καθένα. Και νομίζω ότι άκόμα κι' άκόμα καλύτερα από όλες τις γυναίκες της ύφηλιου, τα καταφέρνει η Έλληνίδα.

Ξεκινά και δεν ξέρει γρύ από ξένη γλώσσα, άδωα, άδωστατη στο κεφάλαιον «ξένες γλώσσες». Έφύρε, όμως, μιιά διεθνή γλώσσα μιιά έσπεράντο των δαχτυλιών και της χειρονομίας. Μην πής ότι προϋπήρχε αυτή η γλώσσα, γιατί θα βλασφημήσετε. Η Έλληνίδα την έκανε γλώσσα αυτήν την άχαρη παντομίμα, γλώσσα με όλες τις διακυμάνσεις και όλες τις άποχρώσεις. Ρητορεύουν τα δαχτυλικά της Έλληνιδας, λαλούν τα μάτια της, το στριφογύρισμα του ματιού της. Και η χειρονομία της δίνει τον προεπιμένο τόνο και την τελική έξηγησι. Κι' όταν μάζη και τις είκοσι άπαραίτητες λέξεις — είκοσι μαθαίνει συνήθως, όχι παραπάνω — τότε πιά μπορεί όπουδήςποτε να τα βγάλη πέρα και καλύτερα απ' αυτόν που έφαγε τις καλύτερες άρες του, σκυμμένος πάνω από τη Γραμματική.

Κι' όσο για τη διαδικασία του ταξιδιού που δεν είχε ιδέα, πού αυτό έδώ είναι το παρθενικό της ταξίδι στο έξωτερικό, ώ! για τα πάντα πληροφωρήθηκε η Έλληνίδα. Μπορεί να σάς συμβουλευή ποιάς είναι ο καλύτερος δρόμος για να πάτε στην Άρκτική κι' από πού θα τα προμηθευήτε τα δολάρια στην καλύτερη τιμή.

Εδώ πού ήρθε, στον ξένο τόπο, μπορεί να σάς πάση από το χεράκι και να σάς πάση στο έστιατόριο που τρώνε και ελληνικά φαγητά — δεν γουστάρει καμμιιά άλλη κουζίνα — στο κατάστημα που χωράνε και τα παζάρια — χωρίς παζάρια δεν νοιώθει άνετα — ξέρει όλες τις δολικές γωνίες του τόπου. Τη βλέπεις και διειρωτάσαι. «Έσού είσαι πού δεν ήξερες ούτε το βου - α, β, έξω από το νοικοκυριό σου».

Από τις άλλες γυναίκες που ξεκουνήθηκαν, η γραφικότερη άνάμεσα στις γραφικότερες είναι η μαύρη. Άγαπά το χρωματιστό φουστάνι. Το υπερμοδάτο. Το βαθύ ντεκολτέ. Πειθαίνει για ψηλό τακουνάκι. Στολίζει τα κατασάρλα της μαλλιά με διάδημα, το τοποθετεί ψηλά, στη ρίζα του μετώπου. Η μέση της είναι μέση σφήκας και το χαμόγελό της έσσκεπάζει άσπρα δόντια, έκπληκτικά άσπρα.

Και τ' έγινε το νοικοκυριό; Ζή και βασίλειε, μην άνησυχείτε. Θα τ' εναποπάση με μεγαλύτερη δρεσι, μόλις γυρίση στο σπιτικό της η γυναίκα που ξεκουνήθηκε.

Πηνελόπη

Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα

Ειδικό για σάς και για την όμορφη σας, κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι και το έρεθιστικό σαπούνι.

Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο λουτρό σας.

Αφήστε το BUBBLE BATH

να περιποιηθή το απαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξη από αλλεργίες και έρεθισμούς.
- Θα το τυνώσει και θα το άρωματίση εύγενικά
- Θα το περιβάλη με το προστατευτικό του πέπλο

και κατόπιν

κάθε εμφάνισή σας θα είναι και μιιά έπιτυχία!

Bubble Bath
ΑΦΡΟΔΟΥΤΡΟΝ, F.A.M.A.R.

Δέρμα δελουδινο
Μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε το σήμερα! Στο Φαρμακείο σας. Σε όλα τα Φαρμακεία.

BB/1

Παντα κορφή... χαριτωμένη... με νέα όμορφη που ακτινοβολεί.
Μόνον ο MAX FACTOR μπορούσε να σας δώσει αυτό το ΤΕΛΕΙΟ ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΙΚ - ΑΠ που αφομύνεται με την απόχρωση του δέρματος σας, δεν δημιουργεί ραβδώσεις και είναι εύκολο να το χρησιμοποιήσετε.
Δοκιμάστε το Hi-Fi έστω μία φορά! Θα δείτε ότι σας δίνει κομψότητα γοητεία και μία νέα όμορφη που ακτινοβολεί.
ΧΡΥΣΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΜΕ ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ MAX FACTOR
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΑΤΕΠ, ΑΕ. ΕΔΟΥΑΡΔ. ΛΩ 19 - ΤΗΛ. 33-998

Το καλύτερο Αυτόματο Ήλεκτρικό Σίδερο MORPHY RICHARDS

ΓΕΝ. ΑΝΤ.: Μ. & Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8, ΤΗΛ. 30-053
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29, ΤΗΛ. 23-66

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ...

ΠΡΟ ΗΜΕΡΩΝ δύο υποψήφιοι φοιτητάι μ' έπεσκέφθησαν εις τὸ γραφεῖον μου διὰ νὰ μοῦ παραπονεθοῦν ὅτι διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν εἰς κάποιαν ἀπὸ τὰς ἀνωτάτας σχολὰς εὐρίσκουν σοβαρὰς ἀντιπάσεις τὰ κορίτσια. Καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς προσέβουν ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς — εἶναι τὰ κορίτσια ἐμποδίων τῶν νέων «γιατὶ προτιμῶνται στὶς δουλειὰς ἐπειδὴ δὲν στρατεύονται». Τὸ ζήτημα ἔχει δημιουργηθῆ πρὸ πολλοῦ, ἀλλὰ ἐγένεν οὐ μετὰπολεμικῶς μετὰ τὴν δι-αρκῶς μεγαλύτεραν χειραφέτησιν τῆς γυναικός. Γυναικες ἐπιστήμονες, ἡγί-σαν νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τὴν ἑλλάδα ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶ-νος, ἀλλὰ μέχρι τοῦ μεσοπολέμου αἱ φοιτήτριάς καθὲ σχολῆς ἠριθμούντο κατὰ κανόνα μετὰ τὰ δάκτυλα τῶν χει-ρῶν. Γρήγορα — γρήγορα ἐπληθύνθη-σαν. Σήμερα δὲν ὑπάρχει κανεὶς σχε-δὸν ἐπάγγελμα πού νὰ μὴ ἀσκήται καὶ εἰς τὴν ἑλλάδα ἀπὸ τὸ ὥραϊον καὶ ἀσθενὲς φύλον.

Α ἩΤΟ πάντως ἀνοήσια εἰς τὴν ἐποχὴν μας ν' ἀρνηθῇ κανεὶς τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα τῶν γυναικῶν. Παρῆλθον δεκατέσσαρες αἰῶνες ἀπὸ τότε πού εἰς τὸ Μακρὸν τῆς σημερινῆς Γαλλίας συνήλθε μίαν συνάδην ἐπισκό-πων ἡ ὅποια μετὰ μακράς συζητή-σεως καὶ διενέξεις ἔκρινεν ἐπάναγκες ν' ἀποφάνη ὅτι πράγματι καί... αἱ γυναῖκες εἶναι ἄνθρωποι — mulieres sunt homines. Διότι καὶ αὐτὸ εἶχεν ἀμφισβητηθῇ ὁ μόνον ἀπὸ τοῦς εὐ-γενεῖς Γαλάτας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦς Βυζαντινοῦς καὶ ἀπὸ πολλῶν κόσμων.

Κ Αἱ ὁ ἀρχαῖος καὶ ὁ βυζαντινὸς ἑλλητισμός, καὶ ἄλλοι πλείστοι λαοὶ εἴτε διακρίσαν τὰς γυναῖκας εἰς δύο τάξεις: εἰς σκευὴ ἡδονῆς καὶ εἰς ὄργανα παιδοποιίας. Εἴτε, ἂν ἦσαν πτωχοί, συνεχώνουν τὰς δύο αὐτὰς τάξεις εἰς μίαν μόνην. Εἰς τὴν μοντάδιον κοινωνίαν ἡ γυναῖκα ἦτο ἢ οὕτως ἢ ἄλλως κλεισμένη καὶ πα-ραμελημένη εἰς τὸ σπῆτι τῆς, μηχανὴ καὶ παιδίον καὶ ἡδονῆς καὶ δουλῆ, μὴ ἔχουσα δικαίωμα γνῶμης εἰς τί-ποτε. Ἀλλ' ὅταν αἱ τάξεις ἦσαν δύο, αἱ μὲν ὑπαναί τῆς παιδοποιίας ἐ-φωλάσσαντο καὶ πάλιν ἐπιμελῶς κλει-σμένοι εἰς τὸ φρονικονεῖον τοῦς, αἱ δὲ εὐτυχεῖς Φρόναι καὶ Ἀσπασίαι, ἐξοῦσαν ἐλεύθεραι νὰ ἐρωτεύωνται, παρεκκλίνοντο εἰς διασκεδάσεις καὶ συμπόσια, ἐλάμβαναν μέρος εἰς τὰς συζητήσεις τῶν ἀνδρῶν, εἶχαν γνῶ-μιν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν γεγονότων, με-δὺς λόγια ἡμιπορῶσαν νὰ τραγουδοῦ-σιν... ὁ κόσμος ἐγένετο γιὰ μᾶς.

Αἱ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ὅμως τοῦ γυναικο-νίτου δὲν εἶχαν μὲν πολλὰ δικαι-ώματα, ἀλλὰ καὶ τὰ καθήκοντά τῶν ἦσαν σαφῶς καθωρισμένα: αἱ εὐθύναι τῶν περιορίζοντο εἰς τὸν περίβολον τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας. Θὰ ἀνέ-τεραν τὰ παιδιὰ τοῦς, θὰ ὕφαιναν, θὰ ἐξυμῶν, θὰ ἐπλέκον, θὰ ἐφρον-τίζον γιὰ τοῦς ὅσων ὑπηρετῆσαι. Αἱ σημεριναὶ ἐν τούτοις ἀπὸγονοὶ τῶν ἔχουν ἀποκτήσει πολλὰ δικαιώματα, ἀλλὰ τὰ δικαιώματα αὐτὰ ταῦτα εἶ-ναι συγχρόνως καὶ καθήκοντα. Πρῶ-τα — πρῶτα πάρα πολλὰ γυναῖκες πρὸ ἐργάζονται ἔξω ἀπὸ τὸ σπῆτι, ἰ-δίως ἑγγαμῶι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργάζωνται καὶ μέσα. Καὶ ἡμπορεῖ νὰ ἔχουν καὶ κάποιον ἄνδρα, ὁ ὅποιος μαζεύει τὴν εἰσπραξίν καὶ ἐλέγχει τὴν ζωὴν τῶν εἰς ὅλα.

Οἱ δύο νέοι πού μοῦ παρεπονέθη-σαν ὅτι αἱ γυναῖκες τοῦς ἀντα-γωνίζονται εἰς τὴν πάλιν τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἐγώσται. Δι-ότι ἄνοισμος εἶναι νὰ ζητῇ κανεὶς νὰ ἐπικρατῇ χωρὶς ἀγῶνα. Ποῖος τοῦς πταίει ἂν, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον μπαίνουν τὰ κορίτσια καὶ μένουσιν αὐ-τοὶ ἔξω; Μὲ ρουσφετὶ ἀσφαλῶς δὲν εἰσάγονται αἱ φοιτήτριάς. Ἄν μίαν γυναῖκα εἶναι περισσότερο ἀφωσιω-μένη ἐκ φύσεως εἰς τὰ καθήκον τῆς, περισσότερο πε-θαρμένην, περισσό-τερον θετικὴ τέλος περισσότερο ἐ-κπαιδευμένην, καὶ ἂν γιὰ ὅλα αὐτὰ κερδί-σῃ πρῶτη, κατὰ τί πταίει, διότι ἕνας ἄνδρας κερδίζει τελευταίος;

Τ Ο ΘΕΜΑ εἶναι τόσο σπουδαῖον καὶ πολυπλευρὸν, ὥστε ζητῶ νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ ν' ἀφιερῶσω ἄλλο ἕνα ση-μεῖον εἰς αὐτό. Κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἀρχίζω νὰ σκέπτομαι διαρκῶς περισσότερο μὴπως αἱ γυναῖκες θὰ ἔπρεπε ν' ἀφιερώνοντο περισσότερο ἀπὸ τὸ ἰσχυρὸν φύλον εἰς μερικά ἐ-πιστημονικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ἐπαγ-γέλματα. Ἐγὼ παρατηρῶ ὅτι εἶ-ναι θετικώτεροι εἰς τὴν ἐξάσκησιν

τῶν ἀπὸ τοῦς ἄνδρας καὶ πε-ρισσότερον εὐσυνείδητοι. Ἐξ ὅλου ἕνα ἄνδρας ἡμπορεῖ νὰ ἐγείνηται ἐκ-κολώτερον ἀπὸ μίαν γυναῖκα ὅς τε-ρῶναξ. Ἰσως θὰ ἔλθῃ μία ἡμέρα κα-τὰ τὴν ὁποίαν τὸ ὥραϊον φύλον θὰ διευθύνῃ τὴν κοινωνίαν. Καὶ ἡ κοινο-νία τότε θὰ εἶναι ὥραια. Οὐτε αὐ-τίως θὰ περιέτῃ πολλὰς, οὐτε πολέ-μους θὰ κἀμην. Οἱ παραλόγιοι, αἱ ἀδικίαι καὶ αἱ θρησκείαι τῆς ἰσ-τορίας ἔχουν γίνε ἀνδρας. Ἰσως ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς γυναικὸς νὰ θελή-σῃ τὴν μοῖραν τῆς Ἀνθρωπότητος...

Ε ΓΡΑΦΑ εἰς ἕνα προηγούμενον τε-χος ὅτι τὰ τεχνιτὰ ἄνθ' ἑσέως ἔ-θσαν πρὸ 121 ἐτῶν — τὸ 1838. Εἶναι, νομίζω, ἐνδιαφέροντα αὐτὰ ἡ μικρὰ ἱστορία. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐ-κείνην ἕνας Γάλλος βοτανολόγος, ὁ Σανγκέν, ἐγκαταστάει εἰς τὸ Πα-ρίσι ἱδρύει ἕνα μικρὸν ἐργαστήριον, ὅπου ἐπιλοτενεύοντο τεχνιτὰ ἄνθ' ἀπὸ κοκκοῦλια μεταξοκαλλήκων, ἀπὸ με-δράνας καὶ ἀπὸ γαστρί. Παρὰ τὴν λυσσώδη ἀντίδρασιν τῶν ἀνδρῶν, τὸ νέον εἶδος ἐγένετο γρήγορα πε-ριζήτων καὶ ἐπεκράτησε.

«ΛΕΜΟΝΑΚΙ ΜΥΡΩΔΑΤΟ...»

τραγουδᾷ ὁ λαὸς μας, ἐκφράζο-ντας ἔτσι ὑποσυνείδητά τιν ἐκτίμη-σιν τὴν ὁποία ἔχει στὸν θαυμαστὸν αὐτὸν καρπὸ. Κι' ἀληθινά, τὸ λε-μόνι μᾶς προσφέρει τόσας πολυ-μες ὑπηρεσίας ἐνῷ συγχρόνως ἐ-φελεῖ, ὅπως ὅλα τὰ ἐσπεριδοειδῆ τὴν ὑγείαν μας. Οἱ σύγχρονοι δι-αιτολόγοι συνιστοῦν τὸν χυμὸν τοῦ με-θερμῆ. Διότι ἔχει ἀσθενὲς φε-σικὲς διταμίνες, ἰδίως C καὶ P πού κάνουν τὸ αἷμα καθαρό, ἐξασφα-λίζουν τὴν ὑγείαν τῶν οὐλῶν, ἐμ-ποδίζουν τὴν συσσώρευσιν ὁξέων στὶς κλειδώσεις, καθαρίζουν τὰ νεφρὰ καὶ τὸ ἥπαρ, ἀνανεοῦν τοὺς συνδετικὸς ἱστῶς, διητη-ροῦν ἐλαστικὲς τῖς φλέβες καὶ τῖς ἀρτηρίας, καὶ κρατοῦν τὸ σῶμα ἀλκαλικόν, πράγμα πού ἐμποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν ἀσθενειῶν. Ἀκόμη τὸ λεμόνι εἶναι θαυμαστὸν ἀντι-πτικὸ γιὰ τὰ ἔντερα, καταπολεμᾷ τὴν παχυσαρκίαν, περιορίζει τὴν ἡ-ψα τὸ καλοκαίρι καὶ εἶναι θαυμά-σιο δροσιστικόν. Γι' αὐτὸ ὅπου βρεθῇτε, πίνετε σὲ κάθε εὐκαιρία «Λεμονίτῶς» ΦΙΞ, πού εἶναι ἄνεως φυσικὸς χυμὸς λεμονιοῦ, φρέσκος παστεριωμένος καὶ χωρὶς κανένα συντηρητικόν. Δοκιμάστε τὴν σίμε-ρα. Ὅχι μόνο θὰ σὰς εὐχαριστή-σῃ, ἀλλὰ καὶ θὰ σὰς ἀφελήσῃ πολὺ.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» σὺν ἑξωτερικόν

Γνωστοποιεῖται ὅτι πράκτορες τοῦ περιοδικοῦ σὺν ἑξωτερικόν εἶναι:

- AMERIKH:
KENTRICK MUSIC STORE
645, Elgth Ave,
New York 36, NY., U.S.A.
Mr. MICHEL HATSOS
610, S. Halsted str.
Chicago 7, ILL U.S.A.
- ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ:
Mr. ALEX GRIVAS
«Hellenic Herald»
216, Castlereagh str.,
Sydney N.S.W. Australia
- Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ:
ZENO Publishers
6, Denmark str.
London, W. C. 2 England
- ΑΦΡΙΚΗ:
Mr. N.N. PISCOPOUS
P.O. BOX 342
Tanga, East Africa
HELLENIC BOOKSTORE
17a Pritchard str.
Johannesburg, S. Africa.

"ΔΕΚΤΩΡ"

Τὸ μοναδικὸ Ἑλληνικὸ διαγέιτο δορυφείας
μέ τὴν διὸ φῖνα γεύσῃ καὶ ἐμφάνισιν

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΠΟ ΤΟ 1931 ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Μιά καινούργια μεγάλη απόλαυσις!

ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΗ - ΧΩΡΙΣ
ΧΗΜΙΚΑ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΑ

Σήμερα μόλις διψάσετε, πιείτε μια Λεμονίτα!

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

★ Παιδί — Θαύμα

Δυο μπαμπάδες ξείρουν τα προτερήματα των νεαρών διαστημάτων τους. Ο ένας λέει:

— Ο δικός μου είναι τριών χρόνων και ξέρει να διαβάσει, να γράψει και να παίξει πιάνο...

Κι' ο άλλος:

— Πού να δες τον δικό μου! Είναι τριών μηνών και ξέρει ήδη ότι η ζωή είναι πανάκριδη, ότι μάς απειλεί νέος πόλεμος, ότι ο κόσμος χάλασε.

— Τι λές; Και πώς αντιλαμβάνεσαι ότι τα ξέρει όλα αυτά;

— Απλούστατα. Από το πρωί ως το βράδυ δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να κλαίει!...

★ Τι τον ανησυχούσε...

— Θεέ μου! Έπιασε δυνατή βροχή και η γυναίκα μου είναι έξω!

— Μην ανησυχής, καμένε! Θα μπήκε σε κανένα μαγαζί.

— Αυτό ακριβώς με κάνει να ανησυχώ!

★ Γνώρισε τον ζωγράφο!

Σε μία έκθεση ζωγραφικής ένας έπισκεπτής ρωτά:

— Τι παριστάνει αυτός ο πινάκας; Άνθρωποι ή δισκία;

— Δισκία, απαντά ο επισκεπτής.

— Και πώς το ξέρεις;

— Ξέρω το ζωγράφο. Ποτέ δεν σηκώνεται από το κρεβάτι του πλύν από τις 11.

★ Όρθη υπόδειξις

Ένας προσευκτικός διευθυντής ζήτησε να εισαγάγει νέο πνεύμα εργασίας στην επιχείρησή του. Συγκέντρωσε, λοιπόν, τους υπαλλήλους του και τους είπε:

— Κάθε φορά που μπαίνω στα γραφεία επιθυμώ να βλέπω τον καθένα από σας άνωμαλο στη δουλειά του. Τοποθέτησε βακουί στην είσοδο και θέλω όποιος έχει να κάνει άνωμαλες υποδείξεις για την καλύτερη απόδοσή της εργασίας, να τις ρίχνει σ' αυτόν.

Την άλλη μέρα πήρε από το κουτί ένα σημείωμα που έγραφε: «Να θυλάτε τα λαστίκια από τα παπούτσια σας».

★ Έξυπνη δικαιολογία

Κάποιος υπάλληλος που τιμωρήθηκε με πρόστιμο από τον διευθυντή του επειδή σχεδόν κάθε πρωί έρχοταν άργα στο γραφείο, έδωσε την ακόλουθη δικαιολογία:

— Τόσο πολύ, κύριε διευθυντά, με είχατε μάθει να μην κυτάζω ποτέ το ρολόι του γραφείου, ώστε συνήθισα να μην κυτάζω και το ρολόι του σπιτιού μου!

★ Όμοιοπαθείς

— Τον καύμενο τον λυπάται. Πάσχει από τύφο. Και να γιναι τρενιτή θα μείνει ελάσας.

— Μπα, πώς το ξέρεις;

— Άμ' εγώ την περασά αυτή την άρρωστέα!

★ Όφελιμη διδασκαλία

Ο μικρός Κωστήκης ταξίδευε με το μπαμπά του με το τρένο που τρέχει πλάι σ' ένα ποτάμι.

— Τι πλοίο είναι αυτό, μπαμπά; ρωτάει ο μικρός.

— Δεν ξέρω, παιδί μου.

— Τι είναι αυτό το μεγάλο στίβι; ρωτάει πάλι το λίγο.

— Δεν έχω ιδέα.

— Ποιά είναι αυτή η μεγάλη γέφυρα, μπαμπά, ξαναπαύσαι.

— Δεν ξέρω, πρώτη φορά τη βλέπω, λέει ο μπαμπάς του.

— Πειράζει, μπαμπά, που παύω όλη την ώρα; λέει αγανάκτητος ο Κωστήκης.

— Όχι, παιδί μου. Καλά παύεις, αλλιώς πώς θα μάθαι-

Το ωραιότερο
αισθηματικό
μυθιστόρημα

ΟΣΟ
ΟΙ
ΑΝΔΡΕΣ
ΘΑ
ΕΧΟΥΝ
ΚΑΡΔΙΑ!

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ
ΤΖΙΟΡΤΣΙΟ ΣΚΕΡΜΠΑΝΕΚΟ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ:

Η Βιβή, μία νέα και ωραία κοπέλλα, από καλή με ξεπεσμένη οικογένεια, αναγκάζεται να εργαστεί σ' ένα πουλνγκ που κάνει το γύρο της πόλεως.

Μία μέρα όμως, μπαίνουν από πουλνγκ δυο νέοι, που στη Βιβή φαίνονται απασυποτοι, και της προσφέρουν να δουλέψει διεκδικώντας, με μεγάλο μισθό. Κατόπιν τη συνοδεύουν σε μία ενοικιαστική βίλα, και την παρουσιάζουν στο «αφεντικό» τους. Η Βιβή βρίσκει απάντησι σ' έναν άνδρα καμιά δεκαετία νωρίτερα, μεγαλόσωμο και ανώμαλο, που άσκει επάνω της μία παρέρωτη γοητεία. Ονομάζεται Ντομπέρ, και της προτείνει να εργαστεί μαζί του ως διεκδικήτρια, αποφεύγοντας όμως να της πει τι δουλειά κάνει. Η Βιβή δέχεται και εγκαθίσταται στη βίλα, παύοντας να απασυποτεί, συμπεριφέροντας τον Ντομπέρ, κάνει τη ζωή της ανυπόφορη. Σε λίγο όμως καταλαβαίνει ότι ο Ντομπέρ φέρει μαζί του, η Βιβή έχει επίσης άσκεισι να τον αγαπάει, αλλά στη βίλα μένει και η Σάρα, η οποία τον Ντομπέρ, και έτσι η Βιβή αποφασίζει να φύγει για να δώσει ένα τέλος στην κατάσταση. Ένα βράδυ όμως, η Σάρα σκοτώνεται σε μία συνάντησή με την αστυνομία εξ αιτίας του Ντομπέρ, ενός υπαλλήλου του Ντομπέρ, μετέφερε λαθραία εμπροσμά, και το επεισόδιο γίνεται άφορη να πει, αλλά υποφέρει γιατί δεν μπορεί να τον ξαναβρεί. Μία βράδυ εκείνος της συναντά τυχαία στο μπαρ, και την υπονοεί να τον ακολουθήσει.

— Πού έλας; Είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ. Είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

— Ναι, είπες ότι είσαι διεκδικήτρια, και τώρα είσαι κοπέλα που δουλεύει με τον Ντομπέρ.

Ο Ντομπέρ τη σήκωσε λίγο, της έβγαλε τα ρούχα που είχαν μία άσχημη μυρωδιά κοριτσιών, της φόρεσε μία πυτζάμα δική του, κι από πάνω μία ζεστή ρομπι ντε σάμπρ, και μετά της έδωσε το θερμόμετρο. Είχε πυρετό, σχεδόν σαράντα. Κάθισε στο κρεβάτι πλάι της, και περιέμενε το γιατρό.

— Ντομπέρ, του είπε εκείνη. Τηλεφώνησε της μαμάς;

— Ναι, μη ανησυχής.

— Έκείνη άνοιξε μία στιγμή τα μάτια της, αλλά το βλέμμα της ήταν άπληρο.

— Ποιός ξέρει τί θα κάνει τώρα, που έχασα τη δουλειά μου.

— Μα είμαι εγώ, Βιβή.

— Α ναι, είπε εκείνη. Ένας ήχος σά γέλιο βγήκε απ' τη χείλη της. Έσύ είσαι πλούσιος.

Σε λίγο ήρθε ο γιατρός. Την εξέτασε και βρήκε πως επρόκειτο για βρογχίτι, που μαζί με το νευρικό σοκ της είχε φέρει τον πυρετό. Παράγγειλε να της κάνουν μερικές ενέσεις. Δεν υπήρχε κανένας κίνδυνος, είπε, σε λίγες μέρες θα γινόταν εντελώς καλά, αλλά μετά, θα έπρεπε να ξεκουραστεί για αρκετό καιρό σε καμιά έσοχη. Ίσως στη Ριβιέρα.

Κατά τις τρεις το πρωί, ύστερα από την πρώτη ένεσις ο πυρετός έπεσε εντελώς, και η Βιβή αποκοιμήθηκε. Ο Ντομπέρ έμεινε στη νύχτα στο πλάι της. Πότε πότε μονάχα, έβγαζε από το δωμάτιο για να καπνίσει ένα τσιγάρο, κι έβλεπε τον Βιλπρέα που μισοκοιμόταν σε μία πολυθρόνα που διαδρόμου.

— Πήγαμε στο κρεβάτι σου, του είπε.

— Προτιμώ να είμαι κοντά σας, απάντησε ο Βιλπρέα.

Η Βιβή έμεινε την άλλη μέρα κατά τις έντεκα. Αλλά το βλέμμα της ήταν ξεκούραστο, γλυκό, καθαρό.

— Ήμουν πολύ άρρωστη; ρώτησε.

— Όχι, είχες μονάχα λίγο πυρετό, της είπε ο Ντομπέρ.

— Δεν θυμάμαι τίποτα. Τηλεφώνησε της μαμάς μου;

— Ναι. Χθες το βράδυ, και σήμερα το πρωί.

— Τι της είπες;

— Την είπες πως ήσουν αδιάθετη. Της είπες πως ήρθες να εργαστείς πάλι μαζί μου.

— Η Βιβή κοκκίνισε.

— Τώρα μη δημιουργήεις πάλι προβλήματα, είπε ζωηρά ο Ντομπέρ. Κιτάζε με γίνεις καλά, γιατί έχεις βρογχίτι, και ύστερα πρέπει να πας στη Ριβιέρα.

Το απόγεμα ξαναήρθε ο γιατρός. Η μικρή κορίτσι είχε περάσει. Είπε στη Βιβή να τελειώσει τις ενέσεις, και μετά, άμεσως, να φύγει για την έσοχη.

Τότε ο Ντομπέρ της πήρε μία νοσοκόμα, της έδωσε στην τσάντα της αρκετά χρήματα, και την αποχαιρέτησε. Είχε δουλέψει, της είπε και θα ξαναγύριζε σε δύο, τρεις μέρες, ί-

σως και αργότερα. Ήταν κάπως ψυχρός, μακρυνός. Μα τώρα η Βιβή ήξερε γιατί. Γιατί την αγαπούσε.

Ξαναγύρισε μετά τέσσερις ημέρες. Η Βιβή είχε ήδη σηκωθεί, είχε δώσει τη νοσοκόμα και είχε άρκετον καιρό ελεύθερο για να σκεφθεί. Η σύντομη αργία δεν την είχε ξεχάσει. Αισθανόταν τον εαυτό της αδύνατο, αλλά το πνεύμα της ήταν πολύ καθαρό. Έκείνος έφθασε ένα βράδυ, άργα, μα η Βιβή που είχε πέσει να κοιμηθεί, σηκώθηκε και πήγε να τον δει.

Τον βρήκε στο γραφείο του, μαζί με το Βιλπρέα, και ένα μικρόσωμο γεροντάκο, τον καινούργιο διεκδικητή, πρώην καθηγητή ξένων γλωσσών σε κάποια μεγάλη σχολή της Ρώμης. Ονομαζόταν Μαρούτζι, και κύτταξε άμεσως πονηρά τη Βιβή και το Ντομπέρ.

— Συνήλθε γρήγορα, της είπε ο Ντομπέρ, μόλις έμειναν μόνοι. Σκέφθηκα ότι ίσως θα ήταν καλύτερα να πας στη Σικελία για ανάρωσι.

Της μιλούσε με ύφος λίγο ψυχρό, κάπως αδιάφορο. Μα η Βιβή τώρα πια τον γνώριζε καλά.

— Ντομπέρ, ρώτησε, ποιός σου είπε ότι εργαζόμουν σ' εκείνο το μπαρ;

— Έκείνος της έριξε μία ματιά, και της απάντησε.

— Δεν σε γύρεψα. Δεν ρώτησα κανένα. Μπήκα τυχαία σ' εκείνο το μπαρ.

— Α, ώστε έτσι ήταν λοιπόν. Αυτή είχε φανταστεί ότι ο Ντομπέρ την είχε αναζητήσει παντού, αλλά ούτε αυτό την απογοητεύσει. Έβλεπε πολύ καθαρά μέσα στην ψυχή του.

— Ούτε εγώ σε γύρεψα, του είπε κοκκινίζοντας λίγο. Δεν σκέφθηκα ποτέ να τηλεφωνήσω ή να έρθω εδώ. Άλλα υπέφερα.

— Έκείνος ταχτοποιούσε κάτι περι-οδικά που ήταν σκορπισμένα σ' ένα τραπέζι, και δεν είχε τίποτα.

— Ντομπέρ, του είπε. Άν δεν μου πής τίποτα, πρέπει να φύγω.

— Από το γυμναστήριο; Α, μα τα μαμάτα τ'ού Βιλπρέα, που είχε γίνει η σκιά του Ντομπέρ. Δεν ήθελε κανείς τότε κοιμηθεί, τότε ξυριζόταν, τότε έκανε το μπάνιο του. Ήταν πάντα πλάι στο Ντομπέρ.

— Ένεις δίκο, είπε ο Ντομπέρ ύστερα από λίγο. Είναι καλύτερα να μιλήσουμε. Με σένα, μπορεί κανείς να μιλήσει με ειλικρίνεια, είσαι ένα κορίτσι που καταλαβαίνει άμεσως. Δεν έχω πολλά καινούργια πράγματα να σου πω. Εκτός από ένα.

— Όταν σε πρωτοείδα πάνω σ' εκείνο το πουλνγκ, το πρώτο πράγμα που σκέφθηκα ήταν πως σε έπιθαινε μαύσα. Ύστερα, μου συνέβη κάτι αποσπαστικό. Σ' έρωτεύθηκα. Αυτό όμως βλέπεις δεν είναι καινούργιο.

Σου το ένω πη ήδη. Άλλα τότε ήταν στη μέση η Σάρα, και δεν μ' άρεσε να κάνω τους ανθρώπους να υποφέρουν όταν υποσώ να το αποφυγώ. Και τώρα η Σάρα δεν υπάρχει πια. Υπάρχουν πολλά άλλα πράγματα. Το μόνο που έχει σημασία, είναι το ότι εγώ είμαι παντρεμένος. Τη Σάρα δεν την είχα παντρευτεί. Έχω ήδη μία σύζυγο που την παντρεύτηκα όταν ήμουν είκοσι χρονών, κι έχω να τη δω πριν από τον πόλεμο.

Επομένως το μόνο που θα μπορούσα να σου προσφέρω, θα ήταν να γίνης ερωμένη μου. Κι' εσύ δεν είσαι σφαιρική για να γίνης η ερωμένη ενός ανθρώπου σαν και μένα. Τώρα επιθυμώ ένα πράγμα μονάχα. Να μη σε ενοχλώ πια πίσω από κείνο το δωμάτιο πάγκο του μπαρ, να δουλέψεις για μερικές χιλιάδες λιρέτες το μήνα. Αυτό δεν μπορείς να μου το απαγορεύσεις. Έδώ είναι καλύτερα να μη μείνεις. Έγώ πιστεύω πως είμαι αρκετά δυνατός, αλλά σ' όλα τα πράγματα υπάρχει ένα όριο. Πολλά κορίτσια σαν και σένα, όμως, έχουν ένα κηδεμόνα. Μπορώ να γίνω κηδεμόνας σου. Έχω περίπου την ανάλογη ηλικία. Έλπίζω να μην άρνησής, γιατί θα ήταν άνοηλο.

Έξω άλλου, αυτή η κατάσταση δεν θα διαρκέσει έπ' αείων. Είναι ζητήματα χρόνου. Ύστερα θα βρεις κι' εσύ τον άντρα που σου ταιριάζει, σαν

όλες τις γυναίκες.

Ο Ντομπέρ χαμογέλασε ελαφρά, και συμπλήρωσε:

— Κι' αν είναι ένα καλό παιδί, θα σ' αφήσω να τον παντρευτείς.

Υπήρχε λίγη σύγχυσι μέσα στο κεφάλι της Βιβής, και πολύ πίκρα στην καρδιά της. Η Σάρα δεν ήταν σύζυγος του Ντομπέρ. Μα ο Ντομπέρ είχε και πάλι μία σύζυγο, μακρυνή, κι' όμως πάντα παρούσα, γιατί ακριβώς ήταν σύζυγος. Τώρα η Βιβή, ντροπιάζονταν. Κάποτε είχε τρέξει στο Λίφι, για να του πη: παντρεύσου με, κι' εκείνος της απάντησε πως ήταν ήδη αρραβωνιασμένος με μιά άλλη. Κι' αυτή τη φορά με το Ντομπέρ είχε κάνει σχεδόν το ίδιο, ήταν σχεδόν σά να του είχε πη: Να είμαι εδώ, και να σ' αγαπάω. Κι' εκείνος της είχε απαντήσει: Κρίμα, γιατί έχω ήδη μία σύζυγο, μα θα σου κάνω τον κηδεμόνα, ώσπου να βρεις κι' εσύ ένα καλό παιδί, να σε παντρευτεί.

Σηκώθηκε, κι' έκανε μερικά άσκοπα βήματα μέσα στο σαλόνι. «Μπορείς να γίνης η ερωμένη του Ντομπέρ» της έλεγε μία φωνή μέσα της. «Όχι, όχι, όχι» παρακαλούσε ευγενικά μία άλλη φωνή. «Δεν θα μπορούσες να το κάνης αυτό, θα καταστρέφεις τα πάντα». Όπως τότε που ήταν μικρούλα και την απασχολούσε πολύ μία σκέψη, έτσι και τώρα, κάθισε πάνω στο χαλί, με την πλάτη ακουμπισμένη στον τοίχο.

— Τι κάνει εκεί, Βιβή;

— Έκείνη ντροπιάζε. Αντιλήφθηκε, ξαφνικά, πως καθόταν κάτω στο πάτωμα, σαν ένα μικρό δαρμένο ζώο, αλλά τώρα πια θα ήταν πιο γελοίο να σηκωθεί. Κατέβασε το κεφάλι και μουρμούρισε:

— Είμαι τόσο δυστυχισμένη!

Ο Ντομπέρ τότε σηκώθηκε και πήγε κοντά της, έσκυψε πάνω από το κεφάλι της, ακούμπησε το χέρι του στον ώμο της.

— Τι πρέπει να κάνω, Βιβή; τη ρώτησε και η φωνή του έτρεμε από θυμό. Έσύ δεν είσαι μία γυναίκα που μπορεί κανείς να την κρατήσει έτσι. Το καταλαβαίνεις ή όχι; Έσένα πρέπει να σε παντρευτεί κανείς, μα εγώ δεν μπορώ. Η γυναίκα μου δεν είναι τόσο άνοητη να μου δώσει διαζύγιο. Δοκίμασα ήδη εκατό φορές όταν ήθελα να παντρευτώ τη Σάρα, και πάντοτε συνάντησα την άρνησή της. Γιατί μ' αγάπησες, Βιβή; Δεν βλέπεις πόση αβλιότητα υπάρχει γύρω μου; Αβλιότητα ήθικη, που είναι χειρότερη ίσως κι' από την υλική.

— Έκείνη τον δέικωμε ζωηρά: «Εσύ γιατί μ' αγαπάς; του είπες.

— Ο, Βιβή... Βιβή...

Ο Ντομπέρ πήρε το χέρι του από τον ώμο της.

— Κάνανε, άσχημα να συναντηθούμε, είπε. Έγώ δεν είμαι ο άντρας που σου ταιριάζει. Είμαι πολύ μεγαλύτερος σου. Ξω σ' ένα κομμο διαφορετικό από το δικό σου, και, εξ' άλλου, είμαι παντρεμένος.

Η Βιβή τον δέικωμε πάλι. Οί σκέψεις της εξακολουθούσαν αφάνταστα μελαγχολικές.

— Κι' όμως την πρώτη φορά που σε είδα εκεί στην αυλή, του είπες, και κρατούσες από νύχτι μία ρακέτα του τένις και φερύσες ένα σφόντ πολύ κοντό, και ήθελα να σου το πω, σκέφθηκα πως ήσουν ακριβώς σαν τσάι που μου ταιριάζει. Και δεν είχα το θάρρος να το πω, σκεδαστό, ντροπιάζονταν, αλλά εξακολουθούσα να το σκέπτομαι.

— Ενώ μιλούσε κυτάλε τα πολύπλοκα σχέδια του χαλιού, μα κάθε τόσο σήκωνε προς το Ντομπέρ, τα μεγάλα φωτεινά μάτια της.

— Αντίθετως, το βλέμμα του Ντομπέρ ήταν θολό. Τα μάτια του κοκκινισμένα από το θυμό και τη νευρική υπερτάση.

— Πήγαμε να κοιμηθής, Βιβή, της είπε, σηκώνοντας την από το πάτωμα. Πήγαμε να κοιμηθής, πριν κανείς καμιά άνοησι.

— Ναι, ναι, του απάντησε εκείνη ήσυχα, και η φωνή της ήταν αφάνταστα θλιμμένη. Αύριο θα γυρίσω στο

Τὰ γυαλιά σας προσδέτουν
γοητεία όταν ταιριάζουν
στο πρόσωπό σας.

Στο Τμήμα τών ὀπτικῶν μας θά
βρῆτε πάντοτε τόν κατάλληλο
σκελετό πού ταιριάζει στόν τύ-
πο σας, ἐν συνδυασμῷ μέ τὰ τε-
λειότερα κρύσταλλα γιά τὰ
μάτια σας.

Επίσης ἐξασφαλίζετε ἀπολύτως
τήν πιστή ἐκτέλεσι τῆς ἱατρικῆς
συνταγῆς.

ΤΜΗΜΑ ΟΠΤΙΚΩΝ
Κρύσταλλα τέλεια.
σκελετοὶ εὐρωπαϊκοί, μοντέρνοι, κομψοί,
σέ μεγάλη ποικιλία.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΟΣΟ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΚΑΡΔΙΑ

στίτι μου, καί σὺ θὰ εἶσαι ὁ κηδε-
μόνας μου. Δὲν εἶναι ἔτσι, Ντομπέρ;
Τὸν κύτταξε, καί τὰ μάτια τῆς,
ξαφνικά, πλημμύρισαν δάκρυα.
— Θὰ μοῦ στέλνεις πολλὰ λεφτά
τὸ μήνα, γιὰ μένα, καί γιὰ τὴ μα-
μά, καί σὺ μεταξὺ ἐγὼ πρέπει νὰ
μᾶζω νὰ βρῶ ἕναν ἀρραβωνιαστικό.
Ἔτσι δὲν εἶπες, Ντομπέρ; Μὰ πὼς
θὰ γίνουν αὐτὰ τὰ πράγματα, Ντο-
μπέρ; Τὰ βρίσκεις δυνατά;
— Ἐκλαίει μπροστά του ἀσυγκρά-
τητα. «Ὀχι, δὲν ἦταν δυνατά. Ἐκεί-
νος τὴν πήρε στὴν ἀγκαλιά του, καί
τὴς φίλησε τὰ δάκρυα, πού ἔτρεχαν
στὰ μάγουλά της, ὡς ἐπάνω στὰ
μάτια της.

*
«Μπαμπά, πές μου ὅτι δὲν εἶμαι
μιὰ πρόστυχη. Πές μου ὅτι δὲν εἶναι
ἀλήθεια αὐτό. Ἄν ἦσουν ζωντανὸς
καὶ μάθαινες τί συμβαίνει, φαντάζο-
μαι πὼς θὰ θύμωνες! Θυμάμαι μιὰ
φορὰ πού εἶχε ἔρθει ἡ μαγείρισσα
νὰ σοῦ πῇ, πὼς τῆς εἶχε συμβῆ καί-
ποιο ἀτύχημα, μὲ ἕναν ἄνδρα παν-
τρεμένο, καί πὼς εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ
λεφτά, γιὰ τὸ παιδί πού θὰ γενιό-
ταν. Θυμάμαι ὅτι ἤμουν σὺν τῷ πα-
τρίδι, καί γιὰ πρώτη φορὰ — ἤ-
μουν τότε δεκαεπταεφτά χρονῶν. Ἔ-
δωσα τὰ φρούδια μου, καί τρώμαξα
τόσο ἀπὸ τὴς φωνῆς σου, πού ἔπε-
σε ἀπὸ τὸ χέρι μου τὸ τοιμπίδακι.
Γιὰ μιὰ στιγμή φαντάστηκα ὅτι φώ-
ναξες γιὰ μένα, ἐνῶ ἐσὺ μάλωνες τὴ
μαγείρισσα. Φώναξες πὼς τέτοιες
γυναῖκες πρέπει νὰ ἴς κλείνουν σ'
ἕνα ἀσυλό, γιατί δὲν ἔχουν εὐθύνη
τῶν πράξεών τους. Πὼς ἔπρεπε νὰ
γίνῃ ἕνας νόμος, πού νὰ κρεμάη τοὺς
παντρεμένους, πού ἐξαγοιάζουν τὰ
ἀνόητα κορίτσια. Ἡ μαμά προσπά-
θη νὰ σὲ καλύψει, μὰ ἐσὺ τῆς ἔ-
βαλες τέτοιες φωνές πού ἐκείνη ἔφυ-
γε πρὸς τὸν Θεόν. Μόνο ὅταν ἡ μαγεί-
ρισσα ἄρχισε νὰ κλαίῃ, ἔπαυες νὰ
φωνάζεις. Ἀργότερα ἡ μαμά μου
διηγήθηκε πὼς τῆς ἔδωσες πολλὰ
λεφτά γιὰ νὰ ἀναθρέψῃ τὸ παιδί
τῆς. Μπαμπά, εἶμαι κι' ἐγὼ μιὰ κα-
κιά καὶ ἐπιπόλαιη γυναίκα σὰν καί
ἐκείνη τὴν κοπέλλα; Μὰ τί μπορού-
σαμε νὰ κάνουμε; Μὴ θυμῶνεις μαζί
μου μπαμπά, τὸν ἀγαπῶ τόσο, πού
δὲν μποροῦσα νὰ τὸν ἀφήσω καί νὰ
φύγω. Ὑστερα, ἴσως μπορέσουμε νὰ
παντρευοῦμε, ξέρεis. Ἐκεῖνος μίλη-
σε κι' ἔδωκε μὲ τὸ δικηγόρο του, καί
τότε εἶπε νὰ πᾶν πάλι νὰ θρῇ τὴ
γυναίκα του. Ἄν ἡ γυναίκα του δε-
χθῇ, θὰ μπορέσῃ νὰ πᾶσῃ τὸ δια-
ζύγιο. Εἶναι τόσο πλούσιος, πού
μπορεῖ νὰ κάνει ὅ,τι θέλει. Ἐγὼ δὲν
ἤθελα νὰ σὲ λυπηθῶ, μπαμπά, μὰ
μὴ μὲ κατακρίνης. Ὡ μπαμπά, μὴ μὲ
κατακρίνης...»

Φυσικὸς ἕνας παγωμένος ἀέρας,
ἀλλὰ ἡ Βιβὴ ἐξακολουθοῦσε νὰ μένῃ
νονατιστὴ μπροστὰ στὸν τάφο τοῦ
πατέρα της καί νὰ μιλά μαζί του,
σὰ νὰ ἦταν ζωντανός.
«...Τὸ ξέρω ὅτι ὁ Ντομπέρ δὲν σ'
ἀρέσει, μπαμπά, ὡς δὲν εἶναι ξέρεις
καὶ τελείως ἀνήθικος. Ὅχι, ὅχι,
μπαμπά, μὴ θυμῶνεις. Δὲν θέλω νὰ
πῶ πὼς εἶναι ἕνας τίμιος ἄνθρωπος, μ'
αὐτὸ τὸ ἀσχημὸ ἐπάγγελμα πού
κάνει, καί πού μὲ τορμάζει τόσο,
ἀλλὰ δὲν πιστεύεις κι' ἐσὺ ὅτι θὰ
μπορέσω νὰ τὸν ἀλλάξω λίγο; Θὰ
ἦς πὼς σινὰ - σινὰ θὰ κατορθώσω
νὰ τὸν ἀλλάξω. Μ' ἀγαπᾷ τόσο, πού
στὸ τέλος θὰ μ' ἀκούσῃ. Ἀλλωστε,
καὶ χωρὶς νὰ πούλῃ πολυδύλα, ἔχει
ἦδη πολλὰ λεφτά. Πάσα πολλά. Ναι,
μπαμπά, τὸ ξέρω πὼς εἶναι μιὰ ἄ-
σχημη ὑπόθεσι αὐτὰ τὰ πολυδύλα
πού σκοτώνουν τόσον κόσμο; Πάν-
τως εἶναι βέβαιη πὼς θὰ σταματήσῃ
μιὰ μέρα. Θὰ τὸν κάνῃ γιὰ μένα. Γιὰ
τὴν ἀγάπη μου. Εἶναι κι' αὐτὸ ἕνας
λόγος πού μὲ ἀναγκάζει νὰ μένω

κοντά του. Γιατί θέλω νὰ τὸν ἀλλά-
ξω. Θέλω νὰ γίνῃ καλός, καί νὰ εἶναι
μιὰ τίμια δουλειά, καί νὰ εἶναι κι'
ἐσὺ περήφανος γι' αὐτόν.
Ὁ πατέρας τῆς τὴν κύτταξε συ-
νοχῶν, ἀπὸ τὴ φωτογραφία τοῦ
πού ἦταν σ' ἕνα μικρὸ μαρμαρι-
νοῦτο πλάι στὸ σταυρὸ. Ἰσως, δὲν
μποροῦσε, θὰ ἔβαζε τέτοιες φωνές,
πού θὰ ἐμπνέοντο διόλου τοὺς ἄλλους
πεθαμένους τοῦ νεκροταφείου... ἔ-
πειτα μ' ἕνα ἐσώρουχο τῆς κοπέλ-
λας ξεδιάντρωσε. Νὰ γίνῃ ἐρωμένη
ἐκείνου ἀνθρώπου!» Ἡ Βιβὴ σπῆ-
θηκε νὰ φύγῃ, ξέροντας ὅτι δὲν τὴν
εἶχε πείσει.
Ἔφυγε λίγο λυπημένη, σφίγγον-
τας στὸ λαιμὸ τὴ γούνα της. Ἐπὶ
ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο, τὴν περίμενε
Βιλπρέα μὲ τὸ αὐτοκίνητο. Ὁ δὲ
ραρ φύσαγε δυνατὰ, ὁ οὐρανὸς ἦταν
γκρίζος. Ἡ Βιβὴ, κυττάζοντας ἀπὸ
τὸ παράθυρο τοῦ αὐτοκινήτου, τὴν
μελαγχολικὸ τοπίο, σκεπτόταν τὴν
Σάρα. Ἰσως ἡ Σάρα μποροῦσε νὰ
τὴν νοιώσῃ. Αὐτὴ πού ὅταν ἦταν ζων-
τανή καταλάβαινε τόσα πράγματα.
Ἰσως καί τώρα νὰ ἔβλεπε μέσα στὴν
ψυχὴ της, καί νὰ μποροῦσε νὰ τὴν
βοηθήσῃ. Νὰ τὴν βοηθήσῃ νὰ ἀλλά-
ξῃ τὸ Ντομπέρ, καί νὰ ἔλθῃ ἐνω-
χισμένη μαζί του.

*
Βρῆκε τὸ Ντομπέρ νὰ τὴν περι-
μένῃ μπροστὰ στὸ μεγάλο τῆκε. Μι-
λὶς τὴν εἶδε τὴν πήρε στὴν ἀγκαλιά
του, καί κράτησε τὰ χέρια της μέ-
σα στὰ δικά του γιὰ νὰ τὰ ἐξαστε-
νίσῃ.
— Ἐλα κοντά στὴ φωτιά, τῆς
εἶπε, εἶσαι παγωμένη.
Κάθισαν πλάι στὸ τῆκε σιωπη-
λοί. Ὁ Ντομπέρ τῆς χαϊδεύε ἀπὸ τὰ
μαλλιά, κι' ἐκείνη εἶχε ἐγκατε-
λειφθῇ εὐτυχισμένη σ' αὐτὸ τὸ χά-
σμα.
— Ἰσως χιονίσι, Ντομπέρ, εἶπε
σὲ μιὰ στιγμή ἡ Βιβὴ.
— Καὶ μένα μ' ἀρέσει τὸ χιόνι,
τῆς ἀπάντησε ἐκεῖνος.
Κοντὰ τῆς ὁ Ντομπέρ φαίνεται
διαφορετικός. Τὸ πρόσωπό του ἔχει
νὰ ἐκείνη τὴν δυνατὴ, ἀσπίδα ἐν-
φρασί καὶ γίνονται ἕνα καλὸ μεγάλο
παιδί.
— Φθάνουν τὰ Χριστούγεννα,
Ντομπέρ, ἐξακολουθοῦσε νὰ πηδᾷ
ἡ Βιβὴ. Μ' ἀρέσουν τόσο τὰ Χρι-
στούγεννα μὲ χιόνια. Τὰ Χριστού-
γεννα νοιώθει κανεὶς τὴν ἀγάπη
γιὰ τὸν καλὸν, νὰ κάνει κατὰ καλὸν.
— Τὸν κύτταξε λοζά, ἀνήσυχη. Θὰ τὰ
τάφερνε ἄραγε; — Ἐγὼ ὅταν ἦσαν
μικρὴ εἶδαν διάφορες ὑποσχέσεις
στὸν ἑαυτὸ μου. Ἐσὺ, Ντομπέρ, ἔ-
κανες ποτὲ ὑποσχέσεις τὰ Χριστού-
γεννα;
— Ὅχι, τῆς εἶπε ἐκεῖνος χαμο-
λώντας.
— Μὰ τώρα θὰ μπορούσες νὰ ἐν-
σωπῶ τῆς στὸν ὦμο του. Τὶ θὰ
ἀπαντοῦσε ἄραγε ἂν τοῦ ἔλεγες
«Θέλω νὰ μοῦ ὑποσχεθῇς ὅτι δὲν
πούλῃς πιά ἐκεῖνα τὰ συκαμένα πο-
λυδύλα». Μμ... Ἦταν πολὺ μα-
κρινὰ. Ἐπρεπε νὰ περιμένῃ. Ὁ Ντο-
μπέρ ἦταν ἕνας ἄνθρωπος, ἕνας ἐν-
θιμὸς ἄνθρωπος, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπαι-
τῶν ἑαυτὸ τῆς, ὅτι ὑποσχέσεις πο-
τε εὐκόλως νὰ τὸν κάνει ὅ,τι θέλει.
Ὁ Ντομπέρ τὴν πήρε στὴν ἀν-
καλιά του.
— Εἶσαι ἕνα μαρὸ, τῆς εἶπε. Τὸ
μαρὸ μου.
Τὸ τηλέφωνο χτύπησε, στὴν ἀ-
κρὴ τοῦ δωματίου. Κανεὶς ἐπὶ
πὸ τοὺς δύο τοὺς δὲν κινήθηκε, αὐ-
τὰ τὴν ἄλλη στιγμή, ὑπῆκε μέσα
ὁ Βιλπρέα καὶ σήκωσε τὸ ἀκουστι-
κό. Κατόπιν στράφηκε κι' εἶπε στὴν
Ντομπέρ:
— Εἶναι ὁ Σαντρίνο.

Ὁ ΣΑΝΤΡΙΝΟ χάρθηκε ὅσοι
στημένα τὸν γυνὸν ὦμο τοῦ Ντο-
μπέρ.
— Πόσα λεφτά εἶπες πὼς ἔχω
ἀκόμη; τῆς ρώτησε.
Ἐκείνη δὲν ἀπάντησε. Ἦταν
Καθόταν στὴν ἀκρὴ - ἀκρὴ τοῦ
κορεστικοῦ καὶ ἔτρωγε ἕνα μὲν
τὰ φλούδια. Ἦταν μιὰ νόστιμη
θύλα, πολὺ ἡλιοκαμένη καὶ ἀν-
σε ἕνα μαῦρο φῶρεμα, χωρὶς ὄμο-
— Ὅ,τι ἔχω μέσα στὴν τσέπη

ἐπὶ τέλος. Πιστεύω ὅτι εἶναι
καμιά εἰκοσιὰ χιλιάδες λιρέτες,
μὰ ἄραγε μὲ τουλάχιστο πέντε γι'
ἐσένα.
Ὁ Σαντρίνο ἀνοίξε τὴν τσάντα,
ἐπὶ ἄρχισε νὰ μετρά τὰ λεφτά. Μὲ-
σα στὸ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου
ἐκείνη μὴν ἔφη ἀκαταστασία.
Τὸ κρεβάτι ἦταν ἀστρωτό, ἕνα συρ-
ταὶ τοῦ κομοδίνου ἀνοιχτό, ἡ πρω-
τοβερμίδα κάτω στὸ πάτωμα, ἔ-
πειτα μ' ἕνα ἐσώρουχο τῆς κοπέλ-
λας πάνω στὸ κρεβάτι τὸ σταχτο-
δοχεῖο, φορτωμένο μὲ ἀποσιτίγαρα,
καὶ μέσα στὸ μπάνιο ἕνα ἀσχημὸ
σκαλὶ πεκινού, πού γαυγίζει συ-
χνά.
— Ρενάτα! εἶπε ξαφνικά ὁ Σαν-
τρίνο μὲ κομικὴ ἐπισήμη. Δὲν
θὰ σοῦ πᾶρω οὔτε δεκάρα, ἤθελα
ἀπλῶς νὰ δῶ τὴν οικονομική μας
κατάστασι.
Ἄρχισε νὰ πηγαίνοντο μέσα
στὸ δωμάτιο. Φαίνονταν πὼς κάτι
σχεδίαζε.
— Εἰκοσι χιλιάδες λιρέτες, εἶπε,
κι' ἔχω νὰ πληρώσω καί τὸ
λογισμὸ τοῦ ξενοδοχείου.
Τὸ σκαλὶ ἀπὸ τὸ μπάνιο ἐξακο-
λοῦσε νὰ γαυγίξῃ.
— Πέστον νὰ ἤσυχασθ, γιατί θὰ
τὸ ἀσπύσω, ἔκανε νευριασμένος ὁ
Σαντρίνο.
Ἡ κοπέλλα σήκωσε καί πήρε
τὸ πεκινὸν ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά της.
— Τὸ καίμενο, γαυγίζει γιατί
εἶναι εὐχαριστημένο, εἶπε.
— Κι' ἐγὼ εἶμαι εὐχαριστημένος,
ἀλλὰ δὲν γαυγίζω, ἀπάντησε ὁ Σαν-
τρίνο. Ἀκουσε, ἀνόητη. Πόσοις ἐ-
μένα καλύτερα, ἀπὸ νὰ κάθουσι νὰ
μαυλολογᾷ αὐτὸ τὸ μαλλιαρὸ σκυ-
λάκι.
— Ναι, ναι, σ' ἀκούω, ἔκανε ὡ-
τάκια ἡ κοπέλλα.
— Θὰ σοῦ πῶ ἕνα σπουδαῖο νέο,
ἀπάντησε ὁ Σαντρίνο, ξαναπαίρ-
νοντας τὸ προηγουμένον ἐπίσημο ὄ-
νομα. Ἀπὸψε τὸ βράδυ, ἔτσι γιὰ νὰ

κάνουμε ἄρχη, θὰ ἔχωμε ἕνα ἑκα-
τομμύριο. Ἐνα ἑκατομμύριο λιρέ-
τες. Καταλαβαίνεις; Δὲν τὸ πι-
στεύεις; ἔ; Εἶναι γιατί ἐσὺ δὲν μὲ
ξέρεις καλά. Γνωρίζομαστε λίγους
μήνες μονάχα καί μὲ δαλέεις ἔτσι,
χωρὶς αὐτοκίνητο, μὲ λίγες λιρέτες
στὴν τσέπη. Ἀναγκάστηκε ἀκόμη
νὰ πάρω καὶ δανεικὰ ἀπὸ σένα.
Βλέπεις, ἀγαπητὴ μου, ἐσὺ μπορεῖ
νὰ εἶσαι μιὰ μεγάλη καλλιτέχνης τῆς
φυσαρμῶνας, ἀλλὰ κι' ἐγὼ εἶμαι
ἕνα σπουδαῖο πρόσωπο. Φθάνει ἕνα
μου τηλεφῶνο πρὸς γιὰ νὰ ἔχω ἀπὸψε
στὴν τσέπη μου ἕνα ἑκατομμύριο.
Ἡ νέα φαίνονταν νὰ ἔχῃ ἐλάχιστη
ἐμπιστοσύνη, ὅχι στὸν Σαντρίνο, εἰ-
δικὰ, ἀλλὰ στὸν ἄνδρα, γενικωτά-
ρα. Ἔτσι δὲν εἶδεις κανένα ἐνδια-
φέρον γιὰ τὰ λόγια του, δὲν τοῦ
χαμογέλασε μὲ δυσπιστία, οὔτε ἐν-
θουσιάστηκε, μόνο ἐξακολουθεῖ νὰ
χαϊδεύῃ τὸ πεκινὸν μὲ τὴν ἴδια ἐκ-
φρασί πού εἶχε προηγουμένως.
Ὁ Σαντρίνο θυμώθηκε.
— Εἶσαι ἡλίθια, τῆς εἶπε. Ἐγὼ
σοῦ μιλοῦ γιὰ ἕνα ἑκατομμύριο κι'
ἐσὺ παίζεις μὲ τὸ σκύλο σου.
— Μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι τίποτα, δι-
καιολογήθηκε τὸ κορίτσι.
Αὐτὸ λέω κι' ἐγὼ. Σοῦ ἔτυχε
ἕνας μεγάλος ἄνθρωπος, καί δὲν τὸν
κατάλαβες καν.
Ὁ Σαντρίνο κάθισε στὴν ἀκρὴ
τοῦ κρεβατιοῦ, πήρε τὸ τηλέφωνο
καὶ ζήτησε ἕναν ἀριθμὸ ἀπὸ τὸ κέν-
τρο. Ἡ τηλεφωνήτρια τοῦ ἀπάντη-
σε πὼς θὰ τὸν καλοῦσε σὲ λίγα λε-
πτὰ. Ἰσως ἡ Ρενάτα ἄρχισε νὰ κα-
ταλαβαίνει ὅτι ὑπῆρχε κάτι σοβαρὸ
σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, γιατί νοου-
μοῦρισε σ' αὐτὴ τὸ πεκινὸν πὼς
ἔπρεπε νὰ καθίστῃ φρόνιμο, κι' ἄ-
ρχισε νὰ παρακολουθεῖ τὸ Σαντρίνο
μὲ κάποιο ἐνδιαφέρον.
Ὑστερα χτύπησε τὸ τηλέφωνο.
— Ἀ, ἐσὺ εἶσαι, Βιλπρέα; εἶπε
ὁ Σαντρίνο, μπροστὰ στὸ ἀκουστι-
κό. Πές τὸ βράδυ, ἔτσι γιὰ νὰ

κάνουμε ἄρχη, θὰ ἔχωμε ἕνα ἑκα-
τομμύριο. Ἐνα ἑκατομμύριο λιρέ-
τες. Καταλαβαίνεις; Δὲν τὸ πι-
στεύεις; ἔ; Εἶναι γιατί ἐσὺ δὲν μὲ
ξέρεις καλά. Γνωρίζομαστε λίγους
μήνες μονάχα καί μὲ δαλέεις ἔτσι,
χωρὶς αὐτοκίνητο, μὲ λίγες λιρέτες
στὴν τσέπη. Ἀναγκάστηκε ἀκόμη
νὰ πάρω καὶ δανεικὰ ἀπὸ σένα.
Βλέπεις, ἀγαπητὴ μου, ἐσὺ μπορεῖ
νὰ εἶσαι μιὰ μεγάλη καλλιτέχνης τῆς
φυσαρμῶνας, ἀλλὰ κι' ἐγὼ εἶμαι
ἕνα σπουδαῖο πρόσωπο. Φθάνει ἕνα
μου τηλεφῶνο πρὸς γιὰ νὰ ἔχω ἀπὸψε
στὴν τσέπη μου ἕνα ἑκατομμύριο.
Ἡ νέα φαίνονταν νὰ ἔχῃ ἐλάχιστη
ἐμπιστοσύνη, ὅχι στὸν Σαντρίνο, εἰ-
δικὰ, ἀλλὰ στὸν ἄνδρα, γενικωτά-
ρα. Ἔτσι δὲν εἶδεις κανένα ἐνδια-
φέρον γιὰ τὰ λόγια του, δὲν τοῦ
χαμογέλασε μὲ δυσπιστία, οὔτε ἐν-
θουσιάστηκε, μόνο ἐξακολουθεῖ νὰ
χαϊδεύῃ τὸ πεκινὸν μὲ τὴν ἴδια ἐκ-
φρασί πού εἶχε προηγουμένως.
Ὁ Σαντρίνο θυμώθηκε.
— Εἶσαι ἡλίθια, τῆς εἶπε. Ἐγὼ
σοῦ μιλοῦ γιὰ ἕνα ἑκατομμύριο κι'
ἐσὺ παίζεις μὲ τὸ σκύλο σου.
— Μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι τίποτα, δι-
καιολογήθηκε τὸ κορίτσι.
Αὐτὸ λέω κι' ἐγὼ. Σοῦ ἔτυχε
ἕνας μεγάλος ἄνθρωπος, καί δὲν τὸν
κατάλαβες καν.
Ὁ Σαντρίνο κάθισε στὴν ἀκρὴ
τοῦ κρεβατιοῦ, πήρε τὸ τηλέφωνο
καὶ ζήτησε ἕναν ἀριθμὸ ἀπὸ τὸ κέν-
τρο. Ἡ τηλεφωνήτρια τοῦ ἀπάντη-
σε πὼς θὰ τὸν καλοῦσε σὲ λίγα λε-
πτὰ. Ἰσως ἡ Ρενάτα ἄρχισε νὰ κα-
ταλαβαίνει ὅτι ὑπῆρχε κάτι σοβαρὸ
σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, γιατί νοου-
μοῦρισε σ' αὐτὴ τὸ πεκινὸν πὼς
ἔπρεπε νὰ καθίστῃ φρόνιμο, κι' ἄ-
ρχισε νὰ παρακολουθεῖ τὸ Σαντρίνο
μὲ κάποιο ἐνδιαφέρον.
Ὑστερα χτύπησε τὸ τηλέφωνο.
— Ἀ, ἐσὺ εἶσαι, Βιλπρέα; εἶπε
ὁ Σαντρίνο, μπροστὰ στὸ ἀκουστι-
κό. Πές τὸ βράδυ, ἔτσι γιὰ νὰ

κάνουμε ἄρχη, θὰ ἔχωμε ἕνα ἑκα-
τομμύριο. Ἐνα ἑκατομμύριο λιρέ-
τες. Καταλαβαίνεις; Δὲν τὸ πι-
στεύεις; ἔ; Εἶναι γιατί ἐσὺ δὲν μὲ
ξέρεις καλά. Γνωρίζομαστε λίγους
μήνες μονάχα καί μὲ δαλέεις ἔτσι,
χωρὶς αὐτοκίνητο, μὲ λίγες λιρέτες
στὴν τσέπη. Ἀναγκάστηκε ἀκόμη
νὰ πάρω καὶ δανεικὰ ἀπὸ σένα.
Βλέπεις, ἀγαπητὴ μου, ἐσὺ μπορεῖ
νὰ εἶσαι μιὰ μεγάλη καλλιτέχνης τῆς
φυσαρμῶνας, ἀλλὰ κι' ἐγὼ εἶμαι
ἕνα σπουδαῖο πρόσωπο. Φθάνει ἕνα
μου τηλεφῶνο πρὸς γιὰ νὰ ἔχω ἀπὸψε
στὴν τσέπη μου ἕνα ἑκατομμύριο.
Ἡ νέα φαίνονταν νὰ ἔχῃ ἐλάχιστη
ἐμπιστοσύνη, ὅχι στὸν Σαντρίνο, εἰ-
δικὰ, ἀλλὰ στὸν ἄνδρα, γενικωτά-
ρα. Ἔτσι δὲν εἶδεις κανένα ἐνδια-
φέρον γιὰ τὰ λόγια του, δὲν τοῦ
χαμογέλασε μὲ δυσπιστία, οὔτε ἐν-
θουσιάστηκε, μόνο ἐξακολουθεῖ νὰ
χαϊδεύῃ τὸ πεκινὸν μὲ τὴν ἴδια ἐκ-
φρασί πού εἶχε προηγουμένως.
Ὁ Σαντρίνο θυμώθηκε.
— Εἶσαι ἡλίθια, τῆς εἶπε. Ἐγὼ
σοῦ μιλοῦ γιὰ ἕνα ἑκατομμύριο κι'
ἐσὺ παίζεις μὲ τὸ σκύλο σου.
— Μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι τίποτα, δι-
καιολογήθηκε τὸ κορίτσι.
Αὐτὸ λέω κι' ἐγὼ. Σοῦ ἔτυχε
ἕνας μεγάλος ἄνθρωπος, καί δὲν τὸν
κατάλαβες καν.
Ὁ Σαντρίνο κάθισε στὴν ἀκρὴ
τοῦ κρεβατιοῦ, πήρε τὸ τηλέφωνο
καὶ ζήτησε ἕναν ἀριθμὸ ἀπὸ τὸ κέν-
τρο. Ἡ τηλεφωνήτρια τοῦ ἀπάντη-
σε πὼς θὰ τὸν καλοῦσε σὲ λίγα λε-
πτὰ. Ἰσως ἡ Ρενάτα ἄρχισε νὰ κα-
ταλαβαίνει ὅτι ὑπῆρχε κάτι σοβαρὸ
σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, γιατί νοου-
μοῦρισε σ' αὐτὴ τὸ πεκινὸν πὼς
ἔπρεπε νὰ καθίστῃ φρόνιμο, κι' ἄ-
ρχισε νὰ παρακολουθεῖ τὸ Σαντρίνο
μὲ κάποιο ἐνδιαφέρον.
Ὑστερα χτύπησε τὸ τηλέφωνο.
— Ἀ, ἐσὺ εἶσαι, Βιλπρέα; εἶπε
ὁ Σαντρίνο, μπροστὰ στὸ ἀκουστι-
κό. Πές τὸ βράδυ, ἔτσι γιὰ νὰ

κάνουμε ἄρχη, θὰ ἔχωμε ἕνα ἑκα-
τομμύριο. Ἐνα ἑκατομμύριο λιρέ-
τες. Καταλαβαίνεις; Δὲν τὸ πι-
στεύεις; ἔ; Εἶναι γιατί ἐσὺ δὲν μὲ
ξέρεις καλά. Γνωρίζομαστε λίγους
μήνες μονάχα καί μὲ δαλέεις ἔτσι,
χωρὶς αὐτοκίνητο, μὲ λίγες λιρέτες
στὴν τσέπη. Ἀναγκάστηκε ἀκόμη
νὰ πάρω καὶ δανεικὰ ἀπὸ σένα.
Βλέπεις, ἀγαπητὴ μου, ἐσὺ μπορεῖ
νὰ εἶσαι μιὰ μεγάλη καλλιτέχνης τῆς
φυσαρμῶνας, ἀλλὰ κι' ἐγὼ εἶμαι
ἕνα σπουδαῖο πρόσωπο. Φθάνει ἕνα
μου τηλεφῶνο πρὸς γιὰ νὰ ἔχω ἀπὸψε
στὴν τσέπη μου ἕνα ἑκατομμύριο.
Ἡ νέα φαίνονταν νὰ ἔχῃ ἐλάχιστη
ἐμπιστοσύνη, ὅχι στὸν Σαντρίνο, εἰ-
δικὰ, ἀλλὰ στὸν ἄνδρα, γενικωτά-
ρα. Ἔτσι δὲν εἶδεις κανένα ἐνδια-
φέρον γιὰ τὰ λόγια του, δὲν τοῦ
χαμογέλασε μὲ δυσπιστία, οὔτε ἐν-
θουσιάστηκε, μόνο ἐξακολουθεῖ νὰ
χαϊδεύῃ τὸ πεκινὸν μὲ τὴν ἴδια ἐκ-
φρασί πού εἶχε προηγουμένως.
Ὁ Σαντρίνο θυμώθηκε.
— Εἶσαι ἡλίθια, τῆς εἶπε. Ἐγὼ
σοῦ μιλοῦ γιὰ ἕνα ἑκατομμύριο κι'
ἐσὺ παίζεις μὲ τὸ σκύλο σου.
— Μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι τίποτα, δι-
καιολογήθηκε τὸ κορίτσι.
Αὐτὸ λέω κι' ἐγὼ. Σοῦ ἔτυχε
ἕνας μεγάλος ἄνθρωπος, καί δὲν τὸν
κατάλαβες καν.
Ὁ Σαντρίνο κάθισε στὴν ἀκρὴ
τοῦ κρεβατιοῦ, πήρε τὸ τηλέφωνο
καὶ ζήτησε ἕναν ἀριθμὸ ἀπὸ τὸ κέν-
τρο. Ἡ τηλεφωνήτρια τοῦ ἀπάντη-
σε πὼς θὰ τὸν καλοῦσε σὲ λίγα λε-
πτὰ. Ἰσως ἡ Ρενάτα ἄρχισε νὰ κα-
ταλαβαίνει ὅτι ὑπῆρχε κάτι σοβαρὸ
σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, γιατί νοου-
μοῦρισε σ' αὐτὴ τὸ πεκινὸν πὼς
ἔπρεπε νὰ καθίστῃ φρόνιμο, κι' ἄ-
ρχισε νὰ παρακολουθεῖ τὸ Σαντρίνο
μὲ κάποιο ἐνδιαφέρον.
Ὑστερα χτύπησε τὸ τηλέφωνο.
— Ἀ, ἐσὺ εἶσαι, Βιλπρέα; εἶπε
ὁ Σαντρίνο, μπροστὰ στὸ ἀκουστι-
κό. Πές τὸ βράδυ, ἔτσι γιὰ νὰ

κάνουμε ἄρχη, θὰ ἔχωμε ἕνα ἑκα-
τομμύριο. Ἐνα ἑκατομμύριο λιρέ-
τες. Καταλαβαίνεις; Δὲν τὸ πι-
στεύεις; ἔ; Εἶναι γιατί ἐσὺ δὲν μὲ
ξέρεις καλά. Γνωρίζομαστε λίγους
μήνες μονάχα καί μὲ δαλέεις ἔτσι,
χωρὶς αὐτοκίνητο, μὲ λίγες λιρέτες
στὴν τσέπη. Ἀναγκάστηκε ἀκόμη
νὰ πάρω καὶ δανεικὰ ἀπὸ σένα.
Βλέπεις, ἀγαπητὴ μου, ἐσὺ μπορεῖ
νὰ εἶσαι μιὰ μεγάλη καλλιτέχνης τῆς
φυσαρμῶνας, ἀλλὰ κι' ἐγὼ εἶμαι
ἕνα σπουδαῖο πρόσωπο. Φθάνει ἕνα
μου τηλεφῶνο πρὸς γιὰ νὰ ἔχω ἀπὸψε
στὴν τσέπη μου ἕνα ἑκατομμύριο.
Ἡ νέα φαίνονταν νὰ ἔχῃ ἐλάχιστη
ἐμπιστοσύνη, ὅχι στὸν Σαντρίνο, εἰ-
δικὰ, ἀλλὰ στὸν ἄνδρα, γενικωτά-
ρα. Ἔτσι δὲν εἶδεις κανένα ἐνδια-
φέρον γιὰ τὰ λόγια του, δὲν τοῦ
χαμογέλασε μὲ δυσπιστία, οὔτε ἐν-
θουσιάστηκε, μόνο ἐξακολουθεῖ νὰ
χαϊδεύῃ τὸ πεκινὸν μὲ τὴν ἴδια ἐκ-
φρασί πού εἶχε προηγουμένως.
Ὁ Σαντρίνο θυμώθηκε.
— Εἶσαι ἡλίθια, τῆς εἶπε. Ἐγὼ
σοῦ μιλοῦ γιὰ ἕνα ἑκατομμύριο κι'
ἐσὺ παίζεις μὲ τὸ σκύλο σου.
— Μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι τίποτα, δι-
καιολογήθηκε τὸ κορίτσι.
Αὐτὸ λέω κι' ἐγὼ. Σοῦ ἔτυχε
ἕνας μεγάλος ἄνθρωπος, καί δὲν τὸν
κατάλαβες καν.
Ὁ Σαντρίνο κάθισε στὴν ἀκρὴ
τοῦ κρεβατιοῦ, πήρε τὸ τηλέφωνο
καὶ ζήτησε ἕναν ἀριθμὸ ἀπὸ τὸ κέν-
τρο. Ἡ τηλεφωνήτρια τοῦ ἀπάντη-
σε πὼς θὰ τὸν καλοῦσε σὲ λίγα λε-
πτὰ. Ἰσως ἡ Ρενάτα ἄρχισε νὰ κα-
ταλαβαίνει ὅτι ὑπῆρχε κάτι σοβαρὸ
σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, γιατί νοου-
μοῦρισε σ' αὐτὴ τὸ πεκινὸν πὼς
ἔπρεπε νὰ καθίστῃ φρόνιμο, κι' ἄ-
ρχισε νὰ παρακολουθεῖ τὸ Σαντρίνο
μὲ κάποιο ἐνδιαφέρον.
Ὑστερα χτύπησε τὸ τηλέφωνο.
— Ἀ, ἐσὺ εἶσαι, Βιλπρέα; εἶπε
ὁ Σαντρίνο, μπροστὰ στὸ ἀκουστι-
κό. Πές τὸ βράδυ, ἔτσι γιὰ νὰ

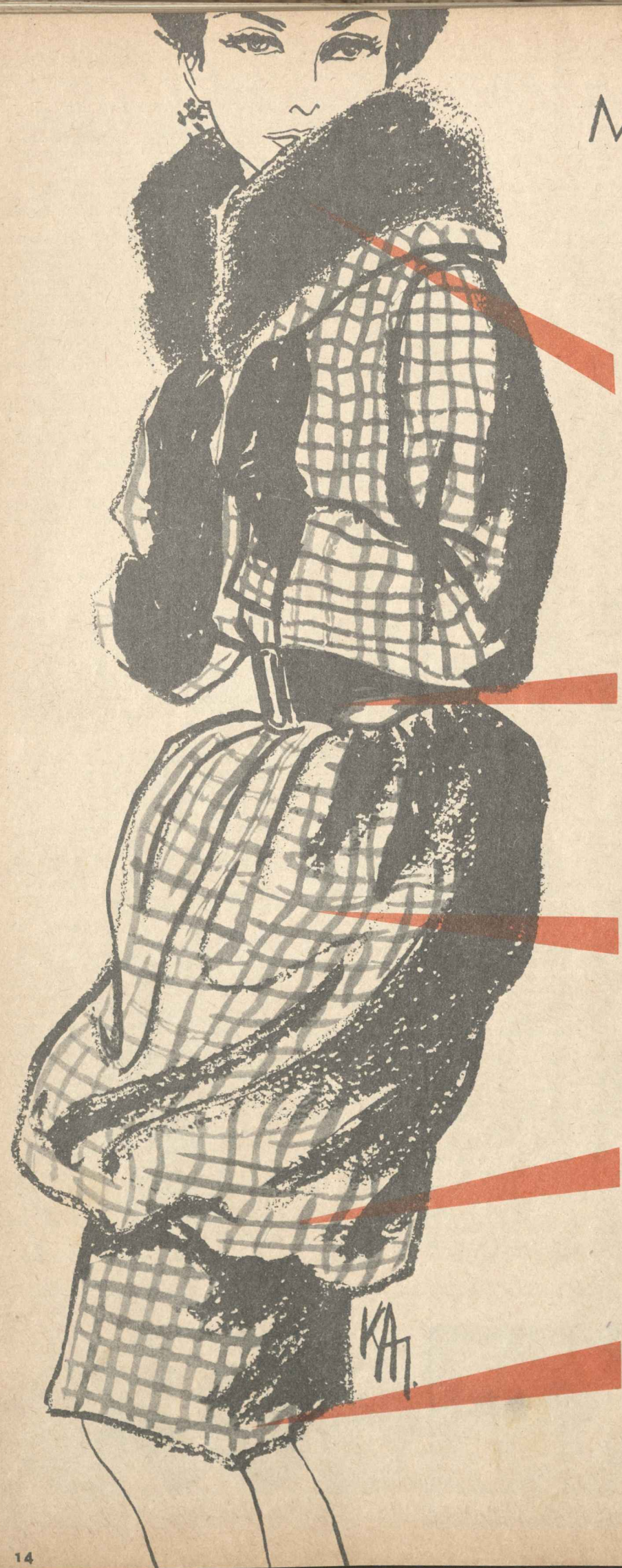
ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ ΣΤΟΝ
SCHWARZKOPF
τὴν ὑγεία καὶ ὀμορφιά τῶν μαλλιῶν σας.

**Πόσο εἶναι
εὐχαριστημένη...**

... πού βρῆκε τὸν τρόπο νάχη πάντα κα-
θαρά καὶ ὠραία μαλλιά.
Καὶ εἶναι τόσο εὐκόλο...
Μὲ τὸ GLEMO τὰ μαλλιά μετ

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΜΟΔΑ '59-60

ΜΕΓΑΛΟΙ ΓΙΑΚΑΔΕΣ

ΓΑΡΝΙΡΙΣΜΕΝΟΙ

ΜΕ ΓΟΥΝΑ

ΦΑΡΔΕΙΕΣ ΖΩΝΕΣ

ΠΟΥ ΤΟΝΙΖΟΥΝ

ΤΗ ΜΕΣΗ

ΣΤΡΟΓΓΥΛΗ ΚΑΙ

ΜΑΡΚΑΡΙΣΜΕΝΗ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

ΣΟΥΡΩΜΑ

ΠΑΝΩ ΑΠΟ

ΤΑ ΓΟΝΑΤΑ

ΦΟΥΣΤΑ ΠΟΥ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΣΕ

ΙΣΙΑ ΓΡΑΜΜΗ

ΝΤΡΑΠΕ ΒΕΛΟΥΔΟ Μοντέλο της Μαρί Κριστιάν. Είναι από ανοικτοπράσινο βελούδο με μεγάλο τεπέ και χειριστό υπόρ που ντραπάρει γύρω - γύρω.

ΚΑΡΦΩΣΤΕ το βλέμμα σας στο κάτω μέρος της φούστας: Έδώ είναι η καινούρια μόδα. Το σημείο αυτό χαρακτηρίζει τη γραμμή του '59-60. Η φούστα σουρώνει πάνω από τα γόνατα σε φλού γραμμή και συνεχίζει στενή σαν σωλήνα. Ο Ντιόρ ξεσκεπάζει τα γόνατα αλλά οι άλλοι σχεδιαστές αφήνουν τη φούστα σε 44 πόντους πάνω από το έδαφος.

Τώρα σηκώστε τη ματιά σας πιο επάνω. Δεύτερο σημείο που τονίζει η χειμωνιάτικη μόδα είναι η μέση. Φαρδείς ζώνες συνεχώς πέτσινες μαρκάρουν τη μέση σημαντικά. Το τρίτο σημείο που χαρακτηρίζει επίσης τη μόδα του '59-60 είναι οι γιακάδες. Μεγάλοι, πελάριοι πολλές φορές γιακάδες στολίζουν τη φετεινή κρεασιόν των μεγάλων οαπτών.

Οι πλάτες φαθαίνονται αρκετά και βλέπουμε ζακέτες μακριές που κατεβαίνουν κάτω από τις άνω, μέτριες, αλλά και κοντές.

ΜΑΝΙΚΙΑ

Μεγάλες καινοτομίες έφτασαν στα μανίκια. Πολλές φορές αποτελούν και το μοναδικό αξιόλογο σημείο στο παλτό, στη ζακέτα ή στο φόρεμα. Κατ' αρχήν είναι ρεγκλάν, ζαπινέ ή με πολύ χαμηλή μανικοκόλληση, αλλά με

ΔΕΡΜΑ ΚΑΙ ΠΙΑΣΜΑ Μοντέλο του Λανδέν Καστιγιό. Είναι συνδυασμός δέρματος και βελούδου στοτόρ σε δύο έντονα χρώματα.

το φάρδος τους δίνουν αέρα στο κορσάκι, καταλήγουν σε φαρδεια ή στενή μανσέτα, σε φούστα ή σε τύπο καμπάνας, σχηματίζουν σούρες όπως ενώνονται με τον ώμο κι' άλλοτε μόλις διακρίνονται κάτω από τους τεράστιους γιακάδες, που σκεπάζουν σαν μπερτες τους ώμους και το μα- νίκι ως τον αγκώνα.

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Για το φθινόπωρο και για το χειμώνα του 1959-60 κυριαρχούν ανοικτά χρώματα, εκτός φυσικά από το μαύρο που φέτος θα φορεθεί πιο πολύ από κάθε άλλη σαιζόν. Το κίτρινο του κοραίου, το ροζ - άρνη, το μπλε, το πράσινο σε όλες τις αποχρώσεις, το μπλε σε όλους τους τόνους, το άσπρο συνδυασμένο με μαύρο, καφέ ή μπλε, το κανελί και το γκρι ανοιχτό.

ΓΑΡΝΙΡΙΣΜΑΤΑ

Τα φορέματα, τα παλτά και τα γαγιέρ έχουν πολλές γαρνιτούρες. Κατ' αρχήν οι γούνες παίρνουν σπουδαίο ρόλο. Γαρνιρούν τους γιακάδες και τις μανσέτες των παλτών. Οι γούνινες γραβάτες και τα κασκόλ κλείνουν κακέτικα το άνοιγμα του λαιμού στα διάφορα γαγιέρ. Το δέρμα κρατάει κι' αυτό σημαντικό ρόλο φέτος. Στολίζει τις τσέπες, χρησιμοποιείται σαν ρέ- λι, γίνεται κουμπιά μεγάλα ή μικρά καπάλληλα να στολίσουν ένα σπορ ή άμπιγιέ φόρεμα.

Το βελούδο και το σατέν γίνονται ζώνες ντραπέ για τα κοκ- τεϊλ φορέματα, ενώ οι τούλινες εσάρπες που δίνουν ρομαντικό τόνο στην εμφάνιση, βρίσκονται στο προσκήνιο της μόδας.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Γι' αυτή τη σαιζόν θα δούμε υποκλή με φαρδεια και άραιη υποκλή, πολλά μοχαίρ και πο- λιά συνθετικά. Μαλλι και βαμβά- κι, μαλλι και νάυλον, μαλλι με τελδόν, φινμπράν κ.ά. Γενικά, θα φορεθούν υφάσματα με μεγάλη τρίχα. Για τα φορέματα υπερτε- ρούν υφάσματα με άραιη ύφανση και σκουρόχρωμη τρίχα ώστε να σχηματίζει αντίθεση στο ανοιχτό- χρωμο φόντο. Τα καμπελό είναι πολύ της μόδας και φέτος.

ΚΟΛΕΣΙΟΝ

Ο ΓΚΡΕΣ παρουσιάζει φαρ- δειές από μάλλινο έμπριμέ φού- στες και μονόχρωμες μπλουζες.

Ο ΖΑΚ ΧΑ-Ι-Μ τονίζει τους ώμους και θέλει μακρόστενη και λυγρή σιλουέτα.

Η ΝΙΝΑ ΡΙΤΣΙ υπογραμμί- ζει τη μέση και τις άνω.

Ο ΓΚΥ ΛΑ ΡΟΣ λανσάρει τα κίμονο μανίκια.

Ο ΣΑΙΝ ΛΩΡΑΝ θέλει εμπε- πνεύ σιλουέτα με κοντή φούστα και μπουφάν στο κορσάκι.

ΓΟΥΝΙΝΟΣ

ΓΙΑΚΑΣ

ΓΟΥΝΙΝΕΣ ΜΑΝΣΕΤΕΣ

ΚΑΤΩ ΣΤΕΝΟ

ΣΚΟΥΦΟΣ ΚΑΡΤΙΝΑΛ

ΜΕΓΑΛΑ ΝΤΕΚΟΛΤΕ!

ΤΟΝΙΣΜΕΝΕΣ ΑΝΣ

ΦΑΡΔΟΣ ΣΤΑ ΑΜΠΙΓΙΕ

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΙΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΦΕΤΕΙΝΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΨΗΛΟΣ ΓΙΑΚΑΣ ΣΕ ΣΠΟΡ ΚΑΙ ΑΜΠΙΓΙΕ

ΜΑΚΡΥΑ ΖΑΚΕΤΑ ΜΕ ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΣΕΠΕΣ

ΤΥΝΙΚ ΣΟΥΡΩΤΗ Ή ΔΙΠΛΟ ΣΑΛΒΑΡΙ

ΜΑΝΙΚΙΑ ΦΑΡΔΕΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΛΤΑ ΣΑΣ

↑ Τέτοιους γιακάδες θα δούμε στα τριμνητ καθώς και στα μαύρα παλτά.

↑ Ζακέτα με μεγάλο μάκρος και χαμηλές τσέπες σε πολύ φανταζή υφάσματα.

↑ Φόρεμα πρωτότυπο που σουρώνει στα γόνατα. Στολίζεται με κουμπιά.

↑ Φαρδεια μανίκια με ρο- φές ή χωρίς που δίνουν την έντυπωσι κίμωνο.

ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΕΣ ΟΙ ΑΝΑΓΕΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΕΦΕΤΟΣ

Αποκλειστικότητα για την Ελλάδα «Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

Ψηλός γιακάς-Μανίκι καμπάνα

Ο Πάτερσον, ο Λονδρέζος σχεδιαστής, λανσάρει για φέτος αυτό το πρωτότυπο παλτό. Έχει μεγάλο όρθιο γιακά, πολύ χαμηλή μανικοκόλληση και μανίκια τρουά-κάρ σαν καμπάνες. Το μοντέλο συμπληρώνεται με αρκετά μεγάλα κουμπιά και φαρδεια δερμάτινη ζώνη.

Κορσάζ ντραπὲ ἔμπρὸς

Ο Ζάν Πατού ἔδειξε στὴν ἑκδοὶ του τὸ φόρεμα αὐτό, ποὺ εἶναι ἀπὸ μασελίνα δλομέταξη καὶ ἔχει σὰν μοναδικό σκέρτσον ἓνα ντραπάρισμα ἔμπρὸς. Τὸ ντεκολτέ ὁδάλ καὶ τὸ μανίκι ρεγλάν.

Ἡ ἐφετεινὴ γραμμὴ, κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, εἶναι πολὺ τολμηρὴ γιὰ ν' ἀρέσῃ. Τὸ μα νεκέν, ποὺ τὴν πρωτοπαρουσίασε στὸ Παρίσι ἔχει σιλουέτα λεπτὴ καὶ μινιόν. Ἀλλὰ εἶναι βέβαιον ὅτι ταυριάζει τὸ ἴδιο καλὰ καὶ στὶς ψηλὲς γυναῖκες. Ἡ νέα γράμμη προβλέπεται ὅτι θὰ ἀφήσῃ ἵχνη ζωρὰ στὴ μόδα. Ἐχει τὴ σφραγίδα τοῦ καλοῦ γούστου καὶ παραμένει νεανικὴ, ζωηρὴ, χαρούμενη σὲ μιὰ ἀπίστευτὴ ποικιλία.

Τουήντ με ἔντονο μπουφάν

Ο Πιέρ Γκαρντὲν λανσάρει γιὰ τὴν σαϊζὸν τοῦ 59-60 τὸ φόρεμα αὐτό ποὺ εἶναι ἀπὸ τουήντ ζωρὸχρωμο. Στὴ μέση σχηματίζει ἔντονο μπουφάν τονισμένο μ' ἓνα στρογγυλὸ φιάγκο ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα ποὺ περνάει μέσα στὸ μπόλικο τοῦ μπουφάν. Ἐχει ντεκολτέ ἀπλό, μανίκι τρουά-κάρ.

Μιὰ ἐκκεντρωτὴ τουνίη

Ο Κριστιὰν Ντιὸρ παρουσίασε αὐτὸ τὸν τύπο τοῦ φορέματος, ποὺ εἶναι ἀπὸ μάλινο ὕφασμα. Ἐχει μπάτο ντεκολτέ, εἶναι μονόκομματο σὲ ἴση γραμμὴ καὶ δὴλ του ἡ πρωτοτυπία ἔγκειται στὸ σούρωμα ποὺ σχηματίζεται πάνω ἀπὸ τὰ γόνατα. Τὸ ὑπόλοιπο τοῦ φορέματος συνεχίζει ὡς τὰ γόνατα καὶ μοιάζει σὰν μιὰ δευτέρη φούστα. Στρίβεται μὲ κουμπιὰ καὶ ἓνα φιάγκο στὸ τελείωμα.

Ζανέτα 7)8 μὲ τσέπες

Παριζιάνικο μοντέλο τοῦ «Στάρμυ» ἀπὸ γκριζὰ φανέλλα. Φούστα πολὺ στενὴ, ζακέτα γαρνιρισμένη μὲ ἐξώρφα γαζιὰ καὶ ἀνδρικό πέτο. Γιακάς καὶ τσέπες μεγάλες χαμηλὰ τοποθετημένες. Τὸ μᾶκρος τῆς ζακέτας φθάνει τὰ 7)8. Ἡ σφιχτὴ καὶ φαρδεια ζώνη τονίζει τὴ μέση καὶ μαρκάρει τὴν ἀν, πράγμα ποὺ παρουσιάζουν πολλοὶ εὐρωπαϊκοὶ οἰκοί.

Η ΝΕΑ
ΜΟΔΑ
59-60

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ ΦΕΡΝΕΙ ΣΚΟΥΡΑ ΚΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΤΟΥΗΝΤ!

Μπάσνα αρκετά μακρυνά

Μοντέλο από κολεξιόν της Μάγκυ Ρούφ. Είναι σε ελαφρύ τουήντ με τονισμένους και φαρδείς ώμους, μανίκι τρουά - κάρ και μικρό σμόκιν γιακά. Μιά ζώνη σφίγγει αρκετά τη μέση και δένει σε φιόγκο στα πλάγια. 'Η μόδα θέλει φέτος μπουκέτα, στο χρώμα του υφάσματος, να στολίζουν την όλη εμφάνιση.

Γιακάς από γούνα καστόρ

Παριζιάνικο μοντέλο από τουήντ. Είναι χαρακτηριστικό το μάκρος της ζακέτας. Έχει μανίκι ρεγκλάν, τσέπες ανδρικές, είναι σκιστό στα πλάγια και ο γιακάς είναι στρογγυλός από γούνα καστόρ. 'Η πλάτη έχει αρκετό φάρδος. 'Η φούστα είναι στενή με μέτριο μάκρος.

Νωμίτης και ζαπονέ μανίκι

Συντηρητικό ταγιέρ από τουήντ. 'Η ζακέτα έχει στρογγυλό πέτο, γιακά και νωμίτη που σχηματίζει συγχρόνως και το ζαπονέ του μανικιού. Το ταγιέρ αυτό φοριέται με ζώνη φαρδιά πέτσινη. Στο κάτω μέρος της ζακέτας το τουήντ είναι τοποθετημένο λοξά και σχηματίζει ιδιότροπες και αρκετά μεγάλες τσέπες.

Τουνίκ κλός και βελούδο

Η λονδρέζικη μόδα παρουσιάζει το εξαιρετικό αυτό ταγιέρ από τουήντ με 7/8 μανίκι, ζακέτας και πολύ στενή φούστα. 'Η ζακέτα κλωσάει κάτω ελαφρά. Είναι τονισμένη στο γιακά και στις τσέπες με βελούδο. 'Η μέση διακρίνεται έντονα.

Μπουφάν και ζώνη περαστή

Μοντέλο από τη συλλογή του Πιέρ Γκαρντέν. 'Η ζακέτα είναι πλούσια σε ίσια γραμμή με μεγάλο μάκρος. Γαρνίρεται με μεγάλα κοκκαλίνα σκουρόχρωμα κουμπιά. Έχει τσέπες μεγάλες, χαμηλά τοποθετημένες και ζώνη από το ίδιο υφάσμα που δίνει εμπρός κόμπο.

Πελώριες χαμηλές τσέπες

Μοντέλο από την κολεξιόν του Πιέρ Γκαρντέν. 'Η ζακέτα είναι πλούσια σε ίσια γραμμή με μεγάλο μάκρος. Γαρνίρεται με μεγάλα κοκκαλίνα σκουρόχρωμα κουμπιά. Έχει τσέπες μεγάλες, χαμηλά τοποθετημένες και ζώνη από το ίδιο υφάσμα που δίνει εμπρός κόμπο.

ΤΟΥΝΙΚ, ΚΑΜΠΑΝΕΣ, ΦΟΥΦΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΣΤΕΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Τουνίκ με κουμπιά που σουρώνει σαν φουφούλα

Ο οίκος του Κριστιάν Ντιόρ λανσάρε για φέτος το ίδιο αυτό φόρεμα που κλείνει εμπρός με μία σειρά κουμπιά, έχει ζαпонέ μανίκι, σχιστές τσέπες και σουρώνει πάνω στα γόνατα σαν φουφούλα. Από κάτω διακρίνονται πέντε πόντοι υφάσματος σε στενή γραμμή.

Φόρεμα καρδ με κορσάζ φλου και ίσια γραμμή

Ο Πιέρ Μπαλμαίν παρουσιάζει το μολινο αυτό φόρεμα από καρδ. Είναι σε ίσια γραμμή, έχει φλου κορσάζ, πέντε νη ζώνη και στο λαιμό κλείνει με ένα σκερτσόζικο δέσιμο από το ίδιο υφάσμα. Η ζακέτα είναι γαρνισμένη στα γιαντά και στα μανίκια με γούνα.

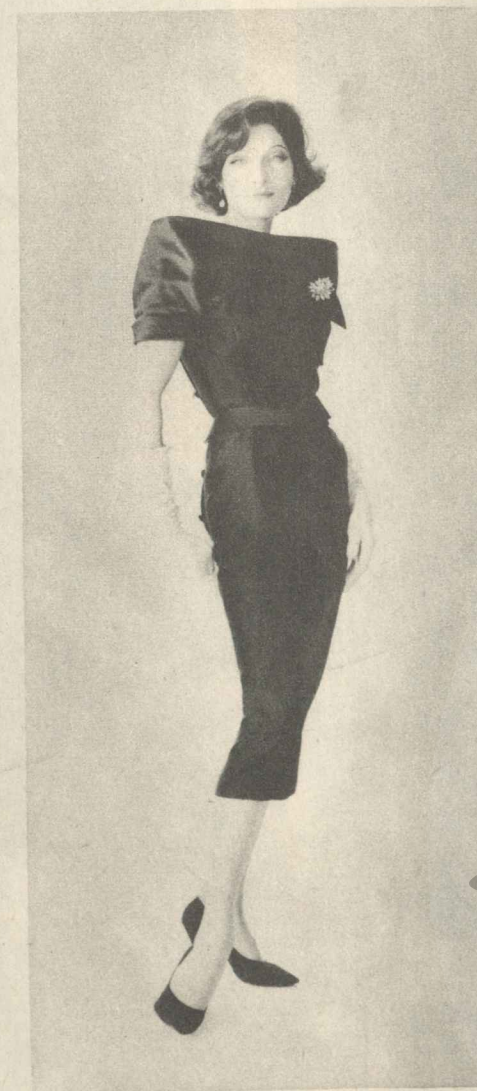
Τουνιγ ανοιχτόχρωμο με μοντέρνες φυμέ κάλτσες

Παριζιάνικο μοντέλο από γκριζο-πράσινο τουνιγ. Είναι σε ίσια γραμμή. Η πλάτη είναι φαρδεϊά και φλου και δλη του ή νουβοτέ είναι ή μακρυά εσάρπα που ξεκινά από το φύλλο της πλάτης και ντραπάει, για να στολίση με τόση χάρη αυτό το φόρεμα.

Επιτυχής συνδυασμός μπλέ και μαύρου σατέν

Ο Πιέρ Μπαλμαίν συνδυάζει στο άμπιγιέ αυτό φόρεμα δυο χρώματα δύσκολα: το μαύρο και το μπλέ. Το μοντέλο αυτό είναι από μαύρο σατέν, σε στενή γραμμή, κουμπώνει πίσω στα πλάγια και έχει μανίκι με συνέχεια το μεγάλο γιαντά από μπλέ σατέν.

Σατέν έμπριμέ και γούνα βιζόν

Ο Πιέρ Μπαλμαίν έδειξε το έμπριμέ αυτό φόρεμα, που έχει στενή γραμμή και τη ριχτή ζακέτα του, που γαρνίρεται στο γιαντά και στις μανσέτες με γούνα από βιζόν. Το σατέν έχει ποικιλία σχεδίων και χρωμάτων. Τα ωραιότατα αυτά έμπριμέ είναι πολύ της μόδας φέτος.

Αποκλειστικός για την Ελλάδα «Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

Η ΝΕΑ
ΜΟΔΑ
59-60

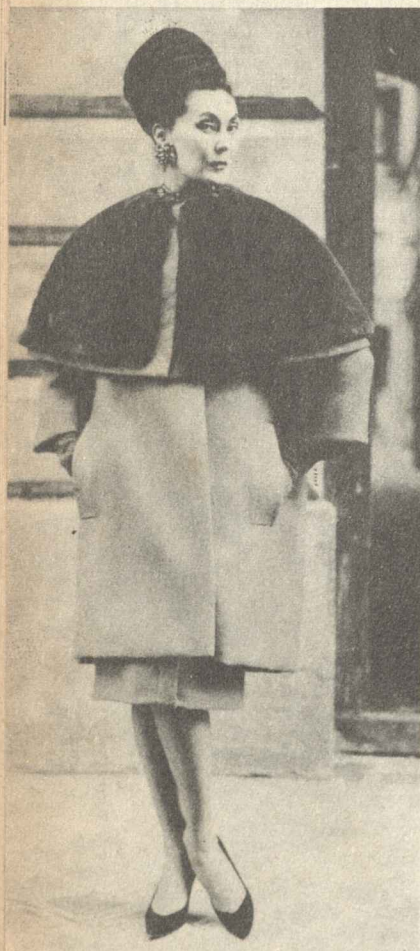
Αποκλειστικότητα για την
Ελλάδα «Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

Καμπάνα και φιόγκος

Τού Ζάν Πατού είναι αυτό το μαν-
τό από χοντρό φάιγ, κατάλληλο για
βράδυ. Έχει σχήμα καμπάνας.
Στους ώμους δίνει αέρα ένας φαρ-
δύς γιακάς που καταλήγει εμπρός
σε ένα φιόγκο με μακρές άκρες.

Jean Patou

Μεγάλος γιακάς σαν μπέρτα, μήκος 7)8

Ο οικος του Κριστιάν Ντιόρ λαν-
σάει αυτό το ανασάμπλ που είναι
από μάλλινο μπέζ ύφασμα. Το μαν-
τό 7)8 έχει σκιστές τσέπες και φαρ-
δειά μανίκια που σκεπάζονται μέ-
χρι τη μέση τους από ένα τεράστιο
γιακά σά μπέρτα, στολισμένο με
γούνα. Η φούστα είναι στενή με
εξώραφο γαζί, όπως και το παλτό.

Μεγάλα κουμπιά, ζώνη στρογγυλή και μπουφάν

Ο Πιέρ Γκαρντέν παρουσίασε στην
κολεξιόν του το παλτό αυτό που εί-
ναι από μπέζ καμυλ. Έχει μανίκια
ρεγκλάν, πολύ μικρό γιακά, μεγά-
λα κουμπιά και ζώνη λεπτή στρογ-
γυλή, που σφίγγει και σχηματίζει
μπουφάν. Οι χαμηλές πέννες στα
πλάγια δίνουν την κατάλληλη φόρ-
μα στο κάτω μέρος του παλτού.

Μεγάλο άνοιγμα τών ώμων και πολύ ιδιότροπος γιακάς

Τού Ζάν Πατού, παλτό από μάλλινο ύφασμα σε χρώμα μπλέ φα-
τενέ. Πολύ στενό κάτω, φαρδύει σημαντικά στους ώμους και
στα μανίκια. Έχει ένα μεγάλο ανοιχτό γιακά που φτάνει μέχρι το
καρδιά και αντιστά, τρέπεται, και μεγάλα κουμπιά που είναι
πολύ μεγάλα. Αυτό το νέο ύφασμα που είναι φτιαγμένο από το παλτό.

ΠΕΛΩΡΙΟΙ ΓΙΑΚΑΔΕΣ ΚΑΙ ΔΕΣΙΜΑΤΑ ΦΛΟΥ ΣΤΑ ΠΑΛΤΑ ΕΦΕΤΟΣ

Βελούδα σε ανοιχτό χρώμα

Η Καρβέν παρουσιάζει αυτό το μαντό που
είναι πολύ κατάλληλο για απόγευμα —
βράδυ. Από βελούδο πορτοκαλί, με άρ-
κετό φάρδος κάτω, έχει χαμηλή μανικο-
κόλλησι, σχετικά μεγάλο γιακά και φαρ-
δεές κουφότητες, που ξεκινούν κάτω από
το γιακά. Το μανίκι είναι τρία τέταρτα.

Διπλός σουρωτός γιακάς

Μοντέλο του Πιέρ Γκαρντέν. Είναι από ά-
σπρόμαυρο πιέ ντε πούλ, με ζαπωνέ μα-
νίκι. Όλη του η πρωτοτυπία βρίσκεται
στο διπλό στρογγυλό γιακά, που ανάμε-
σα του περνάει λεπτό βελούδο, τον σουρώ-
νει και καταλήγει εμπρός σε δέσιμο φλού.

Ισα γραμμή, εδύγχωση πλάτη και ένα δέσιμο φλού μπροστά

Ο Ζάν Πατού έδειξε το παλτό αυτό που είναι από τούνη κα-
φέ και διακί. Έχει ρεγκλάν μανίκια και ένα φάρδος σούρες, ψηλά
στο κορμό. Ένα πάλι στο μανίκι που σκεπάζεται ως το λα-
μό, δίνει την εντύπωση γιακά. Το δέσιμο εμπρός και η σφαι-
ρίδα είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της νέας αυτής γραμμής.

‘Η μετακόμισις

«Γνώρισα παλιότερα», γράφει ένας συγγραφέας, «φανατικούς οπαδούς της μετακόμισης. Για τους ανθρώπους αυτούς, το να περάσουν πολλά χρόνια στο ίδιο σπίτι ήταν αληθινή δοκιμασία. ‘Αν με δεβαίωναν ότι δεν θα μετακόμιζα ποτέ πιά στη ζωή μου, μούλεγε πριν απ’ τον πόλεμο μία νεαρή γυναίκα που έμενα σ’ ένα ωραίο σπίτι, θα ήμουν τρομερά δυστυχισμένη! Καί φυσικά, μετακόμισα τὸν ἄλλο χρόνο. ‘Αλλοι πάλι είναι κολλημένοι σ’ ένα σπίτι σαν σε κοχύλι. Καί δεν έχουν ἄδικο ἴσως, γιατί φοβούνται τὸ ἐνοικιοστάσιο!...»

ΑΥΤΑ ΓΡΑΦΕΙ ὁ συγγραφέας. ‘Ομως γιατί μερικοί έχουν τὴ μανία νὰ μετακομίζουν; Γιατὶ ἀπλούστατα πλήττουν κι’ αὐτὸ τὸ γενικὸ ἀναστάτῳμα τοὺς ἀπασχολεῖ γιὰ ἓνα διάστημα. ‘Αλλοι πάλι γιατί εἶναι μελαγχολικοὶ ἢ ὑποφέρουν κι’ ἔτσι, δὲν εἶναι ποτὲ καλὰ ἐκεῖ πού βρίσκονται. ‘Η γιατί ἔχουν κακὸ χαρακτήρα καὶ πέφτουν σὲ γείτονες ὁμοίους ἢ σὲ ἓναν ἰδιοκτήτη στραβόβυλο. ‘Αλλοι, γιατί ἔχουν πολὺ φαντασία κι’ ὀνειρεύονται πάντοτε ἓνα πῶς ὡραῖο σπίτι, ἀπ’ ὅσο τοὺς τὸ δίνει ἡ πραγματικότητα. Σήμερα οἱ ἐρασιτέχνες τῆς μετακόμισης ἔχουν πιά ἐξαφανισθῇ. ‘Εκτός ἂν εἶναι δημόσιοι υπάλληλοι, πού μετακομίζουν ἀναγκαστικά λόγω τῶν μεταθέσεών τους. ‘Η ἀκρίβεια τῶν ἐνοικίων ἰδίως γιὰ κείνους πού ἔχουν παλὰ ἐνοικία — ἡ ἐπιθυμία πολλὲς φορές νὰ ἀποκτήσουν δική τους στέγη, κόβουν κάθε διάθεσι γιὰ μετακόμιση. ‘Ετσι, ἡ «τέχνη» τῆς μετακόμισης χάνεται, πρὸ πάντων στοὺς νέους, μένει ἀγνωστὴ. Καλὸ λοιπὸν θὰ εἶναι νὰ υπενθυμίσουμε τοὺς μεγάλους... νόμους πού τὴ διέπουν. ‘Ετσι θὰ μποροῦτε νὰ μετακομίσετε, ἂν παραστή ἀνάγκη, μετ’ ἡλιγώτερη δυνατὴ φασαρία καὶ κούρασι.

Πρῶτα - πρῶτα, ὅχι προχειρότητες. Θὰ πρέπει ν’ ἀρχίσετε νὰ ἐτοιμάζετε ἐξ ἄνω — ὀκτὼ ἑβδομάδες προητέρως. ‘Οχι βέβαια γιὰ νὰ ἀναστατώσετε ἀπὸ τόσο νωρὶς τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ, ἀλλὰ γιὰ νὰ κάνετε τὶς σχετικὲς προετοιμασίες. ‘Αν π.χ. θὰ ἀνάθεστε τὴ μετακόμισι σὲ εἰδικὸ γραφεῖο μεταφορῶν (αὐτὸ γίνεται δὲν προκρίνεται γιὰ πολλὰ ἐπιπλά κι’ ἀντικείμενα ἀξίας, πιάνο, βιβλία κ.λ.π.) θὰ συμφωνήσετε στὴν τιμὴ καὶ τέλος θὰ καθορίσετε τὴν ἡμέρα πού θὰ γίνη ἡ μεταφορὰ.

‘Υστερα, θὰ καταρτίσετε ἓναν κατάλογο τῶν πραγμάτων πού δὲν θέλετε νὰ πάρετε μαζί σας. ‘Αχρηστα χαρτιά, παλιόπαντα, σπασμένες καρέκλες, κασόνια κ.λ.π. Μοναδικὴ εὐκαιρία γιὰ νὰ ἀπαλλαγῇτε ἀπὸ τοὺς μπλεδάδες αὐτοὺς. ‘Ενας παλιτζῆς θὰ σὰς δγάλη ἀπὸ τὴ δυσκολία.

‘Εξ ἄλλου, ἂν τὸ μελλοντικὸ σας διαμέρισμα εἶναι ἐλεύθερο, φροντίστε νὰ ἐξεσθῇ καὶ νὰ ἐπισκευασθῇ ἀπὸ τὸν ὑδραυλικὸ, τὸν ηλεκτρολόγο, τὸν ἐλασχορματιστὴ κάθε βλάβη ἢ ἔλλειψι: θὰ μπηγῇ ἔτσι μέσα σ’ ἓνα ὄψογο πλαίσιο.

Εἴτε ὅμως ἐλεύθερο, εἴτε ὅχι, κάνετε ἓνα σχέδιο τοῦ καινούριου σπιτιοῦ, χωρὶς νὰ ξεχάσετε νὰ σημειώσετε πόστες, παράθυρα κ.λ.π. Μία καλὴ μέθοδος: σχεδιάστε ὑπὸ κλίμακα τὸ σχῆμα τῶν κυριωτέρων ἐπιπλῶν σας. Θὰ δῆτε καλύτερα ἔτσι, πηγαινόντας τὸ ἀπὸ τὸν ἓνα τοῖχο στὸν ἄλλο, πού εἶναι προτιμότερο νὰ τοποθετηθῇ. ‘Αν ἔχετε ἀναθέσει σὲ γραφεῖο μεταφορῶν δώστε τὸ σχέδιο στὸν ἀρμόδιο, σημειώνοντας ἐπάνω στὸ χαρτί καὶ τὰ ἐπιπλά καὶ τὸ μέρος τοῦ δωματίου πού θὰ τοποθετηθοῦν.

Μερικὲς μέρες πρὶν ἀπὸ τὴ μετακόμισι, μπορεῖτε νὰ δγάλετε τὶς κουρτίνες, νὰ τὶς πλύνετε ἢ νὰ τὶς καθαρίσετε, ὥστε νὰ εἶναι ἑτοιμὲς τὴν ἡμέρα τῆς μετακόμισης. Τινάζτε τὰ χαλιά καὶ τυλίξετέ τα ρολό. Ξεκρεμάστε τὰ κάδρα, καθαρίστε τα καὶ συσκευάστε τα τοῦ καθενὸς δωματίου χωριστά.

‘Εχετε πολλὰ καὶ καλὰ βιβλία; Καλὸ εἶναι ν’ ἀποταθῇτε σὲ εἰδικὸ μεταφορέα, πού τρεῖς - τέσσερις μέρες προητέρως θὰ φέρῃ τὰ κατὰλληλα κιβώτια ὅπου θὰ τὰ τοποθετήσετε. Τοποθετήστε στὰ κιβώτια, τὶς βαλίτσες, τὰ ρούχα σας καὶ ἄλλα πράγματα, πού δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ σπασθῶν. Τὰ πολυτίμα εὐθραυστά ἀντικείμενα (πορσελάνες κ.λ.π.) θὰ τὰ μεταφέρετε ἰδιαίτερα καὶ μετ’ ἐξέτης προσοχῇ.

Τὴν παραμονὴ πού θὰ μετακομίσετε εἰδοποιήστε τὴν ηλεκτρικὴ ἐταιρεία, τὸ γκαζὶ, τὴν ἐταιρεία ὑδάτων, τὴν τηλεφωνικὴ γιὰ τὴν ἀλ- λαγὴ τῆς διευθυνσεὸς σας.

Εἰτοιμάστε ἀπὸ τὴν προηγουμένη δυὸ κούρα φαγητά, γιὰτὶ ἡ λειψία (εἰς τὸν ἀποστάσιο) θὰ σὰς κάνῃ νὰ χάσετε τὴν ἡμέρα ἀκριβῶς τῆς μετακόμισης πολὺτιμο χρόνο. ‘Αν ἔχετε μικρὰ παιδιὰ ἐμπιστευ- θήτε τα γιὰ μιά - δυὸ μέρες σὲ δικὸ σας -συγγενικὸ ἢ φιλικὸ σπίτι. Φυσικά, τὸ φαγητὸ θὰ τὸ πάρετε σεις ἢ ἴδια μαζί σας χωριστά, καθὼς καὶ τὴ βαλίτσα μετ’ ἃ ρούχα τοῦ ἱπποῦ (πυτζάμα, νυχτικὸ) καὶ ἀντικείμενα τουαλέτας σας, ὥστε νὰ τὰ ἔχετε πρόχειρα, ἐπειδὴ ἡ μετακόμισι τῶν ἐπιπλῶν μπορεῖ νὰ διαρκέσῃ δυὸ καὶ τρεῖς ἡμέρες, ἀνάλογα, βέβαια, μετ’ ἃ τὰ πράγματα πού θὰ ἔχετε.

Φεύγοντας ἀπὸ τὸ παλιὸ σπίτι, μὴν ξεχάστε νὰ τὸ παραδώ- σετε καθαρὸ. Στὸ καινούριό σας σπίτι ρίξτε μιά ματιά νύχια νὰ δῆτε μήπως ὑπάρχουν τζάκια ἢ μάρμαρα σπασμένα. Προτὺ φύγουν οἱ μεταφορεῖς τακτοποιήστε τὰ βαρεῖα σας ἐπιπλά. Καὶ τῶ- ρα δὲν σὰς μένει παρά νὰ πλυ- θῇτε, νὰ καθῆτε νὰ δειπνήσετε, νὰ στρώσετε τὸ κρεβάτι καὶ νὰ κοιμηθῇτε. Τὸ πρῶθ θὰ ἀρχίσετε τὴ γενικὴ τακτοποίησιν τῶν πραγ- μάτων. Καί, — ποῖός ξέρε; — ἴσως καταλάβετε τότε γιατί ὑ- πάρχουν φανατικοί... «μετακομι- στές»!

‘Η ἀληθινὴ ἱστορία
ἐνὸς ἀπελπισμένου
ἔρωτα πού γεννήθηκε
σὲ δυὸ τρυφερὲς
καρδιές. ‘Η ἀν-
θρώπινη πανουργία
τοὺς χώρισε, ἀλλὰ
ὁ θάνατος τοὺς
ἔνωσε γιὰ πάντα
μετ’ ὁ ἴδιο
παγωμένον στιλέτο

Η ΔΕΣΠΟΤΕΥΝΗ πού θαυ-
μάζετε, ἄρχοντα Ντάντε,
(*) εἶναι ἀξία γιὰ τοὺς
πιο ἀρραίους στίχους σας,
πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὴ μαντόνα
Βεατρίκη!

‘Ο μεγάλος ποιητὴς σήκωσε τὰ
μᾶτια του ἀπ’ τὸ μενταγιὸν πού κρα-
τοῦσε στὰ χέρια καὶ γύρισε ἀπὸτο-
μα νὰ κυττάξῃ ἐκεῖνον πού εἶχε μι-
λήσει πρὶν του.

‘Α, ἐσύ εἶσαι, ὁ παλιότατος
τῆς Αὐλῆς, εἶπε μετ’ ἐπιφρονήτικὸ ὁ-
φος.

‘Ο ποιητὴς εἶχε χαρακτῆρα σοδα-
ρὸ καὶ ὀνειροπόλο, κι’ ἐνοίωθε γιὰ
ἐμφυτὴ, ἀκατανίκητὴ ἀπέχθεια γιὰ
τὴν κατηγορία ἐκείνη τῶν ἀνθρώπων
πού στίς μεσαιωνικὲς βασιλικὲς Αὐ-
λὲς τοὺς ἀκούγαν καὶ τοὺς ἐκτιμοῦ-
σαν πῶς πολλὸ ἀπὸ τοὺς ποιητὲς καὶ
τοὺς ἄλλους εὐγενεῖς διανοούμενους.

‘Εξ ἄλλου, τὸ νὰ τὸν ἐνοχλήσουν ἐ-
κείνη ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ κατὰ τὴν
ὁποία μιά γλυκεῖα ὀνειροπόλησι τὸν
εἶχε κάνει νὰ ξεχάσῃ τὸ χρόνο καὶ
τὸν τόπο πού ζοῦσε — ἦταν τὸ 1304,
ἐξόριστος στὴ Βερόνα — τὸν εἶχε δυ-
σαρεστήσει πολὺ.

Εἶχε βρῇ τὸ μεν-
ταγιὸν αὐτὸ χάμα, σὲ μιά γωνία:
ἐπάνω του ὑπῆρχε ἡ εἰκόνα μιάς ὁ-
μορφῆς γυναίκας. Ποῖός μπορούσε νὰ
τὸ ἔχῃ χάσει, στὴν Αὐλὴ τοῦ βασι-
λεῖα ‘Αλδοῖνο Α’; Κανένας νεαρὸς
ἀκόλουθος, μουσικὰ ἐρωτευμένος μα-
ζί της; ‘Ο γελωτοποιὸς ὅμως τὸν
γύρισε ἀπὸτομα στὴν πραγματικό-
τητα. ‘Εδῶλε μπροστὰ τὸ κάτω
χέλι του σὲ σημειὸ ἀδίας κι’ ἔκα-
νε νὰ φύγῃ. ‘Ο γελωτοποιὸς ὅμως τὸν
κράτησε:

— Τὸ μενταγιὸν αὐτὸ εἶναι δικὸ
μου.

‘Ο Ντάντε τὸν κυττάξε δὺςπιστα
μὰ καὶ περιέργως.

— Δικό σου; ρώτησε.

— Δικό μου. Γνώρισα αὐτὴ τὴ
δεσποτῆσιν ἐδῶ κι’ εἰκοσι χρόνια. ‘Ε-
κείνη τὴν ἐποχὴ δὲν εἶχα αὐτὰ τὰ
ἀραιὰ μαλλιά κι’ αὐτὸ τὸ χοντρὸ,
ἀγαρμπο σῶμα: δὲν ἦμουν ἀκόμα
καλὰ - καλὰ εἰκοσι πέντε χρόνων κι’
ἡ καρδιά μου ἦταν ἀνοιχτὴ στίς πῶ-
ς ὡραῖες ἐλπίδες. ‘Ημουν ὁ γελωτο-
ποιός!

(*) Δάντης: ὁ μεγάλος Ἱταλὸς ποι-
ητὴς τοῦ Μεσαίωνα.

ποῖος τῶν ἀρχόντων Ντὰ Πολέτα,
στὴ Ραβέννα κι’ εἶχα τὴν εὐκαιρία
νὰ βλέπω συχνὰ τὴ Φραντσέσκα νὰ
ζωηρεύῃ μετ’ ἡ χάρι της τὸ τραπέ-
ζι τοῦ πατέρα της, τοῦ ἀρχόντα Γκου-
λίντο ἢ νὰ περνᾷ συζητώντας εὐθε-
ρὰ τὶς δεσποινίδες τῆς τιμῆς της.
Δεῖτα τὶς δεσποινίδες τῆς τιμῆς της.
Βρισκόταν τότε στὴν ὑπέρωχ ἑα-
νὴν ἡλικία πού μὰ κοπέλα εἶναι σὰν
ἓνα μπουμπουκὶ πού ἀνθίζει: δι-
κοῦται πιά, μὰ οὔτε καὶ γυναίκα ὁ-
κόμα. Στὴν ἡλικία ἐκείνη πού μὰ
εἶναι ἓνας ὕμνος στὴ ζωὴ καὶ στὴν
ἔρωτα. Κι’ ἡ Φραντσέσκα ἔκανε να-
ζὶ μετ’ αὐτὰ καὶ τὴν προσπάθειά της
γυμνάζει: τὴν ὁμορφίαν τοῦ κορμιοῦ
μετ’ ἓνα χαρακτῆρα ζωηρὸ καὶ μεγαλὸ
ψυχῶ.

‘Ο Ντάντε ψιθύρισε κάτι πού ὁ
γελωτοποιὸς δὲν ἄκουσε. ‘Υστερα
ρώτησε ζωηρά, γιατί ἡ ἀσπὴρ
τοῦ εἶχε κινήσει τὸ ἐνδιαφέρον.

— Δὲν θύμισαι τίποτ’ ἄλλο γι’
αὐτήν;

— ‘Ω, ναι, πολλὰ πράγματα. ‘Η-
μουν τρελλὸς ἀπὸ ἀγάπ γιὰ τὴν
Φραντσέσκα ἐκείνη τὴν ἐποχὴ. Ἐπὶ
ἐκείνη τὴν ἐποχὴ, πού μὴν ἔ-
δωκε ἀπραγματοποίητο, πού μὴν
ἔδωκε ποιητὴς ἡ ἓνα γελωτοποιὸς
μπορεῖ νὰ κλείσῃ στὴν ψυχὴ του. ‘Η-
ἔσα πῶς δὲν εἶχα καμμία ἐλπίδα,
ἀλλὰ δὲν μπορούσα νὰ σταματήσω
τοὺς παλμούς τῆς καρδιάς μου στὰ
κατὰ τύχη περιουσία κοντὰ μου, σὲ
μὲνα, τὸν ταπεινὸ, ἄβυσσο δούλο
ἢ δὲν γελούσε γιὰ κανένα δαπνῶ-
τή μου. Γιὰ νὰ βλέπω νὰ ἀνθίξῃ στὸ
χέλι της ἓνα φατεινὸ χαμόγελο
ἐφεύρισκα τὰ καλύτερά μου ἀντα-
στή. Μὴν ἐλπίζοντας ποτὲ νὰ ἀνταπο-
κριθῇ, ἔλεγα, ἡ καρδιά μου, ἡβου-
λῶναι νὰ εἶναι ἐκείνη εὐτυχισμένη, ὡ-
στε νὰ εἶναι ἀντίθετος τοῦ ἐνός.
Ναί, ὅπως ἐξέετε, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ
διαλέξουν αὐτὲς τὸν ἄνδρα τοῦς
πολλὰς φορές ἀταίριαστο γάμο.
ταλῆγουν σὲ τραγῳδία. Μιὰ μέρα
δὲν τὸν Πάλο Μαλατέστα: ἔδωκε
ἀκούσει νὰ μιλάνε γι’ αὐτὸν, δὲν
εἶναι ἔτσι, ἀρχοντά μου;

— Καὶ βέβαια. ‘Ηταν προε-
βλεπτό καὶ ἀποφασισμένο ἀπὸ τὸν
Πάλο Μαλατέστα καὶ πῶς ἔγινε
τὴν ἐποχὴν τῆς Φλωρεντίας καὶ πῶς
ἐπὶ τὴν ἐποχὴν τῆς Φλωρεντίας καὶ πῶς

συνέκρινε τὸ 1285 ἡ εἰδησιὴ τοῦ τρα-
γικοῦ τοῦ θανάτου. Γιὰ συνέχισε ὁ-
μως.

— ‘Ηταν ὡραῖος σὰν τὸν ‘Απόλ-
ωνα, ‘Ηρθε μιά μέρα στὸ παλάτι,
μὰ κάποια ἀποστολὴ γιὰ τὸν ἀρχόν-
τα Γκουλίντο, τὸν κύριό μας. ‘Η
Φραντσέσκα δὲν ἐξοκλοῦσε τὰ μά-
τια της ἀπὸ τὸ πάνω του κι’ ἐγὼ κατὰ
καρδίαν ἐλπίδα εὐτυχίας καρδιά
αὐτοῦ νὰ καταλάβῃ. Συνέχισα τὰ ἄ-
ντα μου, μὰ μετ’ ὀλίγου τῆς ψυχῆς
δὲν ἀνέχοντο, ἔτσι καὶ μακριὰ ἀπὸ
αὐτὸς, νὰ τὸν συμπαθῇ. Μιὰ
κρυφὴ ἀγωνία, κάτι σὰν ἓνα κακὸ
προσέηγμα, τάραιζε τὴν ψυχὴ της.

Κάθε φορὰ πού τὸ διαπεραστικὸ
δῆγμα τοῦ Τζαντσόττο ἐπῆρθε ἐπά-
νω της ριγούσας δόλοκληρὰ καὶ ἐδρί-
σκε κάποια δικαιολογία γιὰ νὰ ἀπομα-
κρυνθῇ ἀπὸ κοντὰ του. Συχνὰ ἀνα-
μνησκῇ τὸν Πάλο ἀπὸ τοὺς φρο-
νιμοὺς κι’ ἐγὼ ἐπαφελήθηκα ἀπὸ τὴν
ἐπιστολήν του πού εἶχε ὁ Γκου-
λίντο Ντὰ Πολέτα γιὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ
νὰ καταλάβῃ διὰ μιά συγγενεῖα μετ’
τὴν ἱσχυρὴν οἰκογένειαν τῶν Μαλατέστα
θὰ ἦταν χρησιμώτατ’ αὐτοῦς ταρα-
χῶνους καὶ δυσκόλους καιροὺς πού
ἐπῆρθε. ‘Ο Γκουλίντο τότε ἀπάντη-
σε ὅτι δὲν θὰ εἶχε ἀντίρρηση γιὰ τὸ
πῶς. Κατὰφερα τότε ἐπὶ τοῦ νὰ
δενίρῳ ἀπραγματοποίητο, πού μὴν
ἔδωκε ποιητὴς ἡ ἓνα γελωτοποιὸς
μπορεῖ νὰ κλείσῃ στὴν ψυχὴ του. ‘Η-
ἔσα πῶς δὲν εἶχα καμμία ἐλπίδα,
ἀλλὰ δὲν μπορούσα νὰ σταματήσω
τοὺς παλμούς τῆς καρδιάς μου στὰ
κατὰ τύχη περιουσία κοντὰ μου, σὲ
μὲνα, τὸν ταπεινὸ, ἄβυσσο δούλο
ἢ δὲν γελούσε γιὰ κανένα δαπνῶ-
τή μου. Γιὰ νὰ βλέπω νὰ ἀνθίξῃ στὸ
χέλι της ἓνα φατεινὸ χαμόγελο
ἐφεύρισκα τὰ καλύτερά μου ἀντα-
στή. Μὴν ἐλπίζοντας ποτὲ νὰ ἀνταπο-
κριθῇ, ἔλεγα, ἡ καρδιά μου, ἡβου-
λῶναι νὰ εἶναι ἐκείνη εὐτυχισμένη, ὡ-
στε νὰ εἶναι ἀντίθετος τοῦ ἐνός.
Ναί, ὅπως ἐξέετε, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ
διαλέξουν αὐτὲς τὸν ἄνδρα τοῦς
πολλὰς φορές ἀταίριαστο γάμο.
ταλῆγουν σὲ τραγῳδία. Μιὰ μέρα
δὲν τὸν Πάλο Μαλατέστα: ἔδωκε
ἀκούσει νὰ μιλάνε γι’ αὐτὸν, δὲν
εἶναι ἔτσι, ἀρχοντά μου;

— Καὶ βέβαια. ‘Ηταν προε-
βλεπτό καὶ ἀποφασισμένο ἀπὸ τὸν
Πάλο Μαλατέστα καὶ πῶς ἔγινε
τὴν ἐποχὴν τῆς Φλωρεντίας καὶ πῶς
ἐπὶ τὴν ἐποχὴν τῆς Φλωρεντίας καὶ πῶς

συνέκρινε τὸ 1285 ἡ εἰδησιὴ τοῦ τρα-
γικοῦ τοῦ θανάτου. Γιὰ συνέχισε ὁ-
μως.

— ‘Ηταν ὡραῖος σὰν τὸν ‘Απόλ-
ωνα, ‘Ηρθε μιά μέρα στὸ παλάτι,
μὰ κάποια ἀποστολὴ γιὰ τὸν ἀρχόν-
τα Γκουλίντο, τὸν κύριό μας. ‘Η
Φραντσέσκα δὲν ἐξοκλοῦσε τὰ μά-
τια της ἀπὸ τὸ πάνω του κι’ ἐγὼ κατὰ
καρδίαν ἐλπίδα εὐτυχίας καρδιά
αὐτοῦ νὰ καταλάβῃ. Συνέχισα τὰ ἄ-
ντα μου, μὰ μετ’ ὀλίγου τῆς ψυχῆς
δὲν ἀνέχοντο, ἔτσι καὶ μακριὰ ἀπὸ
αὐτὸς, νὰ τὸν συμπαθῇ. Μιὰ
κρυφὴ ἀγωνία, κάτι σὰν ἓνα κακὸ
προσέηγμα, τάραιζε τὴν ψυχὴ της.

Κάθε φορὰ πού τὸ διαπεραστικὸ
δῆγμα τοῦ Τζαντσόττο ἐπῆρθε ἐπά-
νω της ριγούσας δόλοκληρὰ καὶ ἐδρί-
σκε κάποια δικαιολογία γιὰ νὰ ἀπομα-
κρυνθῇ ἀπὸ κοντὰ του. Συχνὰ ἀνα-
μνησκῇ τὸν Πάλο ἀπὸ τοὺς φρο-
νιμοὺς κι’ ἐγὼ ἐπαφελήθηκα ἀπὸ τὴν
ἐπιστολήν του πού εἶχε ὁ Γκου-
λίντο Ντὰ Πολέτα γιὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ
νὰ καταλάβῃ διὰ μιά συγγενεῖα μετ’
τὴν ἱσχυρὴν οἰκογένειαν τῶν Μαλατέστα
θὰ ἦταν χρησιμώτατ’ αὐτοῦς ταρα-
χῶνους καὶ δυσκόλους καιροὺς πού
ἐπῆρθε. ‘Ο Γκουλίντο τότε ἀπάντη-
σε ὅτι δὲν θὰ εἶχε ἀντίρρηση γιὰ τὸ
πῶς. Κατὰφερα τότε ἐπὶ τοῦ νὰ
δενίρῳ ἀπραγματοποίητο, πού μὴν
ἔδωκε ποιητὴς ἡ ἓνα γελωτοποιὸς
μπορεῖ νὰ κλείσῃ στὴν ψυχὴ του. ‘Η-
ἔσα πῶς δὲν εἶχα καμμία ἐλπίδα,
ἀλλὰ δὲν μπορούσα νὰ σταματήσω
τοὺς παλμούς τῆς καρδιάς μου στὰ
κατὰ τύχη περιουσία κοντὰ μου, σὲ
μὲνα, τὸν ταπεινὸ, ἄβυσσο δούλο
ἢ δὲν γελούσε γιὰ κανένα δαπνῶ-
τή μου. Γιὰ νὰ βλέπω νὰ ἀνθίξῃ στὸ
χέλι της ἓνα φατεινὸ χαμόγελο
ἐφεύρισκα τὰ καλύτερά μου ἀντα-
στή. Μὴν ἐλπίζοντας ποτὲ νὰ ἀνταπο-
κριθῇ, ἔλεγα, ἡ καρδιά μου, ἡβου-
λῶναι νὰ εἶναι ἐκείνη εὐτυχισμένη, ὡ-
στε νὰ εἶναι ἀντίθετος τοῦ ἐνός.
Ναί, ὅπως ἐξέετε, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ
διαλέξουν αὐτὲς τὸν ἄνδρα τοῦς
πολλὰς φορές ἀταίριαστο γάμο.
ταλῆγουν σὲ τραγῳδία. Μιὰ μέρα
δὲν τὸν Πάλο Μαλατέστα: ἔδωκε
ἀκούσει νὰ μιλάνε γι’ αὐτὸν, δὲν
εἶναι ἔτσι, ἀρχοντά μου;

— Καὶ βέβαια. ‘Ηταν προε-
βλεπτό καὶ ἀποφασισμένο ἀπὸ τὸν
Πάλο Μαλατέστα καὶ πῶς ἔγινε
τὴν ἐποχὴν τῆς Φλωρεντίας καὶ πῶς
ἐπὶ τὴν ἐποχὴν τῆς Φλωρεντίας καὶ πῶς

συνέκρινε τὸ 1285 ἡ εἰδησιὴ τοῦ τρα-
γικοῦ τοῦ θανάτου. Γιὰ συνέχισε ὁ-
μως.

— ‘Ηταν ὡραῖος σὰν τὸν ‘Απόλ-
ωνα, ‘Ηρθε μιά μέρα στὸ παλάτι,
μὰ κάποια ἀποστολὴ γιὰ τὸν ἀρχόν-
τα Γκουλίντο, τὸν κύριό μας. ‘Η
Φραντσέσκα δὲν ἐξοκλοῦσε τὰ μά-
τια της ἀπὸ τὸ πάνω του κι’ ἐγὼ κατὰ
καρδίαν ἐλπίδα εὐτυχίας καρδιά
αὐτοῦ νὰ καταλάβῃ. Συνέχισα τὰ ἄ-
ντα μου, μὰ μετ’ ὀλίγου τῆς ψυχῆς
δὲν ἀνέχοντο, ἔτσι καὶ μακριὰ ἀπὸ
αὐτὸς, νὰ τὸν συμπαθῇ. Μιὰ
κρυφὴ ἀγωνία, κάτι σὰν ἓνα κακὸ
προσέηγμα, τάραιζε τὴν ψυχὴ της.

Κάθε φορὰ πού τὸ διαπεραστικὸ
δῆγμα τοῦ Τζαντσόττο ἐπῆρθε ἐπά-
νω της ριγούσας δόλοκληρὰ καὶ ἐδρί-
σκε κάποια δικαιολογία γιὰ νὰ ἀπομα-
κρυνθῇ ἀπὸ κοντὰ του. Συχνὰ ἀνα-
μνησκῇ τὸν Πάλο ἀπὸ τοὺς φρο-
νιμοὺς κι’ ἐγὼ ἐπαφελήθηκα ἀπὸ τὴν
ἐπιστολήν του πού εἶχε ὁ Γκου-
λίντο Ντὰ Πολέτα γιὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ
νὰ καταλάβῃ διὰ μιά συγγενεῖα μετ’
τὴν ἱσχυρὴν οἰκογένειαν τῶν Μαλατέστα
θὰ ἦταν χρησιμώτατ’ αὐτοῦς ταρα-
χῶνους καὶ δυσκόλους καιροὺς πού
ἐπῆρθε. ‘Ο Γκουλίντο τότε ἀπάντη-
σε ὅτι δὲν θὰ εἶχε ἀντίρρηση γιὰ τὸ
πῶς. Κατὰφερα τότε ἐπὶ τοῦ νὰ
δενίρῳ ἀπραγματοποίητο, πού μὴν
ἔδωκε ποιητὴς ἡ ἓνα γελωτοποιὸς
μπορεῖ νὰ κλείσῃ στὴν ψυχὴ του. ‘Η-
ἔσα πῶς δὲν εἶχα καμμία ἐλπίδα,
ἀλλὰ δὲν μπορούσα νὰ σταματήσω
τοὺς παλμούς τῆς καρδιάς μου στὰ
κατὰ τύχη περιουσία κοντὰ μου, σὲ
μὲνα, τὸν ταπεινὸ, ἄβυσσο δούλο
ἢ δὲν γελούσε γιὰ κανένα δαπνῶ-
τή μου. Γιὰ νὰ βλέπω νὰ ἀνθίξῃ στὸ
χέλι της ἓνα φατεινὸ χαμόγελο
ἐφεύρισκα τὰ καλύτερά μου ἀντα-
στή. Μὴν ἐλπίζοντας ποτὲ νὰ ἀνταπο-
κριθῇ, ἔλεγα, ἡ καρδιά μου, ἡβου-
λῶναι νὰ εἶναι ἐκείνη εὐτυχισμένη, ὡ-
στε νὰ εἶναι ἀντίθετος τοῦ ἐνός.
Ναί, ὅπως ἐξέετε, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ
διαλέξουν αὐτὲς τὸν ἄνδρα τοῦς
πολλὰς φορές ἀταίριαστο γάμο.
ταλῆγουν σὲ τραγῳδία. Μιὰ μέρα
δὲν τὸν Πάλο Μαλατέστα: ἔδωκε
ἀκούσει νὰ μιλάνε γι’ αὐτὸν, δὲν
εἶναι ἔτσι, ἀρχοντά μου;

— Καὶ βέβαια. ‘Ηταν προε-
βλεπτό καὶ ἀποφασισμένο ἀπὸ τὸν
Πάλο Μαλατέστα καὶ πῶς ἔγινε
τὴν ἐποχὴν τῆς Φλωρεντίας καὶ πῶς
ἐπὶ τὴν ἐποχὴν τῆς Φλωρεντίας καὶ πῶς

συνέκρινε τὸ 1285 ἡ εἰδησιὴ τοῦ τρα-
γικοῦ τοῦ θανάτου. Γιὰ συνέχισε ὁ-
μως.

— ‘Ηταν ὡραῖος σὰν τὸν ‘Απόλ-
ωνα, ‘Ηρθε μιά μέρα στὸ παλάτι,
μὰ κάποια ἀποστολὴ γιὰ τὸν ἀρχόν-
τα Γκουλίντο, τὸν κύριό μας. ‘Η
Φραντσέσκα δὲν ἐξοκλοῦσε τὰ μά-
τια της ἀπὸ τὸ πάνω του κι’ ἐγὼ κατὰ
καρδίαν ἐλπίδα εὐτυχίας καρδιά
αὐτοῦ νὰ καταλάβῃ. Συνέχισα τὰ ἄ-
ντα μου, μὰ μετ’ ὀλίγου τῆς ψυχῆς
δὲν ἀνέχοντο, ἔτσι καὶ μακριὰ ἀπὸ
αὐτὸς, νὰ τὸν συμπαθῇ. Μιὰ
κρυφὴ ἀγωνία, κάτι σὰν ἓνα κακὸ
προσέηγμα, τάραιζε τὴν ψυχὴ της.

Κάθε φορὰ πού τὸ διαπεραστικὸ
δῆγμα τοῦ Τζαντσόττο ἐπῆρθε ἐπά-
νω της ριγούσας δόλοκληρὰ καὶ ἐδρί-
σκε κάποια δικαιολογία γιὰ νὰ ἀπομα-
κρυνθῇ ἀπὸ κοντὰ του. Συχνὰ ἀνα-
μνησκῇ τὸν Πάλο ἀπὸ τοὺς φρο-
νιμοὺς κι’ ἐγὼ ἐπαφελήθηκα ἀπὸ τὴν
ἐπιστολήν του πού εἶχε ὁ Γκου-
λίντο Ντὰ Πολέτα γιὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ
νὰ καταλάβῃ διὰ μιά συγγενεῖα μετ’
τὴν ἱσχυρὴν οἰκογένειαν τῶν Μαλατέστα
θὰ ἦταν χρησιμώτατ’ αὐτοῦς ταρα-
χῶνους καὶ δυσκόλους καιροὺς πού
ἐπῆρθε. ‘Ο Γκουλίντο τότε ἀπάντη-
σε ὅτι δὲν θὰ εἶχε ἀντίρρηση γιὰ τὸ
πῶς. Κατὰφερα τότε ἐπ

Το περίφημο συγκρότημα του Ρενάτο Καροζόνε (διακρίνεται στη μέση) που μάς χάρισε τραγουδία σαν το «Κέλλα Λά», το «Μαρουτέλλας κι εγώ»

Το έρωτικό μυστικό μου!

ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΥ ΤΗ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ Ο ΡΕΝΑΤΟ ΚΑΡΟΖΟΝΕ

Όταν μία φορά έ-
γω και η γυναίκα
μου βρεθήκαμε στη
Νεάπολη, λάβαμε με-
ρικές προσκλήσεις.
Ένα βράδυ πήγα-
με στο Βόμερο, στο
σπίτι του Ιμπρεσά-
ριου Σαβέριο Ρου-
τόλο (που το αλη-
θινό του όνομα εί-
ναι άλλο, αλλά δεν
μπορώ να τ' αναφέ-
ρω θα καταλάβετε παρακάτω). Ή-
ξερα καλά τον Σαβέριο, αλλά δεν
είχα δη ποτέ τη γυναίκα του ως έ-
κείνη τη βραδιά. Είδαμε για πρώ-
τη φορά τη ντόνα Καρμέλα — έ-
πει την έλεγαν — όταν ο υπέρτερος
μας έμπασε στην τραπεζαρία. Η
ντόνα Καρμέλα ήταν ένα ξανθό κα-
λεπτό πλάσμα, με φωτεινά, γαλά-
να μάτια: μία Ναπολιτάνα που ή-
ταν διαφορετική από τις συμπατρι-
ώτισσές της. Άναμεσα στις άλλες
Ναπολιτάνες, μελαχρινές και γερο-
δεμένες, φαινόταν παράξενα εύθρα-
στη. Η προφορά της, τυπικά ναπο-
λιτάνικη, φάνερωνε, εν τούτοις, ότι
είχε γεννηθεί κάτω απ' τη σκιά του
Βεζουβίου. Όταν μιλούσε, ο τόνος
της ήταν ήρεμος, μετρημένος, χωρίς
δηλαδή εκείνη τη θερμή ζωηράδα,
που χαρακτηρίζει τις Ναπολιτάνες.

Μ' ένα λόγο, μου έκανε εντύπωση
μιάς ησυχίας άστης κυρίας, πολύ ύ-
περφηνης, για τον «σπουδαίο» άν-
δρα της. Όχι ότι ήταν μια μονό-
τονη οικοδόποινα, όχι, κάθε άλλο
μάλιστα. Ήταν μιά ραβινισμένη
γυναίκα, που η συνομιλία της ήταν
ενδιαφέρουσα και ευχάριστη.

— Είναι ένα σπάνιο μαργαριτά-
ρι, μάς είπε γι' αυτήν ο Σαβέριο
Ρουτόλο, όταν η γυναίκα του βή-
κε για μία στιγμή να ετοιμάσει έ-
να όρεκτικό: διακριτική, αψωπολό-
γη, εξυμνη. Μ' ένα λόγο, μία ιδεώ-
δης σύντροφος. Τι να σάς πω; Έ-
χει τη διαύγεια του κρυστάλλου.
Βλέποντας το φωτεινό, θα τολμού-
σα να πω διαφανές, μετώπι της,
νοιώθω ξεκούρασι. Διαβάσεις κάθε
σκέψη σαν να είναι γραμμένη επά-
νω στο λείο, ώραίο αυτό μέτωπο.
Κι, όλες είναι σκέψεις γαλήνιες.
Η ντόνα Καρμέλα ξαναφάνηκε έ-
κείνη τη στιγμή μ' ένα δίσκο γεμά-
το ποτήρια. Άκουσε τι λέγαμε και
τά μάγουλά της κοκκίνισαν ελαφρά.
Φαινόταν σαν ένα καλό κορίτσακι.

που δέχεται επαίνους. Έγω και η
γυναίκα μου αλλάξαμε ένα βλέμμα
γεμάτο ικανοποίηση: λατρεύουμε,
πράγματι, τους ανθρώπους που δεν
είναι φαντασμένοι ή ψευτοπερήφανοι
και μπορούν ακόμα να κοκκινίζουν
ακούγοντας να τους επαινούν.

Ήταν μία ευχάριστη βραδιά, κα-
τά βάθος όμως ήταν μία βραδιά
σαν τόσες άλλες και την άλλη μέ-
ρα, όπως ήταν φυσικό, την ξεχάσα.
Πέρασαν οι μέρες και λάβαμε άλ-
λες προσκλήσεις. Άναμεσα σ' αυ-
τές έλαβα και μία ενός πολύ γνω-
στου καλλιτέχνη της όπερας, πού,
για ευνόητους λόγους, θα του δώ-
σα ένα φανταστικό όνομα: ήταν ο
τενόρος Μαουρίτσιο Μπόνι. Τον εί-
χα γνωρίσει, εδώ και πολλά χρό-
νια, για την ακρίβεια δεκαπέντε ή
είκοσι. Ύστερα είχαμε χάσει ο ένας
τον άλλο. Κατοικούσε σε μία βίλα
κάπου στην έξοχη, έξω από τη Νε-
άπολη. Τη βίλα ναί, τη θυμόμουν
καλά: άσπρη με πράσινα κάγκελα,
στο βάθος μιάς διπλής σειράς από
φτελιές. Πίσω της διακρινόταν ο Βε-
ζουβίος, έτσι που της έδινε μία ε-
ξαιρετική γραφικότητα.

Πρέπει να ομολογήσω ότι περισ-
σότερο απ' την ιδέα να δω έναν πα-
λιό συμμαθητή με τραβούσε η πε-
ριέργεια να ξαναδώ τη βίλα «Φωλη-
ρά του γερακιού» (έτσι την είχε ονο-
μάσει). Πώς όμως να κάνω; Η
πρόσκληση ήταν για μία βραδιά
που είχα άλλες υποχρεώσεις... Σκέ-
φθηκα να λύσω το πρόβλημα πη-
γαίνοντας στον Μαουρίτσιο Μπόνι
αργά το απόγευμα: θα του ζητού-
σα συγγνώμη που δεν μπορούσα να
πάω μερως στο γεύμα και στο ά-
ναμιατό θα τον ξαναβρίσκω. Θα κου-
ρευόμουν λίγο για τη δουλειά μας
και θα ξαναβρισκόμασταν — έτσι τουλά-
χι στον ήλιο — τη νύχτα των
χορών που ο δώσατος κήπος της
βίλας «Φωληρά του γερακιού» ήταν
για μάς τα παιδιά ο επίγειος πα-
ράδεισος.

Έφτασα εκεί κατά το ήλιοβασι-
λευμα, όταν οι τελευταίες ακτίνες
του ήλιου έδωσαν κόκκινη την κορυ-
φή του Βεζουβίου κι οι πρώτες μόδ
σκιές απλώνονταν στις πλαγιές του
βουνού. Η καγκελόπορτα της βίλας
ήταν ολάνοιχτη και δεν χρειάστηκε
έτσι να κατέβω απ' τ' αυτοκίνητο
και να χτυπήσω για να μπω. Άκο-
λούθησα με άργό βήμα τη δειντο-
στοιχία και στάθηκα ακριβώς μπρο-

στά στην πόρτα του σπιτιού.
Ήμουν έτοιμος ν' ανέβω τα σκα-
λοπάτια που ώδηγούσαν στην πόρ-
τα, όταν μου ήρθε η επιθυμία να
κάνω μία βόλτα για να ρίξω μία μα-
τιά στο τοπίο. Πράγματι, γύρισα,
και με έκπληξε είδα μία νεαρή γυ-
ναίκα που ήταν ξαπλωμένη σε μία
κουνιστή πολυθρόνα και με κύτταξε
χαμογελώντας.

Πρέπει να το παραδεχτώ πως εί-
μαι πολύ αφορημένος. Ένοιωσα ό-
μως μία παράξενη εντύπωση κυτά-
ζοντας εκείνη τη γυναίκα, σαν να
την είχα δη κι' άλλο.

— Ντόνα Καρμέλα! φώναξα, χω-
ρίς σχεδόν να το καταλάβω, πλησιάζ-
οντας την. Ναί, ήταν η ντόνα Καρ-
μέλα, η γυναίκα του Ιμπρεσάριου
Σαβέριο Ρουτόλο. Νά γιατί μου
είχε φανή ότι ήταν γνωστό πρό-
σωπο.

Η νεαρή γυναίκα κούνησε το κε-
φάλι της.
— Δεν είμαι η ντόνα Καρμέλα,
είπε. Είμαι η Βιντσέντα Μπόνι, η
γυναίκα του Μαουρίτσιο.

Τάχα... Άλλά αλήθεια, τί δου-
λειά είχε εδώ η ντόνα Καρμέλα;
Πώς μπορούσε, να δρισκόταν εκεί
αυτή την ώρα;
— Με συγχωρήτε, τραύλισα. Εί-
μαι, όπως συνήθως, επιπόλαιος.
Πράγματι, κυττάζοντας την καλύ-
τερα, έβλεπα ότι ήταν διαφορετική.
Έμοιαζε της ντόνας Καρμέλας, αλ-
λά δεν ήταν αυτή. Η Βιντσέντα,
λόγου χάριν, είχε τα μαλλιά της ά-
νασχηκωμένα σε κότσο και ύστερα,
δεν είχε αυτό το σοβαρό και σκε-
πτικό ύφος, που ήταν το κυριότερο
χαρακτηριστικό της γυναίκας του
Ιμπρεσάριου.

Αντίθετα, η Βιντσέντα Μπόνι
είχε πιο νεανική εμφάνιση, ήταν πιο
ζωηρή και ταυτόχρονα είχε ένα ύ-
φος όνειροπόλο, σαν να δρισκόταν
μακριά. Ποιός ξέρει, ίσως αυτό να
προερχόταν από τον τρόπο που ή-
ταν ντυμένη: μία μαύρη φούστα,
λίγο μακριά για τη σημερινή μόδα
κι' ένα ελαφρύ, αιθέριο σμιζιέ, που
της έδινε το ύφος μίας νεοσύ-
στασκά. Πρόσεξα στον καρπό του
αριστεριού χεριού της έναν άσπρο
επίδεσμο που πρέπει να έκρυβε κά-
ποια πληγή.
— Τι θέλετε; ρώτησε εξακολου-
θώντας να κοιτάει στην πολυθρόνα.
— Ήθελα να μιλήσω με το σύ-
ζυγό σας, απάντησα.

Συστήθηκα και της εξήγησα να
την προσκλησι εκείνης της βραδιάς
και για τις υποχρεώσεις που είχα
αφήσει να περάσω. Στο κατάφλι δι-
σπασα για μία στιγμή.

— Θα ήθελα ν' αποχαιρετήσω
την κυρία, είπα.
Η υπέρτερος με κύτταξε έρωτη-
ματικά.
— Την κυρία; ψιθύρισε ενώ το
βλέμμα της έπεσε για μία στιγμή
στη φωτογραφία επάνω στο πιάνο.
Το ολάνοιχο παράθυρο δρόντη-
σε κείνη τη στιγμή, ίσως από κα-
ποια απότομο φύσημα του ανέμου
κι' η υπέρτερος φάνηκε να νοιώθει
ένα ρίγος. Ξαναδρόμει όμως αμέσως
την απάραξή της και είπε:

— Αντίο σας, κυρία.
Ήταν σά να μην είχα μιλήσει
με τη Βιντσέντα, ήταν σά να μην
την είχα δη ποτέ. Άφησα τη βίλα
και γυρίζοντας άσχοληθήκα με τις
διαφορές δουλειές μου. Δεν ξανα-
σκέφτηκα πιά εκείνο το έπεισοδιο,
ταν ντυμένη κατά τον ίδιο άνασχη-
κό τρόπο, όπως την είχα δη μακριά
λίγο μακριά ντυμένη φούστα και
σμιζιέ. Η Βιντσέντα, στην
πραγματικότητα, ήταν όμως η
απαραίτητη, με εκείνη τη φω-
τογραφία, ακόμα και στο γυναι-
κό των μαλλιών. Με μία μόνη διαφέ-
ρα: η Βιντσέντα της φωτογραφίας
είχε δεμένο τον καρπό του αριστε-
ρού της χεριού.

Είχα περάσει λίγα λεπτά όταν
ακούστηκαν βήματα στο διάδρομο,
αλλά καθώς άνοιξε η πόρτα δεν φέ-
νηκε η Βιντσέντα Μπόνι, αλλά
η υπέρτερος, ντυμένη με μαύρο
μακριά που έφτανε μέχρι τα πόδια.
Καρμέλα ήταν πρώτες ξαδελφές.
«Έμοιαζαν» σκέφτηκα. Γιατί ο
περασμένος αυτός χρόνος

— Σας δεσάω, είπα με δυνατή
φωνή, ότι η ομοιότητα αυτή υπάρ-
χει ακόμα.
— Ο Σαβέριο με κύτταξε ξαράνον-
τας το μέτωπο.
— Βέβαια, είπε, αν μπορεί να
δυναμώσει ομοιότητα εκείνη που ύ-
πάρχει ανάμεσα σε μία φωτογρα-
φία — εκείνη που είναι επάνω στο
πιάνο, δεν είν' έτσι; — και ένα ζων-
τανό πλάσμα.
— Σας παρακαλώ, γιά δώστε
μου να καταλάβω! είπα άνασχη-
κωμένα, κυττάζοντας τον Σαβέριο
Ρουτόλο και τη γυναίκα του. Τι

θα μπορούσα νάρθω απόψε.
— Τί θα πη; μου εξήγησε ο Σα-
βέριο Ρουτόλο. Η Βιντσέντα
Μπόνι έχει πεθάνει, δεν τη ξέρετε;
Αυτοκτόνησε εδώ και δυο χρόνια,
κόβοντας τις φλέβες του αριστερού
της χεριού.
Γιά μία στιγμή φοβήθηκα ότι δεν
ήμουν καλά. Δεν ξέρω, ακόμα και
τώρα δεν έχω ιδέα, πως βρήκα τη
δύναμη να σταθώ στα πόδια μου...
Θυμάμαι μόνο ότι άφησα τον Σα-
βέριο και την Καρμέλα και βγήκα
στην ταρότσα γιατί πνιγόμουν.

Ο δροσερός νυχτερινός αέρας μ'
έκανε να νοιώσω ακόμα πιο ζωηρή
την αίσθησι της πραγματικότητας.
Η Βιντσέντα Μπόνι ήταν νεκρή.
Έδώ και δυο χρόνια δεν υπήρχε
πιά στον κόσμο: κι' όμως έγω την
είχα δη, της είχα μιλήσει. Ίστο-
ρίες φαντασμάτων άρχισαν να γυρί-
ζουν στο μυαλό μου. Ξαναθυμήθηκα
την Βιντσέντα Μπόνι, κι' αυτό το
παράξενο, όνειροπόλο, σά να βοι-
σκόταν μακριά, έξω από το χρόνο,
ύψος της. Το ίδιο φέρεμα που φο-
ρούσε και στη φωτογραφία, το ίδιο
χτένισμα... Και πού πάντως, εκεί-
νο τον έπεισοδο στον καρπό του α-
ριστερού χεριού, σαν να θάλε να κρύ-
ψη μία πληγή.

«Αυτοκτόνησε κόβοντας τις φλέ-
βες του χεριού της», είχε πη ο Σα-
βέριο Ρουτόλο. Όλα ξεκαθάρισαν
στο μυαλό μου, ακόμα κι' η άμχα-
νία της υπέρτερας όταν της ζήτη-
σα να χαιρετίσω την κυρία. Θυμήθη-
κα τότε πως είχε ριγιστεί όταν χτυ-
πησε το παράθυρο. Ποιός ξέρει, ί-
σως να είχε κι' αυτή δη το φάντα-
σμα της Βιντσέντας Μπόνι...

ΜΙΛΗΣΑ στη γυναίκα μου γιά το
έπεισοδιο μ' εκείνη κούνησε το
κεφάλι της.
— Μά τι λές, αγαπητέ μου; εί-
πε. Πώς είναι δυνατόν να πιστεύεις
σε φαντάσματα στην εποχή μας;
Ξέρεις τί σκεφτομαι; Θαρρώ πως έρ-
χεται πολύ και κατ' συνέπεια να
γάρζεις πολύ και κατ' συνέπεια να
μυαλό σου, που δρισκεται πάντοτε
σε διέγερση, σου παίζει άσχημες
φάρσες.

Άλλά η άπλη και συμβιβαστική
αυτή εξήγησι δεν μπορούσε να με
πέσει. Πώς ήταν δυνατόν να έχω
τέτοιες όπτασιες; Κατά κάποιο τρό-
πο, παραδείγματα χάριν, θα μπο-
ρούσα να φαντασθώ την ύπαρξή της
Βιντσέντας, αν, όταν μπήκα στον
κήπο της βίλας ήξερα ότι ο Μαουρί-
τσιο ήταν παντρεμένος. Άλλά δεν
το ήξερα, ούτε είχα δη ακόμα τη
γυναίκα της φωτογραφίας στο πιάνο.
Η εμφάνισι της Βιντσέντας μου
είχε γίνει μία έμμονη ιδέα. Μιλούσα
διαρκώς γι' αυτή, σά να είχα πάθει
ψύχωση. Ώσπου μία μέρα, η γυναίκα
μου μου είπε:

— Άκουσε: άντι να κάθεσαι να
βασανίζεσαι, γιατί δεν κάνεις κάτι
άλλο; Γύρισε πίσω στη βίλα... Πώς
είπες ότι λέγεται αυτή η βίλα;
— «Φωληρά του γερακιού».

— Λοιπόν, γύρισε στη «Φωληρά
του γερακιού» και κύτταξε να δης
τί γίνεται. Άν το φάντασμα αυτό
υπάρχει ακόμα, ανέβασέ το σ' αυ-
τοκίνητό σου και φέρε στο σπίτι να
το δούμε. Όχι, ξέρεις τί να κάνου-
με; Θάρω κι' εγώ μαζί σου.

Η γυναίκα μου μιλούσε έτσι κι'
άστειευόταν, αλλά όταν ζυγώσαμε
σκιά σκέπασε το πρόσωπό της. Ύ-
πήρχε κάτι το παράξενο και το μυ-
στηριώδες. Έμεινε σιωπηλή και μία
σκιό στη βίλα «Φωληρά του γερα-
κιού». Εκτός από αυτό, γύρω από
την οικοδομή υπήρχε κάτι που προ-
καλούσε το φόβο, ένα χώρο φώς.

Η καγκελόπορτα ήταν κλειστή.
Κατεβήκαμε και πριν να χτυπήσου-
με, κυττάξαμε μέσα από τα κάγκε-
λα. Στην άρχη δεν είδαμε κανέναν.
Ο κήπος ήταν έρημος και σιωπη-
λός. Κυττάξαμε άνώφελα γιά αρκετή
ώρα άναμεσα στα δέντρα. Ήμουν
έτοιμος να χτυπήσω το κουδούνι, ό-
ταν η γυναίκα μου έφερε τα χέρια
στο στόμα της γιά να πνίξη μία
κραυγή:

— Έκει! τραύλισε. Κύττα κεί,
στο βάθος!
Κύτταξε προς τη διεύθυνσι που
μου έδειχνε, χώνοντας όσο πιο πο-
λύ μπορούσα το κεφάλι άνάμεσα στα
κάγκελα και είδα... Είδα τη Βιντσέν-
τα Μπόνι να περπατά άργά, στο
βάθος άνάμεσα στις λευκές. Πότε
την κρύβανε τα δένδρα, πότε φαινό-
ταν άναμεσα στον ένα κορμό και
στον άλλο.

Φορούσε, όπως στη φωτογραφία
κι' όπως την είχα δη την πρώτη φο-
ρά, το συνηθισμένο μαύρο φέρεμα
και την άσπρη σμιζιέ. Κι' έτσι, ό-
πως ήταν τώρα μακριά, θυμίζει άό-
ριστα μία δασκάλα, μία μορφή ό-
νειρο, έξω από το χρόνο.
— Βιντσέντα! φώναξα, μή κα-
τορθώνοντας να συγκρατηθώ.
Μά και η γυναίκα μου άρχισε να
φωνάζει:
— Βιντσέντα! Βιντσέντα!
Έκείνη τη στιγμή άνοιξε η πόρτα
του σπιτιού και φάνηκε η υπέρτερος
ναρχεται προς τα κάγκελα.
— Ποιός φωνάζει; ρώτησε δγάζ-
οντας από την τσέπη της ποδιάς
της ένα κλειδί. Μπορώ να μάθω τι
σας έπιασε;
— Έκει! τραύλισα, δείχνοντας
τις λευκές στο βάθος. Έκει κάτω
υπάρχει μία γυναίκα, έχει ένα πα-
ράξενο ύφος, φαίνεται σαν...
Άλλά η λέξι «φάντασμα» πάγω-
σε στο στόμα μου: στην τελευταία
σειρά από τις λευκές η αινιγματική,
μυστηριώδης γυναίκα μορφή είχε
ξεφανισθή.

Κι' ΕΓΩ κι' η γυναίκα μου δεν δι-
ηγείτο σε κανέναν την πει-
πέτα μας. Θα μάς έπαρναν γιά
τρελλούς.

Δυο χρόνια είχαν περάσει, όταν
στις 7 Σεπτεμβρίου, στο πανηγύρι
της Πεντινγκρόττα, στη Νεάπολη, έ-
πειδή θέλαμε να συγυρίσουμε το και-
νούργιο μας σπίτι, ένα γραφείο που
είχαμε αποταθώ, μάς έστειλε μία
γυναίκα που την άναγνωρίσαμε α-
μέσως: ήταν η παλιά υπέρτερος του
Μαουρίτσιο Μπόνι.

Ο τενόρος, μάς εξήγησε έχει
φύγει γιά την Αμερική όπου υπέ-
γραψε συμβόλαιο γιά πολύν καιρό
κι' έτσι έμεινα χωρίς δουλειά.

Την κυττάξαμε γιά λίγα με άμψ-
χανία. Ύστερα της είπα:

— Ωραία, θα σε προσλάβουμε
εμείς, αλλά με μία συμφωνία. Θέ-
λουμε να μάθουμε το μυστήριο που

κρύβουν οι εμφάνισεις της Βιντσέν-
τας Μπόνι. Γιατί δεν μπορούμε δέ-
βαια να μιλήσουμε σε κανέναν γι'
αυτό, αλλά η αλήθεια είναι μία μο-
νάχα και πρέπει να τη μάθουμε: δεν
ήταν πλάσμα της φαντασίας μας, η
γυναίκα αυτή περπατούσε αληθινά
στον κήπο. Είναι λοιπόν άδύνατο
έτσι να μην ξέρης τίποτα!

Η γυναίκα άναστήναξε και απάν-
τησε:
— Είναι μία παλιά ιστορία και
γιά να σάς την πω από την άρχη
πρέπει να γυρίσω πίσω τουλάχιστον
δέκα χρόνια, όταν οι δυο ξαδελφές,
η Βιντσέντα και η Καρμέλα δεν
είχαν ακόμα παντρευτεί. Η Καρμέ-
λα ήταν εκείνη που είχε γνωρίσει
πρώτη τον Μαουρίτσιο Μπόνι... Τον
αγάπησε, την αγάπησε, όταν ο Μα-
ουρίτσιο γνώρισε τη Βιντσέντα. Οι
δυο ξαδελφές έμοιαζαν σε πολλά
σημεία. Μόνο που η Βιντσέντα ήταν
ζωηρή, όσο η Καρμέλα ήταν σοβαρή,
απαλλαγμένη από προλήψεις όσο η
άλλη ήταν άσπληρη άρχων. Τέλος,
με γίλια τεχνάσματα, η Βιντσέντα
κατάφερε να κερδίση την άγάπη του
Μαουρίτσιο που παράτησε τη ντόνα
Καρμέλα και την παντρεύτηκε. Οι
δύο τους δεν τ' ήγαναι καν καλά.

Ζωηράδα της Βιντσέντας δεν άργη-
σε να γίνη έξαλλοσύνη κι' ύστερα ύ-
στερία και στο τέλος άληθινή τρέλ-
λα. Στο άναμιατό, η Καρμέλα εί-
χε παντρευτή το Σαβέριο και κανείς
δεν ήξερε τον παλιό έρωτά της γιά
το Μαουρίτσιο.

Κι' ύστερα;
— Ύστερα η Βιντσέντα ατύ-
χτησε την παραμονή που έπρόκει-
το να την κλείσουν σε ψυχιατρείο.
Πέρασε ένας χρόνος και μία μέρα ο
Μαουρίτσιο και η Καρμέλα ξαναβρί-
θηκαν... Τί θέλετε να σάς πω; Ά-
γαπιόντουσαν παλιά και η άγάπη
τους ξαναφούντωνε. Άλλά πώς να
ξεφύγουν το κουτοσυμπολιό και τον
κίνδυνο να τους δούν μαζί; Το σκέ-
φθηκαν και το ξανασκέφθηκαν οί
δυο τους και ξαφνικά τους ήρθε μία
τρέλη ιδέα: η Καρμέλα, κατά τις
επισκέψεις της στη βίλα «Φωληρά του
γερακιού», ενώ ο άνδρας της έφευγε
γιά τις δουλειές του, θα ντυνόταν
σαν τη Βιντσέντα της φωτογραφί-
ας, σε πρόπο που να φαίνεται σε τυ-
χόν ένα μάτια που θα την έβλεπαν
σαν μία άπτασία φαντασματος. Κι'
έτσι οι ίδιοι μπορούσαν να διαπι-
στάσει ότι το κόλπο έπιασε καλά...
Φρόντισε μάλιστα να δέσει και το α-
ριστερό χέρι γιά να κείνη πιο πει-
ριστική τη θεατρική αυτή επινοήσι.
Στο χηματίζω μάλιστα ότι θανάτω-
σε και κάποια ευχαρίστησι παίρνου-
τας τη θέση εκείνης που της είχε κα-
ταστρέψει τη ζωή, κλάδοντας της
τον άνδρα που αγαπούσε.

— Και συ τη βοηθούσες;
— Τί να κάνω; Έχω τ' ανθρω-
καρδία γιά όσους αγαπιούνται!
Τώρα όλα ήταν καθαρά καθαρά
αλλά και ταυτόχρονα ανατριχιαστι-
κά, μυθιστορηματικά. Μά και τι δέν
αγίνεται στη Νεάπολη, στην πόλη α-
υτή που βρίσκε κανείς αντιμέτωπο
τον έρωτα και το μίσος, τη φρόνησι
και την τρέλλα, την αβωότητα και την
πνιφή, την αλήθεια και το ψέμα;
Αυτά σκεπτόμουν, όταν άκουσα
την έκρηξι των πρώτων πυροτεχνή-
ματων γιά τη γιορτή της Πεντιν-
γκρόττα και είδα τη λάμψη του στον
ουρανό. Γιά μία στιγμή υού φάνη-
κε ότι είχα αγιάξει τον ήλιο, τυλι-
γμένος μέσα σ' ένα ορρανό τόξο,
ότι είχα καταπιεί τη φρόνησι και τις
άστροφες. Άκουσα απροσδόκητα
πίσω μου τις έπαιρημιές γιά το θέ-
μα.

Ντόνα Καρμέλα! Καθώς άκούγον-
ταν οι έκρηξεις των πυροτεχνημάτων,
έγώ σκεπτόμουν τη γυναίκα αυτή.
Φαινόταν σά μία συμπατριώτισσες
ρετική από τις συμπατριώτισσες
της, μ' αυτή την εύθραυστη εμφά-
σι της, μ' αυτή, αντίθετα, είχε τη φωτιά
μέσα στις φλέβες της και κάτω από
το γαλήνιο μέτωπό της έκρυβε το
μεγάλο της έρωτικό μυστικό...

Ρενάτο Καροζόνε

Η ΜΑΓΕΥΤΙΚΗ ΛΙΜΝΗ ΤΟΥ ΚΟΜΟ...

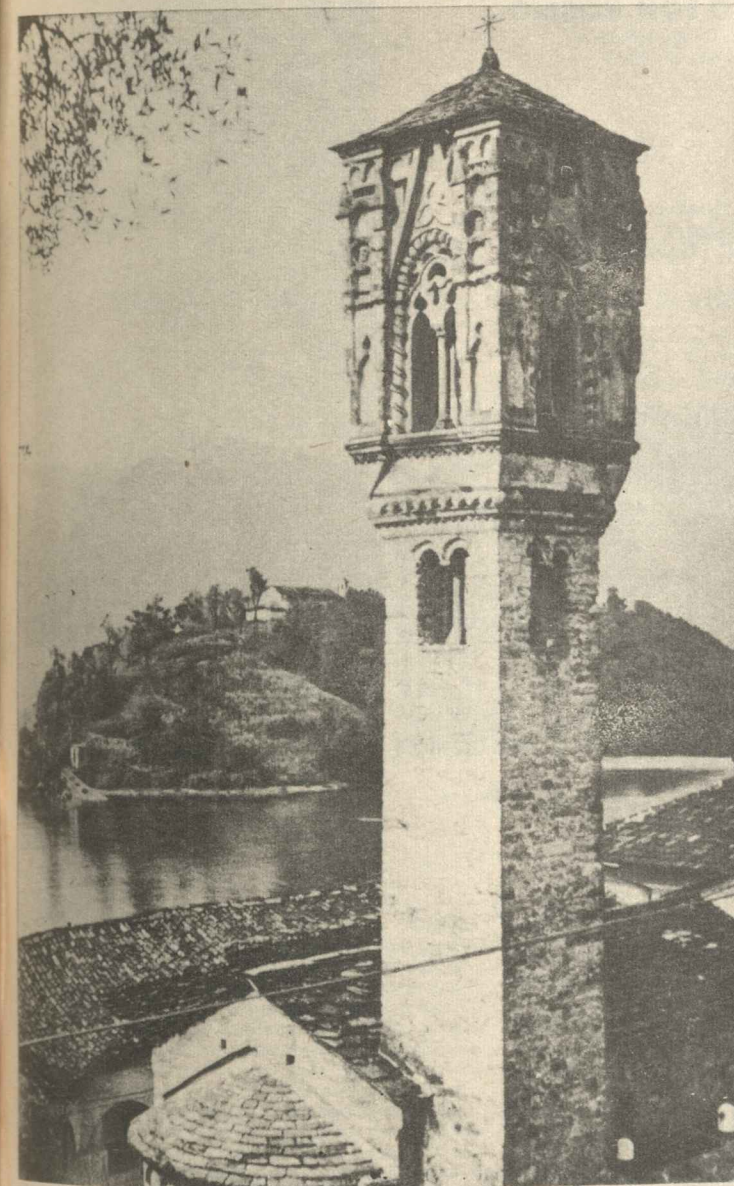
Μπριένο, ένα γραφικό χωριό που βρίσκεται στην ανατολική όχθη της λίμνης του Κόμο, μέσα σ' ένα μαγευτικό περιβάλλον. Τα σπίτια της παρακίας είναι χτισμένα πάνω στο νερό, έχουν δε μικρές αποβάθρες που θυμίζουν τη Βενετία. Η επικοινωνία στο χωριό γίνεται πολλές φορές με δούλο.

ΟΤΑΝ γίνεται λόγος για τη λίμνη Κόμο, έρχονται άμεσα στο νου μας τα πολυτελή τουριστικά ξενοδοχεία, οι άριστοι κη- πούς τους, όπως είναι το Μπελλάτζο, το Τρεμέτζο, το Τσερνό- μπιο κι άλλες πόλεις χτισμένες στις όχθες της γραφικής λί- μνης. Θα μπορούσε όμως κανείς να πει ότι τα μέρη αυτά, με την τουρι- στική τους οργάνωση, δεν παρουσιάζουν τη γοητεία που παρουσιάζουν τ' αναρίθμητα χωριουδάκια στις όχθες της. Δεν είναι ίσως τόσο επιβλητικά, αλλά έχουν μια γνήσια φυσική ομορφιά, που δεν μπορεί να γίνει αντιλη- πτή από τους ασφαλτοστρωμένους δρόμους, και τ' αυτοκίνητα. Μόνο α- πό τα καταγάνα να δει τη λίμνη μπορεί να απολαύσει κανείς το φυ- σικό θαύμα που ξετυλίγεται στα μάτια του, καθώς κάνει το γύρο με τη δάρκα ή με το πλοίο. Ξεκινώντας το πρωί από την πόλη Κόμο (το Κώ- μον των αρχαίων Έλλήνων) θα βρεθεί το μεσημέρι στο Μπιλλάνο, όπου μπορεί να φάει θαυμάσια στο περίφημο «Καβάλλο Μπιάνκο» (Άσπρο Άλογο) και συνεχίζοντας να περάσει από τα ωραιότερα σε φυσικές κα- λονές χωριά και άργα τα μεσάνυχτα και ξαναγυρίσει πάλι στο Κόμο.

Η πόλη Κόμο βρίσκεται στην κύρια σιδηροδρομική γραμμή που πε- ςναι από τη Σβιττάρια του Αγίου Γοτθάρδου από την Ίταλία στην Έλ- βητία και τη Γερμανία. Περνώντας κανείς μέσα στην πόλη βλέπει στενά δρομάκια, στα οποία υπάρχουν σπίτια χρονολογούμενα από πολλούς αιώ- νες. Ένα μέρος των παλιών τειχών της πόλεως, που χτίστηκαν το 1192, υπάρχει ακόμα, αλλά η νέα πόλη έχει επεκταθεί πέρα απ' αυτά. Τα πιο ενδιαφέροντα σημεία, είναι ο καθεδρικός ναός, γοτθικού ρυθμού, που χτίστηκε στα 1396, η Πόρτα Τόρρε, με όχτω ρωμαϊκές στήλες, χτισμέ-

νη το 1192, η βίλα Όλμο, νεοκλασικού ρυθμού και η ρομαντική κλησία του Σαν Φεντέλε, από το δωδέκατο αιώνα. Την ωραιότερη θέα έ- χει κανείς από το Μπρουάτε, μια πόλη που βρίσκεται 675 μέτρα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας. Στο Μπρουάτε φτάνει με δούλο σιδηρόδρομο μέσα σε επτά λεπτά. Η ιστορία του Κόμο κι' όλης της περιοχής της λίμνης είναι πολυτε- ραχη. Στην αρχή ήταν αξιόλογη ρωμαϊκή πόλη. Ύστερα ήρθαν οι Γερ- μανοί, οι Βυζαντινοί, οι Λογγοβαρδοί κι' οι Φράγκοι. Την εποχή εκείνη ο- έτισκοποι της περιοχής είχαν μεγάλη πολιτική δύναμη και κατά τον δε- κάτο αιώνα βρίσκονταν σε μόνιμο, μπορεί να πει κανείς, πόλεμο με το Μιλάνο. Στο ανάμεταξύ μέσα στην πόλη μαίνονταν ο εμφύλιος πόλεμος μεταξύ των Γουέλφων και των Γκελλίνων, που όπως είναι φυσικό, α- γισσε και σε εξωτερικούς πολέμους. Όπως είναι γνωστό, εκτός από το τουρισμό, το Κόμο έχει βιομηχανίες μεταξύ, που έχουν ιδρυθεί εδώ αιώνες ολόκληρους.

Το Κόμο αποτελεί το κέντρο απ' όπου ξεκινούν κατά χιλιόμε- ρους για τα γύρω μέρη, που, όπως είπαμε, είναι φημισμένα για την ομορφιά τους. Ξεκινώντας από το Κόμο μπορεί κανείς να ακολουθήσει το δυτικό ή το ανατολικό βραχίονα της λίμνης, που έχει σχήμα ανατολικό γυρισμένο Υ. Από τη δυτική όχθη του δυτικού βραχίονα προχωρούμε φτάνουμε στο Τσερνόμπι, με την περίφημη βίλα ντ' Εστε, που μέ- ρα είναι πολυτελέστατο ξενοδοχείο κι' ύστερα στη βίλα Όλμο (18ος αιώνας), που τώρα ανήκει στην πόλη Κόμο. Σε λίγο συναντούμε το Κό- μιο, με τις θαυμάσιες μοντέρνες επαύλεις του χτισμένες στην πλαγιά του λόφου, το Μπριένο με τις δαντελωτές ακρογιαλίες του που είναι γύρω

Ένα καμπαναριό που χρονολογείται από το Μεσαίωνα και βρίσκεται στο χωριό Όσπενταφέτο, απέναντι στο νησί της λίμνης, την Ίζολα.

των ματιών. Στο δρόμο που προχωρεί προς τα βόρεια παράλια στην όχθη συναντούμε το Άρτζένο κι' από εκεί τη Σάλα. Από τη Σάλα πε- ςναι κανείς με ταχυπόλο στην Ίζολα Κοματσίνα, το μοναδικό νησί της λίμνης Κόμο, με το ωραιότερο ξενοδοχείο της. Φτάνοντας στο Λέ- νο, μπορεί κανείς εύκολα να επισκεφθεί τη ρομαντική βίλα Άρκονατί, χτισμένη το 18ο αιώνα, που βρίσκεται σε μια γλώσσα ξηράς η ό- πια προχωρεί στο σημείο εκείνο θαλασσο. Στο Τρεμέτζο, βόρειας του Λένο θα βρει κανείς υπερπολυτελή τουριστικά ξενοδοχεία. Εκείνη όμως που είναι υπέροχη είναι η Καντενάμπια, μετά το Τρεμέ- τζο, με τις μεγαλοπρεπείς βίλες της μέσα σε ολόκληρους, αληθινά πα- ραδεισικούς κήπους. Ανάμεσα σ' αυτές είναι η βίλα Καρλόττα (18ος αιώνας) με κλασικά αριστουργήματα τέχνης και μεγαλοπρεπέστατο πάρκο.

Αν ακολουθήσει την ανατολική όχθη του δυτικού βραχίονα θα φτάσει ως το άκρο της, όπου βρίσκεται το Μπελλάτζο. Στο μέσο σχεδόν της διαδρομής θα συναντήσει το Νέσσο, ένα χωριό που η άγρια ρομαντική φύση του και οι χειμαρροί του είναι κάτι που δεν μπορεί να περιγραφεί με λέξεις. Από το Μπελλάτζο, ένα από τα μέρη που επισκέπτονται χι- λιάδες ξένοι, με θαυμάσιες επαύλεις και πάρκα μπορεί να περάσει απέ- ρηστη στη Βαρέννα και με δάρκα ή το καραβάκι να γυρίσει τις διάφορες μικρές πόλεις και χωριά, φτάνοντας ως το Μπιλλάνο, με τους περίφη- μους καταράκτες του και το «Καβάλλο Μπιάνκο», κι' από εκεί κάνοντας το γύρο της λίμνης, και περνώντας από το Ντέρβιο, το παλιό ρομαντικό Κόμο Πλινίο και Κόμο να ξανακατέβει στην Καντενάμπια. * * *

Βαρέννα, μια κομμάτι στο πλατύτερο σημείο της λίμνης, διακρίνεται για τα πολύχρωμα σπιτάκια της και τα παλαιά φρούρια της.

Στο βόρειο άκρο της λίμνης Κόμο βρίσκεται το ψαράδικο χωριό Κο- ρένο Πλινίο. Από τα πιο αξιοθέατα του χωριού ο μεσαιωνικός πύργος.

Από το Λένο μια γλώσσα ξηράς μπαίνει θαλασσο στη λίμνη. Εκεί βρί- σκεται η βίλα Άρκονατί, μέσα σ' ένα ρομαντικώτατο περιβάλλον.

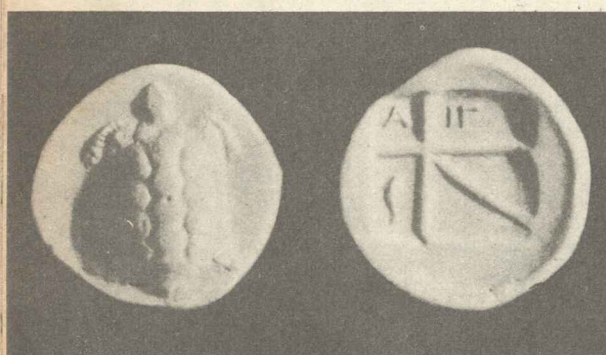

Νέσσο, ένα ψαράδικο χωριό στις όχθες της λίμνης Κόμο. Μόνο με τη δάρκα μπορεί κανείς να θαυμάσει τη ρομαντική γοητεία του χωριού.

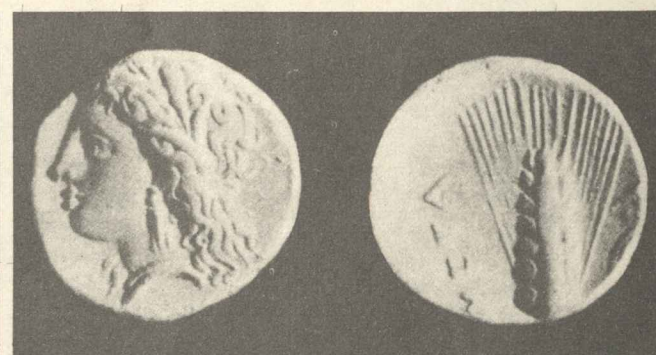
'Η χελώνα της Αΐγινας...

ΗΤΑΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑ ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ανάμεσα στα πιο αξιοπερίεργα ιστορικά ντοκουμέντα, λίγα είναι εκείνα που είναι τόσο αποκαλυπτικά, όσο τ' αρχαία χρυσά, ασημένια και χάλκινα νομίσματα, κομμένα εδώ κι' είκοσι επτά δολόκληρους αιώνες στην Αΐγινα, στην Αθήνα κι' άλλες πόλεις.

Ασημένιος στατήρας της Αΐγινας με τη χελώνα ανάγλυφη.

Ασημένιο νόμισμα του Μεταποντίου με ανάγλυφο σταχού στη μία πλευρά του.

Αθηναϊκό τετράδραχμο με αφαί της Αθήνας.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ να κρίνουμε τα παλιά νομίσματα με τα σημερινά, που χρησιμοποιούμε εμείς. Στην αρχαιότητα και κατά το μεσαίωνα, το νόμισμα δεν ήταν μονάχα μέσο συναλλαγής, αλλά και μέσο προπαγάνδας. Απεικόνιζε θρύλους, έκανε προσωπικότητες δημοφιλείς, εξέθειάζε νίκες και μετέφερε μακριά τη φήμη της χώρας του. Μπορούμε έτσι να φαντασθούμε τι μεταλλείο πληροφοριών αποτελούσαν για τους σοφούς οι μικροί αυτοί μεταλλικοί δίσκοι.

Η ΑΙΓΙΝΑ ΚΑΙ Η ΧΕΛΩΝΑ ΤΗΣ

Η χρήση του νομίσματος πρωτοεμφανίστηκε — που άλλου; — στην Ελλάδα, κατά τον έβδομο π.Χ. αιώνα. Ένώ οι Αιγύπτιοι και οι Χαλδαίοι χρησιμοποιούσαν για τις συναλλαγές τους πολύτιμα μέταλλα, που δεν υπέκειντο σε κανέναν έλεγχο, οι Έλληνες είχαν πρώτοι την ιδέα να δώσουν στα μέταλλα αυτά μία μορφή επίσημης σφραγίδας με καθωρισμένη αξία. Πιστεύεται ότι ο Φείδων, βασιλιάς του Αργούς, έθεσε σε κυκλοφορία το πρώτο νόμισμα, κομμένο στο σχήμα θαλασσίνης χελώνας, για την Αΐγινα. Ίσως, την ίδια εποχή, οι Λυδοί είχαν αρχίσει ήδη να κατασκευάζουν, όπως βεβαιώνει ο Ήροδοτος, νομίσματα από κράμα χρυσού και αργύρου, που το έλεγαν ήλεκτρον. Όπως κι' αν έχη το πράγμα, τα πρώτα νομίσματα εμφανίζονται ταυτόχρονα στην Αΐγινα και στη Λυδία και διαδίδονται ύστερα σε όλη την Ελλάδα. Ήταν τότε απλά, στρογγυλά, σαν φακοί, κομμένα μέταλλο, που το κοκκίνιζαν από φωτιά και στα όποια βύθιζαν έναν τύπο από ψυχρό μέταλλο, σκαλισμένο κοίλο. Τα αρχαιότερα έχουν αποτυπωμένο ένα σύμβολο χαρακτηριστικό της πόλεως τους κι' από την άλλη μεριά ένα είδος τετραγώνου, που έχει γίνει από το υπόβαθρο που τα στήριζαν για να έμπο- δίσουν να γλιστρήσουν κάτω από τα κτυπήματα του σφυριού. Σιγά - σιγά, όσο η νομισματική τέχνη τελειοποιείται, το τετράγωνο έ-

ξαφανίζεται και δίνει τη θέση του σ' ένα δεύτερο τύπο, έτσι που η «κορόνα», όπως λέμε σήμερα, ήταν διαφορετική από τα «γράμματα». Την ίδια εποχή γενικεύεται η χρήση της γραφής κι' έτσι μπαίνει επιγραφή στα νομίσματα, που δείχνει την προέλευσή τους. Άλλα στο ελληνικό σύστημα, ο τύπος, ή απεικόνιση δηλαδή, είχε πάντοτε μεγαλύτερη σπουδαιότητα από την επιγραφή.

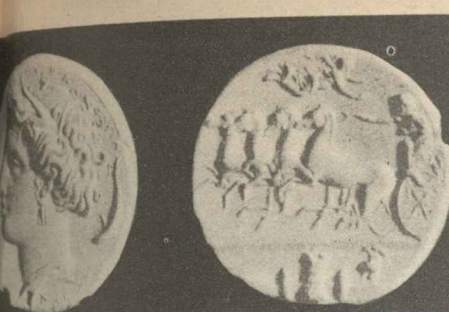
ΤΑ ΔΕΚΑΔΡΑΧΜΑ ΤΩΝ ΣΥΡΑΚΟΥΣΩΝ

Οι θεοί και θεές που απεικονίζονται συχνότερα είναι ο Ζεύς, ο Απόλλων, ο Ηρακλής, η Δήμητρα, η Αθηνά, η Άρτεμις... Τα κεφάλια τους απεικονίζονται γενικά σε προφίλ, γιατί εάν φάς το ανάγλυφο, που πρέπει να είναι πολύ εμφανές, φθείρεται γρήγορα και κάνει τα νομίσματα να χάνουν ένα μέρος της αξίας τους. Αλέξανδρος ο Μέγας βάει πρώτος τη μορφή του στα νομίσματα, αλλά για να μη έρθη σε σύγκρουση με τις θρησκευτικές συνήθειες, απεικονίζεται με λεοντή, κάτω από τα χαρακτηριστικά του Ηρακλή. Στην αντίθετη όψη βλέπουμε συχνά ένα από τα σύμβολα του θεού π.χ. το Δία και τον αετό, την Αθηνά και την κουκουβάγια κ.λπ. Άλλες απεικονίσεις πάλι αναφέρονται στην ιστορία ή στα προϊόντα της περιοχής: στην Κορίνθο τα νομίσματα δείχνουν τον πτερόντα Πήγασο, άλλοι του Κορινθίου ήρωα Βελλεροφόντη. Η πόλη Μεταπόντιον κόβει μονίμως νομίσματα με το σταχού, σύμβολο της ευφορίας της χώρας. Στις αυτόνομες πόλεις, πολλοί τύποι είναι έμπνευσμένοι από σύγχρονα γεγονότα, αλλά κυρίως είναι αναπαράσεις ήπποδρομιών στον Τάραντα π.χ. ή άρματοδρομιών στις Συρακούσες. Τα πιο συνηθισμένα ελληνικά νομίσματα ήταν ο στατήρ και ο διπλούς στατήρ από χρυσό (μερικές φορές από ασημί), ή ασημένια δραχμή, που έχει διάφορα πολλαπλάσια: διδραχμιον, τετράδραχμον, δεκάδραχμον... και υποδιαιρείται σε όβολους, αλλά οι ενδείξεις της

αξίας λείπουν σχεδόν πάντοτε και τα νομίσματα δεν ξεχωρίζουν, παρά μόνο από το έδαφος τους. Για μερικά όμως απ' αυτά κατασκευάζουν σ' εξυπνους συνδυασμούς: στα νομίσματα, το μισό ενός άλλου, ενός αργίου, μιάς ασπίδας, δείχνει το μισό του νομίσματος στο οποίο τα σύμβολα αυτά απεικονίζονται ολόκληρα. Στις Συρακούσες, ο έμπορος των άλλων του άρματος άνηκε στην ελληνική πνεύμα άρνεϊται πάντοτε να θυσιάσει το άραιο στο ωφέλιμο, τον καλλιτεχνικό στην ένδειξη της έμπορικής αξίας. Τα προφίλ που βλέπουμε σ' αυτά τα νομίσματα μάς θυμίζουν, άλλως τε, τα πιο τέλεια αριστουργήματα της ελληνικής τέχνης. Στα νομίσματα της Ήλιδος ή απεικονίσει τον Δία είναι αντίγραφο του Διός του Φειδία. Τα ραιότερα νομίσματα των Συρακουσών είναι ποικιλοτρόπως από δυο διάσημους χαρακτήρες: τον Κίμωνα και τον Ευσέβιο. Όλα τα νομίσματα που απεικονίζονται στο πίσω μέρος έχουν με λεπτή ευσυνείδητα και σχεδιστική με ελπίδα τις πιο συνηθισμένες στάσεις τους. Τα άρματα έχουν μια αλήθεια και μια ομορφιά καταπληκτική. Από τον πέμπτον αιώνα πρ Χριστού, τα ελληνικά αυτά νομίσματα διαδόθηκαν στην Ευρώπη και στην Ασία, παίζοντας το ρόλο των θινών νομισμάτων, παραδεκτού από το γενικό έμπόριο και τους τραπεζίτες. Τα τετράδραχμα των Αθηνών, οι στατήρες της Ρόδου, ήταν οι πιο άριστοι νομίσματα, ύστερα ήρθε η σειρά των χρυσών και αργύρεων νομισμάτων των βασιλέων της Μακεδονίας, τα όποια ή δάρδραση έμειναν στον Τάραντα π.χ. ή άρματοδρομιών στις Συρακούσες. Τα πιο συνηθισμένα ελληνικά νομίσματα ήταν ο στατήρ και ο διπλούς στατήρ από χρυσό (μερικές φορές από ασημί), ή ασημένια δραχμή, που έχει διάφορα πολλαπλάσια: διδραχμιον, τετράδραχμον, δεκάδραχμον... και υποδιαιρείται σε όβολους, αλλά οι ενδείξεις της

ΡΩΜΗ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

Στη δημοκρατική Ρώμη, ή αναπαράσταση της προσωπογραφίας ζωντανού ανθρώπου απογορευόταν στα νομίσματα που έκοβε ο έσχυαστήριο, υπό τον έλεγχο της Συγκλήτου.

Δεκάδραχμο των Συρακουσών από ασημί με ωραιότατη έκτυπη κεφαλή.

Τετράδραχμο του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Στην πίσω όψη καθισμένος ο Δίας.

Χάλκινο νόμισμα του Νέρωνα με τα ρωμαϊκά πλοία στο λιμάνι της Όστιας.

Άλλα οι στρατηγοί, στις επαρχίες, είχαν το δικαίωμα απεικονίσεως σε έκτακτα νομίσματα του χρησιμοποιοῦσαν για τις ανάγκες τους. Και σε λίγο, ή Σύγκλητος απέφασσε δ- πως ο Κάισαρ, που έγινε ισόβιος δικτάτωρ, παριστάνεται στα χρυσά κι' ασημένια νομίσματα. Επ' βασιλείας Αυγούστου, ο τύπος των απεικονίσεων αποτελούσε την έκφραση της πολιτικής σκέψης του αυτοκράτορος εκείνου. Η θρησκεία δεν είχε πια παρά δευτερεύουσα θέση κι' οι θεότητες που απεικονίζονταν στα νομίσματα διατέθηκαν σε τρόπο που να συντε- λούν στην εξύμνηση του ηγεμόνα, ή Νίκη, ή Ειρήνη, ή Αθηνά και ή Ήρα που τον στεφάνωναν με δάφνες. Κάθε φορά που ένας από τους αυτοκράτορες έπαιζε ένα οικοδόμημα στην Αιωνία Πόλη, χάρασαν και την εικόνα του ο- κούμματος σε μερικά νομίσματα, πράγμα, που μάς άφησε αναπαράσεις εξοφανισμένων πιά μνημείων. Άλλα οι νομισματοκόποι δεν εί- χαν πια ούτε την ιδιοφυία, ούτε την ευσυνείδη- σία των Έλλήνων προδρόμων τους: τα πρό- σπα που απεικόνιζαν είναι έκαμπτα και οι συνθέσεις τους μονότονες. Κατά τη βυζαντινή περίοδο ή αναλυτικότητα των νομισμάτων έ- ληφθηκε, και τα πρόσωπα σε προφίλ των αυτοκρατόρων αντικαταστάθηκαν με τον κορμό άν φάς, με κρόνος και ώπλισμένο. Ο εικο- νιζόμενος κρατούσε συχνά μία ύδρoγειο ή έ- να σταυρό.

Κατά την ίδια περίοδο, τα δάρδρα γερμα- νικά φύλα απομνημόνευαν τους αρχαίους τύ- πους των ελληνικών και ρωμαϊκών νομισμάτων, αλλά παραμορφώνοντάς τους έτσι που να τους κάνουν δυσαναγνώσιμους. Οι Γαλάτες πάλι, καταβύθισαν να κατασκευάζουν νομίσματα ά- πο κοινού πρωτότυπα σχεδόν, αναπαριστών- τας παρόμοιες ανθρώπινες μορφές και στυλι- ζαρισμένα ζώα, όπως τα περίεργα άλογα των καταπληκτών της περιοχής των Παρισίων. Τέλος, οι Μερβίγγιοι — ή πρώτη δυνα- στεία των Φράγκων βασιλέων της Γαλλίας — έθεσαν σε κυκλοφορία μικροσκοπικά «σολδία», και έπαιζαν σολδίοι από χρυσάφι, που τα προ- φίλ και τα γράμματα είναι συχνά δύσκολα να αναγνωρισθούν, σύμβολα μιάς έποχής, όπου ή άσθαση συνδυαζόταν με μιά ξέφρενη πολυτέ- λεια κι' όπου τα νομισματοκοπεία πολλαπλα- σιάζονταν χωρίς πια να ζητούν άδεια από κα- νέναν.

ΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ο Καρλομάγνος ένοποίησε, στην αρχή του έκτου αιώνα, το νόμισμα της Ευρώπης, που ήταν το ασημένιο δηναρίο, γιατί ο χρυ- σός χρησιμοποιείτο μονάχα για την κατασκευή κοσμημάτων και πολυτελών σκευών. Όταν άρ- χισαν ή Καρολίγγεια αυτοκρατορία διασπά- σθηκε, τα τμήματά της έπεσαν στα χέρια των μεγάλων φεουδαρχών, που πρώτοι τους φρον- τίζα φυσικά ήταν να οικειοποιηθούν το δικαίω- μα να κόβουν νομίσματα. Είχαν άδύνατον, στον περικυλισμένο χώρο του άρδρου αυτού, ν' αναφέρουμε τα αναρίθμητα νομίσματα του Μεσαίωνα. Κάθε κρατίδιο, κά- θε πόλη, είχε το νόμισμά του. Η Ιταλία, ή Γαλλία, ή Γερμανία, οι Κάτω Χώρες έμει- ναν στα αυτοκρατορικά νομίσματα. Στους Άγγλους άρεσε, τα πρώτα γνωστά νομίσματα — τα νομίσματα του βασιλείου του Κέντ — έμειναν με τα σολδία των Μερβίγγιων. Τα έλληνικά ανατολικής Ευρώπης έπαιρναν τις έμ- πνεύσεις τους για τα νομίσματά τους από τη βυζαντινή τέχνη, ενώ ή Κίνα είχε δημιουργή- σει από πολύν καιρό τύπους καθαρούς από

κάθε αρχαία ή δάρδρα επίδραση και χάρα- σε πάνω σε μέταλλο, σε γυαλί, σε νεφρίτη λίθο τα έθνικά της σύμβολα.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Όταν άρχισε ή Έπανάσταση του 1821 και για άρκετό διάστημα άργότερα κυκλοφορούσαν στην Ελλάδα διάφορα νομίσματα. Έπικρατέ- στερα όμως ήταν τα τουρκικά, που αποτελού- σαν, να πούμε, το επίσημο νόμισμα της χώ- ρας. Κι' ή αξία των άλλων νομισμάτων ρυθμι- ζόταν με βάση τα τουρκικά. Για πρώτη φορά, στις 5 Μαρτίου 1822 το Βουλευτικό Σώμα της Προσωρινής Διοικήσεως εξέδωσε τον νόμο 6, με τον όποιο καθοριζόταν να κοπούν ασημένια νομίσματα ώρισμένων δι- αστάσεων και βάρους. Τα νομίσματα αυτά, ά- πό τα όποια θα κόβονταν μόνο τόσα όσα ήταν τα μέλη της Συνελεύσεως που υπέγραψαν τον νόμο, ήταν κυρίως αναμνηστικά μέταλλα. Έν τούτοις, παρά το ότι και άλλος νόμος ψηφίστηκε για το ίδιο ζήτημα μέχρι το 1828 δεν είχαν κοπή ελληνικά νομίσματα. Την 29 Ιουλίου 1828, ή έν Άργει Δ' Έθνική των Έλλήνων Συνέλευσις με ψήφισμά της πρότει- νε στον κυβερνήτη Ι. Καποδίστρια σχέδιο κο- πής νομισμάτων. Το σχέδιο όριζε ασημένιο νομίσματα των «φοινίκων και πολλαπλάσια του νομίσματος ένα άξιας 20 φοινίκων, που ώνόμα- σαν «Αθηνά», έπειδή θ' απεικονίζαν την Α- θηνά και 10 φοινίκων «ήμισια Αθηνά», ά- θηνά και έκτος από τον φοινίκα την «Αγι- σμένη» δέ έκτος από τον φοινίκα και την «ήμι- δα», ίση προς πέντε φοινίκες και την «ήμι- σια Αθηνά» καθώς και νομίσματα μισού σιαιαν Αθηνά» όπως και νομίσματα μισού φοινίκων. Νομίσματα χάλκινα ώρισμένων το «λε- πτόν», το «δευτέριον» (1/2 λεπτόν) και το «τρε- τάριον», ίσον προς 5 λεπτά. Η έκτέλεσις δ- τας παρόμοιες ανθρώπινες μορφές και στυλι- ζαρισμένα ζώα, όπως τα περίεργα άλογα των καταπληκτών της περιοχής των Παρισίων. Τέλος, οι Μερβίγγιοι — ή πρώτη δυνα- στεία των Φράγκων βασιλέων της Γαλλίας — έθεσαν σε κυκλοφορία μικροσκοπικά «σολδία», και έπαιζαν σολδίοι από χρυσάφι, που τα προ- φίλ και τα γράμματα είναι συχνά δύσκολα να αναγνωρισθούν, σύμβολα μιάς έποχής, όπου ή άσθαση συνδυαζόταν με μιά ξέφρενη πολυτέ- λεια κι' όπου τα νομισματοκοπεία πολλαπλα- σιάζονταν χωρίς πια να ζητούν άδεια από κα- νέναν.

Κατά την ίδια περίοδο, τα δάρδρα γερμα- νικά φύλα απομνημόνευαν τους αρχαίους τύ- πους των ελληνικών και ρωμαϊκών νομισμάτων, αλλά παραμορφώνοντάς τους έτσι που να τους κάνουν δυσαναγνώσιμους. Οι Γαλάτες πάλι, καταβύθισαν να κατασκευάζουν νομίσματα ά- πο κοινού πρωτότυπα σχεδόν, αναπαριστών- τας παρόμοιες ανθρώπινες μορφές και στυλι- ζαρισμένα ζώα, όπως τα περίεργα άλογα των καταπληκτών της περιοχής των Παρισίων. Τέλος, οι Μερβίγγιοι — ή πρώτη δυνα- στεία των Φράγκων βασιλέων της Γαλλίας — έθεσαν σε κυκλοφορία μικροσκοπικά «σολδία», και έπαιζαν σολδίοι από χρυσάφι, που τα προ- φίλ και τα γράμματα είναι συχνά δύσκολα να αναγνωρισθούν, σύμβολα μιάς έποχής, όπου ή άσθαση συνδυαζόταν με μιά ξέφρενη πολυτέ- λεια κι' όπου τα νομισματοκοπεία πολλαπλα- σιάζονταν χωρίς πια να ζητούν άδεια από κα- νέναν.

α) ασημένια: ή ασημένια δραχμή, διαιρούμε- νη σε 100 λεπτά. Τα ασημένια νομίσματα έ- φερναν το πρόσωπο του βασιλέως με την ύπο- γραφή «Όθων βασιλεύς της Ελλάδος», στο άλλο δέ μέρος τα διάσημα του κράτους κι' από κάτω την αξία του νομίσματος και το έ- τος της κοπής. β) Χρυσά των 20 και 40 δραχμών. Είχαν κι' αυτά τα ίδια γνωρίσματα από τις δυο όψεις, όπως και τα ασημένια, με τη διαφορά ότι ενώ στ' ασημένια το πρόσωπο του βασιλέως έβλεπε προς τα δεξιά, στα χρυ- σά έβλεπε αριστερά. γ) Χάλκινα των 1, 2, 5 και 10 λεπτών που από το ένα μέρος είχαν τα διάσημα του κράτους και την επιγραφή «Βα- σιλεία της Ελλάδος» κι' από την άλλη την ά- ξια του νομίσματος και το έτος της κοπής. Άργότερα κόπηκαν άλλα με το όνομα «δρα- χμή» πάλι, αλλά βαρύτερα με το κεφάλι του βασιλέως και τις λέξεις «Γεώργιος Α' Βασι- λεύς των Έλλήνων» την αξία του νομίσματος και το έτος της έκτυπώσεως. Ακολούθησαν ύ- στερα ή κοπή άλλων νομισμάτων, που λίγο- πολύ είναι σ' όλους γνωστά.

Λίγα χρόνια μετά τον πρώτο παγκόσμιο πο- λεμο έκόπησαν στη χώρα μας τα πρώτα άλου- μινένια νομίσματα, τα όποια εκείνη την εποχή έκαναν ζωρή έντύπωσι για το χρώμα τους και το μικρό τους βάρος. Κατά τη διάρκεια της κατοχής τα μέταλλα νομίσματα καταργή- θηκαν και αντικαταστάθηκαν από χαρτονομί- σματα, γιατί τα μέταλλα ήταν άκριβά τότε και πε- ριζήτητα. Μετά την άπελευθέρωσι έκαναν πάλι την εμφάνισή τους τα μεταλλικά νομίσματα των πέντε, δύο και μιάς δραχμής και των πενήντα λεπτών, καθώς και τα 20 λεπτά, 10 λεπτά και 5 λεπτά από άλουμινίο.

ΣΟΦΟΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΕΚΤΕΣ

Χιλιάδες ελληνικών στατήρων, ρωμαϊκών δη- ναρίων, τρεκινίων φλορινίων, νομισμάτων του μεσαίωνα και της βυζαντινής έποχής έχουν δια- τηρηθή ως έμάς, ζωντανά μάρτυρες της έπο- χής τους. Έχουν βρεθή σε άνασκαφές ή έχουν μεταβιβασθή από συλλέκτες, γιατί το «κόμμη» της συλλογής γεννήθηκε, όπως φαίνεται, με το πρώτο νόμισμα. Οι Αθηναίοι κι' οι Ρωμαίοι πατρίκιοι ήταν ήδη νομισματογνώμονες. Ο Καρλομάγνος είχε συγκεντρώσει μιά πολύ ά- ραία σειρά αρχαίων νομισμάτων κι' οι ηγού- μενοι των μεγάλων μοναστηριών ακολουθούσαν συχνά το παράδειγμά του. Κατά την εποχή της Αναγεννήσεως άνα- πτύχθηκε ιδιαίτερα ή μελέτη των αρχαίων νο- μισμάτων και κατά τον 17ον αιώνα κάθε ηγε- μόνος, κάθε αξιωματούχος της εκκλησίας εί- χε τη συλλογή του. Από την εποχή εκείνη, άλλως τε, το πεδίο της νομισματικής — όπως λέγεται ή επιστήμη που ασχολείται με την έ- ρευνα των νομισμάτων — ήταν τόσο εύρύ, όστε, οι συλλέκτες ειδικεύθηκαν σ' ώρισμένα είδη, ενώ οι Γάλλοι, Άγγλοι και Γερμανοί σοφοί άφιέρωσαν πολλούς τόμους μελετών στα νομί- σματα κάθε έποχής και κάθε χώρας. Σήμερα, αν οι συλλογές σπανίων νομισμά- των που διατηρούνται σε θαυμάσια κατάσταση είναι προνόμιο του κράτους και των δια- φόρων Κροίτων, χιλιάδες μέσοι συλλέκτες μπορούν να προμηθευθούν — σε φτηνές τιμές — πολλά νομίσματα ήλικίας χι- λίων και δυο χιλιάδων έτών — να φαντασθούν, ότι πέρασαν απ' τα χέρια της αυτοκρατορίας Θεωδώρας, του Ιουστινιανού, του Κικέρωνα ή του Αριστοφάνη και ν' αναζητήσουν στην όδει- δωμένη επιφάνειά τους τα ίχνη γεγενών που έ- ξαφανίστηκαν πια και την άνασκαφή ενός μακρινού, πολύ μακρινού παρελθόντος...

Εὐγένιος Ντελακρουά

ΜΕ ΟΣΤΕΝΔΕΣ πρόσωπο, πλαισιωμένο με ανυπόταχτα μαλλιά και διαπεραστικό βλέμμα κάτω από τα μαύρα του φρύδια, διαβάζει το Δάντη μέσα στο ατελιέ του της οδού Ντελαπλάνς στο Παρίσι. Είναι φτωχός, αλλά περήφανος κι ένθουσιώδης. Ψάχνει να βρή θέματα για να δημιουργήσει υποδμητικά και δυνατά έργα. Μία παράγραφος απ' τη Θεία Κωμωδία, όπου ο Δάντης, συνοδευόμενος από τον Βιργίλιο, διασχίζει την υποχθονία λίμνη που περιβάλλει τα τείχη της δαιμονικής πολιτείας, του φαίνεται ν' ανταποκρίνεται ιδιαίτερα στην επιθυμία του.

Είναι εικοσίδιο έτών. Τα εφηβικά του όνειρα έχουν διαποτισθή από τον Μπάυρον, τον Σαίξπηρ, τον Σατωμπριάν. Κάνει μία - δυό δοκιμές και αρχίζει να τραβάει πινελιές στο μουσαμά. Οι καλύτεροι φίλοι του, νεαροί ζωγράφοι και συγγραφείς, έρχονται να παρακολουθήσουν τον πίνακα. Ένας απ' αυτούς του χρησιμεύει σαν μοντέλο για να ζωγραφίσει τον Δάντη. Ο νεαρός ζωγράφος λέγεται Εὐγένιος Ντελακρουά.

Ο πίνακας τελειώνει στις αρχές του 1822. Ήταν πολύ μεγάλος και ο ζωγράφος δεν μπορούσε ν' αγοράσει μία αντίξια κορνίζα. Έφτιαξε σέ ένα μαραγκό ένα απλό ξύλινο πλαίσιο και το έβαψε μόνοις του κίτρινο. Έτσι η «Βάρκα του Δάντη» μπήκε στο Λούβρο, όπου στεγαζόταν η Έκθεση.

Μόλις άνοιξαν οι πόρτες της Έκθεσης, ο Ντελακρουά έτρεξε με χτυποκάρδι, αλλά ο πίνακας του δεν ήταν κρεμασμένος. Απογοητευμένος απρόσφικε προς την Έξοδο.

— Δεν έχετε παράπονο, έ; τον ρώτησε ένας φύλακας που τον είχε αναγνωρίσει. Ο πίνακάς σας κρεμάστηκε στο Τετράγωνο Σαλόνι, στην καλύτερη θέση μέσα σε μία υπέροχη κορνίζα, που χάριστη επέμβασι του βαρώνου Γκρό διέθεσε το Δημόσιο. Γιατί, ξέρετε, η δική σας κορνίζα έφτασε εδώ κομμάτια.

Πραγματικά η «Βάρκα του Δάντη» ήταν εκεί που είχε πη ο φύλακας, στην τιμητική θέση! Ο Ντελακρουά έτρεξε να βρή το βαρόνο Γκρό.

— Κύριε, έρχομαι να σας ευχαριστήσω, του έπτε.

— Όστε έσείς ζωγραφίσατε εκείνη τη βάρκα; Έ, λοιπόν, φτιάξατε ένα άριστούργημα και πιθανόν δεν το ξέρετε, γιατί είστε πάρα πολύ νέος για να εκτιμήσετε την αξία της τέχνης σας.

Η «Βάρκα του Δάντη» δεν πέρασε καθόλου άπαρατήρητη. Οι κριτικοί στριμώννονταν μπροστά στον πίνακα, αλλά όχι για να τον θαυμάσουν. Τον κατηγορούσαν άπρακάλυπτα για τη ζωγραφική του, ο θόρυβος ήταν μεγάλος και οι καθόλου κολακευτικές αυτές κρίσεις ένεθάρρυναν τα σαρκαστικά σχόλια του κοινού. Γιατί έχει πολύ λίγους θαυμαστές ο φτωχός Ντελακρουά. Μόνο ένας νεαρός δικηγόρος από τη Μασσαλία, που άνακατεύει τη δημοσιογραφία με την Ιστορία και την πολιτική συγχρόνως δεν διατάζει να γράψει στην εφημερίδα του: «Δεν νομίζω ότι άπατώμαι. Ο Εὐγένιος Ντελακρουά είναι μεγαλοφυής. Το όνομα του νέου αυτού είναι Άδόλφος Θιέρσος, μέλλον Πρόεδρος της Τρίτης Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η κοινή γνώμη, πάντως, είναι σύμφωνη σ' ένα σημείο: ότι ο νεαρός ζωγράφος είναι πολύ φιλόδοξος! Ποιός είναι κατά βάθος; Από που έρχεται; Ποιός έχει σπουδάσει; Ψιθυρίζονται διάφορα για την καταγωγή του. Μία μέρα που, ο πρίγκιπας Ταλλεϋράνδος τοιγυρισμένος από προσωπικότητες και κουτσαίνοντας στέκεται πολλή ώρα μπροστά στον πίνακα του Ντελακρουά, κάποιος μουρμουρίζει: — Κύρτα! Ο πατέρας του...

Και ένοχα χαμόγελα συνοδεύουν τα λόγια του.

Ο Κάρολος Ντελακρουά, πατέρας του ζωγράφου, ήταν δικηγόρος στη βουλή και αντιπρόσωπος της Έθνοσυνελεύσεως. Διετέλεσε και υπουργός των Έξωτερικών. Ο αντικαταστάτης του ήταν ο ίδιος ο Ταλλεϋράνδος. Οι δυο άνδρες ήταν οικογενειακοί φίλοι και σαραδές ύπνοιες είχαν σχηματισθή με τη γέννησι του μικρού Εὐγενίου για τον πραγματικό του πατέρα.

Ένα ανέκδοτο διηγείται ότι σέ πολύ νεαρή ηλικία βόηκε μέσα στην τσαυλέτα της υπτέρας του μία μινιατούρα του Ταλλεϋράνδου και έμεινε κατάρπηκτος από τη χτυπητή ομοιότητα που υπήρχε ανάμεσα στον πρίγκιπα και στον ίδιο.

Όταν άρχισε να ζωγραφίζει, ένας από τους θείους του, παλός μαθητής του Νταβίντ, τον παρουσίασε στο ζωγράφο Γκενέν. Κοντά του υπόρεσε να δουλέψη με μεγάλη έλευθερία. Σ' άνηξε σέ ένα μικρό κύκλο φοιτητών, αλλά τις περισσότερες ώρες του τις πενοούσε στο μικρό του ατελιέ, ζωγραφίζοντας. Ο Ντελακρουά από νέος απέφευγε τις γυναίκες, μάλλον από αγάπη προς την έλευθερία και όχι από άλλο διαταμά.

Είχε πολλές γνωριμίες με περαστικές γυναίκες στη ζωή του, είδύλια με εύκολες κοσμικές κυρίες και μόνο ένα μεγάλο έρωτα, την «Κονσουέλα». Σ' όλη του τη ζωή είχε κοντά του μία θαυμασία, άφωσιωμένη γυναίκα: την Τζέννυ Λεγκιγιού, που άπλη υπηρέτρια, έγινε εη γκουδερνάτα και σωματοφύλακάς του, όπως την έλεγαν οι φίλοι του, αλλά ποτέ δεν συνδέθηκε μαζί της έρωτικά. Όταν πέθανε, της άφησε ένα μέρος από τα υπάρχοντά του.

Η «Βάρκα του Δάντη» αγοράστηκε από το κράτος για διακόσια φράγκα και ο Ντελακρουά ευχαριστημένος έφυγε για την Τουραίν, στο σπίτι του αδελφού του, για να ξεκουραστή. Έκει άρχισε να γράφη το «Ημερολόγιό» του, που έχει μεγάλη σπουδαιότητα, γιατί απ' αυτό μα-

θαίνουμε για τον άνθρωπο και τον καλλιτέχνη, αλλά και για τις όσες του σχετικά με την τέχνη. Το ημερολόγιό του, το κρατούσε μέχρι το άνατό του το 1863.

Δυό χρόνια αργότερα ο Ντελακρουά εκθέτει και πάλι ένα πλώριο πίνακα «Τις σφαγές της Χίου», που αυτή τη φορά προξενεί καταπληξή σέ όλους. Δίπλα του εκθέτει ο Έγκρ το «Λουδοβίκο XIII» που άνατό το άκρον άωντον της αντίθεσεως στον πίνακα του Ντελακρουά. Είναι μία σύγκρουσι της κλασσικής παραδόσεως με τη μοντέρνα τέχνη και οι κριτικοί χωρίζονται σέ δυό μέρη. Για τις «Σφαγές της Χίου» κάποιος που υπογράφει με τα αρχικά ΝΤ, στιγματίζει στην άποχάλινισι αυτής τη άνισόρροπη φαντασία ενώ ο Θιέρσος, που δεν άλλαξε γνώμη σημαίνει στο άρθρο του: «Ο καινούργιος πίνακας του νεαρού Ντελακρουά έφτασε και ξεπερέσσε όλες τις ύποσχέσεις που μάς είχε δώσει με τον πίνακα του Δάντη»...

Το κοινό υποδέχεται με δυσπιστία αυτό το «ρομαντισμό» που άνατό επικινδύνα επαναστατικός. «Τέχνη επιληπτικού» την άποκαλεί ο Έγκρ Γουίλσονς από το ταξίδι του στην Ίταλία, σίγουρος για την άνατό του ο Έγκρ, συναντά το Ζιρουδέ, σύγχρονό του ζωγράφο.

— Δεν σας άρέσει αυτή η τέχνη, κύριε Έγκρ; τον ρωτάει ο τέλει ταίος.

— Άλλος σηκώνει περιφρονητικά τους ώμους:

— Δεν καταλαβαίνω, τί θέλει αυτός ο κύριος Ντελακρουά.

Για τον πίνακα αυτόν, ο καλλιτέχνης κέρδισε ένα δεύτερο βραβείο. Είναι πολύ λίγο...

Ο Ντελακρουά φεύγει για την Άγγλία για να άνακαύη τις όσες του. Όταν γυρίζει από Παρίσι η μάχη των ρομαντικών είναι στο φόρτε της. Η νεολαία κινείται όλο και πιο πλώ. Ο ζωγράφος μένει κατάρπηκτος. «Όλοι άνατό πηραν το μέρος μου, δηλώνει, με κατέταξαν θέλοντας να μη στην τάξη των ρομαντικών. Και αργότερα, άποφαίνεται άριστικά: «Δεν είμαι επαναστάτης, αλλά επαναστατημένος».

Στο σαλόνι του 1827 παρουσίασε ένηνά έργα, αλλά άνατό δεν προσείλκυσε το ενδιαφέρον για κρίσεις και έπαισεις. Τρείς μήνες μετά από τα εγκαινία της έκθεσης, άρικατέστησε ένα από τους πίνακές του με έναν άλλο, που είχε πουλήσει στην Άγγλία: «Το θάνατο του Σαλόνι παλούς».

Τα χρώματά του, που τα βάζει άφθονα, το σκληρό και οι ζωντανές κινήσεις που υπογραμμίζουν την παρόση σκηνή, η λαμπρή έκτέλεσι—καμένα στοιχεία του άριστου γήματος αυτού δεν έγινε κατανοητό. Κριτικοί και κοινό έξαπολύθηκαν όρμητικά εναντίον του Ντελακρουά με άνατό σμούς, έπαισεις και άρισίες.

Το σκάνδαλο ήταν μεγάλο. Ο γενικός διευθυντής των Καλών Τεχνών, κόμης ντε Λαρσφουκώ θεώρησε καλό να συστήση στο ζωγράφο:

— Πρέπει να αλλάξετε τεχνοτροπία, κύριε.

— Η τέχνη μου, μου φαίνεται άνώτερη απ' όσο νόμιζε μέχρι τώρα! ήταν η άπάντησι.

Το άποτέλεσμα αυτής της συζητήσεως ήταν να μην άνατό ράζεται κανένας του πίνακας πιά. Χρειάστηκε η επαναστασι του 1830 και η άλλαγή της κυβερνήσεως για να έσο βρή ο Ντελακρουά τη χαμένη εύνοια, χάρι στο όνομα της Όρλεάνης και στο Θιέρσο που τώρα ήταν ύπουργός.

— Άποκαλείτε αυτό τον άνθρωπο άρχηγό μίας σπύλης φωνάζει ένας κριτικός μπροστά στην «Έλευθερία που άνατό γεί το λαό» στο Σαλόν του 1831. Πέστε τον καλύτερο άρχηγό επαναστάσεως!

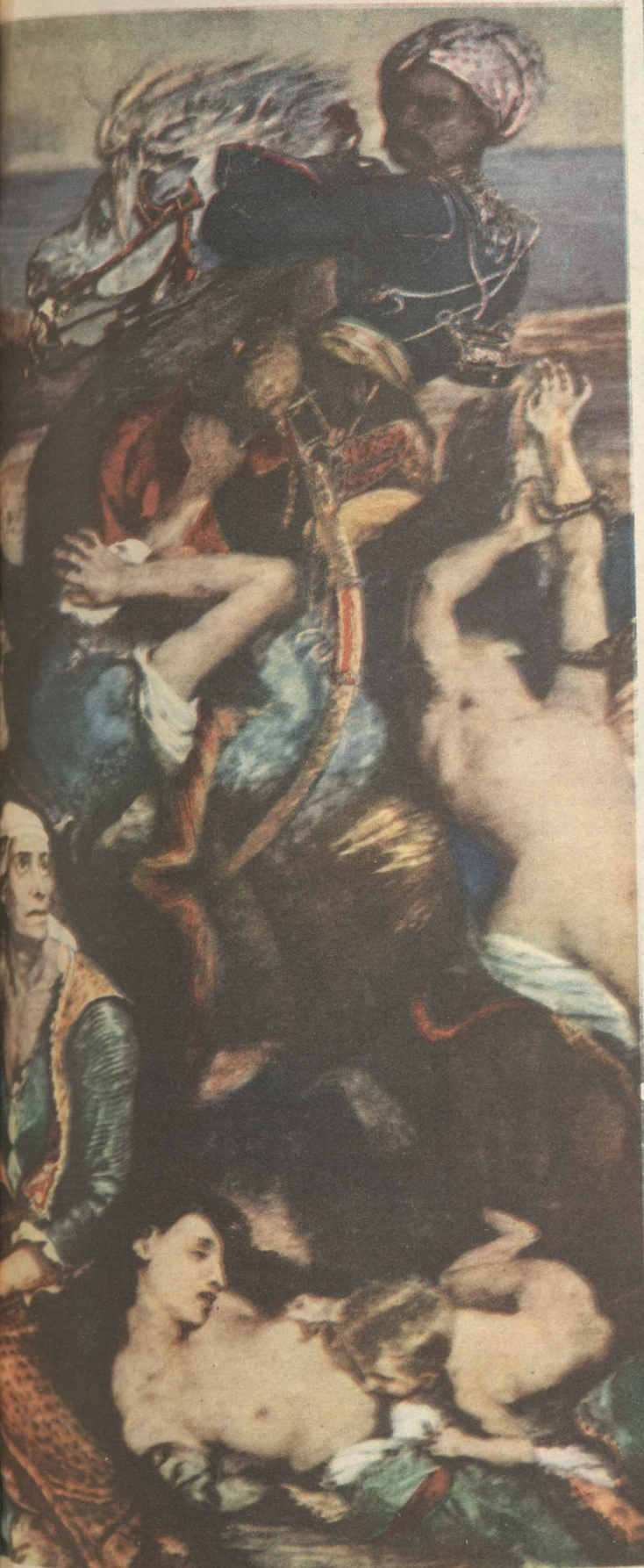
Ο πίνακας γνωρίζει ικανοποιητική έπιτυχία, έξ ατίας κυρίως των πατριωτικών αισθημάτων, που εκφράζει.

Το κράτος τον άγοράζει για τρείς χιλιάδες φράγκα και ο Ντελακρουά γίνεται ίπποτης της λεγεώνας της τιμής. Είναι τριάντα τριών έτών. Τό 1836 ζωγραφίζει το πορτραίτο του Σοπέν. Ο συνθέτης παίζει στο πιάνο ένα πρελούδιο που είχε γράψει στη Μαγιάρα για τη Γεωργία Σάνδη. Μόλις τελειώνει, ο Ντελακρουά θυμάται το ταξίδι του στο Μαρόκο, λίγα χρόνια πρίν. Τό σκληρό άφρικανικό φώς πρόσθεσε περισσότερο λάμψη στην παλέτα του και έχει προσπαθήσει να άνακαλύψη μέσα στους τύπους του τόπου, όχι τη γραφικότητα η τον έξωτισμό τους, αλλά την ανθρώπινη τους αλήθεια. Έπισκέπτεται επίσης τον «Εβραίο σπανία, το Όραν και το Άλγέρι, άπ' όπου φέρνει τον «Εβραίο γάμο» τις «Άλγερινές» και ένα σωρό άκουαρέλες. Η διαμονή αυτή έχη για το Ντελακρουά μία ξεχωριστή σπουδαιότητα, όχι μόνο γιατί πλωτίζει τον όπτικό του κόσμο, αλλά και γιατί του δίνει τη νοσταλγία των ταξιδιών, και την επιθυμία να έπισκεφθή τα μουσεία του μεγάλου Έπισκέπτεται το Βέλγιο, και την Όλλανδία. Μπροστά στους μεγάλους Φλαμανδούς, στο Ρέμπραντ, το Ρούμπενς και το Βαν Ντάικ έρωται.

Στις 20 Ίανουαρίου σημειώνει για πρώτη φορά στο ημερολόγιό του την ύπαρξη της γυναίκας που άποκαλούσε «Κονσουέλα», κι όσες γνωρίζονται και άγαπιούνται από δεκαπέντε χρόνια. Ο ζωγράφος που έρωσους τον έρωτα σαν τον έπιό επικινδύνο έχθρο ενός καλλιτέχνη άνατό πιστεύει στη συζυγική εύτυχία. Η αγάπη τους κράτησε πολλά χρόνια κι' έσθευσε ήρεμα.

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στη σελίδα 17

«Εβραϊκός γάμος στο Μαρόκο». Ο καλλιτέχνης παθανάτισε εδώ μία σκηνή εκ του φυσικού που έτυχε να δει στο ταξίδι του στη Βόρειο Άφρική. Ο πίνακας βρίσκεται επίσης στο Λούβρο.

Λεπτομέρεια απ' τον περίφημο πίνακα «Σκηνές απ' τη σφαγή της Χίου». Η μοντέρνα για την εποχή της ζωγραφική αυτή, που ήρθε σέ αντίθεσι με το κλασσικισμό του Έγκρ και του Νταβίντ, έκανε διάσημο το Παρισινό Σαλόν του 1824, όπου για πρώτη φορά βρέθηκαν αντιμετώπιες οι δύο τάσεις.

«Οι Άλγερινές». Το ταξίδι του ζωγράφου στην Άφρική φώτισε την παλέτα του και του έδωσε την αίσθησι των ζωηρών χρωμάτων και ζεστών τόνων (Μουσείο Λούβρου)

Το δέρμα του φιδιού, που χρησιμεύει σήμερα για την κατασκευή ώριων γυναικείων τσαντών, έθεωρείτο επί πολύν καιρό θραστικό φάρμακο. Γι' αυτό πολλοί επιδίδοντο στο κυνήγι της όχιας.

ΤΑ ΔΕΡΜΑΤΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΕΧΟΥΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ

Ο σύγχρονος άνθρωπος, αν και κάπως κατ'αποπισμένος στα ιατρικά ζητήματα, πιστεύει πως το δέρμα είναι ένας απ' τους λιγότερο εύγενείς ιστούς, και τους λιγότερο αναγκαίους για τον οργανισμό. Οι χειρουργοί όμως απέδειξαν πως μπορεί κανείς να ζήσει κι' αν του αφαιρέσουν ένα νεφρό, τη χολή, έναν πνεύμονα και το στομάχι, ενώ αντίθετως, μετά την άπονη καταστροφή, από κάψιμο ή μηχανική απόσπαση, ενός άρκετα σημαντικού κομματιού δέρματος, ο θάνατος επέρχεται γρήγορα... Αυτή η «επένδυση» του σώματός μας, βολικό ρούχο και καλὰ κομμένο άπάνω μας, είναι λοιπόν επιφορτισμένο με δοσικές και ζωτικές λειτουργίες. Πολλύ σύντομα, ίσως δε-βη πως το δέρμα των ζώων δεν μάς χρειάζεται μόνο για το ντύσιμο και το στολίσμα των σπιτιών μας, αλλά θ' αποτελέ κι' ένα φάρμακο. Αυτό δεν θα είναι ποιά επιστροφή σε παλαιά παράδοσι...

Το δέρμα της γάτας θεραπεύει τους ρευματισμούς

Μιά κλασική μέθοδος, πραγματικά, για την αναζωογόνηση των ανθρώπων που το κρύο είχε ξεπαιώσει ήταν άλλοτε το τυλίγμά τους σ' ένα χλιαρό και ματωμένο δέρμα. Την εποχή της Αναγεννήσεως, τυλίγαν εκείνους που είχαν πέσει από μεγάλο ύψος με μιά προδιά που μόλις είχε αφαιρεθεί από το πρόβατο: την άκουμπουσαν στα μωλωπισμένα μέρη του σώματος κι' άποτελούσε θαυμάσιο φάρμακο.

Οι γυναίκοι της Μαγνέ χρησιμοποιούσαν άκόμα αυτό το φάρμακο, εδώ και λίγον καιρό, σε περιπτώσεις σοβαρής αρρώστειας. Τον ΙΕ αιώνα, το θυσιαζόμενο άρνι έπρεπε να είναι μαύρο, και τη θεραπεία έπρεπε να την ακολουθήσουν προσκύνημα και τάμα σε μιά αγία.

Το δέρμα της γάτας εξακολουθεί να διατηρή τη φήμη του ως θεραπευτικό των ρευματισμών: Στη Βαλλυνία, οι μαύροι γάτοι θεωρούνται ως οι πιο κατάλληλοι γι' αυτή τη δουλειά. «Αλλοστε, ο μαύρος γάτος έθεωρείτο πάντα ως σύμμαχος του διαβόλου — ή των μάγων.

Στο Πουατόν, για να διευκολύνουν την έμφανιση δοντιών και να προστατέψουν τα παιδιά απ' τους σπασμούς που τη συνοδεύουν, βάζουν δέρμα τυφλοπόντικα κάτω από το σκουφάκι του μωρού. Στη Νορμανδία το δένουν γύρω από το λαιμό του. Σύμφωνα με μιά αντίληψη που επικρατεί στην Υόνη (Γαλλία), ένα κομμάτι δέρματος άλεπούς στη σέλα των άλόγων τα προστατεύει από τους «σφάχτες»!

Στην τέχνη της μαγειείας, το δέρμα του λύκου, του ζώου αυτού που ήταν το φόβητρο του Μεσαίωνα, έπαιξε μεγάλο ρόλο. Όταν το έπαιρναν από το μέτωπο ενός μεγάλου ζώου, γινόταν ένα πολύτιμο φυλαχτό. Όταν το έπαιρναν από το σβέρκο, αποτελούσε καλή προστασία έναντι των κακών μάγων.

Όρισμένες ένδυμασίες δίνουν θάρρος σε μερικούς και κάνουν άλλους ν' απελπίζονται. Έτσι, πίστευαν πως αν φτιάξ κανείς ζώνες με δέρμα λεονταριού, εκείνοι που θα τις φορούν δεν θα φοβούνται πια τους έχθρους τους και η εμπειρική θεραπευτική του Μεσαίωνα συνιστού-

σε το δέρμα του λεονταριού για τη θεραπεία των ασθενειών των νεφρών. Σε παλιούς καταλόγους βρίσκει κανείς ν' αναφέρονται ζώες άπο λεονταρίσιο δέρμα, που προορίζονταν γι' αυτή τη χρήση.

Το δέρμα του φιδιού

Στο Μαντονβί (Γαλλία) πιστεύουν ότι τα δαγκώματα των ποικίλων θεραπεύονται από το ίδιο το δέρμα τους που πρέπει να αποθέσει κανείς επάνω στην πληγή, και όλοι γνωρίζουν τη θεραπευτική ιδιότητα του δέρματος της όχιας για το δάγκωμα από φίδι. Οι φαρμακοποιοί έφτιαχναν ελιξίρια, χάπια, αλοιφές, καπνίσματα κ.λ.π. από φρέσκες ή ξεραμένες όχιες. Άκόμα και σήμερα, στα περίχωρα του Παρισιού, το δέρμα της όχιας θεωρείται πως μαλακώνει τους πόνους που προέρχονται από εγκαύματα.

Τελευταία, μερικοί επιστήμονες συνιστούν τη χρησιμοποίησή του δηλητηρίου της κόμπρας για την καταπολέμηση των πόνων που προκαλούν οι καρκινικοί όγκοι, άκόμα και για το σταμάτημα των ίδιων των όγκων.

Ο Ρωμαίος Πλίνιος, συμβούλευε για τη θεραπεία της δυσεντερίας, το ψήσιμο ενός παλιού δέρματος φιδιού με ροδέλαιο και την παρασκευή μιάς αλοιφής απ' αυτό. Έλεγε επίσης πως ο τοκετός διευκολύνεται αν θέση κανείς στη μέση μιάς έγκυου γυναίκας το δέρμα ενός φιδιού. Το δέρμα έπρεπε να τραβηχθί την ώρα των μεγάλων πόνων.

Το δέρμα του λεονταριού και του λύκου, το δέρμα του φιδιού και της γάτας, το δέρμα της μούμιαις, είναι φάρμακα ταρλατάκων, μάγων, «θεραπευτών» και κομπογιαννιτών. Δεν υπάρχει όμως αμφιβολία πως, μερικές φορές, είχαν θαυμάσια αποτελέσματα και πως αήριο θ' άποκτήσουν κι' άλλα, με διαφορετικά όνομα. Οι γιατροί, χημικοί και φαρμακοποιοί αναγνωρίζουν σήμερα την υπεροχή του πλήρους ζωικού φαρμάκου πάνω στα «έκχυλίσματα» και τ' άλλα παρασκευάσματα. Το δέρμα θα σώσει ίσως πολλές ανθρώπινες ζωές.

Η δυσσομία της ανάπνοης

ΕΙΝΑΙ η άναπνοή σας δυσχερής και δύσκολη; Κι' αν όχι, τί πρέπει να κάνετε; Φυσικά, η δυσσομία της άναπνοης έχει συχνά αίτια μιά άρρώστεια του σπυλαιού, των νεφρών και του στομαχιού και μόνο ένας ιατρός, στις περιπτώσεις αυτές, είναι άριστος να σας συμβουλευθεί. Μπορεί όμως να οφείλεται σε παραμέληση, σε άκηρία.

ΟΙ ΠΑΣΤΙΛΙΕΣ ΧΛΩΡΟΦΥΛΛΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΕΣ

Οι παστιλιές με χλωροφύλλη ή άσπιδένζολιο είναι καλὰ αντισηπτικά του σπυλαιού. Αν η δυσσομία της άναπνοης προέρχεται από την κακή κατάσταση των δοντιών ή των ούλων, οι παστιλιές αυτές την ίσο-τώνουν.

Γιά ν' άπαλλαγίτε όμως τελείως από τα θροαυτικά σας, πρέπει να θεραπεύσετε τα ούλα σας.

Σε μερικές όμως περιπτώσεις οι παστιλιές χλωροφύλλης, δεν είναι άποτελεσματικές. Δεν μπορούν να κάνουν π.χ. τίποτα πτο σκόρδο. Οι αντισηπτικές παστιλιές δεν μπορούν να επιδράσουν στα φαινόμενα παύσης άφομοιώσεως και άποβολής διαφόρων ου-

ΤΑ ΦΥΛΛΑ ΔΥΟΣΜΟΥ

Είναι αλήθεια ότι αν μασήσουμε καλά δυόσμου έχουμε πάντα άρωματισμένη άναπνοή.

Τα φύλλα του δυόσμου άρωματίζουν την άναπνοή, αλλά προσωρινά.

Μπορείτε επίσης να μασήσετε φύλλα σπαραγγιών, ένα μύλο, μαϊντανό άρω, ένα ραφάλο ή τσίκλα.

ΤΟ ΒΟΥΡΤΣΙΣΜΑ ΤΩΝ ΔΟΝΤΙΩΝ

Αν η δυσσομία της άναπνοης οφείλεται στη ζύμωση που προκαλούν τα υπολείμματα των τροφών μέσα στα δόντια. Το βούρτσισμα των δοντιών με δοντοκρέμα είναι άρκετο. Πρέπει να βουρτσίζουμε τα δόντια άπο κάθε φαγητό.

Το βούρτσισμα των δοντιών συνιστάται ιδιαίτερα το βράδυ, μετά το φαγητό για να έμποδίστα τα υπολείμματα των τροφών να μουν όλη τη νύχτα στο στόμα.

ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

Όταν η δυσσομία άναπνοή προκαλείται από πάθηση των ούλων (ουλίτιδα, πύρριση) ή από φλεγμονή των βλεννογόνων του στόματος (στοματίτιδα) το συχνά ξέπλυμα του στόματος δίνει πολύ καλὰ άποτελέσματα.

Μπορούμε για το σκοπό αυτό να χρησιμοποιήσουμε ειδικές ύγρες δοντοκρέμες ή αλκαλική διάλυση, όπως ένα ποτήρι άπο το οποίο έχουμε ρίξει μιά πρέα σόδα.

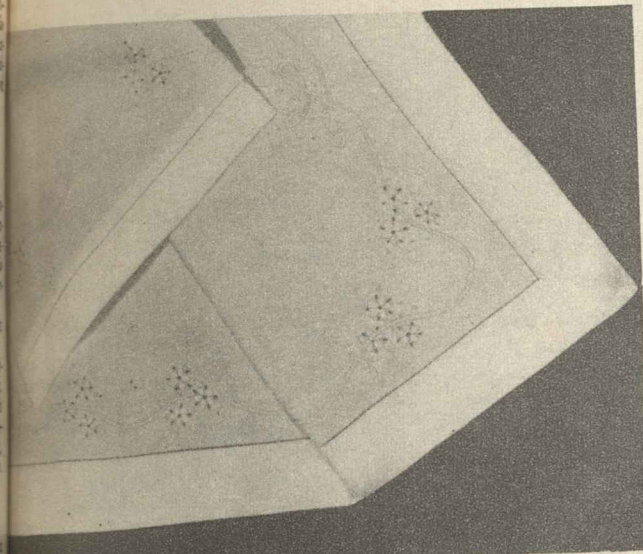
ΟΙ ΓΑΡΓΑΡΕΣ ΚΙ' Η ΑΝΑΠΝΗ

Η άναπνοή γίνεται δύσσομη μερικές φορές όταν υπάρχει μόλυνση των άμυγδαλών ή του λαιμού. Στην περίπτωση αυτή γαργάρες με χλιαρό νερό στο οποίο έχουμε ρίξει άπο μπόρο να δώσουν καλὰ άποτελέσματα, αλλά πάντως προσωρινά μόνο.

Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε για τις γάρες άφέψημα φύλλων καρυδιάς ή νερό άμεικτο με χλωροξχο κάλι (2 γραμμάρια σε 100 γραμμάρια νερό).

Η ΑΝΑΠΝΗ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΘΑΡΙΚΑ

Όταν τα τροφικά υπολείμματα μένουν πολύ διάστημα στα έντερα (δυσκοιλιότητα) παράγουν πολλά άερια, γιατί σπάζουν τα θάινουν ζύμωσι. Το μεγαλύτερο μέρος των άερίων αυτά άπορροφάται από τους άμυγδαλούς, οι οποίοι τα καταστρέφουν. Άν όμως έχουν εξασθενήσει και δεν λειτουργούν καλὰ άρκετό άεριο περνά από το κοιλιάκι ως τους πνεύμονες. Άν και περνά στους βρόγχους, στην τραχεία, στο στομάχι, πράγμα που δίνει άμέσως άναπνοή στην άναπνοή.

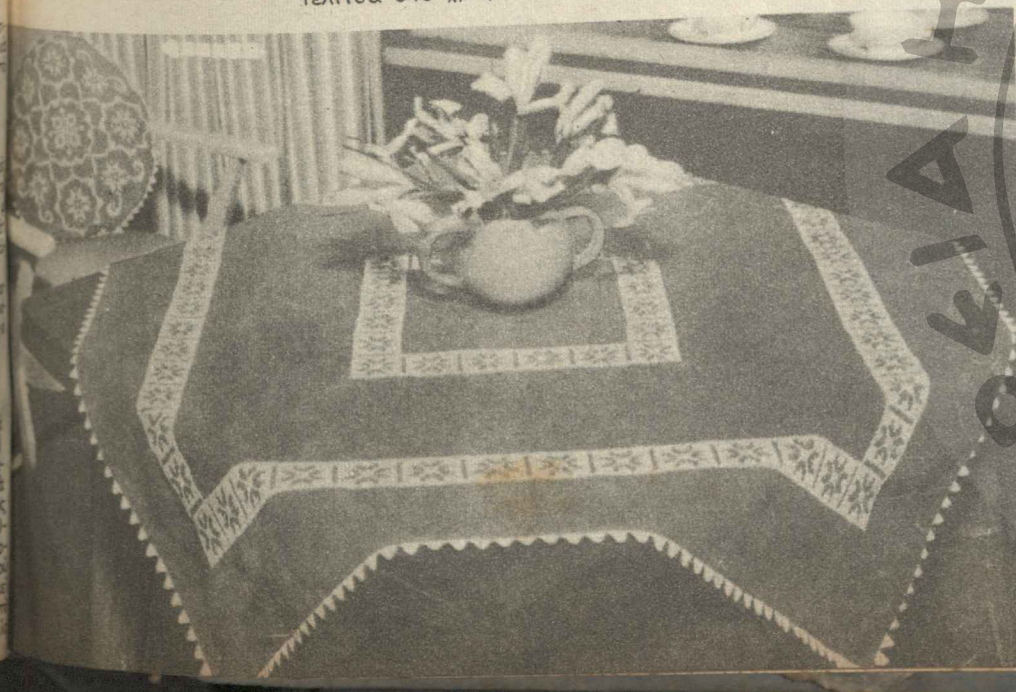
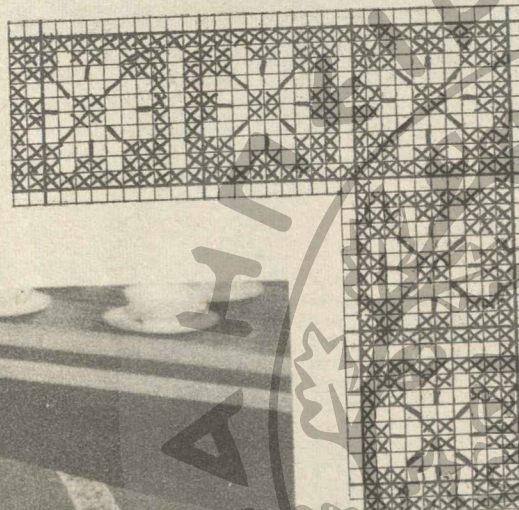

ΟΜΟΡΦΟ ΣΕΝΤΟΝΙ κεντημένο με πουνάν - ντόμπρ άνεδατό και κοτό. Η κορδέλα που άνώνει τα μπουκετάκια γίνεται πουνάν ντόμπρ, λευκή ή χρωματιστή, θαλασσιά ή ρός. Τα πουνά και τα λουλουδάκια θα γίνουν άνεδατά και το κέντρο τους καθώς και τα έξωτερικά φυλλαράκια κοτό. Αυτό το σχέδιο μπορεί να το κεντήσετε όλο με χρωματιστές κλωστές, πολύ πάλ όμως. Βεβαιών για τα κλαδάκια και τα φύλλα, κίτρινο για τα λουλούδια και θαλασσί για τα πουνά και την κορδέλα. Το τελείωμα θα γίνη άκούρ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΜΕ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

Για πρώτη φορά στη «Γυναίκα» τα κεντήματα με όλους τους τόνους των χρωμάτων. Μπορείτε ν' άποσπά-τε τις τέσσερις αυτές σελίδες για να τις χρησιμοποιήσετε έτσι πολύ ευκολώτερα στα κεντήματά σας.

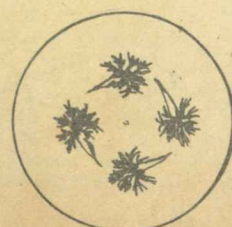
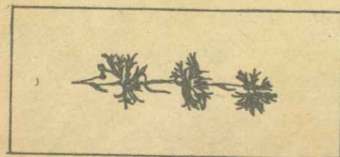
ΣΤΑΥΡΟΒΕΛΟΝΙΑ για τραπεζομάνηλο και μαξιλάρι. Η γωνία που σας δίνουμε, κεντιέται 2 φορές στο στραπεζομάνηλο. Αν είναι χρωματιστό με λευκή ή κρέμ κλωστή, κι' αν είναι κρέμ ή λευκό με σκούρα κλωστή, μπλέ, έκείγ κ.λ.π. Το μοτίφ για το μαξιλάρι που σας δίνουμε στη σελ. 40 είναι το μισό και θα κεντηθί και αυτό σε ίδιο ύφασμα. Για τελείωμα ράψτε μιά τελίτσα στο χρώμα του κεντήματος.

ΓΑΡΥΦΑΛΟ

Ένα πολύ πρωτότυπο σχέδιο για τραπεζομάνηλο μακρόστενο ή στρογγυλό είναι το σχέδιο, που σας δίνουμε σήμερα. Θα το κεντήσετε στο μέγεθος που φαίνεται στην εικόνα μας με βελονιά γεμιστή σε τέσσερις αποχρώσεις του μπλέ, επίσης τέσσερις τόνους πράσινο, ρόζ, μπέζ και μαύρο. Η άκρη του μίσχου εικονίζεται ακριβώς δίπλα στο άγριο-γαρύφαλο. Για το μακρύ τραπέζι θα επαναλάβετε το μοτίφ τρεις φορές, όπως φαίνεται στην εικόνα (κάτω αριστερά) ή και περισσότερες, αν το τραπέζι σας είναι μεγαλύτερο. Στο στρογγυλό τραπεζομάνηλο θα κεντήσετε τα λουλούδια κυκλικά, για να στολίσουν το κέντρο του τραπεζιού σας με τρόπο χαριτωμένο. Αν κεντήσετε το στρογγυλό μοτίφ σε τετράγωνο καρέ πρέπει να είναι 1.80X1.80 μ.

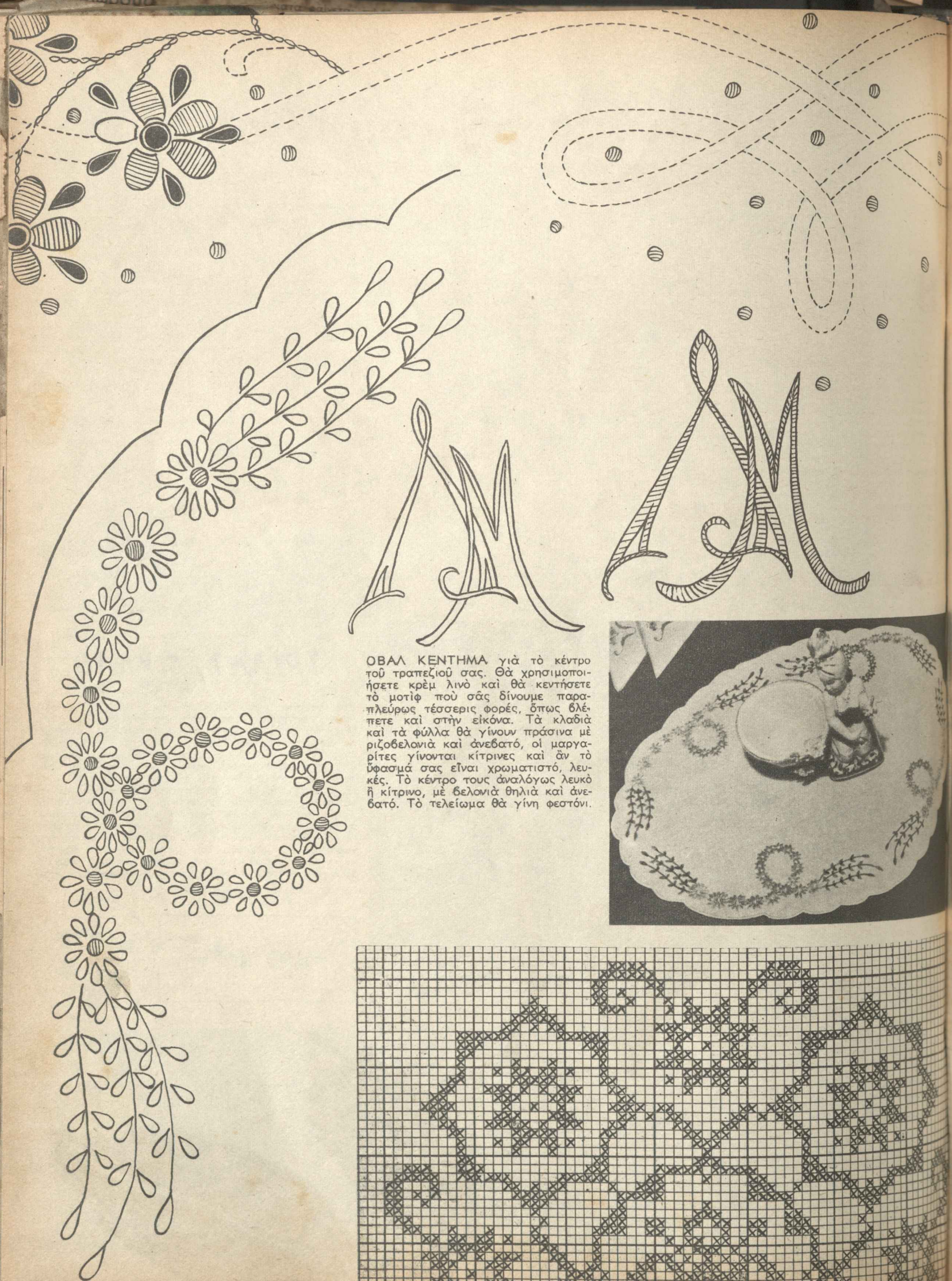
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ

Άπριλιάτικα τριαντάφυλλα είναι το θέμα του δεύτερου κεντήματος, που σας προτείνουμε να φτιάξετε. Με δυο πελώρια ρόζ, τριαντάφυλλα, κεντημένα αντίκρουστά, θα έχετε ένα όμορφο τραπεζομάνηλο κι αν θέλετε, σχηματίζετε γιρλάντα με τρία απ' τ' αριστοκρατικά αυτά λουλούδια, όπως σας δείχνουμε στο σχέδιο για να το κεντήσετε σε σχήμα στρογγυλό. Θα χρησιμοποιήσετε κλωστή ρόζ σε τέσσερις τόνους και άσπρη για τα πέταλα. Για το μίσχο και τα φύλλα κίτρινο - χρυσάφι, πράσινο σκούρο, πράσινο ανοιχτό, καφέ και μπέζ. Μπορείτε να κεντήσετε και με τις μοντέρνες κλωστές ντεγκραντέ. Το μέγεθος του μοτίφ που σας προτείνουμε είναι κατάλληλο για τραπεζομάνηλο διαστάσεων 2.60X1.60 μ. και στρογγυλό διαμέτρου 2.50

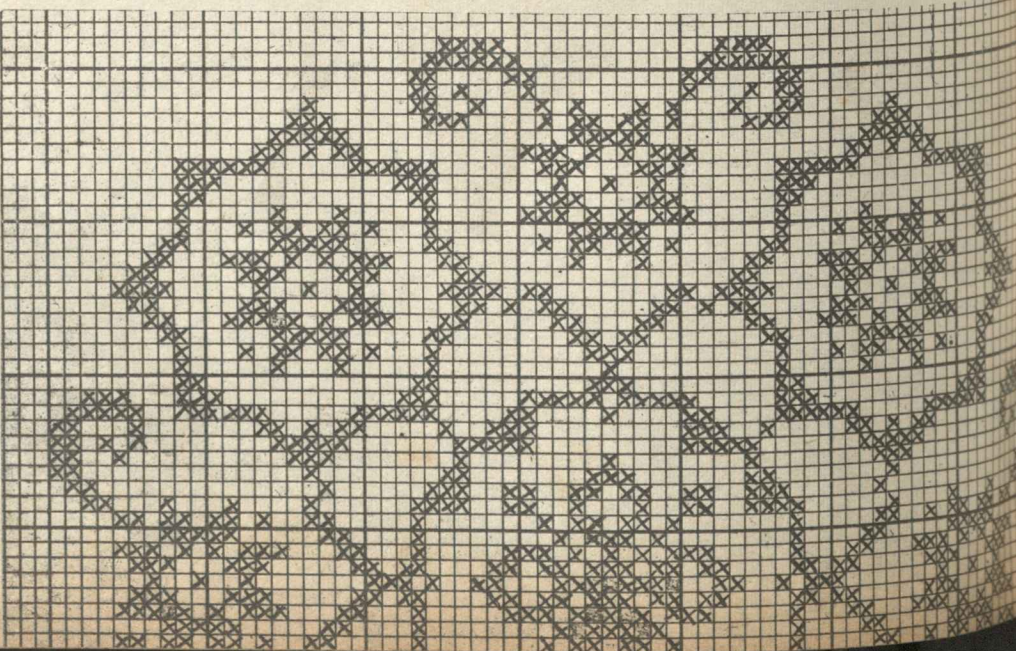
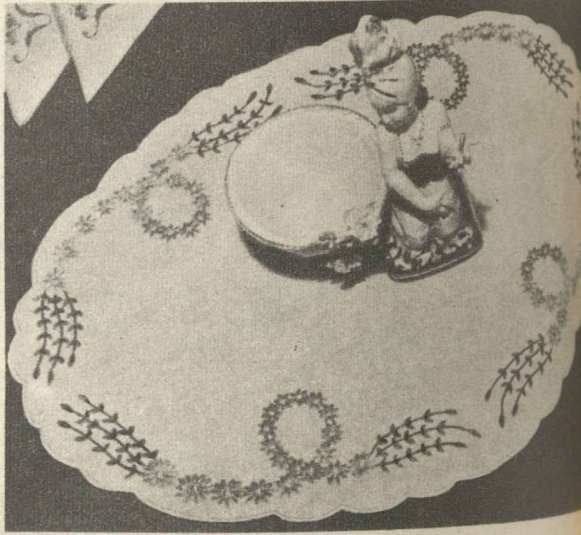
B

A

ΟΒΑΛ ΚΕΝΤΗΜΑ για το κέντρο του τραπέζιού σας. Θα χρησιμοποιήσετε κρέμ λινό και θα κεντήσετε το μοτίφ που σας δίνουμε παραπλεύρως τέσσερις φορές, όπως βλέπετε και στην εικόνα. Τα κλαδιά και τα φύλλα θα γίνουν πράσινα με ριζοδελονιά και άνεδατό, οι μαργαρίτες γίνονται κίτρινες και αν το ύφασμά σας είναι χρωματιστό, λευκές. Το κέντρο τους αναλόγως λευκό ή κίτρινο, με δελονιά θηλιά και άνεδατό. Το τελείωμα θα γίνει φεστόν.

Σ' αγαπῶ, μικρή μου Πάολα

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΗΤΑΝ κάποιο χειμωνιάτικο απόγευμα του 1943. Ένα σύννεφο μελαγχολίας σκέπαζε το μέτωπο του αξιωματικού των υποβρυχίων Πιέτρο Ραζέλι, καθώς περπατούσε ν' ανοίξει ή πόρτα μιάς σχολής καλογραιών της Ρώμης. 'Ο νεαρός αξιωματικός του Ναυτικού είχε να εκτελέσει μία βαρειά αποστολή που του είχε αναθέσει ο κυβερνήτης πλοίαρχος Τίεο, λίγο πριν πεθάνει. Λίγα λεπτά αργότερα βρισκόταν μπροστά στη διευθύντρια της σχολής και της ζητούσε να δει τη μικρή Πάολα, την κόρη του κυβερνήτη.

— Τι δυστυχία! — είπε η καλοκάγαθη διευθύντρια με δουρκωμένα μάτια, καθώς άκουσε το δυσάρεστο νέο —. 'Η καυμένη ή μικρούλα! Πάολα ή μητέρα της, τώρα ο πατέρας της... Δεν έχει πια κανένα στον κόσμο.

Εκείνη τη στιγμή μπήκε μέσα στο γραφείο μία ξανθεία κοπελίτσα άνω χρονών, μ' ένα περίεργο, σοβαρό ύφος και δυο μεγάλα γαλάζια, φαεινά μάτια. 'Ο Πιέτρο ένοιωσε έναν κόμπο στο λαιμό.

— Γεια σου, Πάολα, είπε όσο μπορούσε πιο τρυφερά. Είμαι ο Πιέτρο Ραζέλι. Έχω να σου πω κάτι, αλλά πρέπει να μου υποσχεθείς πως θα είσαι γενναία!

Ακούμπησε προστατευτικά το χέρι του πάνω στους ώμους της. Εκείνη ανασήκωσε.

— Συνέδη... τίποτα στο μπαμπατό; τον ρώτησε με αγωνία.

— 'Ο Πιέτρο κούνησε θλιβερά το κεφάλι του, λέγοντάς της ναί.

— Βυθίστηκε το υποβρύχιο του; — Όχι, απάντησε ο Πιέτρο. 'Ο μπαμπάς σου άρρώστησε βαρειά εδώ και δέκα μέρες και χθές... Την μικρή την πήραν τα κλάματα. 'Ο Πιέτρο την έσφιξε στην αγκαλιά του.

— Μην κλαίς, μικρούλα μου, της είπε. 'Ο πατερούλης σου μου είπε πριν... πριν να φύγει, νάρθω να σε δω και να σου πω να μην κλαίς. Εγώ θαρρώμαι να σε βλέπω συχνά και συ θα με φωνάζεις Πιέτρο ή Θεό.

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ο Πιέτρο πήγαινε συχνά στη σχολή, χαρίζοντας κάθε φορά κι' από ένα ώραίο δωράκι στην Πάολα.

— 'Ο πόλεμος τελείωσε και ο Πιέτρο έπιασε δουλειά σ' ένα ναυτικό γραφείο της Ρώμης. 'Η ζωή του ήταν μονότονη και ο καιρός του περνούσε με τις συνηθισμένες ερωτικές περιπέτειες που δεν του έδιναν όμως καμιά βαθύτερη χαρά.

Όταν η Πάολα έγινε δώδεκα χρονών, ο Πιέτρο αναγκάστηκε να την αποχωρισθεί γιατί τον μετέθεσαν σε άλλη πόλη. Ύστερα από λίγων καιρών έχασε τη μητέρα του κι' έμεινε ολότελός της, πλημμυρισμένος από πίκρα για τη ζωή. Εκείνη την εποχή άκριδώς γνώρισε την 'Ιρέν, μία γυναίκα λίγο μεγαλύτερή του, όχι άρασια, αλλά συμπαθέστατη και γεμάτη καλωσύνη. Για πρώτη φορά στη ζωή του σκέφθηκε να δημιουργήσει ένα σπίτι, μία οικογένεια κι' αποστάσει να ζητήσει από την 'Ιρέν να γίνει γυναίκα του. Εκείνη όμως του απεκάλυψε κάτι που του ανέτρεψε όλα τα σχέδια. Ήταν παντρεμένη και ζούσε χωριστά από τον άντρα της! 'Αυτόσο, εξακολουθούσαν να βλέπανται συχνά.

Με τον καιρό ο Πιέτρο ξαναγύρισε στα υποβρύχια κι' άρχισε τα ταξίδια του στη θάλασσα, φθάνοντας σιγά - σιγά στον βαθμό του πλοι-

άρχου. Για αρκετά χρόνια δεν μπόρεσε να δει ούτε μία φορά την αγαπημένη του φίλη, τη μικρή Πάολα, που του έγραφε: «'Ι' άτυχία, θείε Πιέτρο, που δεν μπορούμε να συναντηθούμε. Θέλω πολύ, μα πάρα πολύ να σε δω».

Ένοιωσε κι' εκείνος την ανάγκη να την ξαναδεί, αλλά η δουλειά του δεν τον άφινε ν' αναπνεύσει. 'Ωστόσο, η μικρούλα εκείνη του είχε δημιουργήσει έναν παράξενο δεσμό μέσα στην ψυχή του.

Επί τέλους μετετέθη ύστερα από αρκετόν καιρό στη Ρώμη και με την πρώτη ευκαιρία έτρεξε στη σχολή καλογραιών. Αυτή τη φορά ήρθε να τον προϋπαντήσει μία ύπεροχη κοπέλλα με δελουδινο πρόσωπο.

— Πόσο είμαι εύχριστήμένος που σε ξαναβλέπω, θείε Πιέτρο! — Πάολα, της είπε, προσπαθώντας να κρύψει την κατάπληξή του.

ΟΤΑΝ Η Πάολα έκλεισε τα δεκαοκτώ της χρόνια, πήγε για ένα διάστημα στην 'Ελβετία να τελειώσει τις σπουδές της. Γυρίζοντας ήταν πια μία ώριμη και κομψή γυναίκα. 'Εφ' όσον είχε τελειώσει τη σχολή, έδηλωσε στον 'εθίο Πιέτρο πως θα έμεινε τώρα σε ξενοδοχείο, μέχρις ότου τακτοποιηθεί κάπου καλύτερα.

— Σε ξενοδοχείο; της είπε ο Πιέτρο. Και γιατί δεν έρχεσαι να μείνεις μαζί μου; Έχω να σου πω κάτι και μία καλή υπηρεσία που θα σου κρατάει συντροφιά. Πώς σου φαίνεται η ιδέα μου;

Κράτησε την αναπνοή του. Δεν ήξερε αν θα ήταν καλύτερα να πηέκείνη ναί ή όχι...

Η Πάολα δέχθηκε και μεταφέρθηκε ενθουσιασμένη στο σπίτι του Πιέτρο. Ένοιωσε τόσο εύχριστή που βρισκόταν πια σ' ένα πραγματικό σπίτι, και για να δείξει την ευγνωμοσύνη της στον 'εθίο Πιέτρο, προσπαθούσε να τον περιποιείται όσο μπορούσε καλύτερα. 'Ο Πιέτρο άρχισε να ενοχλείται απ' την ύπερβολική άφροσύνη της και γι' αυτό σκέφθηκε πως ο μόνος τρόπος για να την απομακρύνει λίγο από κοντά του ήταν να της βρει μία καλή συντροφιά. Έτσι σε μία φιλική συγκέντρωση, η Πάολα γνώρισε κάποιο συνάδελφο του Πιέτρο, έναν ευγενέστατο αξιωματικό του ναυτικού που τον λέγαν Στέφανο Νάσσι. 'Η γνωριμία αυτή έδωσε έλπίδες στον Πιέτρο πως έαυ κατέληγε σ' έναν σοβαρότερο δεσμό. Όταν όμως ύστερα από τρεις μέρες ο Στέφανος ζήτησε από την Πάολα να βγούν μαζί, εκείνη άρνήθηκε.

Μπορώ να μάθω το λόγο; τη ρώτησε αγριεμένος ο Πιέτρο.

— Γιατί δεν ήθελα να σ' αφήσω μονάχο! — του είπε εκείνη.

Η απάντησις αυτή τον εξενέυρισε. Πώς μπορούσε να την κάνει να καταλάβει πως δεν ήθελε να θυσιά- ζεται εκείνη για χατήρι του, εν όνόματι της ευγνωμοσύνης, που αίσθανόταν απέναντί του;

Την άλλη μέρα ο Πιέτρο έστειλε ένα θερμότατο γράμμα στην παλιά του φιλενάδα 'Ιρέν, καλώντας την να πάει κοντά του. Εκείνη δεν άργησε να καταφθάσει και του ανήγγειλε πως ήταν πια ελεύθερη, γιατί ο άντρας της είχε πεθάνει. 'Αυτόσο, ύστερα από τα παγερά γράμματα, που της έστελνε μέχρι τότε ο Πιέτρο, παραξενεύτηκε αρκετά από τον ξαφνικό ερωτικό ενθουσιασμό με τον οποίο την υποδέχθηκε. Ήταν όμως

έτοιμη να προσφέρει τα πάντα στον άνθρωπο αυτόν, χωρίς να ζητάει εξηγήσεις κι' έτσι όταν την άλλη μέρα εκείνος της πρότεινε, ξαφνικά πάλι, να παντρευτούν, εκείνη είπε ναί!

Με την παρουσία της 'Ιρέν μέσα στο σπίτι, άρχισαν να λάμπουν στα φαεινά μάτια της Πάολα οι πρώτες αστραπές της ζήλειας! Και το αποτέλεσμα που προέκυψε ο Πιέτρο δεν άργησε να φανεί. Πεισμένη ή κοπέλλα άρχισε κι' αυτή να κάνει παρέα με τον Στέφανο Νάσσι, που εξακολουθούσε να είναι έρωτευμένος μαζί της. Εκείνος της μίλησε κάποια μέρα για γάμο κι' αυτή χωρίς να το πολυσκεφθεί, δέχθηκε, μη ξέροντας το γιατί...

ΠΕΡΑΣΕ ένας μήνας. Σε λίγες μέρες θα γινόταν ο γάμος της Πάολα με τον Νάσσι και ύστερα του Πιέτρο με την 'Ιρέν.

Το υποβρύχιο του κυβερνήτη Πιέτρο Ραζέλι έπλεε στ' ανοιχτά της θάλασσας. Στο ίδιο υποβρύχιο βρισκόταν κι' ο αξιωματικός Στέφανος Νάσσι. Μία ξαφνική όμως θάλαση στις μηχανές τους έκανε να περάσουν δραματικές ώρες. 'Ο κίνδυνος ήταν σοβαρός!

Στο μεταξύ, η Πάολα με την 'Ιρέν, που είχαν μάθει το δυσάρεστο, έτρεξαν άμέσως στη Ναυτική Βάσι και περίμεναν με αγωνία. Οι άδρες περνούσαν ή μία μετά την άλλη κι' ακόμα δεν είχε έρθει καμιά είδησι από το υποβρύχιο. Μία απύοφορη ατμόσφαιρα εκνευρισμού και ανησυχίας βασίλευε στη Βάσι.

Σε λίγη ώρα το υποβρύχιο επέστρεψε και το πλήρωμα άρχισε να βγαίνει στη στεριά. Τελευταίοι πα-

ρουσιάστηκαν ο Πιέτρο και ο Στέφανος. 'Ο Πιέτρο διέκρινε την Πάολα να τρέχει από μακριά προς το μέρος του κι' έκλεισε τα μάτια για να μην τη δει να πέφτει στην αγκαλιά του Στέφανου... Ναί, τώρα ωμολογούσε για πρώτη φορά στον εαυτό του, πως την αγαπούσε.

Ξαφνικά ένοιωσε δυο γυναικεία χέρια να τον αγκαλιάζουν και μία ζεστή πνοή να χαϊδεύει το πρόσωπό του. Ήταν η Πάολα!

— Πιέτρο, σ' αγαπῶ. Είσαι ή ζωή μου!

Ένας λυγμός ανέβηκε στα χείλη του Πιέτρο.

— Αγάπη μου! Είμαι πολύ μεγαλύτερός σου κι' άσχημος. Μη με βασανίζεις...

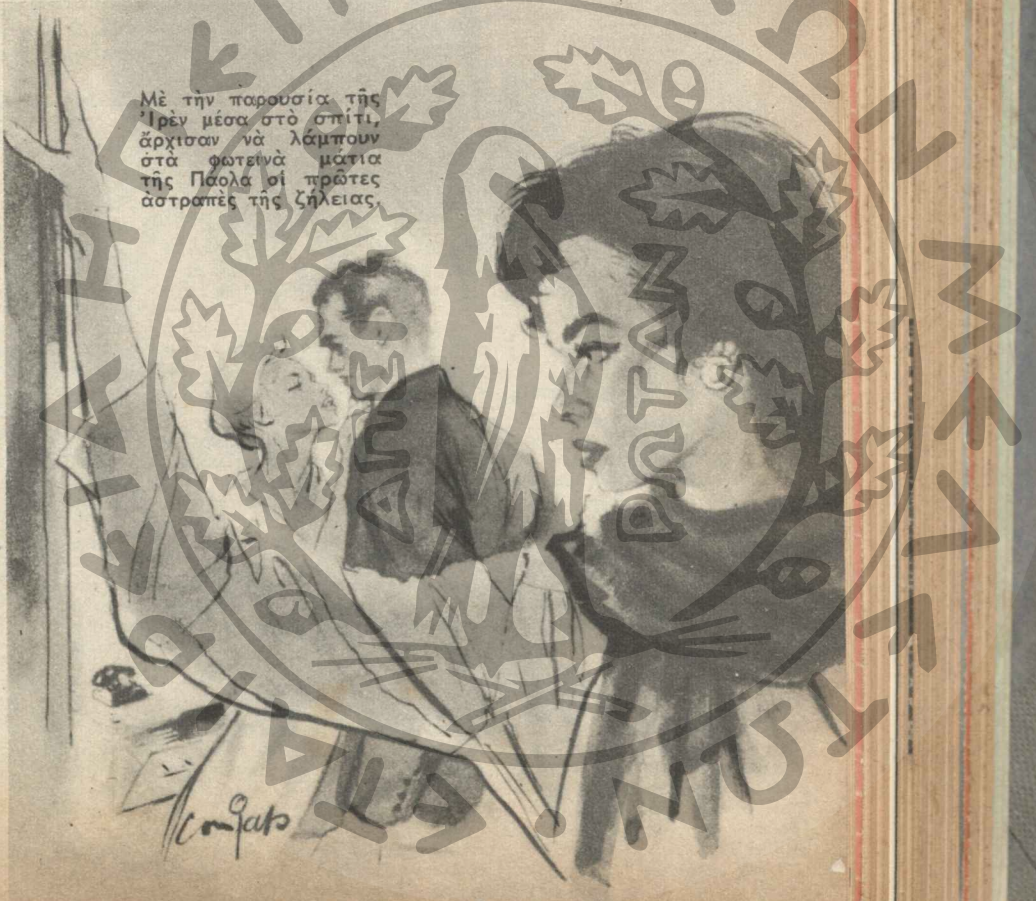
— Πιέτρο, μόνο ένα πράγμα θέλω να μου πής. Μ' αγαπάς; — Αν σ' αγαπῶ; Έγώ σε λατρεύω, Πάολα... Σε λατρεύω!

Η 'Ιρέν και ο Στέφανος τους κίτταξαν παγωμένους.

— Μα τί συμβαίνει; Δεν καταλαβαίνω. Οι δυο τους... ο κυβερνήτης και ή Πάολα. Δεν καταλαβαίνω! κατώρρωσε να πηέ Στέφανος.

Η 'Ιρέν τον κύταξε μ' ένα πικρό χαμόγελο. Εκείνη καταλάβαινε. Έβλεπε καθαρά τώρα το γιατί την είχε φέρει κοντά του ο Πιέτρο, γιατί της είχε προτείνει να παντρευτούν και της φαινόταν τόσο παράξενα. Έπιασε από το χέρι τον Στέφανο, που κυττούσε ακόμα σαν χαμένος τον Πιέτρο και την Πάολα.

Πάμε να πιούμε ένα κοκτέιλ στο μπαρ! — του είπε. Θα σου εξηγήσω...

Ἡ αὐτοκράτειρα Θεοδώρα με τὴν ἀκολουθία της καὶ ὁ Ἰουστινιανὸς με τὰ τόσο λαμπρὰ βυζαντινὰ τοὺς ἐνδύματα, τῆς ἐποχῆς πού ἐβασίλευσαν.

Χαρακτηριστικές Μεσαιωνικές ενδυμασίες για τους γενναίους ιππότες και τις ρομαντικές πυργολέσποινες.

Η Α.Μ. Η ΜΟΔΑ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ

Οι μεγάλοι ραπτικοί οίκοι του εξωτερικού έστειλαν κι' όλες τα πρώτα μοντέλα τους, τις απόφασεις, και τις οδηγίες τους για την καινούργια φθινοπωρινή και χειμωνιάτικη γραμμή της μόδας. Κι' όλος ο κορμός γυναικόκοσμος κινήθηκε γεμάτος έρωτα, ματικά κι' ένδιαφέρον για τ' όφληγον αυτό ζήτημα. Τι διαστάσεις, δικτάτορες του Παρισιού, της Ρώμης, του Λονδίνου, της Νέας Υόρκης; Τι εκκληλίες θα μάς έπαιδαίεζαν; έφέτος αυτή η ιδιότροπη αυτοκράτειρα, που λέγεται μόδα; Μά οί ανησυχίες αυτές δέν είναι φρονητά; έποχής μας. Άπό τόν καιρό που ή γιαγιά μας ή Εύα είχε την έμπνευση να στολιστεί με ένα χλαρό, καταπράσινο φύλλο συκής, οι γυναίκες όλων τών εποχών και όλων τών χωρών του κόσμου ασχολούνται με τ

ΑΡΑΓΕ ρωτήθηκε κανείς τί ηλικία είναι αλή η πασίγνωστη κυρία που λέγεται μόδα; Ή απάντησι είναι αρκετά ενδιαφέρουσα: Ή ηλικία της μόδας είναι τόση όση και τών πρωτοπλάτων. Ή γυναικία του Αδάμ και της Εύας ήσαν, όπως όλοι ξέρουμε, προστοιανή. "Αν περάσουμε όμως από τή θρησκευτική παράδοσι στην ιστορία θα δούμε πως στις άνασκαφές που έγιναν κατά καιρούς στις διάφορες νεκροπόλεις της αρχαιότητας χωρίς στα διάφορα άντικείμενα που άνασκαφθήσαν, ξέρουμε σήμερα τί ζωή και τί συνήθειες κάθε λαού, που ύπήρξε πολλές χιλιάδες χρόνια πριν από μάς.

Κάθε λαός, λοιπόν, είχε το δικό του τρόπο ζωής, τὸ δικό του τρόπο ντυσίματος, τί δική του αϊς ποίμε μόδα, μία μόδα, που τήν υπάγορευαν τὰ μέσα της εποχής, οι κλιματολογικές συνθήκες του τόπου και πολλές φορές οι επιδράσεις διαφόρων πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών γεγονότων.

Στους αιώνες που πέρασαν οι σιμμαχίες και οι κατακτήσεις των Εθνών δημιουργούσαν και ειδικές προϋποθέσεις για τη μόδα. Μια πολεμική νίκη, η άποστολη μιας προέλασης, ή ένας βασιλικός γάμος έδιναν την ευκαιρία στους ανθρώπους που ασχολούντο με το ντύσιμο των συναυλημάτων τους να λανθάρουν καινούργια κοστούμια και φορεμάτα που ήταν ένα κράμα από τα κοστούμια και τα φορέματα της δικής τους και της άλλης χώρας.

Ακόμη ξέρουμε— πάντα φυσικά από τα ντοκουμέντα των ανάσκαφών— πώς ο διάφοροι λαοί έστω και ενώ ήσαν σε πρωτόγονη κατάσταση έμειναν ο ένας τις συνήθειες του άλλου, αντίγραφοι κατά κάποιον τρόπο της ζωής ενός κοινοτικού ή μακρινού γείτονου, συνήθειες που συμβαίνει και στα δικιά μας χρόνια. Έτσι η επεξεργασία του μετάλλου και του χαλκού και η κατασκευή του σε όπλα ή βραχιόλια, που ήταν γνωστή στην προδυμναστική εποχή, έγινε σύντομα γνωστή και στην Αίγυπτο από τις πολεμικές ή φιλικές επαφές των λαών. Τα διάφορα στολίσια που χρησιμοποιούσαν στην Αίγυπτο ήταν κλειμένες, ως πούμε, συνήθειες της κοινής της εποχής Συρίων γυναικών. Όταν τα μέσα του πολιτισμού της κάθε εποχής χάρισαν στους ανθρώπους το δόρο των ταξιδιών, βλέπουμε ότι η Άνατολή επηρεάζεται από το ντύσιμο της Δύσεως και η Δύσι κάνει χρήση των συνθηκών της Άνατολης. Η επίστροφή των στρατευμάτων του Καίσαρος από την Αίγυπτο έδωσε αφορμή στις Ρωμαίες κάθε τάξεως να στολίζονται με χρυσές ζώνες και δεκάδες βραχιόλια όπως ακριβώς η Κλεοπάτρα η περίφημη βασίλισσα της Αιγύπτου.

Σὲ κάθε λαὸ καὶ σὲ κάθε χώρα, σ' ὅλα τὰ γεωγραφικὰ μῆκη καὶ πλάτη, οἱ πρακτικὲς ἀνάγκες τῆς ζωῆς καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου νὰ φανῇ καλύπτερος στοῦ ἄλλου φύλου καὶ τοὺς ὁμοίους του, γινόνται μὲς τῆς ἐποχῆς πρὸ δὲν ἔμενε ποτὲ ἀναλλοίωτη ἀλλὰ μεταβάλλεται καὶ ἐξελίσσεται συνεχῶς.

BYZANTINH MODA (300-1450)

Ένας σταθμός στην ιστορία του κόσμου είναι η βυζαντινή αυτοκρατορία. Μία εποχή που κράτησε χίλια περίπου χρόνια. Οι αυτοκράτορές και οι γυναικες τους που κάθονταν κατά καιρούς στο λαμπρότερο θρόνο της Οικουμένης—στο Βυζάντιο—κατέπλεξαν τον κόσμο με τη γλίστρη της βασιλεύουσας και την πολυτέλεια του αυτοκρατορικού σπινού. Οι διάφορες βιοτεχνίες ευνοήθηκαν πολύ από τα προστατευτικά μέτρα των αυτοκρατόρων. Άνθισε σ' αυτές η βιοτεχνία του μεταξού σε σημείο ελασχύρ στην Κωνσταντινούπολη, από τον ΣΤ' αιώνα έβγαζε σε ποσότητα τελεσιότητα. Τα βαρύτερα μεταξωτά με τις κεντητές παραστάσεις στην άσσυκτηρή χρωματική αρμονία ήταν επίδειξη έργου των Βυζαντινών. Η τέχνη του υφάσματος που είχε περική καταγωγή τελεσιότητα έβγαζε τους Βυζαντινούς και χρησιμοποιήθηκε στην κατασκευή κοσμημάτων βασιμότητας τέχνης. Η αυτοκράτειρα Ευδοξία σύζυγος του Ρωμανού, τα κοσμήματα για την κομμοήτση της, λανσάρισε τα όλδρυμα φορέματα, με μερικά με κυβικά μαργωγαριτέραινα σχέδια. Κάθε τέτοιο φορέμα έφτανε 5—6 τάλαντα. Ο γάμος της Βυζαντινής αρχόντισσας Κομνηνής με έναν Ένετο πρόξενό, έδωσε την ευκαιρία σε πολλές Βενετσιάνες να φορέσουν φορέματα βυζαντινής μόδας σάν αυτά που έλάνορα με χάρη η αρχόντισσα της Βασπόρο. Έτσι η βυζαντινή μόδα απλώνεται και στην Εύροπη. Η μόδα των εμπόρων μεταφέρουν από τη μίαν άκρη του κόσμου στην άλλη, μεταξάς, άρώματα, δαντέλες, πολυτίμες πέτρες, άσημι, χρυσά έπιπλα ακόμη και όλα αυτά τα εμπόρευμα δημιουργούν σταδιακά ένα στυλ, μία συνθήκη και μία εποχή.

ΜΕΣΑΙΩΝΑΣ (800 - 1200)

Μετά την άλωσι της Κωνσταντινουπόλεως και την πτώσι της πόλεως
τινής αυτοκρατορίας ακολουθοῦν τὰ σκοτεινὰ χρόνια τοῦ Μεσαίωνα.
γυναῖκες, ντύονται με φορεμὰ μακροῦ. με πολλὰς πτυχώσεις καὶ μακροῦ.

ζήτημα αυτό, σαν ένα από τα πιο ζωτικά θέματα που τις περιβάλλουν. 'Ανάλογα με τις γεωγραφικές και τις κοινωνικές συνθήκες κάθε τόπου, το φόρεμα πήρε τη δική του μορφή και τη φόρμα του. 'Αλλάξε οστές φορές, σημείωσε τέτοιες διακυμάνσεις και μέχρι σήμερα εξασκοιούθει να αλλάζει σχήμα, ανάλογα με τις εμπνεύσεις των δημιουργών της μόδας. 'Εν όψει, λοιπόν, της μοντέρνας γραμμής που θα μάς πα- ρουσιάζουν οι άρμόδιοι και της επικαιρότητας του θέματος, άς κάνουμε μια σύντομη αναδρομή στο παρελ- θόν για να παρακολουθήσουμε την πορεία και τα στάδια που πέρασε ή μόδα στους τελευταίους αιώνες με τη βεβαιότητα ότι αυτό θα- μάς βοηθήσει να καταλάβουμε καλύτερα τα διάφορα καπρίτσια που έχει.

να ικετοῦ. Ἐπίσης φοροῦν μανδύες, πού κρύβουν τὸ ἑσωτερικὸ τῆς ἐμφανίσεώς τους. Αὐτὸ τὸ τελευταίον τὸ ἐπιβάλλει ἡ παντοδυναμία τοῦ κληρονόμου. Ὁ ἄλλος φορᾷ μᾶλιν φιλές, κοτῆς πελερινές φοδραρισμένες με σακάρια μεταξοῦ καὶ γούνινος γιανκάδες. Ἀπὸ τὰ πλοκάμια τῆς μόδας ἐν ἑσέλει οὐτε ὁ κληρικός. Στὴν ἀφόκρεμα τῶν καρδιανάλων καὶ διχοστασίαι βασιλεῖς ἀφελείας ἡ χρησιμοποίησις τῆς ἑρμίνης πού σπάλει τους μαζοῦς τους καὶ ἴπαι σὰ μόνιμη φόδρα στὶς ἐπισημὲς μίστερές τους. Ἐπίσης ἡ δαντεῖα καὶ τὸ ρόζ χρώμα φορεθῆκαν πολὺ στὴ Γαλλία ἀπὸ τοὺς Ἐπισκόπους στὶς καθημερινὲς τελευτωρικές τους σχολίαις, καὶ τὸ πρῶτον ἀναφέρει κάποιο χρονικὸ τῆς ἐποχῆς — οἱ διάφοροι ρασοφόροι θηολόγοι ἄρχισαν νὰ διαμαρτυροῦνται καὶ νὰ ἀποκηρύσσουν τὴν προκλητικὴ καὶ ἀνήθικη αὐτὴ ματαιότητα.

Οι Ισπανοί κληρικοί, που έγκραπτεται και πιδ συστηρηατικῶν, φοροῦσαν σκῶρα καὶ ἄνηθη αὐτῇ μεταποιῶντα. Τὸ χρώμα καὶ τὴν σποδρὸν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ λανθάνουσιν στὴν αὐτὴ τὴν γράνασιν ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ κληρικοὶ τῆς ἀριστοκρατίας ποὺ ἐκφοροῦσαν ἢ ἔχαν ἐνα θρησκευτικὸν τῶμα. Τὰ γιορτινὰ καὶ καθημερινὰ ἐνδύματα τόσο στὸ παλάτι, ὅσο καὶ στοὺς δρομὸν ἦσαν ἐντελῆ καὶ ἐνδοξά (ὅπως τὰ σημερινὰ ἐμπριμέ) μετὰ πούλια ἢ μετὰ ἄνθη, τὸν χροῦμα ἔχουν κ' αὐτὰ μετὰ τὴν σειράν τους λανθάνουσιν ἀπὸ τοὺς Μαυριτανοὺς ποὺ γὰρ πολλοὺς αἰῶνες ἦσαν κατακτητὲς τῆς Κόρδοβας καὶ πολλῶν ἄλλων πόλεων τῆς Ἰσπανίας. Ἡ μόδα λοιπὸν ἦταν παντοῦ παρῶσα στὴν ἐκκλησίαν, στὸ παλάτι, στὸ δρόμο καὶ στὸ μοναστήρι, στὸν πόλεμο καὶ στὴν εἰρήνη.

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ (1480 - 1510)

Η Αναγέννηση που είναι φαινόμενο καθαρά Ιταλικό φέρνει μαζί της την άσπρη διαφάνεια βιομηχανιών. Οι πρακτικές ανάγκες της ζωής, η ελπίδα του θανάτου και της θάλασσας από τους ανθρώπους, όλα αυτά που απαιτούνται για νέους τύπους ένδυμας, καινούργια χρώματα, καινούργια σχέδια υφασμάτων. Οι έμποροι έπαινον πρωτότυπους φορείοι, που ένωσαν την καλή και μία και έχουν ανίξει πλέον οι θαλασσινοί και οι γηινός, που το πολυμένο κάσμο εκείνης της εποχής με τις ανώστες χάρες και τα ελκυστικά υφάσματα, τα πράγματα που μεταφέρουν από αυτά οι τυχοδιώκτες οι παροι, είναι άσπρηθιστα και έχε καθ' ένα τους μία περιπετειώδη ιστορία μικρή, αλλά με την ιδιότητα της γυναικής. Έτσι γι-

νονται του σιμιριού τα κέρταρα και τα αλλοιμένα με παραδείγματα φτερά που στην αρχή τα φορούν μόνον οι ευνεργείς ταλαντοχοί γιατί είναι πανάκριβα. Αργότερα όταν τα πιάσει των ταξιδιών στις άνωστες χώρες καλύπτει όλο τον κόσμο, τότε τα φτερά έγιναν προστά και στις γυναίκες και τον κεραμοποιούν. Τα δακρυκά, τα μυρωπιτάρια, τα κορδύλα και τα ελεφαντοδόντια γεμίζουν τις βιτρίνες των καταστημάτων και ακατέργαστα ή επεξεργασμένα σπάζουν τα υτεκόλες, τα φορέματα και τα παλτάκια των γυναικών, ή τις δακρυλωτές προχρήλες των ανδρών.

Η 'Αναγέννηση εμφανίζεται και στη γαλλική και έκτος από τις άλλες εκδηλώσεις της στον τομέα της γλυπτικής, της ζωγραφικής και της αρχιτεκτονικής έχει και μία νέα γραμμή, πιο εδωφοεικής συνήθως και κερκισμένη, οι γυναικείες επιρροές είναι από τις ανατολικές συνήθειες και αφίνουν τα μαλλιά τους έβελκα στολισμένα με κορδέλες ή μαργαριτάρια. Τα εδωφοία τους αρχίζουν από χιτώνες να μετατρέπονται σε φορέματα με εδωοίκες τις λεπτομέρειες. Αυτό το τελευταίο οφείλεται στο ότι το επάγγελμα του ράφτη έπαιξε πλέον να είναι μονοπώλιο των ανδρών και ενώ αυτοί είχαν από το πρόνοιό, παρουσιάζοντας ανυχρόνως τα επάγγελλα τους κεκορημένο, έφουτρωναν οι γυναικείες ράφρες που πέχρι τότε έρραβαν μόνο γυναικεία εδωφουα και χωρίς το πρόσημο διόλο των συνηθών του Μπουαί, έζουμνε πολύ καλά πως οι ράφρες με βασιλικό διάταγμα πήραν το δικαίωμα να ράβουν έκτος από τα εδωφουα και τα φορέματα των γυναικών, καθώς και των παιδιών κάτω των 8 έτων. Αυτό το δικαίωμα φυσικά δεν άφαιρουμε το δικαίωμα των ραπτών, άλλα πάλι γυναίκα της έποχής δεν τόλμυσε να εδωφουή σε ραφή, όταν τα μαγικά χέρια της ράφρας, δηγούμενα από το γυναικείο της ένστικτο και την καλοσύνη της, λανσάρουν πάνω στις κομψές της έποχής μοντέλα γεμάτα χαρί, όμορφα και σκερσού. Οι άνδρες παρουσιάζουν αυτή την έποχή με κοντά μαλλιά και έζυριμένο πρόσωπο, φορούν μάλλινες πάντοτε και τα εδωφοία τους είναι κατακεκορημένα από θαυμασία μετέδω τα υφάσματα ή από λεπτά βελούδα που καταλύουν όλες τις άγορές του κόσμου. Τόν ίδιο καιρό ή Ισπανία παρουσιάζει μία μόδα που τη μμούντοτα της άλλης της Εδωφής. Τα φορέματα με τις άσπρη τανικ, τα έντυπωσιακά χρώματα και τα αναρίθμητα κεντήρια. Τα ντεκολτέ άνοιγουν πλημυρά, τα μαλλιά στολίζονται με τιάρες πολύτιμες και ή μέση σφιγμένη άσφαικτικά. Οι άνδρες σε αντίθεση με τις ντεκολτέ των γυναικών φορούν ψηλούς γιακάδες με βολάν πολύ κολλαρισμένους για να κρατούν το κεφάλι σταθερό και περριφω, μονάκια με διπλές κολλαρισμένες μονάτες που

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ (1480—1510)

ΕΡΡΙΚΟΣ 8ος, ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

ΤΟ ΕΤΟΣ 1580 ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΣΤΥΛ «ΜΠΑΡΟΚ» ΓΥΡΩ ΣΤΟ ΕΤΟΣ 1635

Η ΜΟΔΑ ΤΟΥ «ΡΟΚΟΚΟ» (1730—1770) Η ΠΟΜΠΑΔΟΥΡ ΚΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ XV

“Υστερ’ ἀπὸ τὰ σκοτάδια τοῦ Μεσαίωνα, μὲ τὴν ἀνάστασιν Ἀναγεννήσεως, ἡ Μόδα ξαναγεννιέται πρὸ λαμπερῆ

κι' αὐτὲς ἔχουν βολὰν καὶ βελούδινες χρυσοποϊκίλτες ἢ ὑφασματένιες—ἀναλόγως τῆς τάξεως—φούστες ἢ κυλότες ποὺ τὸ μάκρος τοὺς ἔφθανε πᾶνω ἀπὸ τὰ γόνατα.

М П А Р О К (1620 — 1715)

Κατά το 17ο αιώνα ο περίφημος Γάλλος ζωγράφος Βαττώ ζωγραφίζει ειδυλλιακές συνθέσεις με φόντο ονειρώδες τοπία που σ' αυτά κομψοί μαρκήσιοι ερωτοτροπούν με λεπτεπίλεπτες μαρκήσιες. Είναι η εποχή του Μπαρόκ. 'Η λέξη έχει τη ρίζα της από την Ισπανική «μαρουένο» που με-
ταφράζεται: μαργαριτάρι ακανόνιστος σχήματος. Είναι μία εποχή που εμφανίζονται υπερβολικές λεπτομέρειες στα ενδυμασία των ανδρών και γυναικών, πράγμα που μπορούμε να διαπιστώσουμε σήμερα από πίνακες, οι οποίοι εικονίζουν τέλεια αυτή την εποχή. 'Ο Κάρολος Λεμπέρ ζωγραφίζοντας λαϊκά θέματα και μακέτες για ένα εργοστάσιο γκομπλέν δίνει με εκπληκτική μαεστρία τις διάφορες λεπτομέρειες των φορεμάτων. Τα τιτιάκια, τα βολάν, τις τραχηλίες και τα χρώματα. 'Η δουλειά που χρειάζεται για να γίνουν και αυτό το μεσοφούσαντο που διακρίνεται μόλις, μας βεβαιώνει πως η λεπτομέρεια και το φόρτωμα, στα φορέματα ήταν κανόν απάραδτος γι' αυτήν την εποχή. Οι φούστες έχουν εσωτερικά βολάν για να στέκονται φυσικωτές, τα φούσαντα είναι ολοκλητητά από χρυσή κλωστή και στο λαϊκό φοριούνται συμπαγείς κολλάριες αποτε-
λούμενες από 15—20 βολάν ύψατος της ταυτέλας κολλορισμένης ει-
δικά. Μία σατιρική εφημερίδα του καιρού αποκάλει αυτού του είδους τις κολλάριες (μυλόπτερες) και προγματικά, 'η λεία τους επιφάνεια και οι ίσιες άκρες που δεν γέρνουν ποθενά, μοιάζουν σαν τις μυλόπτερες που αέθουν σπάρι στα προπύργια της Γαλλίας και της 'Ιταλίας. Τα παι-
διά δεν έχουν ελευθερία κινήσεων γιατί ντυνούνται όπως οι μεγάλες κυ-
ρίες, φορούν φαρδιά φορέματα στερεωμένα με σύρμα, στενά κορσά-
κι μακνίκια με πολλά βολάν από κάτω ταυτέλα. Οι άνδρες είναι κορμα-

Γυναικεία με-
σαιωνική σι-
λουέτα.

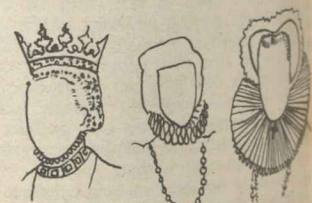
44

που ορθώνονται πάντοτε περήφανα και χαριτωμένα και που η καλλι-
χνική διάθεσι ηγεμόνων και πλουσιών ευγενών έκτισε για να στεγαστούν
ναούς της τέχνης και της έπιστήμης. Το στυλ Μπαρόκ έφθασε ακόμα μέ-
χρι τις χώρες του Βορρά, στη χιλιοτραγουδημένη Σουηδία, τη Δανία
και την Νορβηγία.

POKOKO (1730-1770)

"Όταν λέμε στὴν «ροκκό» φέρνουμε στὸ νοῦ μας Βερσαλλίες, καὶ σκανδάλη στὶς αὐλὲς τῶν Λουβρικών, περούκες καὶ ἀνάγλυφο μαριετίστρα φορεμάτα. Καὶ πράγματι, ἐνῶ ὁ Μεσαίωνας, ἡ Αναγέννησις καὶ τὸ Μπαρόκ εἶχαν σὲ κάθε χώρα παραλλαγὲς καὶ προστάσεις τοῦ ροκκό, ἐνῶ ὁ ροκκό εἶναι πέρα ὡς πέρα γαλλικὸ γέννημα καὶ θεμέλιο τοῦ γαλλιστίου καὶ εἶμαι ἀπόφοι χωρίς παραλλαγὲς σ' ὅποια χώρα καὶ ἐν ποσότητι. Εἶναι στὴν κορυφὴν τοῦ γαλλιστίου, ὡς ἡ ἀποκομὴ τοῦ γαλλιστίου. Εἶναι στὴν κορυφὴν τοῦ γαλλιστίου, ὡς ἡ ἀποκομὴ τοῦ γαλλιστίου. Εἶναι στὴν κορυφὴν τοῦ γαλλιστίου, ὡς ἡ ἀποκομὴ τοῦ γαλλιστίου.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ γαλλιστίου

Ἡ ἐξέλιξι τοῦ γιὰ καὶ «μυλόπτερον»

την αδίκη να μην περιγραφούν. Ἀληθινά, ἡ ἔξυπνη μαρτυρία
 νεοστώνης στην Αὐλή καὶ ἐντυπωσίαζε τὸ Λουδοβίκο με τὴς
 φες ἐμφανίσεις τῆς καὶ τὰ πρωτότυπα γιὰ τὴν ἐποχὴ φορεσ-
 τή. Πάντοτε φορεδιές καὶ πλούσιες οἱ τουαλέτες ποὺ λαμπάρισε ἐννογι-
 μέση καὶ τὴν παρουσίαζαν ἀκόμη λεπτότερη, ἐνὸς τὸ κορσὸς ἀπὸ
 καλύπτοτο τὸ μισὸ στήθος. Ἡ ἀρχαία οὖν ποὺ φορεμάτος ἦταν ἀπὸ
 δὸν κλασσική, χάρις ὅμως στὶς προσθήκες τῆς μαρκαρισίας ἔλαβε
 γίνονταν βαρύτερη καὶ ἐντυπωσιακή. Τὸ καθάρωμα ἀφοῦ προσέθετε
 τὲν κορδέλες στὰ μανίκια καὶ στὴ θάση τοῦ στήθους καὶ μικροκομ-
 τριανταφύλλα σὲ ὅλο τὸ φουστάνι (εἰδικὴ παραγωγή τῆς μαρκαρι-
 σίας). Αὐτὰ τὰ μικρὰ λουλούδια σ' ὅποιον μετέπειτα ἐποχὴ σταλάσσει
 καπέλο, εἰσώρουχο, ἐπιπλο ἢ δάξο εἴτε εἶναι ἀπὸ μεταξοδύ, εἴτε
 πορσελάν, εἴτε ἀπὸ μέταλλο λέγονται λουλούδια Ρακόκ. Ἐκὼς
 πάρει τὸ ὄνομα τοὺς ἀπὸ τὴν ὁμώνυμὴ ἐποχὴ. Ἡ μόδα τοῦ Ρακόκ
 διαδεχθεῖται ἀπὸ ὅλες τὶς γυναικὲς οὐ μόνον τῆς Γαλλίας ἀλλὰ καὶ τῆς
 ὤσεως. Στὰ σκυθρωπὰ ἀνάκτορα τῆς Ρωσίας μπαίνει δειλὰ δειλὰ
 τὸ στυλ, σὲ λίγον καιρὸ ἔξω ἀπὸ τὴν Πετρούπολι χτίζονται ἀνάκτο-
 ρα ὅμοια με τὴς Βερσαλλεῖς, τὸ ἴδιο καὶ στὴ Γερμανία, τὴν Αὐστρία
 καὶ τὴν Βαυαρία, ποὺ εἶναι ὅμως κακὲς ἀπομιμήσεις τοῦ βασιμῶντος
 κατασκευῶν. Σὲ ὅλες δὲ τὶς ἡγεμονικὲς αὐλὲς τῆς Εὐρώπης ντυνόταν
 στὸ Παρίσι. Μᾶλλον τότε ἀρχίζει καὶ ἡ ἐποχὴ ποὶ ἡ Γαλλικὴ Πασσα-
 ντὰ εἶναι τὸ ἀντὶ τῆς μόδας ἀπὸ ὅπου ἐκκίνοῦ κατεπαινεμένης

[illegible]

Η εξεζητημένη κομψότης της εποχής του Ροκκόκο έντυσε ακόμη και το εσωτερικό των αμαξιών με μεταξί ή βελούδο σε σχέδια καπιτονέ και σύμφωνα με το χρώμα της προτιμήσεως της κυρίας που είχε την καρδιά της. Την ίδια εποχή λασποράνι και οι κορσέδες που μοιάζουν μάλλον με μηχανήματα της 'Ιερής Εξέτασεως παρά με εξαρτήματα της γυναικείας εμφάνισης. Αποτιλούνται από λεπτά σιδερένια ελάσματα και από

δέρμα που γιά να μην πληγώνει το σώμα είναι φοδραρισμένο με λεπτό στρώμα μαλλιού. Ο κορσές αυτός είχε σκοπό να πιέζουν τόν κορμό από την μέση προς το στήθος. Το αποτέλεσμα ήταν τα πιεζόμενα μέρη να άνεβαίνουν προς τα επάνω και έτσι που σταματούσε ό κορσές, κάτω άκριβώς από το στήθος, να ξεχειλίζουν και να παρουσιάζουν ένα πλούσιο και ύπερβολικά φυσικομακένιο υψωτέ. Αντιμέτωποι με τις απειλές που προέκυπταν

ὑπερκόλλει καὶ φουσκώνει ὑπεκολέ. Ἡ μόδα αὐτῇ ταραπυρούσε σωματικά· τίς γυναικὲς, παραοφρόνε πολλὰς φορές τὸ σῶμα, τὰ σιδήρενα ἐλάσματα τοὺς δημιουργοὺς αὐτῶν πηλὴς ἐνῶ συγχωρῶνς δὲν τοὺς ἐπέτρεπε νὰ σκύβουν νὰ δοῦν ἐσθὰ καὶ τίς γὰρ ἐνῶ συγχωρῶνς δὲν τοὺς ἐπέτρεπε νὰ ἀντάλλασιν ὅλαν αὐτὴν τὴν βασανιστή- μιντες τὴν πατισματίναν. Ἡ μόδα αὐτῇ γὰρ μενούσε δοκτιμῆδενια καὶ ἐνῶ πλου- ρίο καὶ κορσὲς πρὸς τὴν ἡμετέραν ἐκείνην ὑπεκολέ. Κατὰ τὴν διακρίαν τῶν ἁγίων καὶ ἀφ' ὧν (ὁ θεὸς ἔρει πρὸς εὐνὴν) ὑπεκολέ. Κατὰ τὴν διακρίαν τῶν ἁγίων καὶ ἀφ' ὧν ἐπὶ τὸν ποτὶ κράττει αὐτὸ τὸ στυλ ὁ Λουδοβίκος 15ος, ὁ Λου- δοβίκος 16ος, οἱ διάφοροι εὐνοῦμενες, ἡ Μαρία Ἀντουανέτα δημιουργοὺς πολλὰς καινοτομίας ἐπὶ ράφειμα ἐνὸς φορημένου γυναικείου ὁ μὲν γυναικίς ἐνδυμασίας καὶ τέλος εὐνοῦμενες χρώματα. Ἡ μόδα αὐτῇ γὰρ μενούσε δοκτιμῆδενια καὶ ἐνῶ πλου- ρίο καὶ κορσὲς πρὸς τὴν ἡμετέραν ἐκείνην ὑπεκολέ. Κατὰ τὴν διακρίαν τῶν ἁγίων καὶ ἀφ' ὧν ἐπὶ τὸν ποτὶ κράττει αὐτὸ τὸ στυλ ὁ Λουδοβίκος 15ος, ὁ Λουδοβίκος 16ος, οἱ διάφοροι εὐνοῦμενες, ἡ Μαρία Ἀντουανέτα δημιουργοὺς πολλὰς καινοτομίας ἐπὶ ράφειμα ἐνὸς φορημένου γυναικείου ὁ μὲν γυναικίς ἐνδυμασίας καὶ τέλος εὐνοῦμενες χρώματα.

Τὰ τελευταία χρόνια που χωρίσθη το βασίλειο τῆς Γαλιλαίας καὶ τὸν Λουδοβίκο ἀπὸ τὴν Ἐπαύλασσι γίνεται τῆς μέδρας τὰ πλεῖστα κενετικὸν τεσσ' τόσο στοὺς ἄνδρες όσο καὶ εἰς τὰς γυναῖκες. Ἐπίσης μία μέδρα ποὺ προέρχεται γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τῆς λαϊκῆς τάξεως υποθετικῶς γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τῆς ἁγνερῆς καὶ μπαίνει θριαμβικτικῶς στὰ ἀνάκτορα. Εἶναι ἡ μέδρα ποὺ ριγέ ὑφάσματα. Στὶς διαφορὰς ἐπαρχεῖς οἱ ἰδιωτικοὶ ἀρχαῖοι δούλευαν γιὰ νὰ βῇ το φορεῖ τὴς οικογενείας. Στὴν Τουλούζη καλεῖται γυναῖκα ποὺ δὲν τῆς ἔβρισκε το μαλλὶ γιὰ νὰ συνεχίσῃ το κομμάτι ποὺ δούλευε, ἐξαιε, ὅτι ὑπολόγητο μαλλίον εἶχε στὸν ἀργαλεὺ καὶ γιὰ νὰ δισκεδασθῇ τὴ χρωματικὴ ἀνομοιογένεια, το ὕφανε ριγέ. Ἡ ἀτυχία καὶ στιγμὴς ἔφερε τὴν δύτηχια γιὰ πολλὰ χρόνια τὴν Τουλούζη. Ἐνὰς ἐμπορὸς ποὺ πέρασε καὶ εἶδε το πρωτότυπον ριγέ ὑφασμα καὶ το ἀγρότερον κάποιος ἐβόρασε μετὰ ποὺ το πρόσθεσε στο

Κοστούμι του 1670

κατόπισθ' εβραϊσμός μετά πάλιν το πρῶτον
Παρισί, μία καινή τις ἐποχή του της ἀρε-
σε καί τέλος ο Λουδοβίκος πρῶτος ἐκδοστή-
της, ὅλα αὐτὰ ἦσαν μία ἀναθήνα γεγονότων
ποῦ χάρι σε μία συμπύκνωση ἔφεραν στο πρῶτον
πλάνο τῆς μόδας του ριγέ ὑφασμάτων. Χωρί-
στικες καί Παρισίανες, γυναῖκες πού λαοῦ καί
τῆς ἀριστοκρατίας, φοροῦν ριγέ φορέματα ὑ-
φαντά, ἢ μεταξάν, καί ριγέ μπλουζές. Ὅσοι
ἦν τίς ριγέ ράσεις (γυαντινιέρ) πού στο-
λίζουν τὰ φορέματα στὸν ποδογύρι εἶναι το
πιο συντηρημένο θέαμα πού βλέπει κανεὶς σ' αὐ-
τὴν τὴν ἐποχὴ. Οἱ ριγέ ρεντιγιόττες ἀπὸ μεταξάν
το ὑφασμα ἦσαν δὲτι ἐκλεκτικότερο εἶχε νὰ ἐπι-
δείξει μία ἀνδρική γκαριτυνιέρη. Τὸ ἔσπασ-
μα τῆς γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως ἐσήμανε καί
τὸ τέλος τῆς ἐποχῆς τοῦ Ροκόκο.

НТИПЕКТОУАР (1795 - 1804)

Κατά τη διάρκεια της Έπαναστάσεως και
λίγον καιρό μετά, την εποχή της προμοκρα-
τίας, οι Γάλλοι δεν έχουν να επιδείξουν καμ-
μιά μόδα, κανένα στυλ, γιατί η κυριώτε-
ρη

ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ 16ου (1778—1792)

NTIPEKTOYAP (1795-1804)

ΤΟ ΣΤΥΛ «ΑΜΠΙΡ» (1804—1820)

ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΝΕΟΥ ΡΟΚΟΚΟ (1835—1870)

ΔΥΟ ΚΟΜΨΕΣ ΚΥΡΙΕΣ ΤΟΥ 1900

(1928—1936—1953). Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ 30ΕΤΙΑ ΜΟΔΑΣ

Ἀπὸ τὴ μαρκτησία Πομπαδούρ μέχρι τὸν Κρί

Χτένισμα ἐ-
πὶ Λουδοβί-
κου τοῦ ΧΥΙ.

γαών ντεκάτες. Τα πολυτέλεια μεσοφροία με τη λεπτί-
τα δουλέια έχουν καταργηθή. Τα φορέματα πέφτουν με πολλές πτυχώσεις
και στολίζονται συχνά στόν ποδόγυρο με μαϊνάρους. Αυτό τ' ονασιγύ-
ρισμα στην αρχαία ἑλληνική ἐποχή τ' ονασίριζε τὸν Μαντὰν Ταιλιν
ποῖα φοροῦσε ἐνδυμένα ὁμοία με χιτῶνες ἡ χλαμίδες. Τα καλὰ εἶναι
κομμένα κοντά, οἱ περικλῆς ἐξαφανίστηκαν καθὼς καὶ τὰ πονηραρισμένα
με χρυσῶσκη κεφάλια. Οἱ ἄνδρες αὐτῇ τ' ορὶ εἶναι λιγώτερο κομικοί,
φοροῦν σταυρωτὲς ρεντιγόντες ἡ φράκα σὲ χρώματα σκούρα, μαύρα, καφέ,
καὶ, μὲ τὴν βοδαὶά πρασινα. Τα κατέλα εἶναι ἡμιψηλὰ ἡ σκληρὰ στρογ-
γυλὰ. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ντύνονται καὶ αὐτοὶ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο.
Ὅσο γιὰ τοὺς φριστοκράτες, ποὺ γλιτώνουν τὰ κεφάλια τους, ντύνονται
ακριβὲς ὅπως οἱ ὑπόλοιποι κόσμος ἐγκαταλείποντας τὴν ἐξελεγχμένην καὶ
πολυτέλει ἀμφίεσιν, ποὺ συνθίβειν στὴν αὐλὴ τὸν Βερασλιάν, οὐκ τό-
σο ἀπὸ συμπαθείας πρὸς τὴν νέα μόδα ὅσο ἀπὸ ἀνάγκη, γιὰ νὰ μὴ θεω-
ρῶντο με τὴν προκλητικὴ τους ἐμφάνισιν προδότες τοῦ καθεστώτος. Ἡ με-
τεπαναστατικὴ μόδα τοῦ «Ντιρεκτούαρ» κράτησε τέσσερα χρόνια, ὅποτε
τὴ θέσι του (γινώσκει πλέον συνθήεια τῶν καίρων) κατέλασε τὸ «Αὐτίο».

АМПІР (1804—1820)

Μία μόδα που γεννήθηκε με τὸ πραξικόπημα τοῦ Ναπολέοντος καὶ ποὺ κράτησε ὅσο καὶ ἡ αὐτοκρατορία τοῦ μεγάλου Κορσικανοῦ, 16 ἀδελφὴν χρόνια. Τὸ στυλ «Αὐτὴρ» (αὐτοκρατορία) δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπὸ μία ἐξανθηλὴ ποὺ προηγουμένον στυλ Ντιρεκτουάρ μετὰ τὴ διαφορὰ ὅτι προσθέτει μερικὲς λεπτομέρειες – ὅπως εἶναι οἱ ζωηροχρώμες ζώνες ψηλά πάντοτε τοποθετημένες, οἱ κορδέλες καὶ οἱ φιογκοὶ ποὺ στολίζουν τὰ ντεκολτέ, τὰ κοντὰ φουσκατὰ μανίκια καθὼς καὶ τὰ γάντια ποὺ γίνονται μαλακὸ δέρμα ἢ μεταξωτὸ ὑφασμα καὶ ἔχουν κεντητὰ γαρνιρίσματα. Τὰ παλὰ εἶναι πλούσιες μπέρτες ποὺ τυλίζουν τὸ σῶμα καὶ πολλὰς φορὲς ἔχουν πολυτελέστερες φορέες, ἄλλοτε ἀπὸ φινὲ μεταξωτὸ, ἄλλοτε ἀπὸ βελούδο καὶ ἄλλοτε ἀπὸ γούνα. Οἱ γούνινι γιὰκάδες εἰσὶν μικροὶ ἢ μεγάλου ἀρέσνον πολὺ στὶς γυναῖκες καὶ γαρνιρὸν μ' αὐτοὺς, ἕνα παλτὸ τύπου ρεντιγκότας ποὺ δειλὰ, δειλὰ κάνει τὴν ἐμφάνισιν τοῦ σὸ πρὸς τὴν τῆς γυναῖκας μόδας. Τὰ μαλλιά καὶ τὸ μῆτωπο στολίζονται μετὰ διαδήματα, κορδέλες ἢ φιογκοὺς, ἀνάλογα μετὰ τὴν οικονομικὴ δυνατότητα κα-

Θε γυναίκα. "Ενα πορτραίτο της αυτοκράτειρας Ίωσηφας που υπάρχει σήμερα στο μουσείο του Λούβρου και τη δείχνει κατισμένο από τον πόλεμο της Μαλακίας παρουσιάζει θαυμάσια, τις λεπτομέρειες του φορέματος με τις πολλές πτυχές και την ζωηρόχρωμη ζώνη που τονίζει το στήθος της. Οι άνδρες φορούν μαλακές μπότες, πανταλόνια ανοιχτόχρωμα και ρεντιγκότες υφρίδες. Το γκριζό χρώμα το λανθάνει σε 8 Ναπολέοντα, που φορούσε από όλους τους κομφούς της εποχής. Το στυλ "Αυτίο Empire" τα σύνορα της Γαλλίας και απώθησε και αυτό μαζί με τις στρατιές αυτοκράτορα στη μισή σχεδόν Ευρώπη.

NEO POKOKO (1835-1870)

Μετά τὸ 1820 τὸ στυλ Ἀμπύρ καταργεῖται ὅπως ἀκριβῶς τοῦτο εἶπε πάλιν ἀπὸ αὐτό. Σὲ ὅλην τὴν Εὐρώπῃ ἡ ἀνδρική ἀμφίεσις γίνεται πλεῖστον, οἱ μπότες, οἱ κυλότες, οἱ τροχιλῆς καὶ οἱ θελουνοὶ γίνονται ἀνήκουον σὲ ἓνα πολὺ μακρὺν παρελθόν. Τώρα τὰ μακρὰ παρὰ τὸν πορφυροῦνται ἀπὸ ὅλες τῆς τάξεως, οἱ ρεντιγόντες κοινοῦνται καὶ σὰν τὰ παρὰ τὸν πορφυροῦνται τῆς θέσι τους σὰν σαρκῆκα — ζακέτες — πού προτιμῶνται ζονται στὴ Γαλλία. Τὰ ἀπλά ποικύματα μὲ τὰ ἀνιότα κολάρια καὶ τὰ λεπτὰ κομπκάκια ἐμπρός, εἶναι μίαν νέα μόδα πού ἔχει παρὰ τὴν ἡλικίαν. Ὁ λόρδος Μιτάρουν, ὁ ἐκκεντρώος αὐτὸς ποιητὴς καὶ φιλέλληνας, εἶχε λανσάρει πάλιν πάλιν. Σὲ λίγον καιρὸ εἰχον κατακτῆσαι τὸν ὅλον κοῦν καὶ εἶχαν φορεθῇ ἀπὸ ὅλες τῆς τάξεως ἀδικρατὴς ηλικίας. Οἱ ἄλλοι πορὰ μετὰ τὸ γαλλικὴν προελεύσεως Μιτάρουν, πού ἡ Γαλλία δέσεται ἐπιδρομὰ μίαν ξένην μόδα καὶ μάλιστα ἀγγλικήν. Οἱ κυναικὲς δὲ πορὰ μετὰ τὰς τῆς πτυχῶτα φορέματα καὶ τὴν καταργεῖ καθε βελτικὴν τὴν λότητας. Μακραίνουσι τὰ κοντὰ μαλλιά τους, καὶ ἐναρμονίζουσι πορὰ πού θυμίζου ἐποχὴν ροκοκό. Πορουν φαρεῖες φοβῶντες μὲ δαλὸν στυλ μένει ἀπὸ μέσα μὲ σῦρμα γιὰ νὰ στεκάνουν, κορσὰ ἐξαρσιστά, μετὰ ντεκολέ, ἀποκτοῦν μεσοῦλες δαχτυλιδεῖς καὶ μαλλιά πού σχηματίζονται μπουκλὲς καὶ σκεπάζονται τὸ λαίμυ. Ὅλη ἡ Εὐρώπῃ καὶ ἡ Ἀμερική πορὰ χωρὶς ἀντήρησαι τὸ νέο αὐτὸ Ροκοκό. Οἱ κυναικὲς δὲν ἔχου δὲν αἰσῶνους ὅταν πρόκεινται γιὰ μίαν νέα μόδα. Ἐστὶ ὁ στρόβιλος πού πορὰ λίνουσι τῆς παρασύρει γιὰ λίγο γιὰ νὰ τῆς συμφερεῖ ὕστερον. Ἐν τῇ ταύτῃ ὅπως συνέβη καὶ σὲ παλαιότερες ἐποχὰς πού τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ νικὰ γεγονότα ἐπηρεάζει τὴν μόδα, ἔτσι καὶ σ' αὐτὴ τὴν ρομαντικὴν ἐποχὴν τὸ πορὰ τὰ φορέματα τῶν κυναικῶν ὑπάρχουσι διάφορους ἐπιδρομὸς.

Ἡ μόδα τοῦ ντεζαμπιγιέ.

σκέμον μαλλιών και τις μεγάλες χτένες και αργότερα ο έμφύλιος πόλεμος της Αμερικής ήταν άφορη για να ράψουν οι γυναίκες όμοια ταγιέρ με στρατιωτικές στολές.

οι προωρινές μνημσεις και οι επιδράσεις σβύνουν απότομα όπως εμφανίζονται. Οι έποχες που έρχονται θέλουν πρακτικότερες λύσεις. Η ζωή γίνεται δυσκολότερη, οι πόλεις έπεκτείνονται, τὰ φορέματα κονταίνουν και περιορίζεται αισθητά το φάρδος τους. Η γραμμή τους είναι απλούστερη και πιο άπαλη.

ΤΟ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ ΑΥΤΟ ΑΙΩΝΩΝ (1890 - 1910)

Ὁ περασμένος αἰώνας ἔκλεισε μὲ ἓνα στύλ φορεμάτων, ποὺ μᾶς εἶνα
ἀποκετὰ γνωστὰ ἀπὸ τὴς φωτογραφίης τῶν

α 'Τουαλέτα του 1870.

πλήθιν οικογενειακών ελπίσεων. Ή φούστα πλαταίνει μπροστά, για να διατηρήσει όλο το φάρδος της πίσω. Τα μανίκια φουσκώνουν απότομα πάνω απ' τὸν ἀγκώνα, ἐνῶ ἀπὸ κῆ και κάτω εἶναι τελείως ἐφαρμοστά. Γενικά ἡ γυναικεία σιλουέτα παίρνει τὸ σχῆμα S και τὸ κορσὰς φαίνεται σὰ νὰ βρίσκεται πῶ μπροστά απ' τὸ ὑπόλοιπο σώμα. Ἐκτός ἀπὸ τὶς βραδυνὲς ἐμφανίσεις, ποὺ ἀπαιτοῦν πάντα τολμηρὰ ντεκόρ, οἱ γυναικὲς στὰ φορέματα εἶναι κλειστοὶ και ἐφαρμοστοὶ γύρω στὸ λαιμὸ, πράγμα ποὺ καλεῖται και δέχνει προσπάθεια ὁδῶν, χαριτωμένα. Μέχρι τὸ 1910 ποὺ κράτησε ἡ μόδα αὐτή, τὰ φορέματα μὲ τοὺς κλειστοὺς γυναικὲς και τὰ μακριὰ μανίκια,μποροῦν νὰ κρύβουν θαύματα κάτω απ' τὶς φοῦστες ποὺ ἀρχίζουν νὰ γίνονται κλῶς. Μεσοφύρια ἀπὸ μετὰ ποὺ θροῦζον ἀνάλαφρα στὸ περὶ-παιγμα, χαρισισμένα μὲ βόλαν και δαντέ-λες και σουρμεῖνα πάνω σὲ βελουδινὲς κι' ἀτλαζωτὲς κορσινέες. Αὐτὸ τὸν γοητευτικὸ... ὑπόκοσμο (!) τὸν μαρτυροῦν τὰ φρου - φρου ποὺ ἐκκλινονται και ἄλλωστε ἔχουν συχνὰ τὴν εὐκαιρία νὰ μισοφανοῦν, καθὼς τὰ φορέματα ἀνασηκώνονται μὲ χάρι καθὲ τόσο, γιὰτὶ τόσο μακρινοὺ ποὺ ἀκούονται και κάποτε σέρνονται στὸ χῶμα, ἀκόμα και στὶς ἀπογευ-ματινὲς ἀφιέσεις.

Με το ταγίρι που πρωτοεμφανίζεται στις αρχές του εικοστού αιώνα η γυναικεία διεύθυνση στον τομέα του ανθρώπου κοσμοποίου: Φύσας, μπλουζα, ζακέτα. Ή μπλούζα δίνει την ευκαιρία να συσσωρευτούν πάνω στο κομμοσού, ότι είναι δυνατόν να φαντασθεί κανείς: δαντέλες, σουτάς κομμοσού, που δ' άρχουν τον παραρτήσαν άπαν καθαρά διακοσμητικούς.

Ο κορσές που είναι βέβαια τόσο επιβλαβής για την υγεία είναι η Απορροή για να ξεσπάσει «η μάχη έναντίον της μόδας», αλλά φυσικά, η Απορροή της Μεγαλειότητας ή Μόδας βγαίνει νικήτρια στον αγώνα αυτόν.

Ο ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΑΙΩΝΑΣ

Οι πρώτες τολμηρές που εμφανίσθηκαν με μαγικό γύρω στις αρχές του

αίωνα μας, προκαλέσαν σκάνδαλο. Παρ' ὧν αὐτὰ τὸ κοστούμει τὸ μπά-
νιο ἐκρύβε ὀλέκλιο τοῦ σώμα ἐπὶ κορυφῇ μέχρις ὀνύχων» ἢ σχεδόν.
Ἐσάρτες με πλούσια ντραπαρισμάτα, φιογκοὶ καὶ καπέλα εἶναι ἀξίον
ἀπορίας πῶς ἐπέτρεπαν στίς κολυμβήτριες αὐτὲς νὰ κινούνται με στοί-
χειώδη ἀνεσι...

«Έπειτα από το 1910 το ένδυμα παίρνει μία καινούργια γραμμή. Έχουν αποκαλυφθεί οι δυνατότητες νέων υλικών για την κατασκευή φασαμάτων. Η επαναστάσι που κοστούμους άγγελαται σε μίαν εφημερίδα της Κοπεγχάγης τον Ιούνιο του 1913, την «Εφημερίδα της Μόδας» που είναι και η πρώτη έκδοση του είδους αυτού. Με τον τίτλο: «Επαναστάσι στη Μόδα — Η καινούργια γραμμή «Μποταπέλλι» ακολουθεί το άδφο: «Η νέα έντυπωσική γραμμή και κατ' αρχήν ίδια σκανδαλιστική απαιτεί την ύπαρξη μιά πόνονια κοιλιά...» Μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο δημιουργείται ένα γυναικείο ένδυμα, σύμφωνο με τις καινούργιες απαιτήσεις της ζωής. Παλτά και φορέματα πετούν ίσια. Η φούστα κονταίνει πούτοι με πόνο για να φτάσι πάνω απ' τα γόνατα και να εναγκαλίζοντο μέχρι τις γάμπες σε λίγα χρόνια.

τις γάμπες σε λίγα χρόνια.
Η ζωή ανέβαινε κάτω από το στήθος, αλλά το 1924 τη βρίσκω
τοποθετημένη στους γοφούς.

Τις τρεις τελευταίες δεκαετίες η μύδα δεν μας παρουσιάζει πια πο-
ελάχιστες καινοτομίες. Οι άλλες της συνιστούν το μόκρο του πο-
στασιού, στο νεκράκι. Η μύδα όμως, άλλοτε εξαιρετικά βαθύ στο στή-
θος και στην κοιλία και η μύδα στήθους, που μπορεί να χαρακτηριστεί α-
πορροή και η εξέλιξη της Μόδας είναι το 1948, όπως ο μεγάλος Παρισι-
στήθους. Κι όμως, Ντίνα μας καταπλήθει με τη γραμμή ενός λούκι.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὴν ἐξελίχθη τὴς μὴδίας τὴς παρακολούθησιν ἀπὸ κοντά. Τὸ ταγερὸ, τὸ ὑπερκονφὸ αὐτὸ ντύσιμο, ποὺ κολακεῖ τὴν κρέα καὶ μεγάλαι, κοῦτες καὶ ὑψηλές, παχειές καὶ ἀσύναιες, κατέκτησε καὶ τὴν γυναῖκα. Τὸ εἶδός ἐσέ ἀπορ ὑφάσματα ἀπὸ καρὸ μέχρι τοῦτην νύκτας κυκλοφοροῦν τὰ πρῶτῃ ὁμορφ, κομῆ καὶ τόσῃ πρακτικῷ. Τὸ βρῆκα ἐπίσης σὲ ἀπογευματινὲς ἐμφανίσεις, σὲ ὑφάσματα πανταχὶ καὶ μαυρὸ ποὺ μέχρι σήμερ᾽ ἐακκοιοιοῦν καὶ κυκλοφοροῦν γιὰτὶ καθιερωθῆκαὶ τὴν σάν ντύσιμο «λαστικόν». Μετὰ τὸν πόλεμο, οἱ περισσότερὲς γυναῖκες ἐν γὰρόντα ἐξω ἀπ' τὰ σπίτια τοῦς. Οἱ συνθήκες αὐτὲς δημιουργήσαν ἀνάλουγ ὁδο.

Μετά το 1950 η μέση του φορέματος τοποθετήθηκε χαμηλά, πάνω στην περιφέρεια και οι ζακέτες και τα παλτά γυαριστήκαν με μία χαμηλή ζώνη, τη γνωστή «εμαρτυράκη». Τα καπέλα, που οι πολέμοι και τελείως εξασφάλισαν, σαν είδος πολυτελείας, ξαναγυμνάστηκαν τώρα και για μία γυναίκα, που ήθελε να συγκαταλέγεται στις κομψές, δεν παρέλειπε να βάσει τη σφραγίδα του καλού της ντυσίματος, στο κεφάλι της ή ένα κομψό καπέλακι. Πριν από τέσσερα με πέντε χρόνια η γυναίκα φορούσε απλόχερη θύρα σαν φτερά κύκνου, φουσκωμένη απ' το παστέλ που φορού που έκανε τις σιλουέτες να μοιάζουν σαν ανοιγμένα λουλούδια. Από τότε η μόδα είχε δείξει τόσο γιά τη γραμμή αμτίο, άλλ' έφασανίστηκε γιά να δώσει τη θέση της στον περιήμο σάκκο. Η μέση χαλάρωσε, το φάρδος επίσης. Το φόρεμα έγινε ένας στενός σωλήνας που έφτανε από το λαιμό ως τα πόδια, έσπευτε να έχει ιδιόμοιο σχήμα.

Αυτή είναι η περιληπτική ιστορία της επιδημίας που ονομάζεται Μόδα και, όπως δείχνουν τα πράγματα από τα σαγηνευτικά της πλοκάμια δ
πρόκειται ν' απαλλαγούμε ποτέ!

Λένα Βροντάκη

'Απόψε έχω καλεσμένους. Τί δά φάμε;

Της κ. Χρύσας Παραδείση.

ΔΥΟ ΟΡΕΚΤΙΚΑ ΜΕΝΟΥ

Αγνά γεμιστά

Ρύζι «πλάφι των Θεών»

Αρνάκι με σκόρδο λεμονάτο

Σαλάτα εποχής

«Μονς» σοκολάτας

Κοτολέτες μοσχარიού σχάρας

Πατατοσαλάτα

«Τσολιάτ Σάντε» ή τάρτα από ροδάκινα

Καφές, τσάι παγωμένο ή νεσκαφέ

ΑΥΓΑ ΓΕΜΙΣΤΑ

6 αυγά
1 κουτί τόνος φιλοκομμένος
1/2 αλάτι, πιπέρι, μουστάρδα
1/2 ελάχιστο πιπέρι καγιέν (προαιρετικό)
1 κουτ. σούπ. χυμός λεμονιού
1/2 φλυτζ. τσαγ. μαγιονέζα

Καθαρίζετε τα αυγά και τα κόβετε στη μέση κατά μήκος. Αφαιρείτε τα κροκάδια και τα λυώνετε. Προσθέτετε τον τόνο, λίγο αλάτι και πιπέρι, λίγο μουστάρδα και ελάχιστο πιπέρι καγιέν, το χυμό λεμονιού και τη μαγιονέζα. Γεμίζετε με το μίγμα τα ασπράδια.

Βάζετε τα γεμισμένα αυγά σε πινατέλα και τα γαρνίρετε με κλωνοράκια από ρόκα, κάρδαμο ή μαϊντανό.

ΡΥΖΙ «ΠΙΛΑΦΙ ΤΩΝ ΘΕΩΝ»

1/2 φλυτζ. τσαγ. βούτυρο
2 φλυτζ. τσαγ. ρύζι
2 πιπεριές φιλοκομμένες
2 κρεμμύδια φιλοκομμένα
4 φλυτζ. τσαγ. ζεστό ζωμό κρέας
3 τομάτες, αλάτι και πιπέρι
1 κουτί άρακά. Φρέσκο βούτυρο
125 γραμμάρια ζαμπόν

Ζεσταίνετε το βούτυρο και ρίχνετε το ρύζι, τις πιπεριές και το κρεμμύδι. Τα σωπάρετε μερικά λεπτά και προσθέτετε το ζωμό κρέας, τις τομάτες, αφού τις ξεφλουδίζετε και τις κόβετε σε κομματάκια στο μέγεθος φαριού, αλάτι και πιπέρι. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε το ρύζι να σιγοβράσει επί 25 περίπου λεπτά ή έως ότου απορροφήσει το ζωμό.

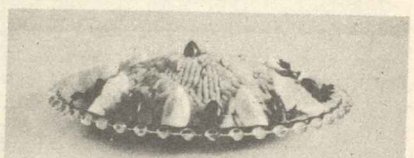
Στραγγίζετε τον άρακά και τον σωπάρετε με λίγο φρέσκο βούτυρο. Τον ρίχνετε στο ρύζι. Ρίχνετε επίσης στο ρύζι το ζαμπόν κομμένο σε

λεπτά μακρόστενα κομματάκια. Το ανακατεύετε ελαφρά με ένα πηρούνι και το βάζετε σε φόρμα. Το διατηρείτε ζεστό σε μπαιν - μαρί ή σε χλιαρό φούρνο. Όταν πρόκειται να σερβίρετε το δαγάζετε από τη φόρμα σε πινατέλα.

ΑΡΝΑΚΙ ΜΕ ΣΚΟΡΔΟ ΛΕΜΟΝΑΤΟ

1 μπούτι αρνιού
5 μικρά κεφάλια σκόρδο
1 μεγάλο λεμόνι
1 αλάτι, πιπέρι
φύλλο δάφνης
1 κουταλιά σούπ. βούτ. ή φυτίνη

Παίρνετε ένα μπούτι από μικρό αρνί και λέτε στο χασάπη να το κόψει σε μερίδες και κατόπιν να το δέσει με σπάγγο ώστε να πάρη το άρχικό του σχήμα. Το βάζετε σε κατσαρόλα και βάζετε μέσα τα σκόρδα όπως είναι ελόκληρα και με το φλούδι, αφού κόψετε μόνο τις ρίζες και το κοτσάνι τους και τα πλύνετε. Στρίβετε επάνω στο κρέας το λεμόνι, ρίχνετε αλάτι, πιπέρι, 1/2 φύλλο δάφνης, το βούτυρο και αρκετό νερό ζεστό, ώστε να το σκεπάσει. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε το κρέας να σιγοβράσει έως ότου σωθή το νερό και μείνι με μία πηχτή σάλτσα. Το δαγάζετε από την κατσαρόλα, κόβετε και πετάτε το σπάγγο και το βάζετε σε πινατέλα. Το περιχύνετε με τη σάλτσα του και το γαρνίρετε με τα σκόρδα και με μερικά καρότα σωτά κομμένα σε φέτες.

Σαλάτα με πατάτες

«ΜΟΥΣ» ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

1/2 φλυτζ. τσαγ. σοκολάτα φιλοκομμένη
3 κροκάδια αυγών, χτυπημένα
Λίγη βανίλια
3 ασπράδια αυγών
3 κουταλιές σούπας κοφ. ζάχαρη
1/2 φλυτζ. τσαγ. κρέμα σαντιγύ

Λιώνετε τη σοκολάτα επάνω από ζεστό νερό. Προσθέτετε τα κροκάδια των αυγών και λίγη βανίλια. Χτυπάτε τα ασπράδια μαρέγκα και ρίχνετε λίγη - λίγη τη ζάχαρη. Τα προσθέτετε στη σοκολάτα, ενώ ανακατεύετε ελαφρά. Ρίχνετε την κρέμα σαντιγύ, ανακατεύετε το παρασκευασμένο ελαφρά και το σερβίρετε μέσα σε 5 ή 6 γυάλινα μπολ ή σε ποτήρια της σαμπάνιας. Το αφήνετε στο ψυγείο για να παγώσει, το λιγότερο μία ώρα.

ΚΟΤΟΛΕΤΕΣ ΜΟΣΧΑΡΙΟΥ ΣΧΑΡΑΣ

1 κιλό κοτολέτες από μικρ. μοσχάρι
1/2 φλ. τσαγ. βούτυρο φρέσκο ή διτάρμ

2 κουτ. σούπ. «γούστερ σώς»
2 σκελίδες σκόρδο λυωμένες
1 κουταλ. τσαγ. κοφτό αλάτι
Λίγο πιπέρι

Χτυπάτε ελαφρά τις κοτολέτες. Λιώνετε το βούτυρο και προσθέτετε τη «γούστερ - σώς», το σκόρδο, το αλάτι και λίγο πιπέρι. Αλείφετε τις κοτολέτες με το μίγμα του βούτυρου και τις ψήνετε στη σχάρα επί 6 ως 7 λεπτά. Τις γυρίζετε, τις αλείφετε με το μίγμα του βούτυρου και τις αφήνετε να ψηθούν έως ότου ροδίσουν ελαφρά. Τις βάζετε σε πινατέλα ζεστή και τις περιχύνετε με το υπόλοιπο βούτυρο.

ΠΑΤΑΤΟΣΑΛΑΤΑ

1 κιλό πατάτες
3 μέτριες σφικτές τομάτες
1 φιλοκομμένο κρεμμυδάκι
1 σκελίδα σκόρδο φιλοκομμένο
Μαϊντανός φιλοκομμένος
Μερικές ελιές
Αγγουράκι και κάπαρι τουρσί
1 φλυτζ. τσαγ. λάδι
4 κουταλιές σούπας ξύδι
Αλάτι και πιπέρι
2 ως 3 αυγά θρασμένα

Πλένετε τις πατάτες και τις βράζετε με το φλούδι. Τις ξεφλουδίζετε και τις περνάτε από τη μηχανή του πομπρ πριν κρυώσουν.

Ξεφλουδίζετε τις τομάτες, τις χωρίζετε στη μέση και τις στρίβετε ελαφρά για να πέσουν οι σπόροι. Τις κόβετε σε μικρά κομματάκια στο μέγεθος ρεθύδιου.

Προσθέτετε στον πομπρ τις τομάτες, το κρεμμύδι, το σκόρδο, λίγο μαϊντανό, μερικές ελιές φιλοκομμένες, 2 ως 3 αγγουράκια τουρσί φιλοκομμένα και λίγη κάπαρι.

Χτυπάτε μαζί το λάδι, το ξύδι, λίγο αλάτι και πιπέρι άσπρο. Ρίχνετε το λαδοξυδο στην πατατοσαλάτα λίγο - λίγο ενώ την ανακατεύετε.

Βάζετε την πατατοσαλάτα σε μία πινατέλα και τραβάτε με ένα πηρούνι γραμμές. Τη γαρνίρετε με αυγά κομμένα σε τέταρτα, με ελιές και με μαϊντανό.

ΤΑΡΤΑ ΑΠΟ ΡΟΔΑΚΙΝΑ

2 φλυτζ. τσαγ. αλεύρι
1 κουταλιά τσαγ. κοφτό αλάτι
2 κουταλιές σούπας κοφτές ζάχαρη
2)3 φλ. τσαγ. βούτυρο φρέσκο ή διτάρμ
1)3 φλυτζ. τσαγ. νερό παγωμένο
1/2 κιλό ροδάκινα
1 κουτ. σούπας χυμός λεμονιού
2 κουταλιές σούπ. κοφτές ταπίοκα
2)3 φλυτζ. τσαγ. ζάχαρη
2 κουταλιές κοφτές φρέσκο βούτυρο
Κρέμα σαντιγύ

Κοσκινίζετε το αλεύρι με το αλάτι και με τη ζάχαρη. Τρίβετε μέσα το βούτυρο και ραντίζετε το μίγμα με το νερό. Συμώνετε τη ζύμη ελαφρά και τη χωρίζετε σε δύο μπάλες. Τη μία λίγο μεγαλύτερη από την άλλη. Ανοίγετε τη μεγαλύτερη σε φύλλο και το στρώνετε σε φόρμα τάρτας ή σε ρηχό ταψάκι διαμέτρου 22 εκατοστών περίπου.

Καθαρίζετε τα ροδάκινα και τα κόβετε σε φέτες. Τα ραντίζετε με το χυμό λεμονιού. Αναμειγνύετε τα ταπίοκα με 1/4 φλυτζ. τσαγ. ζάχαρη και ρίχνετε το μίγμα στο ταψάκι. Τα αφήνετε να μείνουν 15 λεπτά και κατόπιν τα βάζετε μέσα στο ταψάκι. Σκεπάζετε με το φρέσκο βούτυρο (2 κουταλιές σούπας κοφτές), αφού το χωρίσετε σε κομματάκια.

Ανοίγετε την υπόλοιπη ζύμη σε φύλλο χονδρό και το κόβετε σε λωρίδες φάρδους ενός δαχτύλου με δοντωτή ροδαίτσα. Βάζετε επάνω τις λωρίδες ζύμης σε σχήμα κοτσάτο. Τις αλείφετε με κροκάδι γού.

Ψήνετε την τάρτα σε δυνατό φούνο (425ο Φαρενάιτ) επί 30 ως 35 λεπτά. Τη σερβίρετε σκέπη ή γαρνισμένη με κρέμα σαντιγύ.

Τυρόπητες τσιγού

«ΤΣΟΚΟΛΑΤ ΣΑΝΤΕ»

75 γραμμάρια άγλυκη σοκολάτα
1/2 φλυτζ. τσαγ. ζάχαρη
1/2 φλυτζ. τσαγ. νερό
Ελάχιστη κανέλα
Λίγη βανίλια
1/2 φλ. τσαγ. κρέμα γάλακτος (άνηθ)
Παγωτό κρέμα

Κόβετε τη σοκολάτα σε κομματάκια, τη βάζετε σε μπαιν - μαρί και την ανακατεύετε έως ότου λυθεί.

Βράζετε επί 5 λεπτά τη ζάχαρη με το νερό. Ρίχνετε το σιρόφι στην άνακατεύετε συνεχώς. Προσθέτετε την κανέλα, τη βανίλια και την κρέμα γάλακτος. Σερβίρετε τη σοκολάτα επάνω σε παγωτό κρέμα.

ΤΥΡΟΠΗΤΕΣ ΤΣΙΓΟΥ

4 φλ. τσαγ. κοσκινισμένο αλεύρι
6 κουτ. τσαγ. κοφτό αλάτι
2 κουτ. τσαγ. κοφτό αλάτι
1 ποκετάκι (1/4 κιλού) διτάρμ
1/4 κιλό φέτα τριμμένη
1)8 κιλού παγωμένο τριμμένο
2 αυγά. Μοσχαράκι
Μαϊντανός φιλοκομμένος
Λίγη πάπρικα (προαιρετική)

Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, τη μπελίτσα πουνιό και το αλάτι. Προσθέτετε το διτάρμ και το μίγμα γίνι ψυχραιό. Το παγωτό τριμμένο και το μοσχαράκι προσθέτετε στην κοσκινισμένη ζύμη.

Χτυπάτε καλά τα ασπράδια με ένα μπλάκι και τα ρίχνετε στο μίγμα. Χωρίζετε σε δύο μέρη.

Ανοίγετε τη μισή ζύμη σε φύλλο πάχους 1/2 περίπου εκατοστά. Ψήνετε την πητή σε μέτριο φούνο (350ο Φαρενάιτ) επί 45 περίπου

λεπτά. Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με ζάχαρη άχνη.

ΣΗΜ.: Πασπαλίζετε τη μουςτόπητα, πριν την ψηθεί, με καρύδια χονδροκομμένα. Αντικαθιστάτε, αν θέλετε, το χυμό πορτοκαλιού με νερό. 1/2 φλυτζ. τσαγ. νερό ή αναμειγνύετε 1/2 φλυτζ. τσαγ. νερό ή 1/2 φλυτζ. τσαγ. χυμό πορτοκαλιού. Προσθέτετε στη μουςτόπητα λίγο χυμό πορτοκαλιού ή βανίλια.

Τυρόπητες τσιγού

ΜΠΙΣΚΟΤΑΚΙΑ ΑΠΟ ΠΕΤΙΜΕΖΙ

1 κουτ. τσαγ. κοφτό πιπερόριζα
2)2 φλ. τσαγ. αλεύρι
1 φλ. τσαγ. κοφτό κανέλα
Ελάχιστο αλάτι
2 κουτ. τσαγ. κοφτά σόδα
2 κουτ. σούπας νερό ζεστό
1/2 φλυτζ. τσαγ. βούτυρο ή φυτίνη
1/2 φλυτζ. τσαγ. ζάχαρη
1/2 φλυτζ. τσαγ. πετιμέζι
6 κουταλιές σούπας νερό
1/2 φλ. τσαγ. σταφίδα ή καρύδια φιλοκ.

Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, την πιπερόριζα, την κανέλα και το αλάτι. Διαλύετε τη σόδα με το ζεστό νερό.

Χτυπάτε το βούτυρο με τη ζάχαρη. Προσθέτετε το πετιμέζι και το αυγό και συνεχίζετε, το χτύπημα. Κατόπιν ρίχνετε το μίγμα του αλεύρι, αλάτι, πιπέρι, ζάχαρη, σόδα και τη μισή σταφίδα ή τα καρύδια.

Παίρνετε με κουτάλι κομμάτια ζύμης και τα ρίχνετε σε βουτυρωμένο ταψί εις τρόπον ώστε το ένα να απέχη αρκετά από το άλλο.

Ρίχνετε επάνω στα μπισκότα τις υπόλοιπες σταφίδες και τα ψήνετε σε μέτριο φούνο (375ο Φαρενάιτ) επί 10 ως 12 λεπτά.

ΜΟΥΣΤΟΚΟΥΛΟΥΡΑ

4 φλυτζ. τσαγ. πετιμέζι
1/2 φλυτζ. τσαγ. λάδι ροφίνε

Ψήνετε την πητή σε μέτριο φούνο (350ο Φαρενάιτ) επί 45 περίπου

1/2 φλυτζ. τσαγ. κοσκινισμένο αλεύρι. 1/2 κουταλιά τσαγ. κοφτό αλάτι. 2 κουταλάκια τσαγ. κοφτά μπέικιν - πάουντερ. 4 κουταλιές σούπας κοφτές ζάχαρη. 4 αυγά. 1)3 φλυτζ. τσαγ. νερό. 2)3 φλυτζ. τσαγ. νερό. Βανίλια ή ζύσμα λεμονιού.

Κοσκινίζετε το αλεύρι και το μετράτε. Το ξανακοσκινίζετε μαζί με το αλάτι, με τη μπέικιν πάουντερ και με τη ζάχαρη.

ΕΙΚΟΝΑ 1: Χτυπάτε ελαφρά τα αυγά με τις ρόδες. Προσθέτετε το γάλα, το νερό, τη βανίλια ή το ζύσμα λεμονιού και το μίγμα των στεγνών υλικών. Ανακατεύετε το χυλό έως ότου γίνι λείος.

ΕΙΚΟΝΑ 2: Ζεσταίνετε ένα μικρό τηγανάκι και το αλείφετε με βούτυρο. Ρίχνετε ένα φλυτζανάκι του καφέ περίπου χυλό μέσα στο τηγανάκι.

ΕΙΚΟΝΑ 3: Γέρνετε το τηγανάκι για να απλωθή ο χυλός σε όλο τον πυθμένα. Ψήνετε την κρέπα και από τις δύο πλευρές.

Αλείφετε ξανά το τηγάνι με βούτυρο και ψήνετε δεύτερη κρέπα κατά τον ίδιο τρόπο. Έπαναλαμβάνετε έως ότου εξαντληθή ο χυλός. (Σε κάθε κρέπα θα α-

λείφετε το τηγανάκι με βούτυρο). Απλώνετε σε ρολό τις κρέπες. Τις πασπαλίζετε με μπόλικη ζάχαρη άχνη και τις ραντίζετε με χυμό λεμονιού.

ΚΡΕΠΕΣ ΜΕ ΜΑΡΜΕΛΑΔΑ: Απλώνετε επάνω σε κάθε κρέπα μαρμελάδα. Την τυλίγετε ρολό και την πασπαλίζετε με ζάχαρη άχνη.

ΚΡΕΠΕΣ ΜΕ ΜΥΖΗΘΡΑ: Απλώνετε επάνω σε κάθε κρέπα μυζήθρα λυωμένη και λίγο γλυκό ή μαρμελάδα. Τις τυλίγετε και τις πασπαλίζετε με ζάχαρη άχνη.

ΚΡΕΠΕΣ ΜΕ ΚΡΕΜΑ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΟΥ: Ετοιμάζετε το χυλό για τις κρέπες όπως περιγράφεται στη βασική συνταγή. Αντικαθιστάτε τη βανίλια ή το ζύσμα λεμονιού με 2 κουταλάκια τσαγ. κόνιακ. Τις ψήνετε.

Χτυπάτε ένα φλυτζάνι τσαγιού φρέσκο βούτυρο με δυο φλυτζάνια τσαγιού κοσκινισμένη ζάχαρη άχνη. Προσθέτετε 10 κουταλιές σούπας χυμό πορτοκαλιού, 2 κουταλιές σούπας χυμό λεμονιού, 2 κουταλάκια τσαγιού ζύσμα πορτοκαλιού ή 2 γεμάτα κουταλάκια τσαγιού μαρμελάδα πορτοκαλί. Απλώνετε το μίγμα επάνω στις κρέπες, τις τυλίγετε ρολό και τις πασπαλίζετε με ζάχαρη άχνη.

Βάζετε σε μία λεκάνη το πετιμέζι και τη ζάχαρη. Χτυπάτε καλά το μίγμα ή το δουλεύετε με το χέρι επί 10 λεπτά. Ρίχνετε την αμυγδαλόψιχα (κοπανισμένη με το φλούδι), την

κανέλα, τα γαρύφαλα, το ζύσμα λεμονιού και τη μπέικιν - πάουντερ, αφού την κοσκινίσετε με λίγο αλεύρι. Διαλύετε την αμυγδαλή με το ζεστό νερό και την προσθέτετε στο μίγμα. Κατόπιν ρίχνετε τόσο αλεύρι όσο το μίγμα σπκώσι, ώστε να γίνι η ζύμη μέτριο σφικτή. Τη σκεπάζετε και την αφήνετε στο ψυγείο άρκετες ώρες. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ.

Βάζετε σε μία λεκάνη το πετιμέζι και τη ζάχαρη. Χτυπάτε καλά το μίγμα ή το δουλεύετε με το χέρι επί 10 λεπτά. Ρίχνετε την αμυγδαλόψιχα (κοπανισμένη με το φλούδι), την

κανέλα, τα γαρύφαλα, το ζύσμα λεμονιού και τη μπέικιν - πάουντερ, αφού την κοσκινίσετε με λίγο αλεύρι. Διαλύετε την αμυγδαλή με το ζεστό νερό και την προσθέτετε στο μίγμα. Κατόπιν ρίχνετε τόσο αλεύρι όσο το μίγμα σπκώσι, ώστε να γίνι η ζύμη μέτριο σφικτή. Τη σκεπάζετε και την αφήνετε στο ψυγείο άρκετες ώρες. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ.

Βάζετε σε μία λεκάνη το πετιμέζι και τη ζάχαρη. Χτυπάτε καλά το μίγμα ή το δουλεύετε με το χέρι επί 10 λεπτά. Ρίχνετε την αμυγδαλόψιχα (κοπανισμένη με το φλούδι), την

1/2 φλυτζ. τσαγ. ζάχαρη
250 γραμμάρια αμυγδαλόψιχα
1 κουταλάκι τσαγ. κοφτό κανέλα
1 κουτ. τσαγ. κοφτό γαρύφαλο
1 κουτ. τσαγ. ζύσμα λεμονιού
1 κουτ. τσαγ. κοφτό μπέικιν πάουντερ
2 κουτ. τσαγ. κοφτά άνηθο, άμμιονία
1 κουτ. τσαγ. σούπας ζεστό νερό
Αλεύρι, όσο το μίγμα σπκώσι

Βάζετε σε μία λεκάνη το πετιμέζι και τη ζάχαρη. Χτυπάτε καλά το μίγμα ή το δουλεύετε με το χέρι επί 10 λεπτά. Ρίχνετε την αμυγδαλόψιχα (κοπανισμένη με το φλούδι), την

κανέλα, τα γαρύφαλα, το ζύσμα λεμονιού και τη μπέικιν - πάουντερ, αφού την κοσκινίσετε με λίγο αλεύρι. Διαλύετε την αμυγδαλή με το ζεστό νερό και την προσθέτετε στο μίγμα. Κατόπιν ρίχνετε τόσο αλεύρι όσο το μίγμα σπκώσι, ώστε να γίνι η ζύμη μέτριο σφικτή. Τη σκεπάζετε και την αφήνετε στο ψυγείο άρκετες ώρες. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ.

Βάζετε σε μία λεκάνη το πετιμέζι και τη ζάχαρη. Χτυπάτε καλά το μίγμα ή το δουλεύετε με το χέρι επί 10 λεπτά. Ρίχνετε την αμυγδαλόψιχα (κοπανισμένη με το φλούδι), την

κανέλα, τα γαρύφαλα, το ζύσμα λεμονιού και τη μπέικιν - πάουντερ, αφού την κοσκινίσετε με λίγο αλεύρι. Διαλύετε την αμυγδαλή με το ζεστό νερό και την προσθέτετε στο μίγμα. Κατόπιν ρίχνετε τόσο αλεύρι όσο το μίγμα σπκώσι, ώστε να γίνι η ζύμη μέτριο σφικτή. Τη σκεπάζετε και την αφήνετε στο ψυγείο άρκετες ώρες. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ.

Βάζετε σε μία λεκάνη το πετιμέζι και τη ζάχαρη. Χτυπάτε καλά το μίγμα ή το δουλεύετε με το χέρι επί 10 λεπτά. Ρίχνετε την αμυγδαλόψιχα (κοπανισμένη με το φλούδι), την

κανέλα, τα γαρύφαλα, το ζύσμα λεμονιού και τη μπέικιν - πάουντερ, αφού την κοσκινίσετε με λίγο αλεύρι. Διαλύετε την αμυγδαλή με το ζεστό νερό και την προσθέτετε στο μίγμα. Κατόπιν ρίχνετε τόσο αλεύρι όσο το μίγμα σπκώσι, ώστε να γίνι η ζύμη μέτριο σφικτή. Τη σκεπάζετε και την αφήνετε στο ψυγείο άρκετες ώρες. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ.

Βάζετε σε μία λεκάνη το πετιμέζι και τη ζάχαρη. Χτυπάτε καλά το μίγμα ή το δουλεύετε με το χέρι επί 10 λεπτά. Ρίχνετε την αμυγδαλόψιχα (κοπανισμένη με το φλούδι), την

κανέλα, τα γαρύφαλα, το ζύσμα λεμονιού και τη μπέικιν - πάουντερ, αφού την κοσκινίσετε με λίγο αλεύρι. Διαλύετε την αμυγδαλή με το ζεστό νερό και την προσθέτετε στο μίγμα. Κατόπιν ρίχνετε τόσο αλεύρι όσο το μίγμα σπκώσι, ώστε να γίνι η ζύμη μέτριο σφικτή. Τη σκεπάζετε και την αφήνετε στο ψυγείο άρκετες ώρες. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ.

Βάζετε σε μία λεκάνη το πετιμέζι και τη ζάχαρη. Χτυπάτε καλά το μίγμα ή το δουλεύετε με το χέρι επί 10 λεπτά. Ρίχνετε την αμυγδαλόψιχα (κοπανισμένη με το φλούδι), την

κανέλα, τα γαρύφαλα, το ζύσμα λεμονιού και τη μπέικιν - πάουντερ, αφού την κοσκινίσετε με λίγο αλεύρι. Διαλύετε την αμυγδαλή με το ζεστό νερό και την προσθέτετε στο μίγμα. Κατόπιν ρίχνετε τόσο αλεύρι όσο το μίγμα σπκώσι, ώστε να γίνι η ζύμη μέτριο σφικτή. Τη σκεπάζετε και την αφήνετε στο ψυγείο άρκετες ώρες. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ.

Βάζετε σε μία λεκάνη το πετιμέζι και τη ζάχαρη. Χτυπάτε καλά το μίγμα ή το δουλεύετε με το χέρι επί 10 λεπτά. Ρίχνετε την αμυγδαλόψιχα (κοπανισμένη με το φλούδι), την

κανέλα, τα γαρύφαλα, το ζύσμα λεμονιού και τη μπέικιν - πάουντερ, αφού την κοσκινίσετε με λίγο αλεύρι. Διαλύετε την αμυγδαλή με το ζεστό νερό και την προσθέτετε στο μίγμα. Κατόπιν ρίχνετε τόσο αλεύρι όσο το μίγμα σπκώσι, ώστε να γίνι η ζύμη μέτριο σφικτή. Τη σκεπάζετε και την αφήνετε στο ψυγείο άρκετες ώρες. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ.

Βάζετε σε μία λεκάνη το πετιμέζι και τη ζάχαρη. Χτυπάτε καλά το μίγμα ή το δουλεύετε με το χέρι επί 10 λεπτά. Ρίχνετε την αμυγδαλόψιχα (κοπανισμένη με το φλούδι), την

κανέλα, τα γαρύφαλα, το ζύσμα λεμονιού και τη μπέικιν - πάουντερ, αφού την κοσκινίσετε με λίγο αλεύρι. Διαλύετε την αμυγδαλή με το ζεστό νερό και την προσθέτετε στο μίγμα. Κατόπιν ρίχνετε τόσο αλεύρι όσο το μίγμα σπκώσι, ώστε να γίνι η ζύμη μέτριο σφικτή. Τη σκεπάζετε και την αφήνετε στο ψυγείο άρκετες ώρες. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ.

Βάζετε σε μία λεκάνη το πετιμέζι και τη ζάχαρη. Χτυπάτε καλά το μίγμα ή το δουλεύετε με το χέρι επί 10 λεπτά. Ρίχνετε την αμυγδαλόψιχα (κοπανισμένη με το φλούδι), την

κανέλα, τα γαρύφαλα, το ζύσμα λεμονιού και τη μπέικιν - πάουντερ, αφού την κοσκινίσετε με λίγο αλεύρι. Διαλύετε την αμυγδαλή με το ζεστό νερό και την προσθέτετε στο μίγμα. Κατόπιν ρίχνετε τόσο αλεύρι όσο το μίγμα σπκώσι, ώστε να γίνι η ζύμη μέτριο σφικτή. Τη σκεπάζετε και την αφήνετε στο ψυγείο άρκετες ώρες. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ. Την πλάθετε σε κουλουράκια, ρεξ.

Βάζετε σε μία λεκάνη το πετιμέζι και τη ζάχαρη. Χτυπάτε καλά το μίγμα ή το δουλεύετε με το χέρι επί 10 λεπτά. Ρίχνετε την αμυγδαλόψιχα (κοπανισμένη με το φλούδι), την

ΚΑΝΕΤΕ ΤΙΠΟΤΕ;

ΣΤΗΝ ΕΠΙΟΧΗ μας έχει τόσο βαθειά ριζωθή η ιδέα ότι η εργασία είναι κάτι το απαραίτητο, ώστε όλοι μας ζούμε με τη συνεχή φροντίδα να έτεκτενομε το πεδίο της δραστηριότητάς μας και να αυξήσουμε την απόδοσή μας. Βεβαίως, η εργασία, αυτή καθ' εαυτή, είναι κάτι το έσχατο, και επειδή αφιέρωσή σου 'σ' αυτή η ανθρωπότητα κατάφερε να φθάσει σε ανόριθινα επιτεύγματα. Μπορεί όμως να καταστήσει και μία έμνηνη ιδέα και να συγκεντρώσει τόσο ολοκληρωτικά την προσοχή μας, ώστε να χάσουμε τη φυσική αναπηρότάτά μας να γευόμαστε την όκνηρία — το «ρακάτζι» θά ήταν η καταλληλότερη λέξη. Γινόμαστε αληθινά νευρωσικοί, για τους οποίους η εργασία είναι το πάν και ξεχνάμε ότι η επίσημη του «πώς να κατορθώσουμε να κάνουμε όλο και πιο πολλά» μπορεί ν' αποβεί μοιραία, αν δεν αντισταθισθεί με την αντίστοιχη γνώσι του «Πώς να μην κάνουμε τίποτα».

Ἡ ἀγνοία μας στὸ σημεῖο αὐτὸ ἔχει γίνει ὀλέθρια. Γιὰ νὰ τὸ ἀντιληφθοῦμε, ἀρκεῖ νὰ παρατηρήσουμε τὴ συμπεριφορὰ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, πού, ἀπελευθερωμένοι γιὰ μιὰ στιγμή ἀπὸ τὸν καθημερινὸ τους μόχθο, προσπαθοῦν ν' ἀπολαύσουν τὸ ραχάκι μὲ μιὰ συγκινητικὴ καλὴ θέλησι. Παίζουν βόλει ἢ τένις, χορεύουν, κάνουν γυμναστικὴ ἢ πεζοπορία. Ἡ μανιὰ αὐτὴ νὰ θέλουν νὰ εἶναι ἀπασχολημένοι δὲν εἶναι κατ'ἀλλήλου στοιχεῖο γιὰ ἕνα ὠφέλιμο ξεκούρασμα. Οὔτε κι' αὐτοὶ ποὺ μαζεύουν μὲ τὴ τυπογράνα τὰ ξερὰ φύλλα τοῦ κήπου τους ἢ θγαίνουν νὰ χαράξουν μὲ κάποιο φίλο τους βρισκόνται στὸ σωστὸ δρόμο. Βέβαια, ἐπιβιδόνται σ' εὐχάριστες καὶ διασκεδαστικὰ ἀπασχολήσεις, ἀλλὰ αὐτὰ δὲν εἶναι τεμπελιά, δὲν εἶναι ραχάκι.

Προσέειπε ένα ζώο που αναπαύεται τίποτα. Μια αλεπού ή τι γάτα σας. Τα ήρεμα ζώα της δεν βλέπουν τίποτα, δεν είναι προσπληγμένα της θύρας, οι χαλαρωμένοι μυες του φαίνονται σαν ξυλασμένοι. Το ζώο έχει τελείως λησμονήσει τις συντηρημένες ασχολίες τους, δεν κάνει απόλυτως τίποτα. Αυτό, γία κνην, είναι τόσο φυσικό όσο το να φάει ή να κοιη. Για τον άνθρωπο όμως είναι κάτι που πρέπει να το μάθει. «Αμα γίνη αυτό, ένας δολιχόροσ κόσμος νέων αλσθημάτων θα

Ἄφελθε, ὅπως θ' ἀφινώσαστε νὰ σὰς λικνίσῃ
γὰς αὐτῆς κάνει μιὰ παραθένη μουσικὴ! Αὐτὸ
κόσμηται τοῦ οὐρανοῦ ἔχει ἕνα ὑπέροχο γαλά-
ζιο χρώμα! Ἡ ἔπαφθ τῆς πολυθρόνας δίνει στοὺς
χαλαρωμένους μὲς σὰς ἕνα εἶδος μακαριότητος
καὶ ὁ βραδύς καὶ θαδύς ρυθμὸς τῆς ἀναπνοῆς
κμκμκμτὰ ἀναμνήσεων χωρὶς συνέχεια ἔρχονται
τοῦ νου σὰς: ἡ μυροδία τοῦ πελάγους ἕνα καλο-
καρὴν ἡμέρα, μιὰ τρομαχμένη φυγὴ ἐνὸς ζώου
ποιο φθινόπωρο, ἡ χιονιὰν λευκοτάτης ἐνὸς γλαρόου
παιδιού ἀφρόου τῶν
κμκμκμτῶν κάποιο ἀνοσιγιάτικο
βρασιμαστῆς ἐκ τῆς τέλους, μπὴ στὴν καρδιά τῆς
καὶ τὴν κατοικίον μόνον ἐκείνου ποὺ εἶναι κύριον
τῆς τέχνης τοῦ νὰ μὴ κάνουν τίποτα. Κι' ἀρίζει
τὸν κόπο νὰ καλλιερῇσόμεν τὴν τέχνη αὐτὴ ποὺ
ὅλα κάνει νὰ ἐκαστρισκομέν ἕνα ρυθμὸ ἐιρηνικῆς
ζῶης καὶ ταυτοχρονα καινούργιες δυνάμεις.

И ЕЛНА

Ἡ ἐλπίς εἶναι ἀσθενώτατη
τάπημας. Καὶ μολοντοὶ οἱ θεο-
κῆς ἰδιότητες τῆς ἡτᾶν γνωστῆς
πρὸ τὴν ἀρχαιότητα, λίγες γνωστῆς
ξέρουν πόσο ωφέλιμη εἶναι γιὰ τὸν
ὄργανισμό μας.

Ἡ ἑλᾱά περιέχει 15—20% ὀ-κὸ λάδι. Πρὸ λάδι αὐτὸ πλεῖν ἐν στήθει καὶ τὸ βοηθᾷ στὴν ἐκκρίσιν τῆς χολῆς. Εἶναι λοιπὸν ἕνα βασικὸ καθαριστικὸ πρὸς λυπαίναν τὰ πεπτικὰ ὀργανισμὰ τῶν ἐντέρων χωρὶς νὰ προκαλῇ κολικούς. Γιά τοὺς διαθιπτικὰ καὶ τοὺς ἡπατικὸς εἶναι ἀφελυματο νὰ παίρνουν ἕνα κουτάλι ἑλ-ἀλάδου (ἀγνυῦ φυσικὰ) καθὲ πρὶν γεῖν.

Ἐπειδὴ εἶναι πλούσια σὲ θηπι-
νη ^D ἢ ἐλᾶ συνιστάται στὰ ρο-
τικὰ παιδιά. Ἡ διταμίνη ^D εἶναι ἡ
παραίτητη γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν. Συ-
κρατεῖ τὸν ὄργανισμό τοῦ ἀσθεν-
καὶ τὸ φώσφορο ποὺ κάνουν γιὰ
τὰ κόκκαλα καὶ τοὺς χόνδρους. Ἡ
ἐλᾶ εἶναι, ἐπίσης, κατ'ἀνάγκην γιὰ
τὴν καταπολέμησιν τῆς θερμότη-
(τοῦ πουριού) τῶν δοντιῶν.

Ἡ ἑλῆα περιέχει μεγάλη πο-
 τητα καλίου. Τὸ κάλιο βοηθεῖ στὴ
 πέψη (ὑπὸ τὸν ὄρο νὰ μασάμε καὶ
 τὴν ἑλῆα), τρέφει τοὺς ἀδένες καὶ
 δυναμώνει τοὺς μῦς καταστρέφοντι
 τίς τοξίνες ποὺ δημιουργεῖ ἡ κα-
 βολὴ δυνάμεων.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἤξεραν ἀπὸ τότε τὴν ἀποτελεσματικότητά του λαδιοῦ τῆς ἐλῆας κατὰ τῶν δηλητηρίων. Πράγματι, τὸ ἐλαιόλαδο ἐμποτίζει τὴν πέψι καὶ τὴν ἀφορμῶν τῶν δηλητηρίων, περιβάλλοντάς το μ' ἓνα μονωτικὸ περίβλημα.

Μερικοί γιατροί δεβαιώνουν ότι το έλαιόλαδο σταματά την πτώση των μαλλιών. Συνιστούν εντριβή τρεις φορές επί δέκα ημέρες, του αραιωτού του κεφαλιού με έλαιόλαδο άγνυ. Κοιμόμαστε με το κεφάλι κλεισμένο, βάζοντας στο μαξιλάρι γύνα μην το λερώσσουμε, μία πετσέτα. Κάθε πρωί ξεπλένουμε τα μαλλιά με νερό και σαπουνί.

Σε μερικές πράσινες έληδες
ζουν καυστική σόδα για να τις
πικραίνουν και να τις θγαλύνουν
όξεία. Γι' αυτό δεν πρέπει να πίνω
με πολλές. Οι μαύρες έληδες είναι
λοιπόν προτιμότερες. Μπορούμε
ωμως να ελαττώσουμε την όξυνση
της πράσινης έλης πλένοντας με
ψυχρό αλκαλικό νερό.

A black and white illustration of a man standing next to a flower and a stack of books. The man is wearing a dark jacket and trousers, with his hands in his pockets. To his left is a large flower with a long stem and leaves. To his right is a stack of three books. The entire scene is enclosed within a rectangular border.

«Έκτος από τις άτομικες φροντίδες, που διαφέρουν ανάλογα με την κοινωνική θέση και το χαρακτήρα του καθενός, υπάρχουν ωριμμένα έργα που μπαίνουν σ' όλους τους ανθρώπους της ίδιας γενεάς: «Γίγνεσθαι» αναγκάζεται ο νέος ή η νέα. «Έχω τόσα πολλά να κάνω!» αναγκάζονται οι μεγαλύτεροι. «Δεν μπορώ να κάνω πια τίποτα» σπρώχνει τους τώρα και οι γέροι.

Λένε ὅτι τὰ νειᾶτα εἶναι ἡ ἡλικία τῆς ἀφροντισιᾶς, τῆς ἀμεριμνησίας.
Κί' ὅμως, οἱ ἔγνοιες, πού εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀβεβαιότητας, δέν λεί-
πουν καί σ' αὐτό τὸ στάδιο τῆς ζωῆς.

Τὴν δὲ καὶ αὐτὴ τοιοῦτο τῆς ζωῆς.
 Τὴ δὲ κἀνὰ; ἀναγορίζεται ἡ κοπέλλα ἢ ὁ νέος κ' ἀκούει τοὺς γο-
 νῆς τοὺς νὰ το συζητοῦν. Καὶ μερικεὶ φορὲς βρίσκονται σὲ ἀμνηστία.
 Πῶς νὰ προσανατολισθοῦν; Πρέπει ν' ἀκολουθήσουν αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία.
 νὰ ὑπακούουν σ' ἐκείνη τὴν κλίσιν; Θὰ πετύχουν ἀκολουθώντας αὐτὴ
 τὸ ὁρμό; Θὰ ἔχουν τὴν υγείαν, τὸ θάρρος, τὴν ἀναγκαίαν ὑποστήριξιν;
 Τὰ ἐμπόδια αὐτὰ ποικίλουν ἀμνηστία, ἀνισυχία.

[illegible]

Οι άνθρωποι της ώριμης ηλικίας είναι γεγονός ότι κουράζονται υπερβολικά. Και οι γυναίκες, που έχουν ένα σωρό δουλειές μέσα κι έξω από το σπίτι, έχουν την εντύπωση πως δεν πρόκειται να τις τελειώσουν ποτέ.

Πώς θα βγούν από αυτό το αδιέξοδο; Πρώτα πρώτα εκτιμώντας σωστά τις προσωπικές τους δυνατότητες. Συνήθως καταπίπτουν τα πολλά πράγματα και αναγκαστικά βρίσκονται στην ανάγκη να παραμελήσουν μερικά. Και ταυτόχρονα καταστρέφουν και την υγεία τους.

δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε μία επιλογή. Ήτοι οι γυναίκες πρό πάντων; "Ας αποφύγουμε, λοιπόν, να κάνουμε την ίδια μέρα όλες γενικά τις δουλειές του νοικοκυριού. "Ας μην προσπαθήσουμε σε μία μέρα να ετοιμάσουμε όλα γενικά τα ρούχα. "Αν τα οικονομικά μας το επιτρέπουν, ας αγοράσουμε συσκευές που θαλαφρώνουν τη νοικοκυρά, όπως το πλυντήριο, το ψυγείο κ.λ.π.

Οι «πολλές δουλειές» είναι καταστρεπτικές για το σώμα, μα και γι
την ψυχική ισορροπία. Ο διάσημος Γάλλος συγγραφέας Άντρέ Μωρου
λέει: «Απόλαυστε τον χρόνο που ζούμε, γιατί τον κερδίζουμε δυνάμεις».

Δὲν μπορῶ πιά τίποτε νὰ κάνω!...

Οι περισσότερες ηλικιωμένες γυναίκες πλήττουν. Πιστεύουν τὸν ἑα-
 τό τους ἀνόητο καὶ νοσταλγοῦν τὴν ἐποχὴ πού διηύθυναν τὰ οἰκογεν-
 εῖα τους, ἀσκούσαν ἕνα ἐπάγγελμα. Καὶ δυστυχῶς οἱ ἀπόγονοί του
 ἔχουν πολὺ συχνὰ τὴν ἐπιπολομένη ἐποχὴ — ἢ τὴ σκληρότητα —
 κάνουν νὰ νοιώθουν ὅτι «πέρασε ἡ ἐποχὴ τους».

Πῶς νὰ ξαναζωντανέψῃ κανεὶς καὶ νὰ δώσῃ στὸν τελευταῖο αὐτὸ στὸ
 θῆμὸ τῆς ζωῆς τοῦ νόμισμα κι' ὁμορφιά;

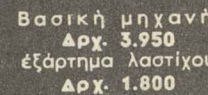
Πρώτα, πρώτα να διατηρήσουμε ζήτητο το πνεύμα μας. Να δια-
 ζούμε, όταν τα μάτια μας το επιτρέπει, ν' ακούμε ραδιόφωνο ή
 οτιδήποτε μας είναι καλά, να ενδιαφερόμαστε για τη ζωή των νέων, για το
 ενδιαφέρον τους. Αντί ν' απευθύνουμε στην καρδιά
 της προσκλητικής, να δαχόμαστε με ενδιαφέ-
 ρο και να κινούμαστε. Κι από καινούργια ή επ-
 ας να είναι γεμάτη.

Πολλές ηλικιωμένες μπορούν ακόμα να πλύνουν, να προσέχουν τα έγγονάκια τους, να σχολούνται βοηθώντας τα στα μαθήματα του σχολείου, να περιποιούνται ένα μικρό κήπο, να φροντίζουν για το δωμάτιό τους. «Ας αποφυγούν την παρρη ζωή που γεννάει πιο πολύ τον άνθρωπο»

Τα άτομα — άνδρες και γυναίκες — έχουν αποσυρθεί σε κανένα γηροκομείο, διότι σκουπίζουν τη γαλήνη. Δεν έχουν τίποτα να πουν... Πολλοί άναμεσα σ' αυτούς πέφτουν τέλος σ' ένα είδος υπνηλίας.

Προσέξτε να μην υποχωρήσετε στη τάσι
να Μπλοκείτε να μετέχετε και σεις στη ζω

A black and white illustration showing a pair of hands performing a surgical procedure. The hands are holding two long, thin surgical instruments, possibly forceps or retractors, which are being used to manipulate a small, light-colored object on a dark, curved surface. The background is a solid dark color, and the hands are rendered in a simple, stylized manner.

ΓΝΩΣΤΗ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ
ΚΟΣΜΟ ΑΠΟ ΤΟ 1939

PASSAP

ΑΘΗΝΑΙ: ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 15 (Νέα Δ/σις)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΕΓΝΑΤΙΑΣ 130

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣ ΑΝ

KΑΛΥΠΤΙΚΑ
Griette
ΠΡΟΤΟΝΤΑ

ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

«ARIETIE»

Γενική αντιπροσωπεία
'Αποθήκη Καλλυντικῶν
Χρ. Β. Κοντοπούλου & Σία
'Οδὸς Ἐξούθου 7. — Ἀθῆναι

ΠΟΛΥΦΑΓΙΑ;
ΠΟΛΥΠΟΣΙΑ;
Πάρτε
Αλκα-Seltzer
"Αλκα-Σέλτζερ"

Ανακουφίζει
άμεσα

Διαλύστε
1-2 δισκία
σ'ένα ποτήρι
νερό

Κέντημα με άσπρο κορδονέτο

Χαριτωμένο σύνολο των καταστημάτων 'Αδελφοί Τσιτσόπουλοι. 'Η φούστα είναι από εκλεκτό ύφασμα γανιρισμένη στα πλάγια με όμορφο λευκό κέντημα. 'Η μπλούζα από καλή ποπλίνα ντραπάρει κάτω από το στήθος. 'Η φούστα υπάρχει σε διάφορα χρώματα.

Κεντήματα πάνω στα λινά

Λινό φόρεμα της συλλογής Τσιτσόπουλου σε χρώμα μπλέ ρουά. 'Έχει στρογγυλό γιακά, που σκεπάζει τους ώμους. 'Η φούστα σχηματίζει δυό φύλλα πλαϊνά και πάνω σ' αυτά είναι κεντημένα με λευκή κλωστή λουλουδιένια σχέδια.

ΑΠΛΑ ΕΥΚΟΙΝΟΡΕΤΑ ΚΑΙ ΚΟΜΨΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΣΤΑ «ΕΤΟΙΜΑ»...

Ωραιότατο ανσάμπλ με χοντρό έλβετικό έμπαζο

Το ανσάμπλ αυτό είναι από εκλεκτό ύφασμα. Το φόρεμα είναι ισα γραμμή κλειστό ως έμπαντο είναι ριχτό με κορδονέτο και γιακά ελεύθερο, που θέλετε, κρουαζάρει έμπρός και νει το άνοιγμα του λαιμού.

Πρωτότυπο ντεσέν ρίγες και με στάμπα

Φόρεμα που στο ντεσέν που τίζονται φαρδείες ρίγες και δαντελωτά. Το κορσάκι που τος στολίζεται με ένα φανταστικό το ίδιο ύφασμα. Το άνοιγμα ντεκολτέ το γανιρίζει λευκό έμπαζο.

Ψαράδικο παντελόνι με ρίγες. Πουνάμισο ποπλίνα

Κοκέτικο παντελόνι ψαράδικο από ύφασμα «Πειραικής-Απαρσικής». Συνοδεύεται από μονόχρωμο κοντομάνικο πουκαμισάκι που μπορείτε να δέσετε τις άκρες του σ' ένα χαριτωμένο φιδόκο. Το ίδιο παντελόνι φοριέται και μ' οποιοδήποτε πουκαμισό χρωματιστό, το σύνολο των χρωμάτων όμως, πρέπει απαραίτητως να είναι αρμονικό.

Μεξικάνικο πολύχρωμο μοντέλο και μπλουζάκι μακό

'Ένα από τα πιο ωραία παντελόνια της συλλογής Τσιτσόπουλου είναι το μεξικάνικο. Συνδυασμός φαρδείας και λεπτών ρίγας, πολύ έφραμοστό, δείχνει όμορφο κορμί. 'Η μπλούζα είναι μακό και άσορτι με το κύριο χρώμα του παντελονιού. Φοριέται τόσο από μέσα όσο και απ' έξω αν θέλετε. 'Όπως και νάναι έχετε ένα όμορφο σύνολο.

Μαύρο κορσαίρ και χρωματιστό δροσερό μπλουζάκι

Τα μαύρα παντελόνια είναι πάντοτε στη μόδα γιατί πηγαίνουν σ' όλες τις σιλουέτες. Αυτός ο τύπος του παντελονιού είναι από καλό ντόκ, στερεό και καλορραμένο. Συνδυάζεται με μπλουζές διάφορες, μονόχρωμες ή πολύχρωμες. Στην εικόνα το μανεκέν φοράει λευκό μπλουζάκι με κοντό μανικάκι και έχει ντεκολτέ κομμένο όδα.

φαντασιί σχέδια έχουν κατακτήσει κάθε γυναίκα που θέλει να είναι κομψή. 'Ακόμα τα καταστήματα «Αφί Τσιτσόπουλοι» διαθέτουν μία πλούσια συλλογή από τσάντες, πινέες και απογευματινές, θαυμάσια ευρωπαϊκά διαμάντια, μαγιότσια του λαϊκού, φίνα έσφραγισμένα από λεπτές διατρίστες και αέρινο νάυλον καθώς και πολλά πλεκτά, από κοτόν, περλέ, από μπλουζάκια, κατάλληλα γι' αυτή την εποχή, μέχρι πλεκτά μάλλινα ανσάμπλ σε ωραία χρώματα για το φθινόπωρο και για το χειμώνα.

Γίνετε
Χρσαία!

Τα καλλυντικά "Φυλλίς," έκτος από τις φαρμακευτικώς καθαρές πρώτες ύλες, την τέλεια έπιστημονικώς σύνδεση και τα άναμφισβήτητα ευεργετικά αποτελέσματα, έχουν δύο ακόμα εξαιρετικά προσόντα. Είναι εύκολα στη χρήση και σταθεράς διάρκειας.

Οι γυναίκες της δράσης βρίσκουν σ' αυτά ό,τι ακριβώς τους χρειάζεται. Ανδιστάνται στον ήλιο στον άερα στην ζέστη, στο κρύο, στο τεχνητό φως και στις υπεριώδεις ακτίνες.

Χωρίς κανένα φρεσκάρισμα εξασφαλίζουν άφογη εμφάνιση για πάρα πολλές ώρες.

Φυλλίς

Le rouge baiser

Σε 12 μοντέρνους χρωματισμούς

ΕΙΣΑΓΕΤΑΙ ΚΑΤ'ΕΥΘΕΙΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Το κραγιόν μπαϊτζ πωλείται εις όλα τα Μουσπωλεία και Φαρμακεία

Έτοιμα φορέματα

ΜΟΝΤΕΛΛΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

MINOR

amazona
ΕΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΝΕΟΤΕΡΙΣΜΟΙ - HAUTE COUTURE
ΕΡΜΟΥ 48

Κοσμήματα και προλήψεις

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΠΟΥ ΦΕΡΝΕΙ ΤΥΧΗ

ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ χέρι με φίνια κρινόδαχτυλα σας άφίνει να χαρήτε ένα θαυμάσιο δαχτυλίδι από τουρκουάζ και στολισμένο με μπριγιάν.

Είναι γυναικείο το χέρι, ένα χέρι που ξέρει να χαϊδεύει στοργικά το παιδί, τον άντρα, το γατάκι. Να χαιρετάει και ν' αγκαλιάζει, να ράβει, να κεντά, να μαγειρεύει, να βοηθάει στον πόνο σιωπηλά. Ένα χέρι που κάνει θαύματα μεγάλα.

Χαρήτε στολισμένο με το θαυμάσιο αυτό δαχτυλίδι. Του αξίζει στ' αλήθεια ένα τέτοιο στολίδι. Το όμορφο είναι, του δίνει όλη έπισημη, το κάνει να παίρνη την πιο άπιαστη στάση, την πιο μεγάλη χάρη για να το δήτε κι' εσείς όλες, γυναίκες και κορίτσια μαζί. Ταίριαζει μονάχα στη γυναίκα. Φοριέται μόνο από γυναίκες, γιατί δένεται τόσο όμοια με τη φύση της που είναι προικισμένη με πλούσια ψυχή, μέλαισθησία, με φαντασία, με το αίσθημα της άρμονίας.

Από φυσικού της η γυναίκα έχει το δώρο αυτό να ταίριαζει κάτι το όμορφο επάνω της, ανάλογα με την κορμοστασία της, με το χρώμα της, με τις αδυναμίες της. Μια από τις αδυναμίες της είναι κι' αυτή: "Ένα δαχτυλίδι στο δάχτυλο του χεριού της. Με ένα δαχτυλίδι δένει και τη ζωή τη με τον άνδρα. Σ' ένα δαχτυλίδι μέσα έκρυψε πολλές φορές φαρμάκι και θυσίασε τη ζωή της για έναν άτυχό έρωτα.

Πολλά σχέδια δαχτυλιδιών, πολλές ιστορίες και θρύλοι υπάρχουν και πολλές και ποικίλες πέτρες τα στολίζουν.

Μα το δαχτυλίδι αυτό είναι δεμένο με μια γαλάζια όμορφη πέτρα, που τη λένε τουρκουάζ. Γι' αυτό το τουρκουάζ θα σας διηγηθώ.

Από μικρή ή μητέρα μου, μου φορούσε μια γαλάζια πέτρα για φυλαχτό για να μη με βασκάνουν. Μα κάθε μητέρα και σήμερα ακόμα μια γαλάζια πέτρα θα φορέσει στο μωρό της. Είναι τόσο συμπαθητικό το χρώμα της που μοιάζει τ' ουρανού μας του ελληνικού, της θάλασσάς μας της τραγουδισμένης.

Παντού το τουρκουάζ το θεωρούν σαν μια πέτρα που είναι αληθινό φυλαχτό. Τόσο, που στους άνδρες, όταν τη φοράνε, τους βοηθάει να προκόβουν στις επιχειρήσεις τους.

Ο Άγιος Γεώργιος λέγεται ότι πάντα είχε τουρκουάζ στη λαβή της λόγχης του. Και η γιαγιά μου άκουσα να λέει: "Εκείνος που φορεί στο χέρι του δαχτυλίδι με πέτρα τουρκουάζ πάντα θα του φέρνη καλό και ούδέποτε θα φτωχύνει."

Κι' είναι περίεργη η πέτρα αυτή, γιατί είναι ζωντανή. Δεν μένει πάντα με το ίδιο χρώμα. Πολλές φορές από τον ιδρώτα, από το λάδι, από τα άρωματά, έπηρεάζεται και ξεθωιάζει. Είναι σαν ν' άρωσταίνει τότε, δγάζει πολλές φορές μικρές τρυπίτσες και πεθαίνει. Χάνει το φωτεινό γαλάζιο πράσινο χρώμα της, θάμπωνει και σκουραίνει... Χημικά όπως την εξέτασαν, είναι από ένδρο φωσφορικό άργιλλιο με πρόσμιξη χαλκού και σιδήρου, σε μικρά πολύ ποσά, είναι σκληρή κι' έχει ειδικό βάρος 2.80. Θα στολίσω πολύ το χέρι σας ένα δαχτυλίδι με πέτρα τουρκουάζ.

Ίφιγ. Διδασκάλου

ΒΑΦΕΙ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

Μόνη σας λούζεσθε

στο σπίτι με το Γερμανικό χρωμασμπόαν POLYCOLOR. Θα δώσετε στα μαλλιά σας το Χρώμα και την άπαιτη που θέλετε.

Με POLYCOLOR, μαλλιά στο φυσικό τους χρώμα, μαλακά, εύκολα στο γένισμα και στην περμανάντ, γεμάτα υγεία, λάμψη, όμορφιά. Το POLYCOLOR ξαναδίνει στο ξανό και γκριζό μαλλιά την πολύ δύσκολη ή το φυσικό τους χρώμα ξανό, καστανό ή σκούρο.

ΜΕ POLYCOLOR ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ ΔΕΝ ΞΕΘΩΡΙΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΚΟΚΚΙΝΙΖΟΥΝ ΠΟΤΕ

ΔΩΡΕΑΝ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Επισκεφθήτε μας δια κάθε συμβουλή από κεντρικό μας πρατήριο Κανάρ 28 Αθήνας ή συμπληρώστε και αποστείλατε το παρόν απόκριμα μαζί με το κουπόνι από τα μαλλιά σας εις τας:

Γραφείο της Γενικής Αντιπρόστασης POLYCOLOR, Λεωφ. Πανεπιστημίου 9, Αθήνα - τηλ. 22-2071

*Όνομα.....

Διεύθυνση.....

Χώρος μαλλιών.....

*Επιθυμητή απόκριση.....

POLYCOLOR
ΠΡΩΤΟ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Συνέχεια από τη σελίδα 61

Μα, ο Μπέρτο θέλει να φτιάσει γέφυρες, σπιτία. "Αν είχατε ρίξει μια ματιά στα σχέδια που υπήρχαν στο τετράδιο, ίσως θα είχατε καταλάβει. Είναι φανερό, ότι εσείς πιστεύατε πως το πρόσωπό μου, οι γάμπες μου αποτελούσαν ένα πιο επικερδές έμπορεύμα, αλλά δεν ξέραν να δάγουν την ίδια γνώμη όταν ο Μπέρτο θα φτιάξει τις γέφυρές του, τα σπιτία του. Γιατί ο Μπέρτο θα τα φτιάσει, έπειδή το θέλω εγώ, έστω και με κίνδυνο να τον χάσω.

Είχε προφέρει τις τελευταίες αυτές λέξεις με χαμηλή φωνή, σαν έμπνευσμένη, σαν ένα σκοτεινό προαίσθημα να της προέλεγε ότι κάτι θα ταράξει τη γαλήνη του έρωτά τους αφίνοντας της μια ανέπιπτη πίκρα. Σαστισμένη, κύτταξε τον Άντρεάν μέσα από το γαλάζιο σύννε-

Το Γραφείο Έχετε μια στιγμή έλευση; Είναι τόσο εύκολο να χρησιμοποιήσετε το PRETTY QUICK το νέο Μέικ-Απ της ΤΟΚΑΛΟΝ, για ένα γρήγορο και ωραίο μακιγιάζ.

Pretty Quick - ή νέα θαυμασία κρέμα - πούδρα "Πρέττυ Κουϊκ," (Μέϊκ-Απ) της Τοκαλόν...

Το PRETTY QUICK - Μέϊκ - Απ της ΤΟΚΑΛΟΝ - είναι ακριβώς αυτό που πάντα επιθυμούσατε. Ένα μέσον που θα μπορούσε μέσα σε δευτερόλεπτα να ξαναδώσει στο πρόσωπό σας μια υπέροχη θελοϋδινή όψη. Δεν υπάρχει γυναίκα σ' όλο τον κόσμο που να μη μπορεί να γίνη, έστω και λίγο, πιο όμορφη απ' ό,τι είναι ήδη, με τη χρησιμοποίηση του Πρέττυ Κουϊκ, που είναι τώρα η πιο μοντέρνα μέθοδος για το μακιγιάζ σας.

Προμηθευτή από σήμερα κι' όλος το κομψό πλακέ κουτάκι είναι πραγματικά ένα "απόδραμα ωμορφιάς," που θα σας κάνει πιο ευτυχισμένες.

Το Πρέττυ Κουϊκ της Τοκαλόν δίδει στο πρόσωπό σας την εξαιρετική φυσική όψη, που τόσο επιθυμείτε πάντα.

Μακιγιάρεσθε σε λίγα δευτερόλεπτα και το μακιγιάζ κρατάει ώρες.

Είναι άπιστευτο πόσο οικονομικό είναι. Δεν έχετε την παραμικρή σπατάλη.

Το PRETTY QUICK δεν ξηραίνει το δέρμα χωρίς στην ειδική κρέμα που περιέχει.

Γαλάκτωμα καλλονής FASCINATION

Για να έχετε ωραίο δέρμα πρέπει απαραίτητως να το καθαρίζετε και να το προστατεύετε. Το γαλάκτωμα καλλονής Fascination καθαρίζει άπολάτως το δέρμα, και το απαλάσσει από όλες τις άκαθαρσίες. Περιέχει Λανολίνη που η καταπραυντική της ιδιότητα είναι πολύ γνωστή.

φο του καπνού. Το πρόσωπό του φαινόταν τελείως ικανοποιημένο και ήσυχος, και πριν ακόμα αρχίσει να μιλάει η Πάολα. Μόνο ένας ειρωνικός μορφασμός, που έγινε ύστερα ή σκιά ενός χαμόγελου, διακρινόταν στις άκρες του στόματός του.

Ξεθυμάνετε αρκετά; ρώτησε άφρημένα. Καλά, τώρα πηγαίνετε να πλαγιάσετε. Ένας καλός ύπνος θα σας ξεκαθαρίσει τις ιδέες. "Όσο για μένα, αν πρώτα μπορούσα να έχω μερικές αμφιβολίες για τις ικανότητές σας σαν ήθοποιό, ύστερα απ' αυτή τη σκηνή, θα στοιχημάτιζα και την τελευταία μου δεκάρα ότι η επιτυχία σας είναι σίγουρη. Και τώρα φτάνουν τα καπρίτσια: πηγαίνετε να πλαγιάσετε. Αύριο θάσαστε πιο λογική. Μου τηλεφωνήτε, όπως συνήθως, στο γραφείο μου μετά τις δέκα.

Η Πάολα άνοιξε την πόρτα του αυτοκινήτου. "Ένας παγερός άνεμος, μπαίνοντας στο έσωτερικό του αμαξίου, έκανε να τολαντευθί ή κουκλίτσα - μασκότ που ήταν κρεμασμένη στο πίσω τζάμι του αυτοκινήτου. "Η Πάολα κατέβαινε, όταν ο Άντρεάν, τη φώναζε:

Μια στιγμή, σας παρακαλώ, πρέπει να σας ειδοποιήσω για κάτι, τώρα που είναι καιρός. Περιποιηθήτε τα χέρια σας, Πάολα. Το πρόσφα απόψε στο σπίτι του Μάνερ: μοιάζουν με τα χέρια λαντζέρισσας.

Μα η Πάολα είχε ανέβει στο πεζοδρόμιο, με το σώμα γεμμένο προς τα εμπρός, για να μην την παρασύρει ο άνεμος. Περπατούσε όπως δλοι οι άλλοι, άνδρες και γυναίκες, που περνούσαν εκείνη τη νύχτα, μέσα στον άνεμο και στο χιόνι.

Συνέχεια στη σελίδα 64

• Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ "ΚΛΙΝΕΣ," μαζί με το αγαπημένο σας ΚΛΙΝ που σας εξασφαλίζει πεντακάθαρο σπτικό, εγκαινιάζει από σήμερα μια νέα περίοδο προσφοράς δώρων για σας και το παιδί σας.

• Αγοράστε σήμερα ΚΛΙΝ, θα βρήτε μέσα στο σακκουλάκι με τη νέα εμφάνισι (κόκκινο και γαλάζιο) μια εύχαριστη έκπληξη: "Ένα μικρό δώρο για σας και το παιδί σας.

Το ακριβότερο, αλλά...
και το συμφερότερο πλυντήριο!

Μόνον το Έλβετικό πλυντήριο "Γκαλέ", δεν έχει στρόβιλον περιδίνσεως του ύδατος! Έτσι τα ρούχα δεν φθείρονται, διότι καθαρίζονται με άπλη νεροτριβή, χωρίς να έρχονται σε έπαφή με κανένα μηχανικό μέσον και να ξεφτούν.

Μοναδικόν στιπτήριον (πατέντα), που στίβει τα ρούχα δι' υδραυλικής πίεσεως. Τα ρούχα στίβονται καλύτερα, δεν φθείρονται και δεν σπάζουν τα κουμπιά!

Το μόνο πλυντήριο με ρυθμιζόμενη ταχύτητα περιστροφής.

Δρχ. 13.600

ΕΛΒΕΤΙΚΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
Gallay
(Γκαλέ)
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ - ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
PASSAP
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 15 - ΑΘΗΝΑΙ
Επισκεφθείτε μας σήμερα για να τα δείτε. Θα εκπλαγείτε!

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ!!!

Ο Στυλογράφος ΕΚΚΟ αντί μελόνης γεμίζει ΝΕΡΟ
και γράφει ΕΠΙ ΧΡΟΝΙΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΚΚΟ ΤΗΛ. 532-326

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΜΗΣ
Ελντιξίδου Αμαζών
ΕΡΜΟΥ 51
ΤΗΛ. 35213
ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΣΘΗΤΙΚΗ

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

Όταν
έκλαιγες
για μένα

Συνέχεια: από τη σελ. 63

Το αυτοκίνητο του Αντρέανι ήταν κίτρινος στη γωνία, απ' όπου, έστριψε. Ρίχνοντας μια ματιά προς τα εκεί διέκρινε την αποθήκη. «Καληνύχτα, Μπέρτο», ψιθύρισε γλυκά. Ύστερα, δυάδοντας το επισκεπτήριο του Μάννερ από την τσέπη, το έσχιζε άργα και το πέταξε χάμω. Ο άνεμος το παρέσυρε στην όρμη του.

X I I

ΔΕΝ είχε κάνει λάθος: ήταν η Πάολα. Ακίνητος στο παραθυράκι του φυλάκιου, με τα δάχτυλα στα σιδερένια κάγκελα, ο Μπέρτο κτύπαζε τη λεπτή αυτή σιλουέτα που διέσχισε, το πεζοδρόμιο με μικρά δήματα και χάθηκε πίσω από τη μεγάλη πόρτα. Δεν μπορούσε να κάνει λάθος: ήταν η Πάολα.

Την είχε δει να κατεβαίνει από το αυτοκίνητο, από τη μεγάλη ανοιχτόχρωμη λιμουζίνα, που είχε σταθή εδώ και λίγα λεπτά μπροστά στο κτίριο. Το μπράτσο ενός άνδρα, φάνηκε καθαρά στο φως των προβολέων, είχε κλείσει με ένα ξερό κρότο την πόρτα του αμαξιού.

Ήταν η Πάολα. Η Πάολα που κατέβαινε από ένα αυτοκίνητο νύχτα, αφού είχε μείνει ώρες μαζί με έναν άνδρα: κι' ο Μπέρτο την είχε κυττάξει, μη πιστεύοντας στα μάτια του, μην καταλαβαίνοντας πώς ήταν δυνατόν να γίνουν μερικά πράγματα. Η Πάολα σαν τόσες άλλες γυναίκες... σαν τις γυναίκες για τις οποίες μιλούσαν συχνά δυνατά οι συμφοιτητές του στο Πολυτεχνείο. Αυτή, με την αθωότητά της, την παθητική της γλυκύα, η Πάολα!

Τραβήχτηκε άργα από το παράθυρο. Η μοναδική λάμπα στο ταβάνι μόλις φώτιζε το φυλάκιο, ρίχνοντας ένα κιτρινωπό κύκλο φωτός στο τραπέζι, όπου ήταν συσσωρευμένα διδύα. Μια στορτυρωτική κουβέρτα κρεμόταν από το μονό κρεβάτι στο λιγδιασμένο πάτωμα. Ο άνεμος μπαίνοντας από τα ξεκαρδαλωμένα παραθυρόφυλλα έκανε τις άραχνες να ταλαντεύονται στον άπεναντι τοίχο.

Πάολα... ψιθύρισε ο Μπέρτο. Ζύγισε στο τραπέζι και άκούμπισε με δύναμη τα χέρια στο κάλυμμα ενός διδύου. Ήταν ένα έργο μηχανικής χίλιες διακόσιες σελίδες να αποστηθισθούν λίγο - λίγο, τη νύχτα, σ' ένα ρυπαρό καμαράκι, με τα μάτια προσηλωμένα από τον ύπνο. Κι' όλα αυτά έπειδη στο μέλλον αυτός κι' η Πάολα... Στο μέλλον... το μέλλον τους.

Άργα το χέρι του Μπέρτο γλίστρησε στο συρτάρι, τα δάχτυλά του άγγιξαν την παγερή κάννη του περιστρόφου. Έμειναν εκεί άκουμπισμένα σ' ένα τό χάιδεμα έλαφρά και τέλος σφίχτηκαν δυνατά στη λαβή.

Το είχαν κάνει τόσο άλλοι πριν απ' αυτόν, αλλά άλλο είναι να το διαβάσεις στην εφημερίδα. Η Πάολα θα τον κυττάζε στο πρόσωπο με τα μεγάλα της μάτια τρομαγμένα κι' αυτός θα τη χτυπούσε μία φορά, δύο φορές, χωρίς να της άφηση και-οδ να μιλήσει. Αμέσως ή σοφίτα θα γέμισε από κόσμο, από ανθρώπους που θα είχαν ξυπνήσει μέσα στη νύχτα από τον ύπνο, γερά μπράτσα θα τον είχαν αρπάξει από τους ώμους, κάποιος θα τον ρωτούσε: «Γιατί;» «Γιατί είναι γυναίκα μου», θα απαντούσε αυτός, «είναι γυναίκα μου, και την αγαπούσα. Κανείς άλλος δεν έπρεπε να την άγγι-ξη. Κανείς τώρα πια δεν θα την άγγι-γιξη».

Για μια στιγμή προσπάθησε να φαντασθεί ποιά θαταν η ζωή του σ-τερα: οι δρόμοι, ο αέρας, το λουλούδι, οι άνθρωποι και τα πρά-γματα σ' ένα κόσμο όπου η Πάολα δεν θα ζούσε πιά. Για μια στιγμή τον κυριεύσε η αμφιβολία μήπως η Πά-ολα ήταν άθωα και στην περίπτωση αυτή, ήταν βέβαιος, θα το μίσησε για ό,τι έγινε. Καλύτερα να περ-νι, να περιμένη υπομονητικά κι' ο πρώι, να γυρίσει στο σπίτι τη συν-θισμένη ώρα σ' ένα νηί είχε περ-νίσει, πριν περάσει από το φυλά-κιο, κι' η πιο μικρή υποψία.

Άργα ο Μπέρτο ξανάκουσε το συρτάρι. Το βλέμμα του έπεσε στο διδύο της μηχανικής, χίλιες-κόσιες σελίδες, και στο κρύο ότι-δαμάτιο, τις νύχτες που περνού-σε αυτό, τη φτώχεια, τον άνεμο που έ-μπαινε από το ξεκαρδαλωμένο πα-ράθυρο, τη λάσπη που περνού-σε απ' τα τρύπα παπούτσι του, κι' όλα αυτά, όλα αυτά γιατί? Η Πάολα θα απαντούσε άργα.

Στη στιγμή το μικρό ρολόι έδει-χνε στο κρεβάτι χτυπούσε ρυθμικά δευτερόλεπτα. Ο Μπέρτο κυττά-ζε κατά κεί: δυό ή ώρα. Θα γύριζε το-σπίτι, όπως συνήθως στις δυό ή-κριδώς. Είχε ακόμα έξη ώρες απο-στά του: έξη μακρές ώρες από τον-τρομερή αυτή νύχτα, που δεν νο-νταν πώς θα τελειώσει ποτέ.

Η ΠΑΟΛΑ δεν είχε κοιμηθεί.

Όλη τη νύχτα, με τα μάτια λάνοιχτα στο σκοτάδι έβλεπε το-μυαλό της και την παρακμή της με-ρείας από τα γεγονότα της πε-ρηνής αυτής βραδιάς. Και πάντα μέσα στο σκοτάδι, το ανεξίτητο πρόσωπο του Μάν- παρουσί-ζαν μπροστά της κυττάζοντας με-επίμονα. Φόβος, μοναχά φόβος που-ένας έναγωνιος έφιάλτη που έ-θα διέλυε σίγουρα. Το μαύρο πα-σίθημα ότι κάτι το ανεπαρκές έ-πρόκειτο να συμβεί, και θα έ-συμβεί αν αυτή δεν ήταν τόσο δυ-νή. Δυνατή κι' έσωτημένη.

Και, τέλος, όταν γυρνούσε το-βλέμμα προς το εγγύγι έβλε-πε το άγνωστο αυτό το κύμα να-νεται πιο γκρίνι, πιο φανερό, κα-τάλαβε ότι η αλήθ δεν ήταν μα-κρι. Γλιστρήσε άργα από το κρε-βάτι. Έριξε το παγωμένο νερό στο-κάνη, βούτηξε τα χέρια της στο-λο της το σώμα αναταράσσον-τας έλαφρά ρίγη.

Αυτή έπρεπε να είναι μια μέρα διαφορετική από τις άλλες: γυναι-κα καθαρότητα για όλο το σπίτι, ένα πρόγευμα ειδικά για το Μπέρ-το. Μία μέρα νιοστής και μόνο αυ-τή θα ήθελε γιατί: είχαν σκοπεύ-ει οί αντίκατοπτρισμοί, οί φυλά-ξεις, είχαν μείνει άπραγματοποίη-τες διαλυθεί κάθε σκιά, κάθε φό-βος. Έκείνη κι' ο Μπέρτο στο σπίτι τους. Όλα τ' άλλα δεν είχαν πια σημα-σία.

Δίπλωσε με προσοχή τη φορε-τή μπλούζα και το παλτό της, έ-βη και τα τοποθέτησε σ' ένα συρ-τάρι. Ύστερα αφού ήπιε μία πο-τήρια γάλα κατέβηκε στην αυλή για-να πάρη νερό. Από το παραθυ-ράκι του Ισογείου, ο γυιός του Μπέρ-το φάνηκε με το σαπούνι στο μ-ρια. Της φάνηξε όπως συνήθως, «Κουράγιο, Καρνέρα!» διέκο-πι πώς λυγίζαν οί όμοι της από-το δάρος των δυό γεμάτων τενεκέ-ων. Η Πάολα ανέβαινε με κόπο προ-χοντας να μη γλιστρήσει στις έ-γμένες σκάλες. Ένοιωσε τον έρω-τα της παράξενα δροσερό και ε-στο, το πνεύμα της γαλήνη, το-μύς της σφικτούς και μεγάλης έ-ξι για δουλειά.

Γυρίζοντας επάνω άρχισε να-σταίνει το νερό στη γκαζιέρα κι' ο-φού έριξε μέσα σαπούνι και νε-ρό, άκουσε το νερό να μαλάει, να-γύρω στο κεφάλι και σήκωσε με-μάνικια ως τον άγκωνα, γυρνού-σε να πλύνει τα μάτια της. Πόιός της είχε πη κάποτε: «Πλύν-τισε τα χέρια σου, Πάολα», και-Κανείς πια δεν θα μιλούσε ότι-ε-ναι γυναίκα του Μπέρτο. Δεν θα έ-πρε-πε.

Έτριβε τόνα πλακάκι. Ύστερα από το άλλο με δύναμη. Τα δάχτυλά της πονούσαν, όταν τα νύχια της άκουμπούσαν στο δάπεδο. Είχε λα-γναιώσει σ' ένα είχε τρέξει, το πρό-σωπό της ήταν αναμμένο, ιδρωμένο, τα χείλη σφιγμένα από την προσ-πάθεια. Κι' όμως είχε διάθεσι ν' άγχιση να τραγουδά.

Ανασηκωσε μόλις τα μάτια στη-λουρίδα του φωτός που μπήκε α-πό την πόρτα καθώς άνοιγε, ύστε-ρα έστριψε πίσω με τη ράχη της παλάνης τα μαλλιά που είχαν πέ-σει στο πρόσωπό της. «Καλημέρα, Μπέρτο», είπε άργα και χαμογέλα-σε. Της φάνηκε πώς ο Μπέρτο πα-ραπατούσε λίγο, σ' ένα τον έστρω-χε κανείς από τους ώμους προς το-μέρος της. Ήταν άχρος, με το πρό-σωπο σκαμμένο και τα μάτια κόκκινα. Ένα παράξενο φως έπε-ρε στις διευσταλμένες κόρες του.

Καλημέρα, Μπέρτο, ξανάπε με-το πρόσωπο γαλήνιο, χαμογελαστό. Αυτός έβγαλε το σακκάκι, το πέ-ταξε στα πόδια του κρεβατιού και ύστερα, άκουμπώντας στον τοίχο, έβγαλε τα παπούτσια του χτυπώ-ντας τα το ένα στο άλλο για να-φύνη ή λάσπη. Έκτελούσε τις συ-στά του: έξη μακρές ώρες από τον-τρομερή αυτή νύχτα, που δεν νο-νταν πώς θα τελειώσει ποτέ.

Πεινός, ρώτησε η Πάολα. Το γάλα είναι στη γκαζιέρα, ρίξτου-να μια ματιά μη χυθεί.

Σήκω επάνω! της είπε ο Μπέρτο.

Αυτή τον κυττάζε έκπληκτη. Μία έλαφρά σκιά πέρασε στο πρόσω-πό της και έσφονικά χαμογέλασε πά-λι σαν να καθοδύχασε.

Σού είπα, το γάλα είναι στη-γκαζιέρα, είπε. Θέλεις να στο έ-τοιμάσω εγώ; Μά τι έχεις, Μπέρ-το, δεν είσαι καλά;

Δεν έχω τίποτα, απάντησε ά-μεσα αυτός. Μόνο δεν πεινάω, αυ-τό είναι όλο. Όμως τώρα, σήκα, σ' παρακαλώ.

Αυτή υπάκουσε με ευπείθεια. Έ-να άνασκαμμένο, οί μόν τοδ' λα-νού, των ώμων, της μέσης την πό-νευσε.

Να σου έτοιμάσω το κρεβάτι, έ-πε άργα, είσαι κουρασμένος. Πο-τέ δεν σε είδα τόσο κουρασμένο.

Μην άνησυχείς, είπε ξερά ο Μπέρτο.

Μελέτησε πολύ, έ-ισως, Όλη τη νύχτα; Ναι, μελέτησα όλη τη νύχτα. Μπέρτο, πρέπει να σου πώ-κάτι.

Αλήθεια;

Την είχε πλησιάσει και την κύ-ταζε με μία τόσο έναγωνία έκφρα-ση ώστε η Πάολα άνασκήρτησε.

Αλήθεια. Θέλεις να στο πώ;

Σ' άκούω, όπως βλέπεις.

Ξέρεις, Μπέρτο, άρχισε σιγά, απάν-... δεν ξέρω τί ώρα ήταν, μά- ήταν άργα, δεν κατάφερα να με-πάρη ο ύπνος... Σκεφτόμουν ότι και-σού επίσης ήσουν ξυπνιος, έτσι ήθε-λα να κατέβω στην αποθήκη να σου-κρατήσω συντροφιά. Όμως δεν ή-ταν μόνο γι' αυτό: ήθελα να μείνω κοντά σου. Είχα ντυθεί για νάρθα, αλλά ύστερα φοβήθηκα.

Φοβήθηκες τί;

Φοβήθηκα μήπως το πρωί ο-ταρούλο σ' έμαλώσει. Σκεφτόμουν: αν μπορούσαμε να μείνουμε και οί-δυό εκεί κάτω τη νύχτα, κάποια-βροδιά θα μου το είχε ζητήσει ο Μπέρτο.

Α, αυτό ήθελες να μου πής; τη ρώτησε άργα αυτός, ενώ το βλέ-μμα του είχε γίνει περιέργο και σο-βαρό.

Η Πάολα άνασκήκωθηκε στα νύ-χια των ποδιών, σήκωσε το χέρι της και τα δάχτυλά της χάιδεψαν το μάγουλο του Μπέρτο τόσο έλα-φρά, που σκεδόν δεν το άγγιξαν.

Φωνή μου άγάπη, πόσο εί-σαι κουρασμένος;

Συνέχεια: στο επόμενο

Κάθε φορά
πού πίνετε
ένα
ποτήρι νερό,
σκεφθείτε
την
ΙΖΟΛΑ

Γιατί και η ΙΖΟΛΑ σ'αρκέπεται κάθε μέρα, φροντίζοντας να καλύτερεύη πάντοτε την ποιότητα και να ελαττώνη συνεχώς τις τιμές.

ΚΟΥΖΙΝΑ ΑΤ

• Τρεις έστιές σπιδάλ. Δεν χρειάζεσθε ηλεκτρικά σκεύη, έχετε μεγάλη οικονομία ρεύματος • Φούρνος με θερμοστάτη. Μαγειρεύει μόνος του και σεις μπορείτε άμέριμνη ν' άσχοληθήτε με το παιδί σας.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ ΑΤ

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 5.450

ΙΖΟΛΑ

Η ΙΖΟΛΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ 14 ΤΥ-ΠΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΟΥΖΙΝΩΝ

ΛΟΣΜΟΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΑΝΕΥ ΜΟΛΥΒΔΟΥ

BENZINΗ ΑΡΩΜΑΤΙΚΗ

BENZINΗ ΛΟΣΜΟΣ ΑΡΩΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΦΑΡΜΑΚΗ ΑΡΩΜΑΤΙΚΗ

Κάνει τα ρούχα πεν-τακάθαρα και άρω-ματισμένα αούτ'είναι ή έπιτυχία μας

Αρ. 34772(6344)55

Γραμ. 170

Βιομηχ. Χημικών Προτόνων "ΑΛΕΞ... Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ" - Κηφισού 38 Τηλ. 534.008 - Αθήνα

Αναφέρατε με προσοχή την έτικέτα μέσα στην οποία ε'ς όρισμένα μπουκάλια, ειδική σφραγίς για το δώρον σας.

'Η σελίδα τών παιδιών

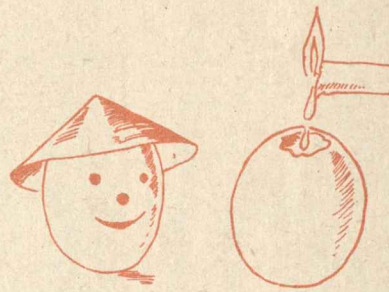
Επιμέλεια Π. ΜΑΞΙΜΟΥ

Η ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ ΜΑΣ

Ένα παιχνιδάκι θα φτιάξουμε. Και δεν μας χρειάζονται πολλά πράγματα. Ένα αυγό, δ-λο κι' όλο που θα παραστήση τον ανθρώπινο, τον «Κατσεκαλά». Λίγη άμμος θα μας χρειασθί επίσης για να γεμίσουμε τον Κατσεκαλά. Ένα κομματάκι κερί. Και τέλος χρώματα, για να ζωγραφίσουμε το μούτρακι του Κατσεκαλά. Και κα-πελίνο. 'Ας του φτιάξουμε το καπέλο του Κατσεκαλά ένα καπέλο. Λοιπόν, μάς χρειάζε-ται και λίγο χαρτί, για το κα-πελίνο.

Αρχίζουμε. Παίρνουμε ένα αυγό, το τρυπάμε από πάνω και το ρουφάμε. Δεν πιστεύω να μη σας άρεση, είναι πολύ ύ-γιεινό. Το άδειο αυγό το το-ποθετούμε στην αυγοθήκη και

πιάνουμε και ρίχνουμε μέσα του την άμμο, λίγη - λίγη. Με-τά, ανάβουμε το κερί και το α-φύουμε να στάζει, σιγά - σιγά μέσα στο αυγό. Θα πρέπει να μην αφήνουμε να γίνουν ένα ή άμμος, το κερί και το τσόφλι του αυγού. Κι' ωστόσο να κρυ-ώση το κερί, θα φτιάξουμε το καπέλο. Αυτό πια είναι πολύ εύκολο. Μια λουρίδα χαρτόνι, ενώνουμε τις δυο άκρες με μεγάλες βελονιές. 'Αν θέλουμε, στολίζουμε το καπέλο και μ' άλλες βελονιές, όπως θα μας οδηγήσει η φαντασία μας. Και τέλος, θα ζωγραφίσουμε το μού-τρακι. 'Όσο πιο άσπείο το ζω-γραφίσουμε, τόσο καλύτερα. Το σκίτσο εδώ, δείχνει το πιο ά-πλο μούτρακι, για να μπορέσει να το ζωγραφίσει και ο πιο μι-κρούλης από σας. Κι' έτσι, εί-ναι πια πανεύκολος ο φίλος μας ο Κατσεκαλάς. Κάβεται πάν-

τοτε καλά, στέκεται πάντα φρόνιμα, δεν πέφτει ποτέ. Νά! Για κουνήστε τον με το δάχτυ-λό σας! Δεν θα πέσει. Δεν πέ-φτει!

Χαριτωμένο παιχνιδάκι. Δεν νομίζετε;

Η Χρυσόχερα

Η νοικοκυρούλα

Έγώ είμαι η νοικοκυρούλα. Δεν με λένε νοικοκυρούλα, έχω όνομα, όπως όλα τα κο-ριτσάκια. Όμως η μαμά μου με λέει νοι-κοκυρούλα και τώρα όλοι με λένε νοικοκυ-ρούλα. Κι' εγώ πήγα στον κύριο διευθυντή και του είπα:

— Έγώ είμαι το δεξί χέρι της μαμάς μου. Νά λέω κι' εγώ στα παιδιά κάτι; Νά, τότε - τότε. Έμένα μ' άρεσει το νοικοκυριό και όλο για το νοικοκυριό θα μιλάω. Θέ-λετε; Δεν θα λέω και πολλά, να σας πιάσω όλη τη σελίδα.

Ο κύριος διευθυντής μου είπε ναι, αλλά να μην πιάσω, λέει, τα σακάκια με τη Γλιστρίδα και τον Κοκοβίο.

Α, εγώ δεν τασκονομώ ποτέ. Μόλις σχολάσω τρέχω κοντά στη μαμά μου και τη βοηθά και πάντα εγώ το στρώνω το τρα-πέζι. Και όταν το στρώνουμε το τραπέζι για το πρωινό ή για απογευματινό, θα πρέ-πει να δάσουμε μπροστά στο κάθε πρόσωπο το φλυτζάνι, στο πιατέλακι των και ακόμα ένα πιατάκι για το γλυκό ή για το ψωμο-τύρι. 'Ε! Και πώς είναι το σωστό; Πώς θα μπουν αυτά τα πράγματα; Μέσα στο μεγάλο πιάτο για το γλυκό θα δάσουμε και το μικρότερο πιατάκι με το φλυτζά-νι του; Η θα δάσουμε πρώτα το μεγάλο

πιάτο και πιο πάνω το φλυτζάνι με το πιάτο του;

Νά ξέρετε, ούτε το ένα είναι σωστό, ούτε το άλλο. Μπροστά στο κάθε πρόσω-πο θα δάσουμε το φλυτζάνι, στο πιατέλα-κι του. Και το πιάτο για το γλυκό θα το δάσουμε πιο πάνω στο τραπέζι, λίγο δεξιάτερο από το φλυτζάνι. Έτσι είναι το σωστό.

Όταν θέλετε να ξεκουράσετε τη μαμά σας και το ετοιμάζετε έσείς το τσάι, πώς κάνετε; Το βάζετε το τσάι με κρύο νερό στο κατσαρόλι και βράζει; Η το ρίχνετε σε βραστό νερό, παίρνει μια - δυο - τρεις βράσεις και το κατεβάζετε;

Λάθος! Και τα δύο λάθος! Θα ζεστά-νετε νερό, θα το ρίξετε στην τσαγιέρα. Μετά θα βράσετε το νερό στο κατσαρόλι. Μετά θα το χύσετε στο νεροχύτη το νερό της τσαγιέρας και θα ρίξετε στην τσαγιέ-ρα το τσάι. Και πάνω από το τσάι, θα ρίξετε και το ζεματιστό νερό.

Έτσι γίνεται και η φασκομυλιά και η μέντα και το χαμομήλι και όλα.

Τώρα θέλετε να μάθετε ποιος μου τα γράφει αυτά που σας λέω; Έγώ τα γρά-φω και η μαμά μου μου τα διορθώνει λι-γούλακι. Και θέλετε να μάθετε και πόσο χρονών είμαι; Έννεα χρονών.

Η νοικοκυρούλα

ΝΑ ΠΑΙΞΟΥΜΕ

Α! Μα θα γελάσουμε σήμερα πολύ, παιδιά. Θα κάνουμε κάτι νό-στιμα πράγματα! Τι να σας πω!

Νά. Άκούστε:

Μπορείτε να γράψετε το όνομά σας συγχρόνως και με τα δυο σας τα χέρια; Και το δεξί το χέρι να κρατά ένα μολύβι και το αριστερό; Και κάτω από το δεξί το χέρι να ύ-παρχη άσπρο χαρτί και κάτω από το αριστερό; Και να πιάσετε συγ-χρόνως το μολύβι και στα δυο τα χέρια και να αρχίσετε συγχρόνως να γράφετε το όνομά σας; 'Αν το κα-ταφέρετε, μπράβο σας!

Μπορείτε συγχρόνως και με τα δυο σας τα δάχτυλα — με το δεί-κτη δηλαδή του δεξιού σας χεριού και με το δεικτη του αριστερού σας χεριού — να γράψετε κύκλο στον αέρα; Όμως, προσοχή! Το δεξιό χεριό του δεικτη θα αρχίσει τον κύ-κλο του από το κεφάλι σας και προς τα έξω. 'Ενώ το αριστερό, στο ύ-φος πάλι του κεφαλιού σας, αλλά από τα μέσα. Θα έχουν δηλαδή αν-τίθετη κατεύθυνση οι δυο κύκλοι. 'Αμ' είναι λιγάκι δύσκολο. Γελας, γελας,

γελας μ' αυτό το γύμνασμα.

Μπορείτε να γράψετε το όνομά σας στο χαρτί με το δεξί σας το χέ-ρι, ενώ το δεξί σας πόδι θα κάνει συγχρόνως κύκλους κύκλους στο πά-τωμα; Αυτό είναι που έχει τα περισ-σότερα γέλια.

Μπορείτε να λέτε «ναι» και να νεύ-ετε με το κεφάλι «όχι» και να λέτε

«όχι» και να νεύετε με το κεφάλι «ναι»; Μα δεν θα το λέτε στην τύχη το ναι και το όχι, αλλά η Μάνα θα σας ρωτά ώρισιμα πράγματα και σας θα απαντάτε. Να δούμε. «Σ' ά-ρεσει να σε γαργαλάνε;» «Θέλεις έ-να παγωτό;» «Θέλεις ένα κανταΐ-φι;» «Θέλεις να σε τσιμπήσει ένα κουνούπι;»

Η Γλιστρίδα

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ...

...έζησε, κάποτε και ποτέ, στην Κίνα ένας αυτοκράτορας που το χειμώνα, όλα τα έτη, κι' όλους τους θάμνους και τα φυτά στον παλάτι του, διάταξε και τα στόμια να φύλλα και άνθη από μετάξι; Μ' αυτό θέ-λει να δείξη ότι η φύσις δεν είχε καμιά δύ-ναμη στον κήπο του. Ότι ήταν μεγάλος αυτο-κράτορας αυτός, ο Γιουνκ - Τι, όπως τον λέγα-νε.

...τα μικρότερα ψαράκια του κόσμου σκονταν στα νερά των Φιλιππίνων νήσων το καθώς ξέρετε βέβαια, τα νησιά αυτά κείνα ανάμεσα στη Σινική Θάλασσα και στον Ερμι-κό Ωκεανό. Τα ψαράκια είναι πολύ μικρά, ξε-περνούν τα 12 με 13 χιλιοστόμετρα. Όσο-σο, τα μαγειρεύουν με ρύζι και αποστέλνουν στην κυριώτερη τροφή για τους Ιθαγενείς.

...έδώ και τριακόσια χρόνια τον ποταμό των Θεωρούσαν σαν έναν από τους πολύ με-γάλους εχθρούς του ανθρώπου; Ξέρετε ότι δάσκα-λεις στρατιές από ποταμούς — που τους δό-μαζανε πλάνητες ποταμούς — πέθαναν στις β-μάες και στους καταυλισμούς και τους κα-στρέφανε κυριολεκτικά; Ότι οι πλάνητες οι-τοι ποταμικοί ήταν για τα χωριά μια πηγή πολύ μεγάλη;

...οι νεογέννητες φώκιες είναι κάποιες. Μόνον τα μάτια τους και τα ρουθούνια τα ξεχωρίζουν πάνω στους πάγους. Μάτια και ρου-θύνια είναι μαύρα.

...Το ροδέλαιο — το αιθέριο έλαιο δηλαδή που το βγάζουν με απόσταξη από τα ρο-δάκια κυρίως στη Βουλγαρία; Ξέρετε ότι για ένα κιλό ροδέλαιο χρειάζονται όχι λιγώ-τερα από 4.200 ως 4.300 κιλά τριαντάφυλλα; Ότι στη νότιο Βουλγαρία χιλιόμετρα γύ-ρω σκεπασμένα από τριαντάφυλλα και τα άνοιξι μοσχοβολά όλη η χώρα;

...Ένας σαλιγκάρος για να διανύση τη π-πόστασι ενός χιλιόμετρου, του είναι αναγκαί-α δέκα ημέρες;

...έάν δεν τα κόψουμε τα νύχια μας πε-θα φθάσουν τα τεσσσεράμισι μέτρα μήκος, χ-ρι που να γίνουμε εβδομήντα χρονών;

...Ένα όνειρο κρατά μονάχα μερικά δευ-τερόλεπτα;

...το έντελθαίς, αυτό το άραίο λουλού-δι ή βασίλισσα των Άλπεων όπως ονομάζο-νται, έλκει την καταγωγή του από τα 'Μαλάκι-α'.

...μια μέλισσα για να μαζέψω ένα κό-μελι, θα πρέπει να επισκεφθί όχι λιγώτερα από 500.000 λουλούδια;

...στη θάλασσα δεν υπάρχουν διόλου πε-τά σέ βάθος 300 μέτρων και αυτό έπει-α το φως του ήλιου δεν εισχωρεί βαθύτερα από 300 μέτρα;

Ο Σκαλιότσης

ΟΤΑΝ ΣΚΕΠΤΕΣΑΙ ΚΑΛΑ...

Μιά φορά κι' έναν καιρό ζούσε έ-νας χωρικός, Ξακουσμένος σε όλη την περιοχή, έπειδή, έτι έκανε ήταν πάντα και το σωστό. Ένα βραδάκι γύριζε από τα χωράφια του, τα ελ-χε πια καλλιεργήσει και τώρα σκε-πτόταν τί να στείρη αυτή τη φορά. Πηγαίνοντας όμως, είδε λίγο πέρα ένα σωρό κάρβουνα, κάτω ήταν κα-τακόκκινα, ανάβανε, όμως, κατάμαυ-ρα ήταν επάνω και στην κορφή — κορφή καθόταν ένας διαβολάκος. «Χμ...» έλεπε μέσα του ο χωρικός, κάποια δουλειά θέλει να μου παί-ξη ο διαβολάκος.

Πραγματικά, ο διαβολάκος του εί-πε ότι δεν ήταν κάρβουνα τα κάρ-βουνα, αλλά ήταν θησαυρός.

— 'Ε! τότε είναι δικός μου, ά-πάντησε ο χωρικός, αφού βρίσκεται στο χωράφι μου.

— Χάρισμά σου, λέει ο διαβολά-κος. Έγώ δεν χρειάζομαι χρήματα, έχω πάρα πολλά. Χρειάζομαι αυτό που θα στείρης. Μου το δίνεις για δυο χρονιές; Ότι είναι πάνω στη γη δικό μου, έτι μέσα δικό σου. Του το έδινε. Έμ βέβαια. Τώρα

(Παραμύθι του Γκιόλι)

ΟΙ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

ο νευρολόγος - ψυχίατρος

ΟΛΥΜΠΟΣ: Υπάρχουν δυο είδων απειρίες άκτινες, οι ούλασβιόλε και οι υπέρυθρες άκτινες, οι οποίες είναι και θερμαντικές. Όλα τα ηλεκ-τροκατασκευή είναι από αυτές. 'Ο ανθρώπος όμως καλός δεν κάνει στην τσάντα αυτές, αλλά και ενδύεται, με την συχνή χρήση του, να γίνεται αβυσσινός. Ποσοχή λοιπόν.

ΒΕΣΙΛΟΝΙΚΕΥΣ: Η υπέρτα-ρα έχει ανάγκη από παρακολούθη-ση και θεραπεία σε νεύρο - ψυχιατρική κλινική. Τα ηλεκτροσκό, που της κάνουν είναι η καλύτερη θεραπεία για την περίπτωση της. Συχνά πα-ρασιάζονται υπέρυθρες, αλλά μην σπείρετε, 'Εάν οι δυο μήνες νο-σηλείας που δικαιούσε από το Τα-μείο Άλληλοθεσίας δεν άφασαν να μη διάταξε να την πάτε στο Δη-μόσιο Ψυχιατρείο, έφ' όσον μάλιστα όπως γράφετε, η κατάσταση της εί-ναι σοβαρή. Γιατί και εκεί θα γίνει η θεραπεία που πρέπει. Άλλοτε κατ' έ-κτα μέρη τις ασθματολογίες οι οποί-ες σε τέτοιες καταστάσεις δεν έ-χουν τόπο. Πρέπει να κάνετε εκείνο, το οποίο επιβάλλεται επιστημονικά. Αυτό είναι το καθήκον σας.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ, Κόρινθος: Όλες α-νέες οι μικροενολήσεις, τις οποίες και περνάτε στο πολυεπίδο σας κορμί, δεικνύονται σε διαταραχές του συμπεριφορικού σας νευρικού συ-στήματος. Μερικές ηλεκτρολύσεις και μαζα στην κοιλία σας θα σας κά-νουν πολύ καλό. 'Εκ παραλλήλου να παίρνετε και από μια κουταλιά του γλυκού Πασινερόλ, μεσημέρι και βράδυ από το φαγητό.

Δ. Κ., Θεσσαλονίκη: Μην πιέζετε τον εαυτό σας στη μελέτη και μη το έπτε να αποδίδετε περισσότερα από τις δυνατότητες σας. Στο γράμμα σας διακρίνω σημεία διανοητικής ύ-περκόπωσης και βλέπω ότι θέλετε να έμβουλεύετε σε θέματα που δεν έ-χουν στην αρμοδιότητά σας. 'Εφ' όσον είστε μόνο όπτικος τύπος και μη διαπιστώσετε πρέπει να διαβάσετε μεθοδικά και από πάντων όταν προκύπτει να άσπασθίσετε. Το φλ-υγ δεν παίζει κανένα ρόλο. 'Επίσης σας συνιστώ γενικά να άποφύγετε την πολλή σχολαστικότητα.

ΑΥΓΗΝΗ ΓΟΡΓΟΝΑ: Για να θε-ραπεύσετε την άπνεια σας πρέπει να κάνετε μια γενική καθαριστική, να κάνετε μια για να καθαρίσετε τον οργανισμό σας, συνηθίζετε να έφαγε μια ποσότητα για τον έρω και κάποτε αυτά δεν φέρουν ά-ποτέλεσμα. Έτσι θα είστε υποχρε-ωμένοι σε όλη σας τη ζωή να παί-ρνετε γάμπι για να κοιμηθίτε. Ένώ, έπιθέτα, όταν με τη θεραπεία ήρ-εσαν τα μέτρα σας, τότε και ο ύ-πνος σας θα έλθε φυσιολογικός.

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

ο γυναικολόγος

ΘΑ, ΓΙΑΤΡΕΥΘΑ: Φαίνεται πως πρόκειται περί έρπητος. Να κά-νετε 3 ένεσεις Βιοενρινών των 1000 γ-μλ ανά διήμερο, και καθαριότητα με σκέτο γλυκό νερό ή χαϊμόνιλο.

1919: Είναι καθαρά ιδιοσυγκρα-σική έπιπια. Η ήλιοθεραπεία δεν έπεται, τουλάχιστον όφελει όπως και η γυμναστική, πά θαλάσσια μπάνια. Τοπικά μπορεί να χρησιμοποιή-σώτες αλοιφές όπως το 'Αντιόξ, έ-φασαν κλπ.

ΑΖΗΡΗ Μ.: Η άρρώστια που πε-ρασατε προκαλεί άποφραγή των σαλ-πγγων και κατά συνέπεια στειρώση. Η περίπτωση, δυστυχώς, δεν έπιθέ-νεται θεραπεία.

ΜΙΝΕΡΒΑ: Να παίρνετε 5-6 δι-ακίδια Θυλαγκών την ημέρα και να κάνετε δυο ένεσεις από το ίδιο φάρ-μακο την ημέρα. Ταυτόχρονα να παίρνετε 2 διακίδια 'Εδρί την ημέρα επί 10 ημερών κάθε μήνος. Θεραπεία 'Ερμητισμού. Η αιτιολογία είναι καθα-ρά ψυχογενική. Οργανικός δεν έ-χει τίποτε που να έμποδίζει.

ΡΟΖΑΛΙΑΝΑ: Να μη φοβάστε ότι έ-κωστε την τοπική καθαριότητα με κρύο νερό, παρά μόνο με χλιαρό. Έξω κατ' όλη υγιή. Η τεκνοποι-ία δεν παρεμβαίνει και δεν έχει καμιά σχέση με αυτό που μάς γρά-

Ταξιδεύετε με τό άδύγκριτον

„Όλυμπία“

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΝΑΥΤΗΓΗΣΕΩΣ 1953

Τό υπερκεάνιον πού άκτι-νοβολεί τόν Έλληνικό ό πολιτισμό στο έξωτερικό.

“Ένα ταξίδι με τό “Όλυμπία”, άποτελεί άλησμόνητη άπόλαυση της ζωής σας. ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε. Άπευθυνθήτε είς τόν Ταξιδιωτικόν Πράκτορα της προτιμήσεώς σας.

• Συνέχεια στην έπόμενη σελίδα

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

Λούζεσθε με
OM-OR

Το σαμπουάν OM-OR τόνώνει τις ρίζες των μαλλιών σας και τους δίνει μία μοναδική απαλότητα και γοητεία. Με το OM-OR έχετε μαλλιά σαν μετάξι!

Είναι προϊόν της
ADELCO

Ο πολύτιμος βοηθός
κάθε Νοικοκυράς

ΑΝΑΜΙΚΤΗΡ ΤΡΟΦΩΝ

Kenwood

ΓΕΝ. ΑΝΤ.: Μ. & Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8, ΤΗΛ. 30-053
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29, ΤΗΛ. 23-66

ΔΙΑΛΕΞΑΜΕ ΓΙΑ ΣΑΣ...

Τί είναι πάλι αυτή η ΚΟΚΚΙΝΕΛΛΑ; Θα με ρωτήσετε. Θα σας πω εύθυσ άμεσα γι' αυτήν. Άλλα προηγούμενως θέλω να σας αναγγείλω ένα πολύ ευχάριστο νέο.

Τα γνωστά καταστήματα πλεκτών της Τριχοζά, στη στοά της οδού Έρμου 6 εγκαινιάζουν τη φθινοπωρινή σαιζόν με έντελώς καινούργιες τιμές στα έξοχα μάλλινα τους πλεκτά. Είναι βεβαία πως θα θέλατε να ξεψείτε μερικά από τις καινούργιες τιμές της Τριχοζά. Σταχυολόγησα, λοιπόν, για σας τα ακόλουθα. Πρόκειται για πλεκτά που γίνονται καθημερινώς ανάρπαστα. Και δικαίως. Προσέξτε τους αριθμούς.

Μπλουζιά γυναικεία δόμοαλλα, από ευρωπαϊκό μαλλί, σε έξοχα σχέδια και χρώματα, με μόνο 50 δραχμές, επίσης με 55, 60, 65 και 70 δραχμές. Ζακέτες δόμοαλλες, ζεστές, χειμωνιάτικες, σε θαυμάσιες ποιότητες και σε ευρωπαϊκούς χρωματισμούς, καλοδουλεμένες και καθαροτελειωμένες, με 90 και 95 δραχμές. Σέτ (δηλαδή μπλούζα και ζακέτα μαζί) δόμοαλλα, από μαλλί ευρωπαϊκό, με μόνο 150 δραχμές. Πραγματικές ευκαιρίες.

Κάτι άλλο σας έλεγα όμως, στην αρχή. Πρόκειται για την ΚΟΚΚΙΝΕΛΛΑ, για την καινούργια προσφορά της Τριχοζά στις αγαπημένες φίλες της. Τί είναι η ΚΟΚΚΙΝΕΛΛΑ; Είναι η επανάστασις στα τραπέζο-μάνδηλα. Είναι τα τραπέζομάνδηλα του 1960, που λανσάρονται αυτή τη στιγμή, σ' ολόκληρη την Ευρώπη και στην Ελλάδα κατ' αποκλειστικότητα από την Τριχοζά. Τί να σας πω, δεν ξεχωρίζουν σε χάρη και σε ομορφιά από τα πιο φινε ευρωπαϊκά. Γαρνιρισμένα με μοντέρνα, χαρούμενα σχέδια, σε χρώματα πεταχτά, κεφάτα και τραχιπνικά, είναι έγγυημένα αμετάβλητα και ανεξίτηλα κι' αντέχουν στο φως, στην πλύσι, στην τριβή και στο σίδερο. Δεν ξεχειλίνουν ποτέ και δίνουν μία έντελως ιδιαίτερη νότα μοντέρνας και χαρούμενης φρεσκάδας στο σπίτι μας, στην τραπέζα-μας, στον κήπο μας, στη βεραντούλα μας.

Να σκεφθώτε δε ότι η ΚΟΚΚΙΝΕΛΛΑ, μαζί με τα πετσετάκια της, σ' οι γίζει μόνο 135 δραχμές. Ίδιως για δώρα είναι, δι' ιδεωδέστερο μπορεί να φαντασθήτε. Καλό, πρακτικό, φτηνό, άντοχης, συγκεντρώνει όλα τα προσόντα για να σας θυμάται πάντοτε μ' ευγνωμοσύνη αυτή που θα της το χαρίσατε.

Επίσης, κάθε φορά που θέλετε να ψωνίσετε από την Τριχοζά, κά-τι που το προορίζετε για δώρο, δεν έχετε παρό να το πείτε στις κοπέλες της Τριχοζά, όποτε χωρίς καμιά απολύτως επιβάρυνση σας, σας συσκευάζουν το δώρο με την ειδική «συσκευασία δώρου», δηλαδή σας δίνουν αυτά που αγοράσατε σ' ένα κομψότατο κουτί τυλιγμένο σε ειδικό χαρτί πολυτελείας και το παραδίδουν στη διεύθυνσι που θα τους τητέ, χωρίς να σας επιβαρύνουν ούτε με μία δραχμή.

ΚΟΚΚΙΝΕΛΛΑ στην Τριχοζά, στη στοά της Έρμου 6, δυο δώματα από το Σύνταγμα.

Διεθνής Στενογραφία

με ένα αλφάβητο όλες τις γλώσσες

Εκπαιδευτήρια ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΔΕΚΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ-ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ
Α. Θεοδοσίου

Το ιδανικό ποτό

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΕΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

Ο καθηγητής GAUTHIER του νεπιστημίου των Παρισίων γράφει: «Μία καλή μπίρα είναι ένα υγιεινό ποτό, θρεπτικό λόγω της εκχυλισμάτων, των αλκοολικών ουσιών, των φωσφορικών αλάτων των δεξτρινών του. Είναι εύκολη για το στομάχι και τονώνει γω των πικραντικών ουσιών. Η μπίρα είναι το πιο υγιεινό και ευχάριστο ποτό. Είναι πλούσια σε ταμίνες και περιέχει 50 θερμίδες συστατικά, τα πιο ευεργετικά την υγεία.

Βαπτιστικά

στο
Bébé Rose

ΕΡΜΟΥ 54 & 55 - ΑΘΗΝΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 4 - ΠΕΙΡΑΙΑΣ

100% ΑΠΟΤΡΙΧΥΣΗ

ΑΠΑΛΑΓΗΤΕΣ με περιττές τρίχες, σωματός ΤΑΧΥΤΑ

ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ
Είμαστε άμεση
'Η υπερτέρησας διαρκώς
ΜΕ ΚΑΣΤΡΟΙΤΙΣ
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΠΡΟΣΩΠΟ
ΟΔΟΣ ΠΡΑΚΤΕΙΟΥ 8 ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΛΕΦΩΝΟ
ΧΑΛΑΡΕΙΣ ΣΥΝΘΕΣΗ ΜΥΤΕΣ ΡΥΤΙΔΕΣ

ΜΗΧΑΝΑΙ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΩΝ

ΚΑΛΙΣΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΜΑΤΗΡΙΑ

1) Γερμανική ΚΟΛΙΜΠΡΙ
2) Η ΚΟΜΕΤ με τρία Έλκω-αυτόματα θελόνια ΟΥΝΙΒΕΡΣΟ έκαστη. Άφθαρτες, αόρατες, αντηλαστικές, εύκολες και άποδοτικές. Τριετής εγγύησις, δωρεάν εκμάθησις, χωρίς λή τιμή και με δόσεις.

ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ Ο.Ε.
Θεμιστοκλέους 4 (Στοά) ΑΘΗΝΑ
ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ
Π. Μελά 12, Θεσσαλονίκη

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται Πανεπιστημίου 46
(Γωνία Χαριλάου Τριανταφυλλίδη)
'Αριθ. τηλ. 614-620

ΟΙ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Συνέχεια από τη σελίδα 69

το κεντήματα

Ε. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Σε προηγούμενα παρόμοια θα δοθε το μονογράμμα σας καθώς και το σχέδιο που μας έψατε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΒΙΤΖΗ: Σας ευχαριστώ το σχέδιο του τραπέζομάνδρου που δημοσιεύσατε στο παρόν, όπως και γίνεται και καρέ. Πάντως προσέξτε να ξεκαθαρίσουμε και ελλο με περισσότερα γράμματα.

ΜΙΛΑΝΤΑ: Σε όλες σας τις απορίες έχω να σας απαντήσω ότι μπορείτε να έχετε διαφορετικά πράγματα στο σπίτι σας άσκει αυτά να συνδυάζονται μεταξύ τους. Στην τραπέζα-μας μπορείτε να έχετε διαφορετικά κεντήματα στο μπουρ και στο τραπέζι, αλλά αυτά θα πρέπει να είναι του ίδιου στυλ με τα επίπλα. Καλό επίσης και για τα βάτα και τις λαμπες. Μην είστε σχολαστική και μη βλέπετε κάτω από κάθε τασάκι και το κεντήμα του. Πετσετάκια χρησιμοποιούνται για το τραπέζομας.

ΕΦΗ ΚΑΡΑΔΗΜΑ: Προσέξτε να δημοσιεύσουμε κεντήματα για την τσάντα σας καθώς και για ζώνη.

ΜΠΙΤΣΑ ΕΞΑΡΧΟΥ

ο δικηγόρος

ΛΕΥΚΟ ΚΡΙΝΟ: Έδωσα: «Αν το συμβόλαιο άνωθεν αναφέρει ότι άποσπασκε το σπίτι κοινώς και άδιαιρέτως και κατ' ίσση μοίρα παρ' ύπαρξης των δυο σας, τότε, ανεξαρτήτως από ποσα νοήματα κατέβαλε κατ' άρχην και στις δυο σας κατά το πλύν, Άν όμως όλη διαφορά ποσοστό συνιδιοκτησίας τότε ίσχυει το ποσοστό αυτό που γράφει, αν άυθεν ποσοστό όόλη είναι έλητημα έμνηνεί-ζου του συμβολαίου. Είς όλες όμως αυτές τις περιπτώσεις κάθε μία ά τις δυο σας μπορεί να το διαθέσει το μερίδιό που έχει όπως θέλει, χω-ρίς να έιν άνάγκη της συγκατάθεσης της άλλης και χωρίς να το ανακοινώ-σει καν σ' αυτήν.

Δ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

κινηματογράφος

ΜΙΛΛΥ ΧΑΝΙΑ: Ο Ζάκ Σαρριέ έφ-τι από τους νέους Γάλλους δεν τρεμάει. Γιος στρατιωτικού κι' από καλή οικογένεια ακολούθησε το έπαγγελμα του καλλιτέχνη κι' έγινε ηγέτης με την ταινία «Ζαβολιάση-λα». Άλλα τώρα έγινε διάσημος με την ταινία «Η Μπαμπιτ» πάλι στον πύλαμα» κατά την οποία γνωρίστηκε με τη Μπριζίτ Μπαρντό και την παντρεύτηκε. Λυπάμαι που δεν έχω δική του φωτογραφία του να σας τηλέω.

ΙΩΑΝ. ΤΕΡΖΑΚΗ: Σας απάντη-σα ιδιαίτερος.

ΑΝΝΑ ΑΝΔΡΙΩΤΑΚΗ, Σύρος: Τό-σο η Τζίνα Λορμπεινγκίτα, όσο κι' η Ελπίς Λόρεν έχουν έλξη, γι' όσον πολλές καλλιτέχνιδες και ή κάθε μία έχει το δικό της τύπο. Φωτογραφίες, και μάλιστα με άσέρισσι, δεν είναι κατά να υπάρχουν και να διατί-θενται στο κοινό. Τα σχέδια της Λα-ορμπεινγκίτα για το μελλον δεν είναι γνω-στά. Είναι πιθανό να μείνι στην Λαορμπεινγκίτα.

Ρ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

ΣΑΓΙΟΝΑΡΑ Κ. Π.: Για την πε-ρίστασι, που κάνετε στο δερμα σας, ένω να σας πω τίποτα άλλο έ-χω του ότι πρέπει να προσέχετε να μη χρησιμοποιείτε συχνά τη σαμπουάν για πόρους. Ο άλλος τρόπος να γίνεται είναι καλός. Τώρα για να γίνει τριτοκλής, ή ριζική αποτρί-ξις με ηλεκτρομύ, θα σας κοτίσει από τις 100 με 150 δρχ. Θα χρειά-ζε 3-4 επεξεργασίες, θα έχετε καλύτερο αποτέλεσμα γιατί με

“Οη ή οίμοσγένεια ένδουσιασμένη, όταν τὸ ναυμάο είναι.....ΚΑΚΑΟ”

Τὸ κακάο ΕΒΓΑ εἶναι τὸ ρόφημα τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας γιατί εἶναι εὐχάριστο, ωφέλιμο καὶ ἀνωτέρας ποιότητος.

Τὸ κακάο ΕΒΓΑ περιέχει τίς θιταμίνες πού χρειάζονται τὰ παιδιὰ σας γιὰ ν' ἀποκτήσουν γερούς ὀργανισμούς.

ΕΒΓΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

τόν τρόπο που τις δαγάζετε, τώρα υπάρχουν κίνδυνος να αψηθούν: κατά πολύ.

ΜΑΡΙ — ΧΑΝΙΑ — ΝΙΝΑΚΙ: Μία στενογράφημα μας φέρνει πολλές ελπίδες στον οργανισμό μας καθώς και ασχμηές εκπλήξεις στο δερμα του προσώπου μας. Λοιπόν φιλοσοφούμε λιγάκι. Γιατί να στενογραφώμε; Με όλες τις πίκρες, ή ζωή πάλι γλυ-κεία είναι. Τώρα προσέξτε και την υγεία του οργανισμού σας μήπως ή-πάρχη μία άνωμαλία στο στομάχι, στο σπκότι, στις ωθήκες κλπ. Άπο-φύγετε τα τηγανητά, τις σαλτσες, άλμυρα, τα γλυκά, τα λιπορικά, και όλες τις θωρείες, πρὸς εν γένει. Στην περιοχὴ που έχετε τα σπασμα-κια μη βάζετε κρέμα. Καθαρίζετε το δερμα σας με ένα ντεμακιγιάν για λιπαρό δερμα. Κάθε μεσημέρι και βράδυ, πριν κοιμηθείτε, βάζετε στην ίδια περιοχή άρκετά τάλκ φινισν ώστε να άπορροφάη τη λιπαρότητα του δερματός σας.

ΜΙΑ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΗ: Αυτή ή λι-παρή άντηλιακή κρέμα σας έφερε-τε άσχετα, άποτελέσματα. Στα-ματήστε την άμέσως και πάστε μία

κρέμα άντηλιακή μη λιπαρή και σε λίγον καιρό, μία και είναι άσχη, θα όητε να εξαφανίζονται οι πανάδες σας. Μη στενογραφώμετε λοιπόν.

ΚΡΑΡΙ Χ. Χ.: Σε ό,τι θέλουμε για αυτές τις πληροφορίες και συ-στάσεις είναι στη διάθεσί σας.

ΑΥΓΟΥΛΑ: Για να άδυνατίσουν τα πόδια σας, ή καλύτερος τρόπος εί-ναι το μασάζ.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ: Για να παύ-νουν τα πόδια σας να τρέψι και να κάμνετε γυμναστική με άσκήσεις που γυμνάζουν τους μς και οι όποιες θα γίνονται σε άργο ρυθμό.

Α. Κ.: Έκάλη: Άν γυαλί ή λίγο το δερμα σας δεν πρέπει να σας πει-ράξη αυτό. Δείχνει ότι είναι νεανικό και γερό. Δίνει μία λάμψη πολύ ω-ραία. Ξερετε ότι στο Παρίσι δεν γυ-μνάζονται ή άσκήσεις, αλλά τρέφου-νται, να βάζετε κακάο, κλό και παύερ, θα πρέπει άπωρόπτε να καθαρίζετε το δερμα μετά με ένα γαλάκτωμα γιατί άλλως θα το κα-ταστρώσετε.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

Τῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἑρευνῶν (Βραβεῖον Τηλεπα-θείας μακρὰς ἀποστάσεως).

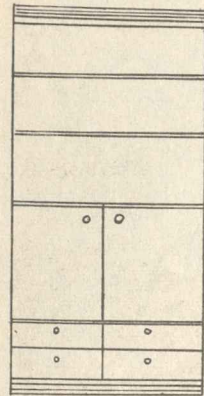
Δέχεται καθ' ἑκάστην 9-1 π. μ. καὶ 5-8 μ. μ. ὁδὸς Μετσόβου 25 Α' ὄροφ. (στά-σις Μουσείου), τηλ. 810-975.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ με καλές συστά-σεις ζητείται παρὰ τετραμελή οί-κογενεία εν Ἀθήναις. Τ. 610-195.

ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ άγγλική πλθ-ρης, εις άριστην κατάσταση πω-λείται. Τηλέφωνον 610 - 195.

ΠΟΠΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Σχ. Α
τοποθετήστε ελαστικό δάπεδο

ΜΙΑ ΑΝΗΣΥΧΗ. 'Αθηνά: Τοποθετήστε την πόρτα της κυρίας εισόδου στο αριστερό μέρος του διαδρόμου. Στο κλιμακωτό της υπογείου τοποθετήστε κάγκελο, το οποίο θα σταματά 50 πόντους μετά το πρώτο σκαλοπάτι και τούτο για την ασφάλεια των διερχομένων.

ΓΕΩΡΓΙΑ Γ. 'Ηράκλειο: Μου ζητάτε, στέλνοντάς μου σχέδιο οικοπέδου, να σας κάνω πλήρη μελέτη για την οικοδομή του. Αυτό όμως δεν είναι δυνατό να γίνει από τις στήλες του περιοδικού. Στο περιοδικό απαντώ μόνο σε συγκεκριμένες απορίες.

ΛΜΤ, 'Αθηνά: Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. 'Ωραίες συνδυασμούς για τα τρία χρώματα της ταπετσαρίας των επίπλων σας είναι: γκρι πολύ ανοιχτό (σε βελούδο μάλλον) για τον καναπέ, ευρωπαικό σε φόντο γκρι με μεγάλα λουλούδια σε κίτρινο, πράσινο και κόκ - ντε - ρόζ για τις πολυθρόνες κοντά στο τζάκι, κόκ - ντε - ρόζ σκούρο για την πολυθρόνα κοντά στη διδουλή. 'Οπωσδήποτε αποφύγετε τον πολυέλαιο. Για να ενισχύσετε το φωτισμό βάλτε μια μόνο απλή πάνω από το τζάκι. Προτιμήστε μια άσπρη βάση.

ΝΙΚΗ Ψ. Κάλυμνος: Οι διαστάσεις του δωματίου δεν εξυπηρετούν για συνδυασμό σαλοταπετσαρίας. Θά γεμίση ο χώρος επίπλα και δεν θα 'ακανένη' το δωμάτιο. 'Εφ' όσον έχετε ταπετσαρία περιορισμένη σ' αυτήν και προσθέστε μόνο σε μια γωνία δύο πολυ-

θρόνες με ένα τραπέζι. Το έργο ζωγραφικής μπορεί να τοποθετηθεί επάνω από το μπουφέ. Για το χάλι, εάν δεν υπάρχει εντοιχισμένη γκαρνταρόμπα, κατασκευάστε επίπλα - γκαρνταρόμπα σε μοντέρνα γραμμή. Συμπληρώστε με μια μακρά έταέρα με ένα καθρέφτη και τίποτε άλλο. Φορέστε με μια απλή δίπλα στον καθρέφτη.

ΣΟΥΛΑ Β. Θεσσαλονίκη: Σας έχω ήδη απαντήσει. Αυτοί που εάν λόγω υπερπληθώρας απαντήσεων καθυστερήσει η δημοσίευσή στο περιοδικό.

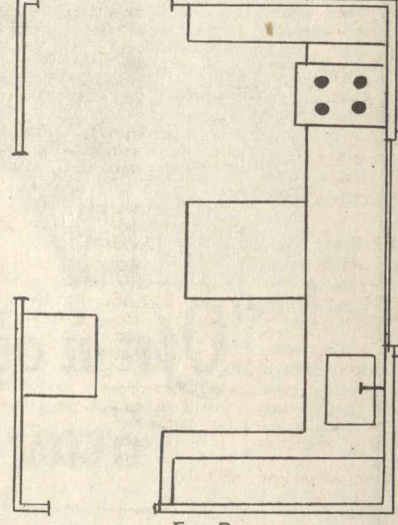
ΛΙΑ Μ. Πάτρα: Τοποθετήστε ένα γωνιακό καναπέ ο οποίος θα αποτελέσει από πάγκο και μαξιλάρι στους τοίχους 1.75X2.00. Τα μαξιλάρια της πλάτης σε μπουκλε κίτρινο και του καθίσματος σε μπουκλε πράσινο. Οι δύο άκρες του καναπέ θα είναι χωρίς μαξιλάρια για να χρησιμοποιούνται ως τραπέζια. Προσθέστε δύο πολυθρόνες με το πρακτικό τους κοντά στη σόφα. 'Επίσης μια μικρή έταερα με καθρέφτη στον τοίχο 1.07.

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ. Τρίπολη: Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Σήμερα, τα επίπλα που θέλετε να κατασκευάσετε γίνονται από κελυμπε λουστρερισμένο στο φυσικό του χρώμα. Σχέδια αυτών των επίπλων έχουν επανειλημμένως δημοσιευθεί σε προηγούμενα τεύχη της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ». Στην 'Αθηνά και να τα αγοράσετε έτοιμα και να τα παραγγείλετε μπορείτε. 'Εγώ δεν μπορώ να σας συστήσω κάποιο από όλα τα καταστήματα ιδιαίτερα. 'Αντί για τις δύο καρέκλες είναι προτιμότερο να βάλτε μια βαθιά πολυθρόνα.

ΣΟΥΛΑ Β. Θεσσαλονίκη: Σαλοταπετσαρία: 'Αλλάξτε τη διάταξη των επίπλων σας ως εξής: Μπουφές στον τοίχο 3.60 και προς την πόρτα του χάλι, εμπρός το τραπέζι με τις καρέκλες, ο καναπές στον τοίχο 2.70 σε κάθε πλάι του από μια πολυθρόνα αντικουστά ή μια στην άλλη. Το τετράγωνο τραπέζι στη γωνία των τοίχων 3.60 X 2.70. Τα άτομικά τραπέζια πολύ κοντά στις πολυθρόνες. 'Η σόφα όπως είναι. 'Εφ' όσον τα καλύμμάτα σας είναι σε ζωηρούς χρωματισμούς, ο τοίχος θα βαφεί σε γκρι - μπλε πάλι με ταβάνι λευκό, το γυμνό περιδέρημα πάντοτε στο γράμα του ταβανίου. Δωμάτιο Β: Τα επίπλα ως έχουν. Χρώμα τοίχων γουασι, ταβάνι λευκό. Η κορνίζα στο χρώμα των κουφωμάτων. Ράφια μπορείτε να τοποθετήσετε επάνω από τα ντιβάνια. Το φόντο των σα-

φιών να βαφεί σε κεραμίδι σκούρο. Δωμάτιο Γ: Τοποθετήστε το ντιβάνι στη μέση του τοίχου 4.03. 'Από το ένα πλάι και το άλλο βάλτε από μια πολυθρόνα. 'Απέναντι από το ντιβάνι και κοντά σ' αυτό για να δημιουργήσετε κάποια ατμόσφαιρα, βάλτε τις άλλες δύο πολυθρόνες. 'Εφ' όσον τα χρώματα της ταπετσαρίας είναι έκδη και μπλε τον τοίχο θα τον βάψετε σε σα-γαλί πάλι και ταβάνι λευκό προς το μπλε. Δεν συμφωνώ με το πράσινο των κουρτινών, πορτατίφ κλπ. Οι μέν κουρτίνες πρέπει να είναι προς το γκρι - μπλε, οι δε λάμπες λευκό ή χρυσάφι. Χαλί σκούρο μπλε ή διαλόρη λίγο.

ΝΑΝΑ Θεσσαλονίκη: 'Εφ' όσον δεν έχετε το δωμάτιο να έχει δυο κρεβατοκάμαρες μη βάλτε μαξιλάρι κρεβατιού. 'Οσο για τουαλέτα χρησιμοποιήστε ένα τραπέζι που θα τοποθετηθεί στη γωνία που έχετε την κουζίνα. 'Επ' αυτό βάλτε ένα κρομφ καθρέφτη με μια λάμπα. Το ραδιόφωνο δεν ταιριάζει να μπαίνει εκεί που το προτερίζετε. Ράφια μπορείτε να βάλετε στη γωνία που ση-ματίζεται πάνω από το ντιβάνι και το βάθος των ραφιών (τον τοίχο) να βάψετε σε ένα ζωφόρο τόνο.

Σχ. Β

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΠ. Νίκαια: Στο Σχ. Β' εμφανίζεται η διαρρύθμιση της κουζίνας σας. Οι πάγκοι της κουζίνας σχηματίζουν ένα Π έχοντας 50 πόντους, ύψος 82. Δεξιά και αριστερά υπάρχουν κρεμαστά ντουλάπια σε απόσταση 50 π. από τους πάγκους. Μπροστά στο παράθυρο υπάρχει πτυσσόμενο τραπέζι του οποίου το καπάκι καλύπτει, όταν κλείσει, τα ντουλάπια κάτω από το πάγκο.

ΣΟΝΙΑ. 'Ορεστιάδα: Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Σας δίδω το παρακάτω γραμματικό σχέδιο για το νεοκλαστικό σπίτι σας: είσοδος: φυστική γλώ: φυστική πάλ, ταπετσαρία: μπλε - χρυσάφι, σαλόνι: γκρι - μπλε, τοίχοι: ταπετσαρία επίπλων: κίτρινο, κουρτίνες: ριγέ μπλε ανοιχτό με γκρι πολύ σκούρο, υπνοδωμάτιο: τοίχοι σιελ πάλ, καλύμματα γκρι - μπλε, σκούρο, κουρτίνες λευκό, Κοκκίνα: τοίχοι λαδί, ντουλάπια λευκά, κουρτίνες πορτοκαλί, λουτρό: πλακάκια κίτρινα, τοίχοι λευκοί.

Χ. Σ. Ν. Σμύρνη: τηλεφωνήστε μου στο 812 - 222.

ΠΟΠΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ. Θα τοποθετήσετε το ντιβάνι στην αριστερή πλευρά του σαλονιού ώστε να έρχεται σε αρμονία με τα υπόλοιπα επίπλα. Κουρτίνες μπορείτε να βάλετε, αλλά να φροντίσετε να έχουν το ίδιο χρώμα με τα επίπλα ή τουλάχιστον να ταιριάζουν με αυτό.

Γ. ΛΑΠΑΖΑΝ. 'Ενταύθα. Πρέπει να μου στείλετε σχεδίο του χώρου γιατί αλλιώς δεν μπορώ να σας συμβουλευσω πώς να τον χρησιμοποιήσετε.

ΜΑΡΙΑ Κ. Σε πολλά καταστήματα θα βρείτε μοντέρνα επίπλα. Σήμερα συνήθίζεται η ποικιλία. Μπορείτε, δηλαδή, να έχετε επίπλα διαφορετικού στυλ το κάθε ένα.

ΜΑΡΙΑΝ ΚΑΡΡΑ. Μολονότι δεν μου στείλατε σχέδιο, σας απαντώ: Στον τοίχο δεξιά θα βάλτε μια ντιβανοκρέβατα και πλάι ένα τραπέζι με μια λάμπα πορτατίφ. Μπροστά ένα χαμηλό τραπέζι και δύο πολυθρόνες. Το λουπάριο δεν χρειάζεται. Μπορείτε να κρεμάσετε ένα ζωγραφικό πίνακα πάνω από το ντιβάνι. 'Επίπλα ταπετσαρία να πάρετε μοντέρνου στυλ με λεπτή γραμμή.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ
τηλ. 812.222

Ντελακρούα

• Συνέχεια από τη σελίδα 5

'Ο Ντελακρούα επιδόθηκε στην τοιχογραφία. Το ταβάνι της Σαλόν του 'Απόλλωνα στο Λούβρο, που τέθηκε να το ζωγραφίσουν οι καλλιτέχνες του ΙΙΙ. 'Εκεί ζωγράφησαν τους μεγάλους διακοσμητές παρελθόντος, το Μιχαήλ 'Αγγέλο, το Βερνέζε και τον Τίπολο. Σαλόν του 1846 κάνει τη γωνία του Μπασιλάρι, που έγινε φίλος του. 'Επειτα ζωγράφιζε σ' 'Οτέλ ντε λα Βίλ και τις άλλες γάλες του συνθέσει στην έκθεση των 'Αγγέλων και στον 'Αγιο Πέτρο. Στη Διεθνή 'Εκθεση του 1889 του παραχωρούν ειδική αίθουσα που παρουσιάζει τριάντα έργα του καλυτέρα έργα του.

Οι εκλαστικοί τον μισούσαν. Τον κλείνουν επίμονα από κοροχθή χρόνια την πόρτα του τούτου, όπου γίνεται διακός του λους το 1856. 'Ο 'Εγκρ που δεν είχε πη γι' αυτόν ότι 'έγραφε με μια μεθυσμένη σκούπα λώνει τώρα: 'Ο 'Ανθρώπος είναι μεγαλοφυΐα, αλλά σε μ' έλαβε γι' αυτό! 'Ο Ντελακρούα που το μαθαίνει απαντά: 'Ο 'Εγκρ έχει ταλέντο, αλλά μη τ' αψητά!

'Η έντατική εργασία τον έπληξε, η ύγεια του είναι κακή. Μας εξακολουθεί να δουλεύει. Τα έργα των γραμμένων του παρουσιάζουν καμιά άδυναμία. Πάντα το ίδιο θρησκευτικό γαυδί, το ίδιο φλογικό πάθος, ο ίδιος μεγαλόπνοος λυρισμός. 'Ο νομάς δανεισμένος από τα παλαιά, ο Ντεγκά τα σεβάστηκε. 'Ο Ντελάν έλεγε με θαυμασμό γι' αυτό: 'Είναι η πιο άσπρη Γαλλία! 'Οσο για το Βαν Γκογκ, η πυρκαϊά της άγριας ζωής του πηγαίνει και εμείς στην Ντελακρούα. Στά εξήγησε την νύκτα ο καλλιτέχνης είναι να σφίγγει. 'Ενα σπληνικό νόσημα υποχρέωσε να πεθαι στο νοσοκομείο για να μην ξανασηκωθεί ποτέ.

Στις 13 Αυγούστου 1868 πνίχτηκε χτυπούσε στο Σαιν Γερμαίν. Στις επτά ή ώρα, ο Ντελακρούα ζωγράφος άφησε την τελευταία του πνοή. Δύο μέρες άργησε να βρεθεί το σώμα του. Στις επτά ή ώρα, ο Ντελακρούα ζωγράφος άφησε την τελευταία του πνοή. Δύο μέρες άργησε να βρεθεί το σώμα του. Στις επτά ή ώρα, ο Ντελακρούα ζωγράφος άφησε την τελευταία του πνοή. Δύο μέρες άργησε να βρεθεί το σώμα του.

ΤΟ ΑΝΑΚΑΤΕΜΑ
'Ενας μαζικός φόνος από την άσπρη πορτοκαλί, μπλε και αγγλό-

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5-8
Ακαδημίας 78. Τηλ. 25-224

ΜΑΡΙΟΣ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ
Ειδικός στομαχοεντερολόγος
'Ηπατολόγος
Δέχεται 6-8 μ.μ.
και επί συνευθείας.
Γ' Σεπτεμβρίου 70
Τηλ. 815-250

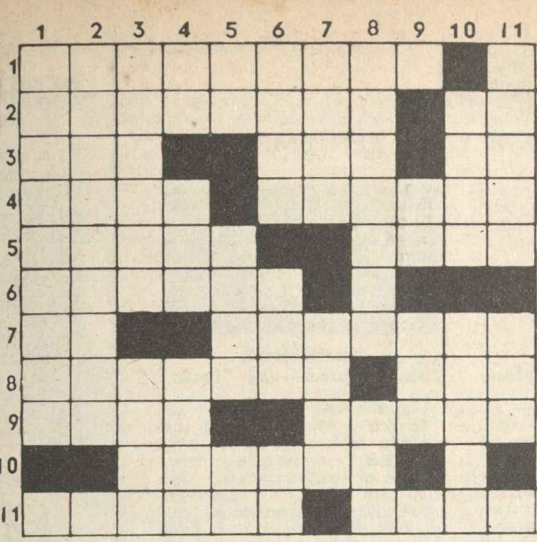
ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
'Ιατρός
Μαιευτήρ - Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' έγκληση 12-2.
5-7 δε και επί συνευθείας.
Χ. Τρικούπη 113, τηλ. 814-170

Περνάτε εύχарιστα την ώρα σας

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως:

1. Ένας μεγάλος 'Ελληνας μαθηματικός και φιλόσοφος.
2. Το παθιαίνει κανείς, αμα δεν είναι επιθυμητός σε μια χώρα. — Καλώς.
3. Σει της γής, σύζυγος του Κρόνου. — Προκαλείται από μεγάλη συγκίνηση. — Δύο συνεχόμενα γράμματα του αλφαβήτου.
4. Ένας μόλις. — Δεν έχει σπείρ ακόμα στην ερμητική ηλικία.
5. Ένας μεγάλος 'Αγγλος ποιητής, που δεν σάς επιτρέπεται να μην τον έχετε. — 'Επίσημα της άναίας που σημαίνει μαρούσι, είναι πρόδρομο πολλών λέξεων σήμερα.
6. Γνωστός σύγχρονος 'Ελληνας ποιητής και πολιτικός.
7. Δύο γράμματα. — Στρίψε εύκολα.
8. 'Ηρωίδα, άρχαία τραγωδία που κρεατήθηκε. — Βουρά.
9. Χώρα της νοτιοανατολικής 'Ασίας, που δεν έχει άλλο δνομα σήμερα, είναι έτσι γνωστή.

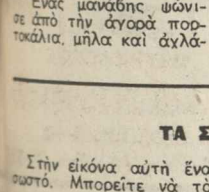
1. Ένας μεγάλος 'Ελληνας μαθηματικός και φιλόσοφος.
2. Το παθιαίνει κανείς, αμα δεν είναι επιθυμητός σε μια χώρα. — Καλώς.
3. Σει της γής, σύζυγος του Κρόνου. — Προκαλείται από μεγάλη συγκίνηση. — Δύο συνεχόμενα γράμματα του αλφαβήτου.
4. Ένας μόλις. — Δεν έχει σπείρ ακόμα στην ερμητική ηλικία.
5. Ένας μεγάλος 'Αγγλος ποιητής, που δεν σάς επιτρέπεται να μην τον έχετε. — 'Επίσημα της άναίας που σημαίνει μαρούσι, είναι πρόδρομο πολλών λέξεων σήμερα.
6. Γνωστός σύγχρονος 'Ελληνας ποιητής και πολιτικός.
7. Δύο γράμματα. — Στρίψε εύκολα.
8. 'Ηρωίδα, άρχαία τραγωδία που κρεατήθηκε. — Βουρά.
9. Χώρα της νοτιοανατολικής 'Ασίας, που δεν έχει άλλο δνομα σήμερα, είναι έτσι γνωστή.

ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΓΙΝΟΜΕΝΟ

'Ιδου δύο αριθμοί οι 318 και 858, που πολλαπλασιάζοντο ο ένας με τον άλλον δίνουν ένα γινόμενο που δεν περιλαμβάνει παρά τον αριθμό 4. Μπορείτε να δοκιμάσετε άλλους αριθμούς, που πολλαπλασιάζονται με τον 500 και του 1000, και πολλαπλασιάζοντο δίνουν γινόμενο που δεν περιέχει παρά τον αριθμό 4.

ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ

Στην εικόνα αυτή ένα από τα σκύτα είναι το σωστό. Μπορείτε να το δοκιμάτε:

ΛΑΓΩΝΙΚΟ

ΜΠΟΥΛΑΝΤΟΓΚ

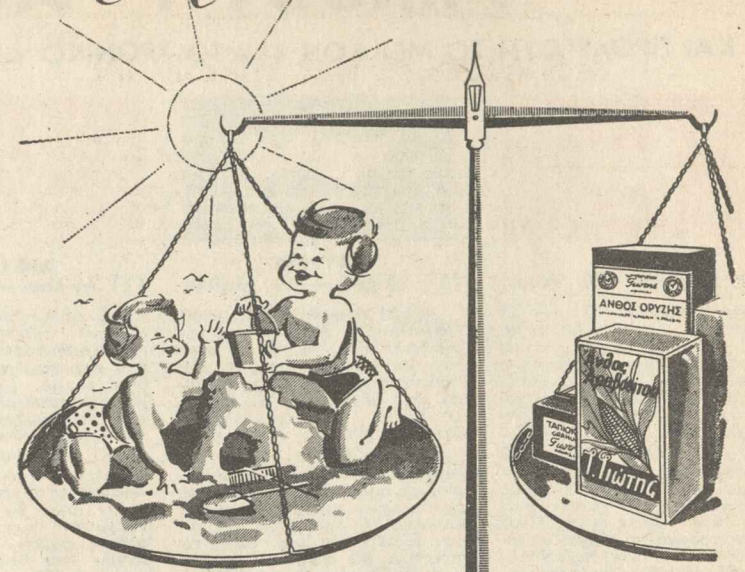

ΛΟΥΛΟΥ

ΣΕΤΤΕΡ

Τώρα με την ζεστή!...

Ίσορροπήστε το βάρος που χάνουν τα παιδιά σας

με
Παιδική τροφή "ΓΙΩΤΗ"

ΛΑΙΤ DEMAOUILLANT "LADAS"
(ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛ. ΙΑΤΡΟΥ Γ. ΛΑΔΑ)

- Γαλακτοχύος τονωτική κρέμα
- Μοναδική για τον τέλειο καθαρισμό του δέρματος
- Τρέφει και φρεσκάει το δέρμα

Παρελήφθησαν
ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΤΕΧΝΙΜΑ-ΙΔΕΑΛ
και CLAES
των των τύπων

Ευκαίριας
απογοηψίας

ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΝΑΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΤΕΧΝΙΜΑ-ΙΔΕΑΛ
και CLAES
των των τύπων

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ και ΠΩΛΗΣΙΣ
ΔΡΟΜΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΓΕΩΡΓ. Ε. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ὁδὸς ΚΑΡΥΤΣΗ 7-ΤΗΛ. 24.173 ΑΘΗΝΑΙ

Μιλούν τ' "Αστρα

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 17-30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου—20 'Απρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαρτίου): 'Η αίσιοςδοξία θα σας βοηθήσει πολύ και με αυτό το πνεύμα να αντιμετώπιζετε τα διάφορα ζητήματα που θα σας παρουσιαστούν. Όλα θα ξεπεραστούν πάρα πολύ σύντομα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Απριλίου): Να έχετε ένα μέτρο στους συλλογισμούς σας και να μην κάνετε σχέδια που ξέρετε πως είναι αδύνατο να πραγματοποιηθούν γιατί τότε θα απογοητευθείτε πολύ περισσότερο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 'Απριλίου): 'Η τύχη θα σας ευνοήσει εκεί που δεν το περιμένετε. Προσέξτε να επιφυλάξετε από την ευκαιρία που θα σας παρουσιαστεί για να τοκτοποιήσετε τα δικά σας πράγματα.

ΛΕΩΝ
(23 'Ιουλίου—22 Αύγ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 'Ιουλίου): Θα δεχθείτε ένα φιλικό πρόσωπο που θα σας δώσει γαρά. Έκτος από την ευχαρίστηση που θα νιώσετε βλέποντας το θα τακτοποιήσετε με την ευκαιρία αυτή και πολλά ζητήματα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Αυγούστου): Ένα ταξίδι δί- κος σας ή του συντρόφου σας θα τακτοποιήσει ώριμους λεπτομέρειες σε σοβαρό ζήτημα και θα λύση το πρόβλημα που σας απασχολεί. Μη φοβάστε πολλές δυσκολίες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Αυγούστου): Δεν πρέπει να ενεργήτε βιαστικά γιατί δεν έχετε τότε τον καιρό να σκεφθείτε ψυχρά και λογικά, πράγμα που είναι απαραίτητο σε ενόψει της φύσεως αυτής. Προσέξτε πολύ.

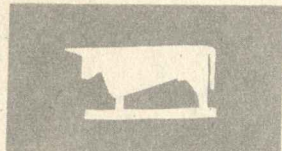

ΤΟΞΟΤΗΣ
(23 Νοεμβρ.—20 Δεκεμ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 Νοεμβρίου): Μην ασυλλογισθείτε με θέματα χωρίς σημασία. Στρέψτε τη διανοητική σας σε ένα ουσιαστικό ζήτημα και καταπατήστε μόνο με αυτό για να έχετε ανταπόκριση στις ενέργειές σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Δεκεμβρίου): Φοβάστε σε πολύ καλό σημείο και με μία ακόμη προσπάθεια θα πλησιάζετε πολύ στην εύχρηστιά που σας προσμένει. Ο καλός χειρισμός θα είναι ο σπουδαιότερος συντελεστής.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Δεκεμβρίου): Εξωτερικεύστε τα αισθήματά σας και προκαλέστε με τρόπο και εκείνον να εκδηλωθεί για να αντιμετωπίσετε καθαρά τα πράγματα και να κανονίσετε ανάλογα την πορεία σας.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 'Απριλ.—20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30 'Απριλίου): Αφήστε στο περιθώριο την παράδοση συμπεριφοράς και κανονίστε τον τρόπο της ζωής σας λογικά και μετριοπαγώς. Δεν θέλετε να έχετε ένα αποτέλεσμα άσχετα ευνόητο για σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαΐου): Μην εμπιστευόμαστε σε όλα τα πρόσωπα που βρίσκονται γύρω σας γιατί μερικοί οι προθέσεις δεν είναι ειλικρινείς και αυτό το πράγμα θα σας προκαλέσει μία απίστευτη απογοήτευση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαΐου): Δεν θα έχετε μεγάλες μεταβολές στα ζητήματά σας, τα οποία για ένα διάστημα ακόμη θα διαδραματίζονται στον ίδιο δρόμο. Στο μεταξύ θα πρέπει να φροντίσετε και την υγεία σας.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 Αύγ.—22 Σεπτ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 Αυγούστου): Προσπαθήστε να βλέπετε τα πράγματα πιο ψυχρά. Δεν κερδίζετε τίποτα με το να τα βλέπετε μέσα από το πρίσμα της απελπισίας. Όλα θα διορθωθούν χωρίς να αφήσουν ίχνος.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Σεπτεμβρίου): Βασισθείτε περισσότερο στις δικές σας δυνάμεις και στις ικανότητές του εαυτού σας. Από τους άλλους μπορεί να πάρετε πολλές υποσχέσεις αλλά λίγες θα επαληθεύσουν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Σεπτεμβρίου): Μην περιμένετε όλα τα ζητήματα να λυθούν από τους τρίτους χωρίς να κοιμήσετε έστω και το μικρό σας δαχτυλάκι. Σεις πρέπει να δημιουργήσετε ένα κατάλληλο έδαφος.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ
(21 Δεκεμβρ.—20 'Ιαν.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Δεκεμβρίου): Έχετε γύρω σας ανθρώπους που σας αγαπούν και θα σας βοηθήσουν όταν θα τους χρειασθείτε. Γι' αυτό να διατάξετε να αναλάβετε ένα ζήτημα, έστω και δύσκολο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Ιανουαρίου): Θα έλθουν για σας πολύ καλύτερες ημέρες. Γι' αυτό ξεπεράστε χωρίς δισταγμό τα πρώτα δυσκολία θέματα. Ύστερα τα πράγματα θα ευκολυνθούν και θα βελτιωθούν ικανοποιητικά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 'Ιανουαρίου): Μη καταπαίνεσθε με πολλά ζητήματα ταυτόχρονα γιατί δεν θα δώσετε άκρη. Χρειάζεται συστηματική τάξη για να έχετε το αποτέλεσμα που περιμένετε και επιδιώκετε.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου—22 'Ιουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαΐου): Ξεφύγετε λίγο από τα συνηθισμένα και φροντίστε περισσότερο τον ψυχικό σας κόσμο. Σκεφθείτε σοβαρά τον αισθηματικό τομέα και αποσπασθείτε γενικά από προσεκτικά μ' αυτόν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Ιουνίου): Αποφύγετε τη νευρικότητα και την εβδία γιατί ίσως θα έχετε όχι ευχάριστη κατάληξη σε μία φιλική σχέση. Δεν είναι ανάγκη να βρίσκετε την άκρη σε όλα τα ζητήματα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 'Ιουνίου): Ο καιρός είναι κατάλληλος για να επινερίσετε ένα τάλιωμα που θα αφορά τον οικονομικό τομέα. Και αν παρουσιάζεται κάποια δυσκολία τώρα, αργότερα λίγο θα ξεκαθαρίσει.

ΣΥΓΣ
(23 Σεπτ.—22 'Οκτωβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 Σεπτεμβρίου): Με τις αναβολές δεν έχετε να κερδίσετε τίποτα. Τον καιρό να βασιστείτε από τον εαυτό σας την ευκαιρία να δράση άνετα και να σκεφθεί τα ζητήματα σε όλες τις λεπτομέρειές τους.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Οκτωβρίου): Θα έχετε μία αλλαγή στον αισθηματικό τομέα. Ακόμη όμως δεν έχετε φθάσει σε σημείο ικανοποιητικό που θα σας χαρίσει την εύχρηστιά. Μη κοιμώσθε όμως να επιμένετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 'Οκτωβρίου): Φροντίστε και τα πρώτα λόγω τα ζητήματα της υγείας σας και μην αφήνετε να χρονίζουν τα διάφορα ζητήματα. Μπορείτε να προλάβετε κάτι χειρότερο ή και να θεραπευθείτε.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 'Ιανουαρ.—19 Φεβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 'Ιανουαρίου): Μη χάνετε το θάρρος σας γιατί όλα θα ξεπεραστούν. Δεν πρέπει η αγάπη σας να σας κάνει να βλέπετε τα πράγματα όχι ευχάριστα. Σε λίγο θα δείτε πως πονέσατε άδικα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Φεβρουαρίου): Μη φέρνετε τον κατακλυσμό. Μία μικρή δυσκολία δεν πρέπει να σας γαλήνη τα σχέδια αλλά αντίθετα να γαλιώνουν τη θέλησή σας και να σας κάνουν να ενεργήτε ακόμη ζωρότερα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 19 Φεβρουαρίου): Μην αποφεύγετε τον κόπο γιατί μόνον έτσι θα φθάσετε σε ικανοποιητικό αποτέλεσμα αλλά προσοχή στην άσχη, στα πρώτα θέματα που αυτά θα γα- ράζουν το δρόμο που πρέπει.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 'Ιουνίου—22 'Ιουλ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 'Ιουνίου): Μη θέλετε να μιμηθείτε άλλα πρόσωπα στις διάφορες ενέργειές τους γιατί οι περιπτώσεις δεν είναι οι ίδιες. Ο χαρακτήρας του καθενός παίζει πολύ σπουδαίο ρόλο στη ζωή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Ιουλίου): Ίσως θα χρειασθεί να κοιτάξετε λίγο ακόμη αλλά μην ξεχνάτε ότι τα αγαθά κόπης κτώνται. Έξ άλλου το αποτέλεσμα θα είναι τόσο ευχάριστο ώστε α- ρίζει τον κόπο να επιμένετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 'Ιουλίου): Κάποια απρόοπτη δυσκολία που θα σας παρουσιαστεί θα σας στενοχωρήσει κατά κάποιον τρόπο, αλλά δεν θα πρέπει να χάνετε το θάρρος σας και να επιμένετε όσο μπορείτε.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 'Οκτ.—22 Νοεμβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 'Οκτωβρίου): Θα ρθή και η δική σας ή σειρά να πάρετε την κατάσταση στα χέρια σας και τότε θα κανονίσετε όλα τα ζητήματα και θα ο- δηγήσετε το καράβι των ε- πιθυμιών σας όπου θέλετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Νοεμβρίου): Πολλές ελπίδες βασίζονται σε σας αλλά το τελικό αποτέλεσμα θα αφε- λήσει και σας προσωπικά. Γι' αυτό μη σταματήσετε έ- στω κι αν προς στιγμή σας κουράσει η κατάσταση αυτή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Νοεμβρίου): Τώρα που έγι- νε η άσχη μη γυρίσετε πί- να. Το αποτέλεσμα θα σας κάνει να ξεχάσετε κάθε κό- πο και κάθε δυσκολία που αντιμετωπίσατε γιατί θα σας φέρη στην εύχρηστιά.

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβρ.—20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20 — 28 Φεβρουαρίου): Μην υπερβάλ- λετε τις δυνάμεις σας και καταπαίνεσθε με δυσκολίες περιπτώσεις. Ξηστε ένα διά- στημα με ηρεμία για να ξε- κοιμάστε ο νους σας και να ένη έτσι καλύτερη απόδοσι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαρτίου): Πρέπει να υπολο- γίζετε και στη βοήθεια των προσώπων που σας αγαπούν και να ζητάτε τη συμπαρά- σταςί τους. Αν θέλετε τα πράγματα να εξελιχθούν πολ- λυ καλύτερα από σήμερα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαρτίου): Μη παραλείπετε τον αισθηματικό τομέα γιατί μπορεί να σας εκδιώκη- στο σημείο αυτό και τότε θα είναι περασμένος για κα- λά ο καιρός της ζωής σας. ΣΙΒΥΛΛΑ

Λύσεις

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΟ

Οριζοντίως:
1) ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ 2) ΑΠΕΛΛΑΞΕ
—ΦΕΥ 3) ΡΕΑ — ΣΟΚ — ΡΕ
ΑΡΤΙ — ΑΝΗΘΟΣ 5) ΒΥΡΩΝ —
ΤΗΛΕ 6) ΑΔΑΜΑΣ 7) ΣΡ — ΝΑ
ΛΙΝΟΣ 8) ΙΟΚΑΙΣΤΗ 9) ΑΝΑ —
ΣΙΑΜ — ΤΑΦΟΣ 10) ΛΑΡΙΩΝ —
ΠΡΙΣΜΑ — ΑΔΗΝ.

Καθ' ὅπως:
1) ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ 2) ΥΠΕΡΥΠΟ
3) ΘΕΑΤΡΑ — ΚΑΛΙ 4) ΑΙ —
— ΑΜΟΣ 5) ΓΑ — ΝΑΥΣ —
ΟΣΣΑ — ΣΑΤ — ΙΑ 7) ΡΙΟΝ —
ΔΗΤΟ 8) ΑΣΚΗΤΑΙ 9) ΑΝΑ —
ΒΗ — ΝΟΦ 11) ΕΡΟΛ — ΟΡΩΝ
12) ΜΥΣΣΕ — ΣΗΣΑ.

ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ

ΣΤΗΝ ΚΟΥΖΙΝΑ

1. Το παιδί δεν έχει αντί. 2. Το γαϊό ο μιντερέδες δεν είναι στην όψη. 3. Η κομμάτια είναι μαση. 4. Η κομμάτια είναι μαση. 5. Με το νήσ ο κήρυς κρατά μονάχα το κεφάλι του κίου. 6. Στην καρδιά του κίου είναι στραβά θαμμένο. 7. Στην καρδιά του κίου είναι στραβά θαμμένο. 8. Ένα από τα διακόπτες της καμίνιας είναι παταλωμένο του δούλου. 9. Το του ντουλαπιού άνοιγμα είναι μένο στην αντίθετη βέση.

ΛΙΓΟ ΑΠ' ΟΛΑ

1. Μετά το τελευταίο τέταρτο: —54 — 48 + 73 + 39 — 21 — 3. Περισσότερο. Χρειάζονται πέντε κουτάλια της ποτα- λάνης για 40 λίτρα νερό.

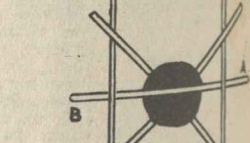
ΤΟ ΑΝΑΚΑΤΕΜΑ

Υπάρχουν 272 ποτακόλια 34 μίλια και 260 αλάδια. Το πο- τών ποτακόλιων και των μίλιων περνάει τον αριθμό των αλά- διας 24 + 12 = 36. Έτσι: 816 — 36 = 780. Ο αριθμός το- τος είναι τρεις φορές ο αριθμός των αλάδιων. Έγινε επομένως 780 = 260 αλάδια. Κατόπιν 260 + 34 = 294 μίλια και 260 + 12 = 272 ποτακόλια.

ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ

Είναι: ο αριθμός 546 και 514 + 572 και 777. Για να βρούμε το γινόμε- νο αυτό το αποτέλεσμα ανώτερο με τον αριθμό 444, 444. Είναι πρὸς 2X2, πολυπλασιασμένο με 7, με 11, με 13 και με 37. Το γινόμενα μὲς επιτρέπουν να βρού- τις τρεις λύσεις. Αυτές είναι: 11X2 ή 37X7X2 ή 37X7X3.

ΤΑ ΠΕΝΤΕ ΑΧΥΡΑ

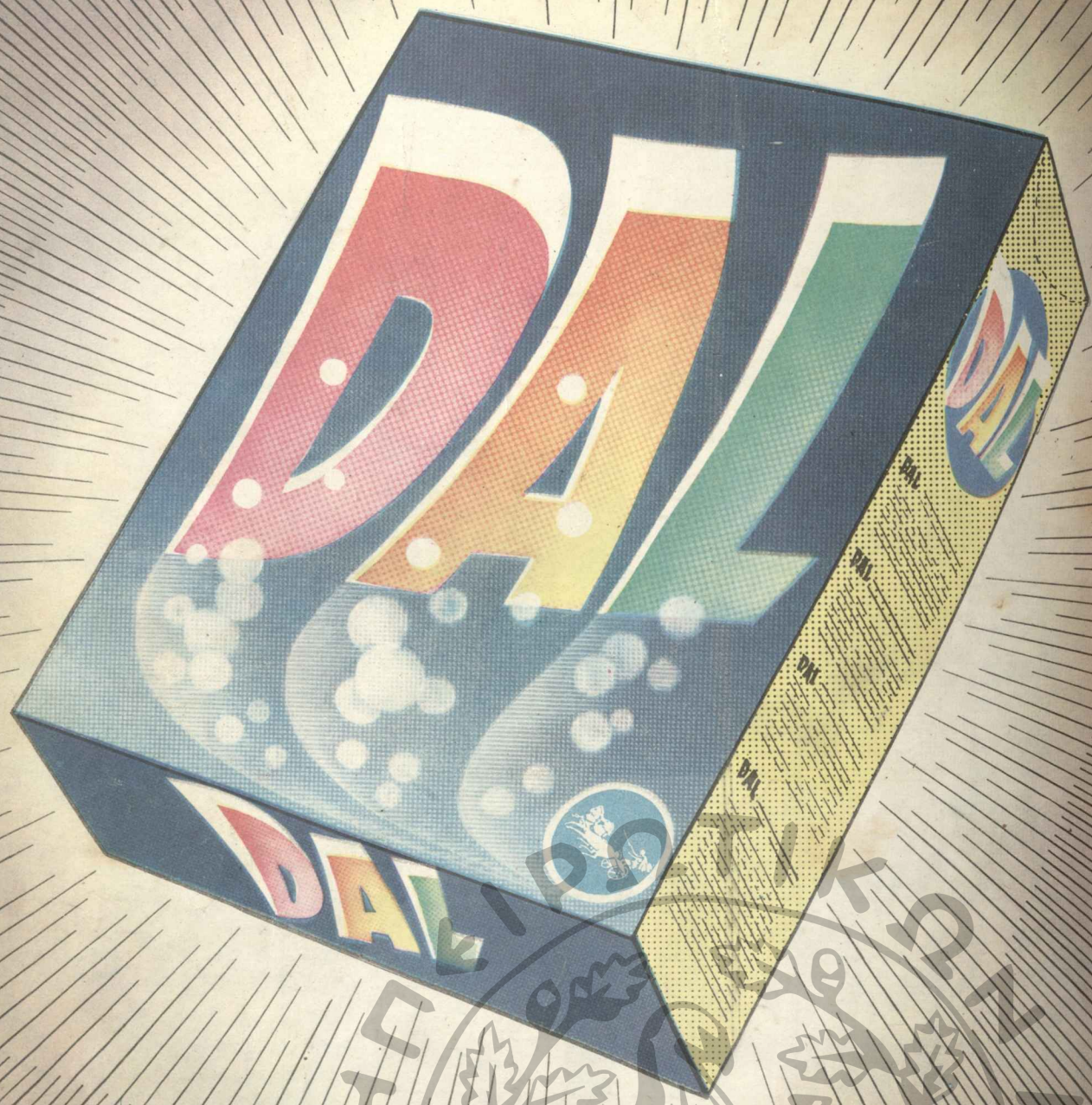

Θα κρατήσετε το άνω ΑΒ επί μιά άκρη του.

ΣΤΕΦΑΝΑ ΓΑΜΩΝ Bambino ΕΡΜΟΥ 21-ΑΘΗΝΑΙ

ΑΛΕΚΤΩΡ,

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ